

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhed
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

शिर्षक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पूर्ण/ अपूर्ण)	टिकाकार	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Condition & age (शके/विक्रम संवत्)	Additional Particulars / Remark
हमिदुल्लाह चरित्रावली विषयानुसार	हमिदुल्लाह	पुराण	पूर्ण	-	8/12	102	हिंदी	कागज	16	46		

M-3033

अथ श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खण्डं प्रारभ्यते ।

खण्डम् ७

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ श्रीराधाकृष्णाय नमः ॥ ॥ ॐ नमो भगवते तुभ्यं वासुदेवाय साक्षिणे ॥ प्रद्युम्नायानिरुद्धाय नमः संकर्षणाय च ॥ १ ॥ अज्ञानतिमिरांधस्य ज्ञानांजनशलाकया ॥ चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ २ ॥ गर्ग उवाच ॥ इत्थं श्रीकृष्णचरितं मया ते कथितं मुने ॥ चतुष्पदार्थदं नृणां किम्भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ३ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ ॥ बहुलाश्वो मैथिलेन्द्रः श्रीकृष्णेष्टो हरिप्रियः ॥ किंप्रच्छास्य देवर्षितन्मे ब्रूहि तपोधन ॥ ४ ॥ ॥ श्रीगर्ग उवाच ॥ ॥ उग्रसेनया देवेन्द्रं श्रीकृष्णेन कृतं मुने ॥ श्रुत्वा तिविस्मितो राजाना रदं प्राह मैथिलः ॥ ५ ॥ ॥ बहुलाश्व उवाच ॥ ॥ कोवायं मरुतो राजा केन पुण्येन भूतले ॥ यादवेन्द्रो महाबुद्धिरुग्रसेनो बभूव ह ॥ ६ ॥ यस्य श्रीकृष्णचन्द्रोपि सहायो भूद्धरिः स्वयम् ॥ तस्याहो महिमानं मे ब्रूहि देवर्षि सत्तम ॥ ७ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ सूर्यवंशोद्भवो राजा चक्रवर्ती कृते युगे ॥ यज्ञं चकार विधिवन्मरुतो योजगजितम् ॥ ८ ॥ महासम्भृतसम्भारैर्हिमाद्रेः पार्श्वे उत्तरे ॥ संवर्तमुनिशार्दूलं गुरुकृत्वा हि दीक्षितः ॥ ९ ॥ पञ्चयोजनविस्तीर्णः कुण्डो भूयस्य चाध्वरे ॥ योजनं ब्रह्मकुण्डस्तु गव्यूतिः पञ्चकुण्डकाः ॥ १० ॥ मेखलागर्तविस्तारवेदिभिर्निर्मिता दश ॥ सहस्रहस्तमुत्तुङ्गो यज्ञस्तं भोवभौ महान् ॥ ११ ॥ विंशद्योजनविस्तीर्णः सौवर्णो यज्ञमण्डपः ॥ वितानतोरणैरेजे कदलीखण्डमण्डितः ॥ १२ ॥ ब्रह्मरुद्राहया देवाः स गणास्तत्र चागताः ॥ ऋषयो मुनयः सर्वे तस्य यज्ञं समाययुः ॥ १३ ॥ होतारो दशलक्षाणि दशलक्षाणि दीक्षिताः ॥ अध्वर्यवः पञ्चलक्षमुद्रातारस्तथापरे ॥ १४ ॥ आहूतास्तत्र विद्वांसश्चतुर्वेदविदो द्विजाः ॥ सर्वे शास्त्रार्थतत्त्वज्ञाः कोटिशो न्ये प्रपूजिताः ॥ १५ ॥ हस्तिशुंढसमांधारां भुक्त्वा ज्यस्य हुताशनः ॥ अजीर्णं प्राप तद्यज्ञेन चित्रं विद्धि मैथिल ॥ १६ ॥ येभ्यो भागं वदंती हविश्चेदेवाः सभासदः ॥ तेभ्यस्तेभ्यो ददुर्वाताः परिवेष्टार एव ते ॥ १७ ॥ केपि जीवास्त्रिलोक्यां तु नवभूवुर्भुक्षिताः ॥ सर्वे देवास्तु सोमेन ह्यजीर्णत्वमुपागताः ॥ १८ ॥ संवर्ताय ददौ राज्यं जंबुद्वीपस्य चाध्वरे ॥ गजानां हेमभाराणां नियुतानि चतुर्दश ॥ १९ ॥ शतार्बुदं हयानां तु यज्ञांते दक्षिणां नृप ॥ कोटिशो नवरत्नानां महार्हाणां महात्मने ॥ २० ॥ हयानां पञ्चसाहस्रं गजानां शतमेव च ॥ शतभारं सुवर्णानां ब्राह्मणे ब्राह्मणे ददौ ॥ २१ ॥ जलभोजनपात्राणि हैमानि प्रस्फुरन्ति च ॥ भुक्त्वा तानि विसृज्या शुगतास्तुष्टा द्विजातयः ॥ २२ ॥ विप्रत्यक्तैस्वर्ण

गर्गसं०
॥ १ ॥

पात्रैरुच्छिष्टैर्नृपवर्जितैः ॥ हिमाद्रिपाश्वैशैलोभूदद्यापिशतयोजनम् ॥ २३ ॥ मरुतस्ययथायज्ञोनतथान्यस्यकर्हिचित् ॥ त्रिलोक्यांशृणु
राजेंद्रनभूतो न भविष्यति ॥ २४ ॥ यज्ञकुण्डाद्विनिर्गत्यपरिपूर्णतमःस्वयम् ॥ आत्मानंदर्शयामास मरुताय महात्मने ॥ २५ ॥ तमालो
क्यहरिं नत्वा कृतांजलिपुटो नृपः ॥ गदितुं न समर्थो भूद्रो मां चीप्रेमविह्वलः ॥ २६ ॥ तं प्रेमपूरितं दृष्ट्वा पतितं पादयोर्नतम् ॥ उवाच भगवा
न्साक्षान्मेघगम्भीरयागिरा ॥ २७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ राजंस्त्वया हं विनयेन तोर्थितो निष्कारणैर्यज्ञवरैः समर्चितः ॥ वरंपरं ब्रू
हि महामते त्वरं दास्यामि देवैरपि दुर्लभं दिवि ॥ २८ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ श्रुत्वा तुराजामरुतः कृतांजलिः प्रदक्षिणीकृत्य हरिं परे
श्वरम् ॥ सम्पूज्य भक्त्या विशदौपचारकैर्नत्वा भृशं गद्गदयागिरा ब्रवीत् ॥ २९ ॥ ॥ मरुत उवाच ॥ ॥ न वेद्व्यहं त्वच्चरणारविन्दतो वरं परं श्री
पुरुषोत्तमोत्तम ॥ समेत्य गङ्गां तृपिताश्च दुर्धियः खनंति कूपं हियथानरेतराः ॥ ३० ॥ ॥ तथापि याचेतव वाक्यगौरवात्पादारविन्दं हृदयार
विन्दात् ॥ कदापि मेमाव्रजतु ब्रजेश्वरमूलश्चतुर्णां विदुरर्थसम्पदाम् ॥ ३१ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ धन्योसि राजंस्तव निर्मलामतिः प्रलो
भितस्यापि वरैर्न कामभृत् ॥ तथापि मत्तो वरयेप्सितं वरं विना फलं भक्तसुखान्न मे सुखम् ॥ ३२ ॥ मरुत उवाच ॥ ॥ देयं यदामे वरमीप्सितं
प्रभो वैकुण्ठलोकं कुरुताद्धरातले ॥ रक्षस्थितं मां निजभक्तवत्सलतस्मिन्पुरे भक्तजनैः परैः सह ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ अस्मि
न्मनौ दैवमनोरथान्धिगतेषु विंशेषु युगेषु चाष्टसु ॥ गत्वाथ नाकंधरणीं समेत्य मया हि गोवत्सपदं करिष्यसि ॥ ३४ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥
॥ ॥ इत्युक्त्वा भगवान्साक्षात्तत्रैवान्तरधीयत ॥ सोयंतु मरुतो राजा उग्रसेनो बभूव ह ॥ ३५ ॥ तं यज्ञं कारयामास राजसूयं हरिः स्वयम् ॥
किं दुर्लभं त्रिलोक्यां तु भक्तानां मैथिलेश्वर ॥ ३६ ॥ मरुतस्यापि चरितं यः शृणोति नृपोत्तम ॥ तस्य ज्ञानं स वै राग्यं भक्तियुक्तं प्रजायते ॥ ३७ ॥
॥ ॥ इति श्रीगर्गाचार्यसंहितायां श्रीविश्वजित्खंडे नारदबहु० सं० श्रीमरुतोपाख्यानं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥
॥ बहुलाश्च उवाच ॥ ॥ कथंचकार विधिवद्वाजसूयाध्वरं नृपः ॥ श्रीकृष्णेन सहायेन वदैतन्नितरां मुने ॥ १ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ उग्र
सेनः सुधर्मायां कृष्णं संपूज्य चैकदा ॥ नत्वा प्राह प्रसन्नात्मा कृतांजलिपुटः शनैः ॥ २ ॥ ॥ उग्रसेन उवाच ॥ ॥ भगवन्नारदमुखाच्छ्रुतं य

वि० खं० ७
अ० २

॥ १ ॥

स्यमहत्फलम् ॥ तं यज्ञं राजसूयाख्यं करिष्यामि तवाज्ञया ॥ ३ ॥ त्वत्पादसेवया पूर्वमनोरथमहार्णवे ॥ ते रुर्जगत्तृणीकृत्य निर्भयाः पुरुषोत्तम ॥
 ॥ ४ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ सम्यग्व्यवसितं राजन्भवतायादवेश्वर ॥ यज्ञेन ते जगत्कीर्तिं स्त्रिलोक्यां संभविष्यति ॥ ५ ॥ आहूय
 यादवान्सर्वान्सभां कृत्वाथ सर्वतः ॥ तांबूलवीटिकां धृत्वा प्रतिज्ञां कारय प्रभो ॥ ६ ॥ ममांशायादवाः सर्वे लोकद्वयजिगीषवः ॥ जित्वारीना
 गमिष्यंति हरिष्यंति बलिं दिशाम् ॥ ७ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ अथांधकादीनाहूय शक्रसिंहासने स्थितः ॥ सुधर्मायां प्राह नृपो धृत्वा तां
 बूलवीटिकाम् ॥ ८ ॥ ॥ उग्रसेन उवाच ॥ ॥ योजयेत्समरे सर्वांश्च बूद्धीपस्थितान्नृपान् ॥ मनस्वी शक्रकोदण्डी सोत्तितांबूलवीटिकाम् ॥
 ॥ ९ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ नृपेषु तूष्णीं प्रगतेषु सत्सु श्रीरुक्मिणीनन्दन एव मयात् ॥ जग्राह तांबूलचयं महात्मानं त्वानृपं मैथिलश
 म्वरारिः ॥ १० ॥ ॥ प्रद्युम्न उवाच ॥ विजित्य समरे सर्वंश्च बूद्धीपस्थितान्नृपान् ॥ गृहीत्वा च बलितेभ्य आगमिष्याम्यहं बलात् ॥ ११ ॥ अग
 म्यागमनं बभ्रो ब्राह्मणस्य गुरोस्तथा ॥ हत्याभ्रूणस्य मे भूयान्न कुर्यात्कर्म चेदिदम् ॥ १२ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ श्रुत्वा वचः शंवरारिः साधुसा
 ध्वितियूथपाः ॥ ऊचुस्तेषां पश्यतां च तं जग्राह यदुत्तमः ॥ १३ ॥ गर्गाद्यदुकुलाचार्यान्मुहूर्तबोध्ययत्नतः ॥ तत्स्नानं कारयामास मुनिभिर्वै
 दसूक्तिभिः ॥ १४ ॥ उग्रसेनो यतिलकं प्रद्युम्नस्य चकार ह ॥ बलिदत्त्वा नमश्चक्रुः सर्वे यादव यूथपाः ॥ १५ ॥ उग्रसेनो ददौ खड्गं प्रद्युम्नाय महा
 त्मने ॥ कवचं प्रददौ साक्षाद्वलदेवो महोदधेः ॥ १६ ॥ स्वतूणाद्वौ विनिष्कृष्य वक्ष्यसायकौ धनुश्च शार्ङ्गधनुषः समुत्पात्य ददौ हरिः ॥ १७ ॥
 ॥ किरीटकुण्डले दिव्ये पीनं वासो मनोहरम् ॥ छत्रचचामरे साक्षाच्छूरो वृद्धो ददौ पुनः ॥ १८ ॥ शतचंद्रं ददौ तस्मै वसुदेवो महामनाः ॥ उद्धवः
 प्रददौ साक्षान्मालां किंजलिकर्णी शुभाम् ॥ १९ ॥ अक्रूरो दक्षिणावर्तं शंखं विजयदं ददौ ॥ श्रीकृष्णकवचं यंत्रं गर्गाचार्यो ददौ मुनिः ॥ २० ॥ त
 दैवह्यागतः शक्रो लोकपालैः सकौतुकः ॥ आजगम तु ब्रह्माशिवौ देवर्षिगणसंवृतौ ॥ २१ ॥ प्रद्युम्नाय ददौ शूलीं त्रिशूलं ज्वलनप्रभम् ॥ ब्रह्मा ददौ म
 हाराजपद्मरागं शिरोमणिम् ॥ २२ ॥ पाशीपाशं शक्तिधरः शक्तिं शत्रुविमर्दिनीम् ॥ वायुश्च व्यजने दिव्ये यमो दंडं ददौ पुनः ॥ २३ ॥ रवि
 र्गदां महागुर्वीकुबेरो रत्नमालिकाम् ॥ चंद्रकांतमणिं चंद्रः परिधंचत नूनपात् ॥ २४ ॥ क्षितिश्च पादुके प्रादादिव्ये योगमये परे ॥ प्रद्युम्नाय ददौ कुंतं

गर्गसं०

॥ २ ॥

भद्रकालीतरस्विनी ॥ २५ ॥ हेमाढ्यमुच्चशिखरंसहस्रहयसंयुतम् ॥ विश्वकर्मकृतसाक्षाद्ब्रह्मांडांतर्बहिर्गतम् ॥ २६ ॥ सहस्रचक्रसंयुक्तमनोवे
गंधनस्वनम् ॥ मंजीरकिंकिणिजालंबं डाटंकारभीषणम् ॥ २७ ॥ रथंददौमहादिव्यंसहस्रध्वजशोभितम् ॥ जैत्रंरत्नमयंशक्रःप्रद्युम्नायमहात्मने ॥
॥ २८ ॥ शंखदुन्दुभयोनेदुस्तालवीणादयस्तदा ॥ मृदंगवेणुसन्नादैर्जयध्वनिसमाकुलैः ॥ २९ ॥ वेदवोषैर्लाजपुष्पैर्मुक्तावर्षसमन्वितैः ॥
प्रद्युम्नस्योपरिसुराःपुष्पवर्षप्रचकिरे ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीगर्गा० सं० विश्वजित्खंडेना० बहुलाश्वसं० प्रद्युम्नविजयाभिषेकोनामद्वितीयो० ॥ २ ॥
॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ अथनत्वाहरिंकार्ष्णिणरुग्रसेनबलंगुरुम् ॥ नीत्वाज्ञारथमारुह्यकुशस्थल्याविनिर्ययौ ॥ १ ॥ तथातमनुगाःसर्वेयादवाउ
द्धवादयः ॥ भोजवृष्ण्यंधकमधुशूरसेनदशार्हकाः ॥ २ ॥ तथास्वभ्रातरःसर्वेगदाद्याःकृष्णनोदिताः ॥ सपुत्राःसबलाःसर्वेसांवाद्याश्चमहार
थाः ॥ ३ ॥ किरीटिनःकुंडालिनोलोहकंचुकमंडिताः ॥ चतुरंगबलोपेताःकोटिशस्तोविनिर्ययुः ॥ ४ ॥ कलापिहंसगरुडमीनतालध्वजैरथैः ॥
सूर्यमंडलसंकाशैश्चंचलाश्वनियोजितैः ॥ ५ ॥ हेमकुंभैःसशिखरैर्मुक्तातोरणराजितैः ॥ विडंबयद्विर्नितरांवायुवेगमतःपरम् ॥ ६ ॥ चामरां
दोलितैर्दिव्यैर्वीरमंडलमंडितैः ॥ सौवर्णैर्देवधिषण्याभैरेजुर्वीरामनोहराः ॥ ७ ॥ मदच्युताश्चित्रमुखाहेमजालसमन्विताः ॥ महोद्धतागजाउ
च्चारणद्वंद्वारुणांवराः ॥ ८ ॥ गीरीन्द्रशिखराभद्राद्विपेन्द्रान्दिग्विभावितान् ॥ विडंबयंतोदृश्यंतेसैनेसैन्यद्विपानृप ॥ ९ ॥ केचिन्मुद्रास्तुक
थिताःकेचिद्भद्रामृगाःपरे ॥ विंध्याचलभवाःकेचित्केचित्काश्मीरसंभवाः ॥ १० ॥ मलयप्रभवाःकेचिद्धिमाद्रिप्रभवाःपरे ॥ सौरभप्र
भवाःकेचित्कैलासवनसंभवाः ॥ ११ ॥ ऐरावतकुलेभाश्चचतुर्दताःकलापिनः ॥ त्रिशुंडागरुडाभाश्चगच्छंतिभुविचांबरे ॥ १२ ॥ ध्व
जायुक्ताःकोटिगजाःकोटिदुंदुभिसंयुताः ॥ कोटिसैन्यामहामात्यैरत्नकंबलमण्डिताः ॥ १३ ॥ गर्जयंतोघनश्यामानीडाडंबरराजिताः ॥
इतस्ततोविरेजुस्तेबलेब्धौमकराइव ॥ १४ ॥ करैर्गुल्मान्समुत्पाद्यक्षेपयंतोर्कमंडले ॥ कंपयंतोभुवंपादैर्मदैराद्रीकृताचलाः ॥ १५ ॥
दुर्गाद्रिगंडशैलादीन्पातयंतःशिरःस्थलैः ॥ खंडयंतश्चशत्रूणांबलमेतादृशागजाः ॥ १६ ॥ तुरगानिर्गताराजन्केचिन्मात्स्याःकलिंगजाः ॥
औशीनराःकौशलाश्चवैदर्भाःकुरुजांगलाः ॥ १७ ॥ कंबोजजाःसृजयजाःकैकेयाःकुंतिसंभवाः ॥ दारदाःकेरलाआंगावांगाविकटसंभवाः ॥ १८ ॥

वि०खं०७

अ० ३

॥ २ ॥

कौङ्कणाः कौटकाः केचित्कर्णाटागौर्जराहयाः ॥ सौवीराः सैधवाः केचित्पांचालाआर्बुदाःपरे ॥ १९ ॥ काच्छाश्चकेचिदानर्तागां
 धारामालवादयः ॥ महाराष्ट्रभवाःकेचित्तैलंगाजलसंभवाः ॥ २० ॥ परिपूर्णतमस्यापिश्रीकृष्णस्यमहात्मनः ॥ वाजिशालासुवर्ततेतोपि
 वर्ततेविनिर्गताः ॥ २१ ॥ श्वेतद्वीपाच्चवैकुण्ठतथाजितपदानृप ॥ रमावैकुण्ठलोकाच्चप्राप्तायेतोपिनिर्गताः ॥ २२ ॥ हेमहारसमायुक्तामुक्ता
 मालामनोहराः ॥ शिखामणिमहारश्मिसेविताः सुपरिच्छदाः ॥ २३ ॥ चामरैर्मंडिताःपुच्छमुखपादस्फुरत्प्रभाः ॥ यादवानांमहोसैन्यदृ
 श्यंतेचेदृशाहयाः ॥ २४ ॥ वायुवेगामनोवेगानस्पृशंतःपदैर्भुवम् ॥ अपक्वसूत्रेष्वतिगाबुद्बुदेष्वपिमैथिल ॥ २५ ॥ व्रजंतःपारदमनुजालेषू
 र्णाभवेषुच ॥ दृश्यंतोपिनिराधाराःस्फारावारिषुमैथिल ॥ २६ ॥ गंडशैलनदीदुर्गगर्तप्रासादसंचयान् ॥ विलंबयंतःसततंचंचलास्तेतुरंग
 गमाः ॥ २७ ॥ मायूरीतैत्तिरीक्रौंचीहंसीयेखांजनींगतिम् ॥ कुर्वतोभुविनृत्यंतोमैथिलेन्द्रइतस्ततः ॥ २८ ॥ केचित्सपक्षादिव्यांगाश्याम
 कर्णामनोहराः ॥ पीतपुच्छाश्चंद्रवर्णावाजिशालाविगिर्गताः ॥ २९ ॥ उच्चैःश्रवःकुलेजाताःसूर्यवाजिभवाः परे ॥ अश्विनीसुतविद्याव्यावरु
 णेनप्रयोजिताः ॥ ३० ॥ केचिन्मंदारभाःकेचिच्चित्रवर्णामनोहराः ॥ अतसीपुष्पसंकाशाःस्वर्णाभाहरितप्रभाः ॥ ३१ ॥ पद्मरागप्रभाः
 केचित्सर्वलक्षणलक्षिताः ॥ कोटिशःकोटिशोराजन्नन्योपिनिर्गताहयाः ॥ ३२ ॥ धनुर्भृतोभटाःसैन्येसंग्रामेलब्धकीर्त्तयः ॥ शक्तित्रिशू
 लासिगदावर्मपाशधराःपरे ॥ ३३ ॥ वर्षतःशस्त्रधाराभिःप्रलयाब्धिसमानृप ॥ दिग्गजाइवदृश्यंतेमर्दयंतोह्यरीन्मृधे ॥ ३४ ॥ एवंविनिर्ग
 तंराजन्यदूनांविपुलंबलम् ॥ दृष्ट्वासुरासुराःसर्वेविसिष्मुःपरमाद्भुतम् ॥ ३५ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहितायांविश्वजित्खंडे नारदबहुलाश्व
 संवादे यादवसैन्यगमनं नामतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ इत्थंसेनावृतंवीरंप्रद्युम्नंधन्विनांवरम् ॥ श्री
 कृष्णबलेदेवाभ्यामुग्रसेनउवाचह ॥ १ ॥ ॥ उग्रसेनउवाच ॥ हेप्रद्युम्नमहाप्राज्ञश्रीकृष्णकृपयात्वरम् ॥ विजित्यनृपतीन्सर्वान्द्वारका
 मागमिष्यसि ॥ २ ॥ मत्तंप्रमत्तमुन्मत्तंसुतंवालंजडंस्त्रियम् ॥ प्रपन्नंविरथंभीतंनरिपुंहंतिधर्मवित् ॥ ३ ॥ राज्ञोहिपरमोधर्मआर्तानामार्ति
 विग्रहः ॥ उत्पथानांवधश्चेत्थमाततायीवधारणः ॥ ४ ॥ पुमान्योषिदुतक्लृबआत्मसंभावितोधमः ॥ भूतेषुनिरनुक्रोशोनृपाणांतद्वधोवधः ॥ ५ ॥

गर्गसं०

॥ ३ ॥

नैनोराज्ञः प्रजाभर्तुर्धर्मयुद्धेवधेद्विषाम् ॥ आदिराजो नृपान्पूर्वप्राहस्वायं भुवोमनुः ॥ ६ ॥ योरणेनिर्भयो भूत्वा कृत्वांघ्रिप्राग्गतो व्य-
सुः ॥ सगच्छेद्धाम परमं भित्त्वामार्तडमंडलम् ॥ ७ ॥ भयाद्रणादुपरतस्त्यक्त्वा युद्धे पतिचयः ॥ ब्रजेद्यः क्षत्रियो भूत्वा समहारौरवं ब्रजेत् ॥
॥ ८ ॥ सेनारक्षेत्तुराजा हि सेनाराजानमेव हि ॥ सूतः कृच्छ्रगतं रक्षेद्रथिनं सारथिं रथी ॥ ९ ॥ यूयं च यादवाः सर्वे समर्थबलवाहनाः ॥ कार्ष्णि-
मेवाभिरक्षंतु कार्ष्णिर्वः परिरक्षतु ॥ १० ॥ गावो विप्राः सुराधर्मश्छंदांसि भुविसाधवः ॥ पूजनीयाः सदा सर्वैर्मनुष्यैर्मोक्षकांक्षिभिः ॥ ११ ॥
वेदाविष्णुवचो विप्रामुखं गावस्तनुर्हरेः ॥ अंगानि देवताः साक्षात्साधवो ह्यसवः स्मृताः ॥ १२ ॥ श्रीकृष्णो यं हरिः साक्षात्परिपूर्णतमः प्रभुः ॥
येषां चित्ते स्थितो भक्त्या तेषां तु विजयः सदा ॥ १३ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ शिरसा जगद्गुहः साक्षादुग्रसेनस्य शासनम् ॥ प्रणेमुर्यादवाः
सर्वैकं तां जलिपुटानृप ॥ १४ ॥ उग्रसेनं नृपवरं वसुदेवं बलं हरिम् ॥ ननाम कार्ष्णिः शिरसा गर्गाचार्यमहामुनिम् ॥ १५ ॥ श्रीकृष्णबलदेवाभ्यां
पुरीयाते नृपेश्वरे ॥ दिग्जयार्थी हरेः पुत्रः प्रययौ यादवैः सह ॥ १६ ॥ चतुर्योजनलंबीत्थं राजमार्गोऽपि यस्य वै ॥ बभौ हेममयैः सर्वैः शिविरैर्मै-
थिलेश्वर ॥ १७ ॥ अग्रतो वाहिनीयुक्तः कृतवर्मा महाबलः ॥ ध्वजिनी सहितः पश्चादक्रूरो धन्विनां वरः ॥ १८ ॥ तत्पश्चादुद्धवो मंत्री प्रति-
मापंचसंयुतः ॥ तत्पश्चात्कृष्णचंद्रस्य सुतास्त्वष्टादश स्मृताः ॥ १९ ॥ ययुर्महारथाराजन्येशताक्षौ हिणीयुताः ॥ प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च दी-
प्तिमान्भानुरेव च ॥ २० ॥ सांबो मधुर्बृहद्भानुश्चित्रभानुर्वृकोरुणः ॥ पुष्करो वेदबाहुश्च श्रुतदेवः सुनंदनः ॥ २१ ॥ चित्रभानुर्विरूपश्च कविर्न्य-
ग्रोध एव च ॥ तत्पश्चात्प्रययुः सर्वे गदाद्याः कृष्णनोदिताः ॥ २२ ॥ भोजवृष्णयंधकमधुशूरसेनदशार्हकाः ॥ ऋतुबाणकोटिसंख्यायादवा-
नां प्रकथ्यते ॥ तत्सैन्यसंख्यां नृपते कः करिष्यति भूमिषु ॥ २३ ॥ इत्थं यदूनां चलतां नृपाणां विकर्षतां तां महतीं च सेनाम् ॥ कोदंडटंकारयु-
तो भवत्कौधुंकार आताडितदुंदुभीनाम् ॥ २४ ॥ इभेद्रचीत्कारहयेद्रहेषणैर्नदद्गुण्डाद्विठवीरगर्जनैः ॥ ठक्कानिनादैर्यदवस्तडित्स्वनैः प्रचं-
डमेवाश्वते विडिडिरे ॥ २५ ॥ ऐजद्गुवोमंडलमेव दिग्गजामहास्वनैस्ते बधिरीकृता इव ॥ सद्यो थदूर्गैरिपवो विदुद्गुबुर्निःसाहसाः कौचलतां म-
हात्मनाम् ॥ २६ ॥ कुर्मस्तु किं कावितिके वदंतः कुतः क्व गच्छाम इति द्रवंतः ॥ उपद्रवो ह्येष विधेकयाति च चाललोकैः सहिता चलेति ॥ २७ ॥

वि० खं० ७

अ० ४

॥ ३ ॥

छेलनयज्ञस्यहरिः परेश्वरोभारंविदेहेशभुवोवतारयन् ॥ योभूच्चतुर्व्यूहधरोयदोः कुलेतस्मै नमोनंतगुणायभूभृते ॥ २८ ॥ ॥
 इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खंडे नारदबहुलाश्वसंवादे प्रद्युम्नदिग्विजयार्थगमनं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥
 ॥ श्रीबहुलाश्व उवाच ॥ ॥ कान्कान्देशान्ययौ जेतुं क्रमतः श्रीहरेः सुतः ॥ तस्य कर्माण्युदाराणि ब्रूहि देवर्षि सत्तम ॥ १ ॥ अहो श्रीकृष्ण
 चंद्रस्य कृपाभक्तेषु चेदृशी ॥ पुनाति प्रश्रुता ध्याता पापिनं सकुलं जनम् ॥ २ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ साधुसाधुत्वया पृष्टं साधुते विम
 लामतिः ॥ चरितं कृष्णभक्तानां पुनाति भुवनत्रयम् ॥ ३ ॥ तारकामेव धाराश्च भूमेः सर्वरजांसि च ॥ कविश्चेद्गुणयेद्राजन्नहरेः श्रीमतो गुणान् ॥
 ॥ ४ ॥ चतुर्योजनमात्रं हि छायायस्य प्रदृश्यते ॥ तेनैवेता तपत्रेण शोभितो रुक्मिणीसुतः ॥ ५ ॥ रथेन शक्रदत्तेन स्वसैन्यपरिवारितः ॥
 कच्छदेशान्ययौ जेतुं त्रिपुराङ्गिरि शोयथा ॥ ६ ॥ कच्छदेशाधिपः शुम्भो मृगयार्थं विनिर्गतः ॥ सेनां समागतां ज्ञात्वा पुरीं हालांसमाययौ ॥
 ॥ ७ ॥ प्रद्युम्नस्यागता सेना गजपादप्रताडनैः ॥ चूर्णयन्ती तरुन्दे शान्पातयन्ती हिमैथिल ॥ ८ ॥ उत्थितैस्तद्रजोवृन्दैरंधीभूतं नभोभवत् ॥
 भयं प्रापुर्जनाः सर्वे कच्छदेशनिवासिनः ॥ ९ ॥ तदा तिधर्षितः शुम्भो गजानां हेममालिनाम् ॥ नीत्वा पंचशतं सद्यो हयानामयुतं तथा ॥ १० ॥
 विशद्भारं सुवर्णानामागतस्तस्य संमुखे ॥ दत्त्वा बलिं ननामा शुस्रजावद्धाकरद्वयम् ॥ ११ ॥ तस्मै तुष्टः शंवरारिः प्रददौ रत्नमालिकाम् ॥ सं
 स्थाप्य राज्ये तं राजन्नेषा हि प्रकृतिः सताम् ॥ १२ ॥ कलिगान्प्रययौ जेतुं रुक्मिणीनंदनो बली ॥ पतत्पताकैः सत्सैन्यैर्मैवैरिन्द्रैव व्रजन् ॥ १३ ॥
 कलिगराजः स्वबलैः समर्थं द्विपवाहनैः ॥ निर्ययौ संमुखे योद्धुं प्रद्युम्नस्य महात्मनः ॥ १४ ॥ कालिङ्गमागतं वीक्ष्या निरुद्धो धन्विनां वरः ॥ रथे
 नैकेन तत्सैन्यैर्युधेयादवाग्रजः ॥ १५ ॥ शतबाणैश्च कालिङ्गं दशभिर्दशभीरथान् ॥ अताडयद्गजान्वीरश्चापटंकारयन् मुहुः ॥ १६ ॥
 स्वशत्रवश्च स्वे सर्वे साधुसाध्विति वादिनः ॥ अनिरुद्धः प्रयुयुधे प्रद्युम्नस्य प्रपश्यतः ॥ १७ ॥ अनिरुद्धेन बाणौ वैः केचिद्वीरा द्विधाकृताः ॥ ग
 जाश्च भिन्नशिरसः पादभिन्ना हयानृप ॥ १८ ॥ रथाश्च चूर्णचरणाहताश्चाहतनायकाः ॥ हतसारथयो वातैर्निपेतुः पादपादिव ॥ १९ ॥ पला
 यमानां तां सेनां कालिङ्गो वीक्ष्य मैथिल ॥ आजगाम गजारूढो विच्छिन्नकवचोरुषा ॥ २० ॥ द्विसप्ततिभारयुतां गदां चिक्षेप सत्वरम् ॥ गजे

गर्गसं०

॥ ४ ॥

नपातयन्वीराञ्जगर्जघनवद्वली ॥ २१ ॥ गदाप्रहारव्यथितं किंचिद्वाकुलमानसम् ॥ अनिरुद्धं मृधेवीक्ष्ययादवाः क्रोधपूरिताः ॥ २२ ॥ तदैव
तेडुःकालिगंवाणैस्तीक्ष्णैः स्फुरत्प्रभैः ॥ समांसमुद्भटंश्येनंकुरराश्चंचुभिर्यथा ॥ २३ ॥ कालिगोपितदाक्रुद्धः सज्यंकृत्वाधनुःस्वयम् ॥ टं
कारयन्मुहुर्वाणैर्वाणांश्चूर्णीचकारह ॥ २४ ॥ गदोगदांसमादायबलदेवानुजोबली ॥ तद्गजंताडयामासवामहस्तेनमैथिल ॥ २५ ॥ अर्ध
चंद्रप्रहारेणविशीर्णोभूद्गजस्तथा ॥ इंद्रवज्रप्रहारेणगंडशैलोयथानृप ॥ २६ ॥ कालिगःपतितोभूत्वागृहीत्वामहतींगदाम् ॥ गदंचताडयामा
सकालिगंचगदस्तदा ॥ २७ ॥ कालिगगदयोस्तत्रघोरंयुद्धंबभूवह ॥ विस्फुलिगान्क्षरंत्यौद्रेगदेचूर्णीबभूवतुः ॥ २८ ॥ गदोगृहीत्वाका
लिगंपातयित्वा रणांगणे ॥ चकर्षस्वकरेणाशुफणिनंगरुडोयथा ॥ २९ ॥ गदाप्रहारव्यथितश्चूर्णितास्थिःकलिगराट् ॥ आययौशरणंसो
पिप्रद्युम्नस्यमहात्मनः ॥ ३० ॥ दत्त्वाबलिंप्राहकलिगराजस्त्वंदेवदेवःपरमेश्वरोसि ॥ क्रोधावृतंकःप्रसहेतकौत्वांजनोयथादंडधरंनम
स्ते ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायांविश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्वसंवादेकच्छकलिगदेशविजयोनामपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥
॥ श्रीनारदउवाच ॥ इत्थंजित्वाथकालिगंप्रद्युम्नोयादवेश्वरः ॥ जगाममरुधन्वानंजलंवैश्वानरोयथा ॥ १ ॥ गिरिदुर्गसमायुक्तंधन्वदेशाधि
पंगयम् ॥ उद्धवंप्रेषयामासज्ञात्वातंयादवेश्वरः ॥ २ ॥ गिरिदुर्गगतःसाक्षादुद्धवोबुद्धिसत्तमः ॥ सभामेत्यगयम्प्राहशृणुराजन्महामते ॥ ३ ॥
उग्रसेनोयादवेन्द्रोराजराजेश्वरोमहान् ॥ जंबूद्वीपनृपाञ्जित्वाराजसूयंकरिष्यति ॥ ४ ॥ परिपूर्णतमःसाक्षाच्छ्रीकृष्णोभगवान्स्वयम् ॥ असं
ख्यब्रह्माण्डपतिर्मैत्रीतस्याभवद्धरिः ॥ ५ ॥ तेनैवप्रेषितःसाक्षात्प्रद्युम्नोधन्विनांवरः ॥ शीघ्रंतस्मैबलिंदेहिकृतकौशल्यहेतवे ॥ ६ ॥ श्री
नारदउवाच ॥ श्रुत्वाकिंचित्प्रकुपितोवीर्यशौर्यमदोद्धतः ॥ उद्धवंप्राहनृपतिर्गयोवामंमहाबलः ॥ ७ ॥ ॥ गयउवाच ॥ ॥ बलितस्मैनदा
स्यामिविनायुद्धंमहामते ॥ अल्पकालेनयदवोगतावृद्धिभवादृशाः ॥ ८ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ इत्युक्तउद्धवोराजंछंबरारिसमेत्यसः ॥
सर्वेषांयादवानांचशृण्वतांप्रशशंसह ॥ ९ ॥ तदैवरुक्मिणीपुत्रोगिरिदुर्गसमाययौ ॥ चूर्णयन्गजपादैश्चनागरान्भूजनान्द्रुमान् ॥ १० ॥
अक्षौहिणीभ्यांसंयुक्तोगयोयोद्धुंविनिर्ययौ ॥ तत्सैन्यैर्यादवैःसार्द्धंघोरंयुद्धंबभूवह ॥ ११ ॥ रथिनोरथिभिस्तत्रगजवाहागजैःसह ॥ अश्ववा

वि०ख०७

अ० ६

॥ ४ ॥

हैरश्ववाहावीरावीरैः परस्परम् ॥ १२ ॥ युयुधुस्तीक्ष्णबाणौ वैश्वर्मखङ्गगदष्टिभिः ॥ पाशैः परश्वधैराजच्छतघ्नीभिर्भुशुण्डिभिः ॥ १३ ॥ हन्य
 मानाश्चयदुभिर्गयवीराभयातुराः ॥ सर्वैस्वस्वरंगन्त्यक्कादुद्रुवुस्तेदिशोदश ॥ १४ ॥ पलायमानेस्वबले गयोनाममहाबलः ॥ एकाकीप्रय
 यौयोद्धुधनुष्टंकारयन्मुहुः ॥ १५ ॥ दीप्तिमान्कृष्णपुत्रस्तुचतुर्बाणैरिपोर्हयान् ॥ एकेनसारथिजघ्नेद्वाभ्यांकेतुंसमुच्छ्रितम् ॥ १६ ॥ रथंच
 बाणविंशत्याकवचंपंचभिः पुनः ॥ धनुस्तस्यापिचिच्छेदशतबाणैर्महाबलः ॥ १७ ॥ गयोन्यद्धनुरादाय दीप्तिमंतं हरेः सुतम् ॥ जघान बाण
 विंशत्याजगर्जधनवद्बली ॥ १८ ॥ तत्प्रहारेण समरे किंचिद्व्याकुलमानसः ॥ दीप्तिमानथ जग्राह शक्तिं ज्योतिर्मयीं दृढाम् ॥ १९ ॥ चिक्षेप भ्राम
 यित्वा तां गयारूपाय महात्मने ॥ सापितद्धृदयं भित्त्वा पौचरुधिरं महत् ॥ २० ॥ गयोपि पतितो राजन्मूर्च्छितो भूद्रणांगणे ॥ दीप्तिमां
 श्वधनुष्कोत्थाकर्षयंस्तद्गलेरिपुम् ॥ २१ ॥ प्रद्युम्नस्य पुरः प्रागात्कद्रुजंगरुडो यथा ॥ नरदुंदुभयोने दुर्देवदुंदभयस्तदा ॥ आकाशाद्वृषु
 देवाः पुष्पवर्षाणि पार्थिव ॥ २२ ॥ तदैव तेनापि समर्चितांघ्रिः श्रीकृष्णपुत्रो नृपशंवरारिः ॥ अवन्तिकांसप्रययौ महात्मा श्रीकर्णिकांस्वर्णम
 यीमिवालिः ॥ २३ ॥ श्रुत्वा गतंतं जयसेन एव हि समर्चयामास समालवाधिपः ॥ आनीय वृद्धान्सुबलिं महात्मने प्रधर्षितो मौथिलतत्प्रभाववि
 त् ॥ २४ ॥ राजाधिदेवोऽपि पितुः पितुः स्वसांप्रणम्यतां कृष्णसुतो महामनाः ॥ विंदानुविंदौ परिरभ्यतत्सुतौ बभौवृतौ मालवदेशसंभवैः ॥
 ॥ २५ ॥ प्रद्युम्नो धन्विनां श्रेष्ठः पुरीमाहिष्मतीययौ ॥ यादवैः स्वबलैः सार्द्धं नर्मदांसददर्शह ॥ २६ ॥ राजितामंबुकल्लोलैः शृंगारति
 लकामिव ॥ वहन्तीं पुष्पनिचयमुष्णिहं मुद्रिकामिव ॥ २७ ॥ वेतसीवेणुतरुभिः पुष्पितैर्माधवीवृतैः ॥ स्फुरद्भिर्मूर्तिमद्भिश्च देवैः स्वर्ग
 नदीमिव ॥ २८ ॥ तत्तीरेशिबिरैर्युक्तः प्रद्युम्नो यादवेश्वरः ॥ स्थितो भूयादवैः साकं देवैरिन्द्रैव प्रभुः ॥ २९ ॥ इंद्रनीलो महाराजज्ञानीमा
 हिष्मतीपतिः ॥ स्वदूतं प्रेषयामास प्रद्युम्नाय महात्मने ॥ ३० ॥ प्रद्युम्नराजशिबिरे दूतो नत्वा कृतांजलिः ॥ उवाच वचनं तत्र सर्वेषां
 शृण्वतां नृप ॥ ३१ ॥ ॥ दूत उवाच ॥ ॥ हस्तिनापुरनाथेन धार्तराष्ट्रेण धीमता ॥ स्थापितोतिबलो वीरो बलिकस्मै न दास्यति
 ॥ ३२ ॥ सुयोधनाय चेच्छाभिर्द्रव्यं यच्छतिमाबलात् ॥ योद्धव्यं न भवद्भिश्च विफलो हिरणोत्रवै ॥ ३३ ॥ श्रीप्रद्युम्न उवाच ॥

यथागयोदूतकलिंगराट्यथातथाभिभूतोपिबलिप्रदास्यति ॥ नृपंनजानातिमहोग्रसेनकंमाहिष्मतीशोयमतीवराजराट् ॥ ३४ ॥ ॥
 श्रीनारदउवाच ॥ ॥ उक्तोदूतस्तदैवाशुगत्वामाहिष्मतीपतिम् ॥ सभायांकथयामासप्रद्युम्नकथितंवचः ॥ ३५ ॥ यदूनामुद्रटंसैन्यंवीक्ष्य
 माहिष्मतीपतिः ॥ गजानांपंचसाहस्रंहयानानिनियुतंशुभम् ॥ ३६ ॥ रथानामयुतंजैत्रंनीत्वाराजाविनिर्गतः ॥ बलिंददौसमेत्याशुप्रद्युम्नाय
 महात्मने ॥ ३७ ॥ ॥ इतिश्रीमद्गर्गसं०विश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्वसंवादेमरुधन्वमालवमाहिषदेशविजयोनामषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥
 ॥ नारदउवाच ॥ ॥ प्रद्युम्नोथमहावीर्योजित्वामाहिष्मतीपतिम् ॥ विकर्षन्महतींसेनांगुर्जराटंसमाययौ ॥ १ ॥ गुर्जराटाधिपंवीरमृष्य
 नाममहाबलम् ॥ जग्राहसेनयाकार्ष्णिस्तुण्डयाहिन्यथाविराट् ॥ २ ॥ सद्यस्तस्माद्वलिनीत्वायादवेन्द्रोमहाबलः ॥ विकर्षन्महतींसेनांचे
 दिदेशांस्ततोययौ ॥ ३ ॥ दमघोषश्चेदिराजोवसुदेवस्वसुःपतिः ॥ शिशुपालस्तस्यपुत्रःकृष्णशत्रुःप्रकीर्तितः ॥ ४ ॥ अभीयायमहाबुद्धि
 र्दमघोषमहाबलम् ॥ नत्वाप्राहमहाबुद्धिमुद्धवोबुद्धिसत्तमः ॥ ५ ॥ उद्धवउ० ॥ ॥ राजन्देहिबलितस्माउग्रसेनायभूभृते ॥ विजित्यनृपती
 न्योसौराजसूयंकरिष्याति ॥ ६ ॥ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ इत्थंनिश्म्यवचनंदमघोषसुतःखलः ॥ स्फुरदोष्ठोमन्युपरःप्राहेदंसदसि
 त्वरम् ॥ ७ ॥ शिशुपालउवाच ॥ ॥ दुरत्ययाकालगतिरहोचित्रमिदंजगत् ॥ विधेःकुलालस्यकलिःप्राजापत्येभविष्यति ॥ ८ ॥ क
 राजहंसःकाकःक्वक्वमूर्खःक्वचपण्डितः ॥ भृत्याविजेष्यंतिनृपंचक्रवर्तिनमीश्वरम् ॥ ९ ॥ ययातिशापाद्यदवोभ्रष्टराज्यपदाःस्मृताः ॥ रा
 ज्यंस्वलपंजलंप्राप्यप्रोच्छलंत्यापगाइव ॥ १० ॥ अवंशसम्भवोराजामूर्खपुत्रोहिपंडितः ॥ निर्धनश्चधनंप्राप्यतृणवन्मन्यतेजगत् ॥ ११ ॥
 उग्रसेनःकतिदिनैराजत्वंसमुपागतः ॥ मंत्रिणावासुदेवेनपूजितःसबलान्नृपः ॥ १२ ॥ तस्यमंत्रीवासुदेवोजरासन्धभयाद्भुतम् ॥ मथुरां
 स्वपुरीं त्यक्त्वासमुद्रंशरणङ्गतः ॥ १३ ॥ आभरिस्यापिनन्दस्यपूर्वपुत्रःप्रकीर्तितः ॥ वसुदेवोमन्यतेतंमत्पुत्रोयद्भुतत्रपः ॥ १४ ॥ वसु
 देवाद्गौरवणादयंश्यामःकुतोभवत् ॥ पितामहोपिगौरोस्यदुःखहास्यमिदंवचः ॥ १५ ॥ पद्युम्नंतत्सुतंजित्वासबलंयादवैःसह ॥ कुशस्थ
 लींगमिष्यामिमहीकर्तुमयादवीम् ॥ १६ ॥ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाधनुरादायतूणौचाक्षय्यसायकौ ॥ गन्तुमभ्युद्यतंवी

क्षयचेदिराजस्तमब्रवीत् ॥ १७ ॥ दमघोषउवाच ॥ ॥ शृणुपुत्रप्रवक्ष्यामि क्रोधं माकुरु माकुरु ॥ अकस्मादाचरेत्कार्येन सिद्धिं वि
 न्दते ह्यसौ ॥ १८ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां साधनं न क्षमा समम् ॥ तस्मात्सामप्रकर्तव्यं सामानसदृशं सुखम् ॥ १९ ॥ दानेन राजते सामदानं
 सत्क्रियया पुनः ॥ सत्क्रियापियथा योग्यं गुणं सम्प्रेक्ष्य राजते ॥ २० ॥ यदवश्चेदिपाश्चैव ज्ञातिसंबन्धिवान्धवाः ॥ चेदिपानां च वृष्णीनां कलिनेच्छा
 मितत्त्वतः ॥ २१ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ शिशुपालो बोधितोऽपि दमघोषेण धीमता ॥ नोवाच किंचिद्विमनास्तूष्णीं भूतो महाखलः ॥ २२ ॥
 श्रुतिश्रवाश्चेदिपराजराज्ञीस्वसाशुभाशूरसुतस्य राजन् ॥ समेत्य पुत्रं शिशुपालसंज्ञं प्रत्याह सम्यग्विनयान्वितासा ॥ २३ ॥ श्रुतिश्रवा
 उवाच ॥ ॥ मापुत्रखेदं कुरुतात्कदाचिन्माभूत्कलिश्चेदिपयादवानाम् ॥ ते मातुल्यं किल शूरसूनुर्भ्राता च ते तत्सुत एव कृष्णः ॥ २४ ॥
 तस्यात्मजायेत्र समागतास्ते प्रद्युम्नमुख्याः शतशो महान्तः ॥ संपूजनीयाश्च मया भवद्भिः संलालनीयानहियुद्धयोग्याः ॥ २५ ॥ अहं गमिष्या
 मिसमार्द्रचित्तानेतुं त्वया तात समागतांस्तान् ॥ द्रष्टुं चिरोत्कंठमना महोत्सवैर्नैतादृशोऽयं समयः कदाचित् ॥ २६ ॥ शिशुपाल उवाच ॥ ॥
 मम शत्रूरा मकृष्णौ यादवाः शत्रवश्च मे ॥ घातयिष्यामि तान्सर्वान्यैरहं तुतिरस्कृतः ॥ २७ ॥ पुरा वैकुण्ठिनपुरे याभ्यां मे हे लनं कृतम् ॥ विवाहो
 वारितो मे वैरामकृष्णावरीमम ॥ २८ ॥ यदि तेषां यादवानां यूयं पक्षं करिष्यथ ॥ तदा त्वांसह पित्रा च निगृह्य निगडैर्दृढैः ॥ २९ ॥ कारागारे
 कारयामि कंसः स्वपितरौ यथा ॥ अन्यथा चेद्वधिष्यामि शपथो मे न दुर्वटः ॥ ३० ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ तद्वचः परुषं श्रुत्वा तूष्णीं
 यातेथ चेदिपे ॥ उद्धवः स्वबलं प्राप्य प्राह सर्वयथोदितम् ॥ ३१ ॥ वाहिनीध्वजिनी चैव पृतनाक्षौहिणी तथा ॥ चतुर्धा शिशुपालस्य सेनायु
 क्ता बभूवह ॥ ३२ ॥ ॥ बहुलाश्च उवाच ॥ ॥ वाहिन्याद्याश्च यासेनास्तत्संख्यां वद मे प्रभो ॥ ऋषयो हि प्रजानंति भूतं भव्यं भवच्च यत् ॥
 ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ शतं द्विपानां रथिनां सहस्रशतसंयुतम् ॥ अयुतं तुरगाणां च पत्तीनां लक्षमेव च ॥ ३४ ॥ सेनाया लक्षणं
 स्वल्पं द्विगुणं चतुरंगिणी ॥ चतुःशतं द्विपानां च रथानां मयुतं तथा ॥ ३५ ॥ चतुर्लक्षं हयानां च पत्तीनां मेककोटयः ॥ लोहकंचुकसंयुक्ताः स
 मर्थबलवाहनाः ॥ ३६ ॥ शस्त्रास्त्रज्ञाय त्रशूरा वाहिनी सा बुधैः स्मृता ॥ वाहिन्या द्विगुणी भूता ध्वजिनी सा प्रकीर्तिता ॥ ३७ ॥ ध्वजिन्या द्वि

गर्गसं०
॥ ६ ॥

गुणोभूतापृतनाकथ्यतेबुधैः ॥ दशनागसहस्राणिनागेनागेशतंरथाः ॥ ३८ ॥ रथेरथेशतंह्यश्वाअश्वेऽश्वेपत्तयःशतम् ॥ एषात्वक्षौहिणीज्ञे
याकविभिःकथितापुरा ॥ ३९ ॥ ससाहसोतिशूरःस्यात्सामंतःशतशूरभृत् ॥ सामंतानांशतंविभ्रत्सगजीकथितोमृधे ॥ ४० ॥ स्वदेहं
सारथिचाश्वात्रथंरक्षेद्रथीचयः ॥ सेनारक्षतियोबाणैःकथ्यतेसमहारथी ॥ ४१ ॥ स्वसेनारक्षयच्छूत्रन्सूदयत्रपमंडले ॥ योक्षौहिण्या
समंयुध्येत्सदासोतिरथीस्मृतः ॥ ४२ ॥ इतिश्रीमद्गर्गा०विश्वजित्खंडेश्रीनारदबहुलाश्वसंवादेगुर्जराटचेदिदेशगमनंनामसप्तमोऽध्यायः॥ ७ ॥
॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ निर्गतःशिशुपालोसौसबलश्चंद्रिकापुरात् ॥ पितरौतौतिरस्कृत्यस्वभावोह्यसतामयम् ॥ १ ॥ वाहिनीध्वजि
नीभ्यांचद्युमच्छक्तौविनिर्गतौ ॥ पृतनाक्षौहिणीभ्यांतौरंगपिङ्गौचमंत्रिणौ ॥ २ ॥ शिशुपालमहासैन्यंप्रलयाब्धिसमंनृप ॥ संवीक्ष्ययदवस्तर्तु
चाजग्मुःकृष्णपोतकाः ॥ ३ ॥ वाहिनीसहितःपश्चादयुमान्नाममहाबलः ॥ युयुधेयादवैःसार्द्धंशिशुपालप्रणोदितः ॥ ४ ॥ द्वयोश्चसैन्ययो
र्बाणैरन्धकारोभवद्रणे ॥ हयपादरजोवृन्दैःप्रोत्थितैश्छादितंनभः ॥ ५ ॥ हयाश्चनृपधावन्तःप्रोत्पतंतोद्विपान्प्राति ॥ द्विपाश्चसक्षतायुद्धे
पातयन्तःपदैर्द्विषः ॥ ६ ॥ शुण्डादण्डस्यफूत्कारैर्मर्दयन्तइतस्ततः ॥ कस्तूरीपत्रसिन्दूररक्तकम्बलमण्डिताः ॥ ७ ॥ बाणैर्गदाभिःपरिवैः
खड्गैःशूलैश्चशक्तिभिः ॥ छिन्नांगाःपत्तयःपेतुश्छिन्नबाह्वंघ्रिजानवः ॥ ८ ॥ कश्चित्तीक्ष्णासिनाराजन्हयान्युद्धेद्विधाकरोत् ॥ केचिदंता
न्संगृहीत्वाकुंभेषुकरिणांगताः ॥ ९ ॥ अमात्यंहस्तिवाहंचमर्दयंतोमृगेंद्रवत् ॥ उल्लंघयंतःसहयागजवृंदंमहाबलाः ॥ १० ॥ खड्गप्रहारं
कुर्वंतोविदार्यपरसैनिकान् ॥ हयरुपृष्ठानदृश्यंतदृश्यंततेनटाइव ॥ ११ ॥ सैन्यवेगंचशत्रूणांदृष्ट्वाऽक्रूरःसमाययौ ॥ चकारदुर्दिनंबाणैर्धनु
ष्टंकारयन्मुहुः ॥ १२ ॥ पलायमानंस्वबलंद्युमान्वीक्ष्यमहाबलः ॥ आययौसंमुखेयोद्धुंश्चाफलकेमैथिलेश्वर ॥ १३ ॥ बाणजालंसचिच्छे
दबाणौधैश्चापनिर्गतैः ॥ छादयामासचाक्रूरंवर्षास्विनमिवांबुदः ॥ १४ ॥ छित्त्वातद्बाणपटलमसिनागांदिनीसुतः ॥ शक्त्यातताडतंवी
रंद्युमंतंक्रोधमूर्च्छितः ॥ १५ ॥ तत्प्रहारेणभिन्नांसोमूर्छितोघटिकाद्वयम् ॥ पुनरुत्थाययुयुधेशिशुपालसखोबली ॥ १६ ॥ गृहीत्वाथगदां
गुर्वीलक्षभारविनिर्मिताम् ॥ तताडहृदिचाक्रूरंजगर्जधनवद्द्युमान् ॥ १७ ॥ अक्रूरेतत्प्रहारेणकिंचिद्व्याकुलमानसे ॥ युयुधानस्तदाप्रागा

वि०खं० ७
अ० ८

॥ ६ ॥

ज्याशब्दंकारयन्मुहुः ॥ १८ ॥ शिरस्तस्याशुचिच्छेदबाणेनैकेनलीलया ॥ पतितेद्युमतिह्याजौवीरास्तस्यातिदुद्रुवुः ॥ १९ ॥ तदैव
शक्तःसंप्राप्तोदृष्टासेनांपलायिताम् ॥ शूलंचिक्षेपसहसायुयुधानायधीमते ॥ २० ॥ युयुधानश्चबाणौघैस्तच्छूलंशतधाकरोत् ॥ शक्तोगृ
हीत्वापरिधंयुयुधानंतताडह ॥ २१ ॥ युयुधानोर्जुनसखःक्षणंमूर्च्छामवापह ॥ तदैववीरःसंप्राप्तःकृतवर्मामहाबलः ॥ २२ ॥ शक्तस्यापि
रथंसांश्वंबाणैश्वर्णीचकारह ॥ शक्तोपिचूर्णयामासगदयातद्रथंपरम् ॥ २३ ॥ कृतवर्मारथंत्यक्त्वाशक्तंजग्राहरोषतः ॥ पातयित्वाभुजाभ्यां
तंचिक्षेपनृपयोजनम् ॥ २४ ॥ शक्तेचपतितेरुद्धेशिशुपालप्रणोदितौ ॥ रंगपिंगौमंत्रिणौतौपृतनाक्षौहिणीयुतौ ॥ २५ ॥ बाणवर्षप्रकुर्व
तौमर्दयंतावरीन्मृधे ॥ आजग्मतुर्मैथिलेंद्रयथावातहुताशनौ ॥ २६ ॥ उद्धटंतद्वलंवीक्ष्ययादवेन्द्रःपितुःसमः ॥ आदायचापंसदसिप्रद्युम्नो
वाक्यमब्रवीत् ॥ २७ ॥ ॥ प्रद्युम्नउवाच ॥ ॥ अहंगमिष्यामिपुरीरंगपिंगमृधेजनाः ॥ रंगपिंगौचदृश्येतेमहाबलपराक्रमौ ॥ २८ ॥
एतच्छुत्वामहाबाहुर्भानुःकृष्णसुतोबली ॥ सर्वेषामग्रतोभूत्वाभ्रातरंप्राहनीतिवित् ॥ २९ ॥ ॥ भानुरुवाच ॥ त्रैलोक्यंदृश्यते
प्रातंयदातेसंमुखेप्रभो ॥ तदातेचापटंकारोभविष्यतिनसंशयः ॥ ३० ॥ केवलेनादिखड्गेनशिरसीरंगपिंगयोः ॥ छित्त्वानीत्वागमिष्यामिक
लिंगशकलेइव ॥ ३१ ॥ ॥ इतिश्रीमद्भर्गचार्यसंहितायांविश्वजित्खण्डेनारदबहुलाश्वसंवादेद्युमच्छक्तवधोनामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥
श्रीनारदउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाशत्रुहाभानुर्गृहीत्वाखड्गचर्मणी ॥ पदातिःप्रययौसैन्येवनेवहिरिवप्रभुः ॥ १ ॥ भानुःखड्गेनशत्रूंस्ताच्छिन्न
बाहुंश्चकारह ॥ द्विपान्हयान्संमुखस्थान्पाश्वरस्थांश्चद्विधाकरोत् ॥ २ ॥ खड्गेद्वितीयोह्येकाकीरेजेछिदन्नरीन्मृधे ॥ नीहारमेवपटलै
र्भानुर्भानुरिवस्फुरन् ॥ ३ ॥ हस्तिनांछिन्नकुंभानांभानुखड्गेनमैथिल ॥ मुक्तानिपेतुश्चयथातारकाःक्षीणकर्मणः ॥ ४ ॥ क्षणमात्रेणतत्सै
न्यंपातयित्वारणांगणे ॥ रंगपिंगोपरिप्रागाद्भानुर्वीरोमहाबलः ॥ ५ ॥ कृष्णदत्तेनखड्गेनरथौतौरंगपिंगयोः ॥ छित्त्वाहयान्सनेतृंश्चभानुर्यु
द्धेद्विधाकरोत् ॥ ६ ॥ खड्गौनीत्वारंगपिंगौतेडतुस्तमहोद्धटौ ॥ भानुचर्मगतौखड्गौभंगीभूतौबभूवतुः ॥ ७ ॥ भानुखड्गप्रहारे
णशिरसीरंगपिंगयोः ॥ युगपत्पेतुर्युद्धेतदद्भुतमिवाभवत् ॥ ८ ॥ भानुस्तयोश्चशिरसीनीत्वाप्रद्युम्नसंमुखे ॥ आययौविजयीवीरः

गर्गसं०
॥ ७ ॥

श्लाघितः सैन्यनायकैः ॥ ९ ॥ दिविदुंदुभयोनेदुर्नरदुंदुभिभिः समम् ॥ अभूज्जयजयारावः पुष्पवर्षाः सुरैः कृताः ॥ १० ॥ रंगपिंगौ मृतौ श्रु
त्वा शिशुपालो रूपान्वितः ॥ जैत्रं रथं समारुह्य दूनां संमुखं ययौ ॥ ११ ॥ मदच्युद्भिर्गजैर्दीर्घैरत्नकंबलमंडितैः ॥ स्वर्णनीडसमायुक्तैर्लोल
घंटाकणत्स्वनैः ॥ १२ ॥ रथैश्च देवधिष्याभैर्वायुवेगैस्तुरंगमैः ॥ विद्याधरसमैर्वीरैर्नादयन्वसुधातलम् ॥ १३ ॥ शिशुपालबलं दृष्ट्वा शक्रद
त्ते रथे स्थितः ॥ सर्वेषामग्रतः कार्ष्णिः प्रययौ धन्विनां वरः ॥ १४ ॥ शंखं दध्मौ हरेः पुत्रो दिशः खं नादयन्नृप ॥ तेन नादेन शत्रूणां कंपो भूद्वदि
मानद ॥ १५ ॥ शिशुपालमहासैन्ये प्रासाद इव दुर्गमे ॥ चक्रे नाराचसोपानं सहस्रारुक्मिणीसुतः ॥ १६ ॥ दमघोषसुतो धीमान् धनुष्टंकार
यन्मुहुः ॥ ब्रह्मास्त्रं संदधे यद्वै दत्तात्रेयेण शिक्षितम् ॥ १७ ॥ प्रचंडसर्वतस्तेजो दृष्ट्वा श्रीरुक्मिणीसुतः ॥ ब्रह्मास्त्रेणापितद्युद्धे संजहार सलीलया ॥
॥ १८ ॥ शिशुपालो महाधीमानं गारास्त्रं समादधे ॥ जामदग्न्येन यद्वत्तं महेन्द्रे पर्वते नृप ॥ १९ ॥ तस्मादङ्गारवर्षाभिः कार्ष्णिसेनातिविह्वला ॥
पर्जन्यास्त्रं महादिव्यं तदा कार्ष्णिः समादधे ॥ २० ॥ स्थूलभिर्मैघधाराभिरंगाराः शांतिमाययुः ॥ शिशुपालस्तदा क्रुद्धो गजास्त्रं तत्समाद
धे ॥ २१ ॥ यदगस्त्येन मुनिना शिक्षितं मलयाचले ॥ महोद्भटा गजादीर्घाः कोटिशस्तद्विनिर्गताः ॥ २२ ॥ ते सैन्यं पातयामासुः प्रद्युम्नस्य
महात्मनः ॥ हाहाकारो महानासीद्यदूनां वाहिनीषु च ॥ २३ ॥ प्रद्युम्नो थरणश्लाघी नृसिंहास्त्रं समादधे ॥ नृसिंहो निर्गतस्तस्मान्नादयन्वसु
धातलम् ॥ २४ ॥ स्फुरत्सटो दीर्घवालो नखलांगूलभीषणः ॥ ननाद हुंकृतैः शब्दैर्भक्षयंस्तान् गजाव्रणे ॥ २५ ॥ विदार्य गजकुंभांतमुत्पतन्
भगवान्हरिः ॥ गजवृंदं मर्दयित्वा तत्रैवांतरधीयत ॥ २६ ॥ चिक्षेप परिचंरोषाच्छिशुपालो महाबलः ॥ चिच्छेद परिचंतं द्वैयमदंडेन माधवः ॥
॥ २७ ॥ ततश्चैद्योरुषाविष्टो गृहीत्वा खड्गचर्मणी ॥ प्रद्युम्नं तमुपाधवत्पतंग इव पावकम् ॥ २८ ॥ कार्ष्णिस्तताडतं खड्गं यमदंडेन वेगतः ॥ चू
र्णीबभूव तेनापि निस्त्रिशश्चर्मणा सह ॥ २९ ॥ पाशदत्तेन पाशेन सहसा यादवेश्वरः ॥ दमघोषसुतं बद्ध्वा विचकर्ष रणांगणे ॥ ३० ॥ शिशुपा
लं घातयितुं खड्गं जग्राह रोषतः ॥ तदैव तत्करो साक्षाद्दोजग्राहवेगतः ॥ ३१ ॥ ॥ गद उवाच ॥ ॥ परिपूर्णतमेनापि श्रीकृष्णेन महा
त्मना ॥ वध्योऽयं देववचनं भगवन्मावृथा कुरु ॥ ३२ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ तदा कोलाहले जाते शिशुपालस्य बंधने ॥ दमघोषो बलिं

वि० सं० ७
अ० ९

॥ ७ ॥

नीत्वा प्रागात्प्रद्युम्नसंमुखे ॥ ३३ ॥ कार्ष्णिस्तमागतं दृष्ट्वा त्यक्त्वा शस्त्राणि शीघ्रतः ॥ अग्रतश्चेदिपंशश्चन्ननामशिरसाभुवि ॥ ३४ ॥ मिलि
 त्वाचाशिषंदत्त्वा प्रद्युम्नाय महात्मने ॥ दमघोषो महाराजः प्राह गद्गदया गिरा ॥ ३५ ॥ ॥ दमघोष उवाच ॥ ॥ प्रद्युम्न त्वंतु धन्यो सित्वं
 यदूनां शिरोमणिः ॥ मत्पुत्रेण कृतं यद्वै तत्क्षमस्व दयानिधे ॥ ३६ ॥ ॥ श्रीप्रद्युम्न उवाच ॥ मम दोषेन ते चायं न ते पुत्रस्य हे प्रभो ॥ सर्व
 कालकृतं मन्ये प्रियमप्रियमेव वा ॥ ३७ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ इत्युक्तो दमघोषोऽपि प्रद्युम्नेन प्रयंत्रितः ॥ शिशुपालं मोचयित्वा नीत्वा
 गाच्चंद्रिकां पुरीम् ॥ ३८ ॥ प्रद्युम्नस्य बलं श्रुत्वा साक्षाच्छ्रीकृष्ण तेजसः ॥ न केपियुयुधुस्तेन राजानश्च बलिंददुः ॥ ३९ ॥ इति श्रीमद्भर्गो
 चार्यसंहितायां विश्वजित्खंडे नारदबहुलाश्वसंवादे रंगपिंगवधशिशुपालयुद्धे चेदिदेशविजयो नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ मनुतीर्थे ततः स्नात्वा प्रद्युम्नो यदुभिः सह ॥ प्रययौ कौंकणान्देशान्दुंदुभीन्नादयन्मुहुः ॥ १ ॥ कौंकणस्थोऽथ मेधावी गदा
 युद्धविशारदः ॥ एकाकी मल्लयुद्धेन परीक्षन्नाययौ बलम् ॥ २ ॥ प्रद्युम्नं सबलं प्राह शृणु मे यादवेश्वर ॥ गदायुद्धं देहि मय्यं मद्बलं नाशय प्रभो ॥ ३ ॥
 ॥ प्रद्युम्न उवाच ॥ एकतो ह्येकतो वीरा बलवंतो महीतले ॥ मानं माकुरु हे मल्लविष्णु मायातिदुर्गमा ॥ ४ ॥ वयंतु बहवो वीरास्त्वमेकाकी समा
 गतः ॥ अधर्मोऽयं महामल्ल दृश्यते याहिसांप्रतम् ॥ ५ ॥ ॥ मल्ल उवाच ॥ यदायुद्धं न कुरुत भवंतो बलशालिनः ॥ मत्पादे धोत्रनिर्यातुतदाया
 स्यामिसांप्रतम् ॥ ६ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ एवं वदति मल्ले वै सर्वे यादवपुंगवाः ॥ बभूवुः क्रोधसंयुक्ताः पश्यामस्तस्य मैथिल ॥ ७ ॥ ग
 दोगदां समादाय बलदेवानुजो बली ॥ तस्थौ सोऽपि गदां नीत्वा सर्वेषां पश्यतां नृप ॥ ८ ॥ गदां गरिष्ठां चिक्षेप गदाय समहाबलः ॥ गदोपरि गदां
 नीत्वा स्वगदां प्राक्षिपद्गदः ॥ ९ ॥ गदस्य गदया सोऽपि ताडितः पतितो भुवि ॥ मृधेच्छान् चकाराशु उद्धमन्नुधिरं मुखात् ॥ १० ॥ कौंकण
 स्थोऽथ मेधावी नीत्वा प्राह हरेः सुतम् ॥ परीक्षार्थं च भवता मे तत्कार्यं मया कृतम् ॥ ११ ॥ त्वमेव भगवान्साक्षात्कुतोऽहं प्राकृतो जनः ॥ क्षमस्व मे प
 राधं भो त्वामहं शरणं गतः ॥ १२ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाथ बलिंदत्त्वा नमस्कृत्य हरेः सुतम् ॥ कौंकणस्थः पुरीं प्रागान्मेधा
 वीक्षत्रियोत्तमः ॥ १३ ॥ कुटकाधिपतिं मौलिं मृगयायां विनिर्गतम् ॥ जग्राह समहाबाहुः सांबो जांबवती सुतः ॥ १४ ॥ कार्ष्णिस्तस्माद्बलिनी

गर्गसं०

॥ ८ ॥

त्वादंडकारव्यवनययौ ॥ मुनीनामाश्रमान्पश्यन्स्वसैन्यपरिवारितः ॥ १५ ॥ निर्विध्यांचपयोष्णींचतापींस्नात्वाहरेःसुतः ॥ शूर्पारकं
महाक्षेत्रंआर्याद्वैपायनीततः ॥ १६ ॥ ऋष्यमूकंततःपश्यप्रवर्षणगिरिगतः ॥ पर्जन्योभगवान्साक्षान्नित्यदायत्रवर्षति ॥ १७ ॥ गोकर्णा
ख्यंशिवक्षेत्रंदृष्ट्वाकार्ष्णिःस्वसैन्यकैः ॥ त्रिगतान्केरलान्देशान्ययोजेतुमहाबलः ॥ १८ ॥ अंबष्ठःकेरलाधीशःश्रुत्वावार्तातुमन्मुखात् ॥
ददौतस्मैबलिंशीघ्रंप्रद्युम्नायमहात्मने ॥ १९ ॥ कृष्णांवेणींतदोत्तीर्यतैलंगान्विषयान्ययौ ॥ सैन्यपादरजोवृंदैरंधीकुर्वन्नभःस्थलम् ॥ २० ॥
तैलंगस्याधिपोराजाविशालाक्षःप्रकीर्तितः ॥ पुरस्योपवनेरेमेसुंदरीगणसंयुतः ॥ २१ ॥ मृदंगाद्यैश्चवादित्रैर्मधुरध्वनिसंकुलैः ॥ परैरप्सर
सांरंगैर्गीयमानोद्युराडिव ॥ २२ ॥ तंप्राहसुंदरीरामाराज्ञीमंदारमालिनी ॥ रजोव्याप्तंनभोवीक्ष्यशुष्यद्विबाधरापरा ॥ २३ ॥ ॥ मंदा
रमालिन्युवाच ॥ ॥ राजन्नजानामिकदापिदुःखंसुखालकालिभ्रमरास्तवेषा ॥ २४ ॥ द्वारावतीशाध्वरनागवल्लीचयंसमुत्थाप्यदिशोज
यार्थम् ॥ विजित्यसर्वात्रपचेदिपान्ससमागतोसौयदुराजराजः ॥ २५ ॥ धुंकारशब्दंशृणुदुंदुभीनांचीत्कारफूत्कारयुतंद्विपानाम् ॥ कोदंड
टंकारमयंपराणांकल्पांतसारस्वतनादकारम् ॥ २६ ॥ त्वरंबलिंप्रेषयशंबरारयेप्रधावतीःपश्यनरेन्द्रसुंदरीः ॥ च्युतप्रसूनाःश्रमवारिवर्षिणी
र्वनप्रवेशाःस्फुटकेशमंडनाः ॥ २७ ॥ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ पत्नीवाक्यंततःश्रुत्वाविशालाक्षोतिधर्षितः ॥ प्रद्युम्नसंमुखेसोपिबलिनी
त्वासमाययौ ॥ २८ ॥ तेनसंपूजितःसाक्षात्प्रद्युम्नोधन्विनांवरः ॥ स्नात्वापंचाप्सरस्तीर्थमहाराष्ट्रंततोययौ ॥ २९ ॥ महाराष्ट्राधिपोराजा
विमलोनामवैष्णवः ॥ भक्त्यापरमयाकार्ष्णिपूजयामाससर्वतः ॥ ३० ॥ तथाहिकर्णाटपतिःसहस्रजित्स्वतःसमानीयबलिंमहात्मने ॥
संपूजयामासशुभार्थहेतवेश्रीशंबरारिंजगतःप्रभुंपरम् ॥ ३१ ॥ प्रद्युम्नोभगवान्साक्षाद्यादवैःसहमैथिल ॥ करुषान्विषयान्प्रागाज्जेतुंयोगीवदे
हजान् ॥ ३२ ॥ महारंगपुरेतत्रबुद्धशर्माहममतिः ॥ भर्ताथश्रुतदेवायावसुदेवस्वसुनृप ॥ ३३ ॥ तस्यपुत्रोदंतवक्रःकृष्णशत्रुःप्रकीर्ति
तः ॥ शिशुपालइवक्रुद्धोयोद्धुंचक्रेमनःस्वयम् ॥ ३४ ॥ मात्रापित्रावारितोपिदैत्योदैत्याननुव्रतः ॥ यादवान्वातयिष्यामिकोपमित्थंचका
रह ॥ ३५ ॥ आदायसगदांगुर्वीलक्षभारविनिर्मिताम् ॥ एकाकीप्रययौयोद्धुंप्रद्युम्नबलसंमुखे ॥ ३६ ॥ दंतवक्रंकृष्णवर्णकजलाद्रिसमप्रभम् ॥

वि०खं०७

अ० १०

॥ ८ ॥

ललजिह्वोरूपंतालवृक्षदशोच्छ्रितम् ॥ ३७ ॥ किरीटकुंडलधरंहेमवर्मविभूषितम् ॥ किंकिणीजालसंयुक्तंचलच्चरणनूपुरम् ॥ ३८ ॥
कंपयंतंभुवंगेगात्पातयंतंगिरीन्दुमान् ॥ घातयंतंस्वगदयाकृतांतमिवदुर्जनान् ॥ ३९ ॥ तं दृष्ट्वायादवाःसर्वेभयंप्रापुर्मृधांगणे ॥ आगतेदं
तवक्रेचमहान्कोलाहलोह्यभूत् ॥ ४० ॥ प्रद्युम्नः प्रेषयामासतस्योपरिमहद्वलम् ॥ अष्टादशाक्षौहिणानांधनुष्टंकारयन्मुहुः ॥ ४१ ॥ बाणैः
परश्वधैराजश्छतघ्नीभिर्भुशुंडिभिः ॥ तंतेडुर्यादवाःसर्वेसर्वतोर्द्रियथागजाः ॥ ४२ ॥ दंतवक्रःस्वगदयाकर्णद्रानुत्कटान्वहन् ॥ पातयामा
सराजेंद्रभिन्नकुंभस्थलान्मृधे ॥ ४३ ॥ कांश्चित्पादेषुचोन्नयिकिंकिणीजालनादितान् ॥ सशृंखलान्सनीडांस्तौल्लोलवंटारणत्स्वनान् ॥
॥ ४४ ॥ वातस्तूलमिवाकाशेचिक्षेपशतयोजनम् ॥ शुंडादंडेषुकांश्चिद्वैगृहीत्वादित्यपुंगवः ॥ ४५ ॥ भ्रामयित्वागजान्दिक्षुनदतःप्राक्षिप
दुषा ॥ कांश्चिद्भुजानंसयोश्चकक्षयोरुभयोरपि ॥ ४६ ॥ पद्भ्यामाक्रम्यशुशुभेद्रैत्यःकालाग्निरुद्रवत् ॥ रथान्ससूतान्साश्वांश्चसध्वजान्सम
हारथान् ॥ चिक्षेपगगनेवीरःपद्मानिवप्रभंजनः ॥ ४७ ॥ तुरगांश्चपदार्तींश्चप्राक्षिपद्गनेबलात् ॥ अधोमुखाऊर्ध्वमुखाराजपुत्रामहाबलाः
॥ ४८ ॥ सशस्त्रारत्नकेयूरसंयुक्तास्तारकाइव ॥ आकाशात्प्रपतंतस्तेवमंतोरुधिरंमुखात् ॥ ४९ ॥ बलंविलोडयामासगदयादित्यपुंगवः ॥
दंष्ट्रयाप्रलयान्धित्रीवाराहइवमैथिल ॥ ५० ॥ ॥ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायांविश्वजित्खंडे नारदबहुलाश्वसंवादेकौंकणकुटकत्रि
गर्तकेरलतैलंगमहाराष्ट्रकर्णाटकविजयेकरूपदेशगमनं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ तदा श्रीकृष्णपु
त्राणामष्टादशमहारथाः ॥ सक्षतंकारयामासुर्दन्तवक्रम्महाबलम् ॥ १ ॥ दन्तवक्रोतिशुशुभेसक्षतोरक्तधारया ॥ लाक्षयेवयथासौधंप्रहा
रंनान्वर्चितयत् ॥ २ ॥ कृतवर्माचबाणौघैस्तंजघानरणाङ्गणे ॥ युयुधानश्चखड्गेनशक्त्याक्रूरोमहाबलम् ॥ ३ ॥ सारणस्तंकुठारेणाहन
तंरोहिणीसुतः ॥ दन्तवक्रोपिगदयायुयुधानंतताडह ॥ ४ ॥ करेणकृतवर्माणमक्रूरंस्वांघ्रिणाहनत् ॥ सारणंभुजवेगेनकारूपोरणदुर्मदः ॥
॥ ५ ॥ अक्रूरःकृतवर्माचयुयुधानोथसारणः ॥ निपेतुर्मूर्छिताभूमौमरुतापादपाइव ॥ ६ ॥ ततो गदां समादाय सांबोजाम्भवतीसुतः ॥ दंत
वक्रंतताडांसेजगर्जघनवद्वली ॥ दंतवक्रोऽथचिक्षेपस्वगदां साम्बसन्मुखे ॥ ७ ॥ गदामापततीवीक्ष्यसांबोजाम्भवतीसुतः ॥ गदोपरिगदां

गर्गसं०
॥ ९ ॥

नीत्वागदयातन्तताडह ॥ ८ ॥ दन्तवक्रोगदांत्यक्त्वासांबंजाम्बवतीसुतम् ॥ गृहीत्वापातयामासभुजाभ्यांरणमंडले ॥ ९ साम्बस्तदा
समुत्थायगृहीत्वापादयोश्चतम् ॥ अपोथयद्भूमिपृष्ठेतदद्भुतमिवाभवत् ॥ १० ॥ दन्तवक्रःसमुत्थायसाट्टहासंतदाकरोत् ॥ ननादतेनब्र
ह्माण्डंसप्तलोकैर्विलैःसह ॥ ११ ॥ पताकाब्धेनदिव्येनसहस्रादित्यवर्चसा ॥ सहस्रहययुक्तेनरथेनस्निग्धनादिना ॥ १२ ॥ आगच्छंतंन
मंतंचप्रद्युम्नंधन्विनांवरम् ॥ दन्तवक्रोपितंवीक्ष्यप्राहेदंपरुषंवचः ॥ १३ ॥ ॥ दन्तवक्रउवाच ॥ ॥ यूयश्चयादवाःसर्वेवृष्णयोह्यन्धका
दयः ॥ अल्पसत्त्वाजनास्तुच्छाविद्रुतायुद्धभीरवः ॥ १४ ॥ ययातिशापसंभ्रष्टाभ्रष्टराज्यागतत्रपाः ॥ एकोहंबहवोयूयंयुष्माभिश्चकृतंमृधम् ॥
॥ १५ ॥ अधर्मवर्तिभिस्तुच्छैर्धर्मशास्त्रं विलोपितम् ॥ पूर्वपितातेश्रीकृष्णोनन्दस्यपशुरक्षकः ॥ १६ ॥ गोपालोच्छिष्टभोजीचसौदैवया
दवेश्वरः ॥ हैयङ्गवीनदध्याज्यदुग्धतक्रादिकंरसम् ॥ १७ ॥ चोरयामासगोपीनांरसिकोरासमण्डले ॥ जरासन्धभयात्सोपिसमुद्रंशरण
ङ्गतः ॥ १८ ॥ सौदैवयदुनाथोभूद्योभीरुःकालसंमुखे ॥ तेनदत्तंवृष्णिराज्यमुग्रसेनंसमेत्यसः ॥ १९ ॥ करिष्यत्यल्पसारार्थोराजसूयंक
तूत्तमम् ॥ दुरत्ययाकालगतिर्जातंचित्रमहोजगत् ॥ २० ॥ अध्यास्तेसिंहशार्दूलंशृगालोह्यतिदुर्बलः ॥ २१ ॥ ॥ श्रीप्रद्युम्नउवाच ॥
पुरावैकुण्ठिनपुरेयदूनांबलमूर्जितम् ॥ त्वयादृष्टंनकित्वत्रपश्यादैवविनिन्दक ॥ २२ ॥ युष्मान्संबन्धिनोज्ञात्वानेच्छेद्युद्धंकरूषप ॥ ब
लात्त्वंयुद्धमाकाशीर्धर्मशास्त्रंत्वपाकृतम् ॥ २३ ॥ नन्दोद्रोणोवसुःसाक्षाज्जातोगोपकुलेपिसः ॥ गोपालायेचगोलोकेकृष्णरोमसमुद्भवाः ॥
॥ २४ ॥ राधारोमोद्भवागोप्यस्ताश्चसर्वाइहागताः ॥ काश्चित्पुण्यैःकृतैःपूर्वैःप्राप्ताःकृष्णवरैःपरैः ॥ २५ ॥ परिपूर्णतमःसाक्षाच्छ्रीकृष्णो
भगवान्स्वयम् ॥ असंख्यब्रह्माण्डपतिर्गोलोकेशःपरात्परः ॥ २६ ॥ यस्मिन्सर्वाणितेजांसिविलीयन्तेस्वतेजसि ॥ तंवदंतिपरेसाक्षात्परिपू
र्णतमःस्वयम् ॥ २७ ॥ पूर्णस्यलक्षणंयत्रयंपश्यंतःपृथक्पृथक् ॥ भावेनापिजनाःसोयंपरिपूर्णतमःस्वयम् ॥ २८ ॥ उग्रसेनोथराजे
न्द्रोमरुतोनामयःपुरा ॥ श्रीकृष्णस्यवरेणासौयादवेन्द्रोबभूवह ॥ २९ ॥ निरंकुशोमहामूर्खोविनिन्दसिमहाजनम् ॥ सनःप्रार्थयतेकिंचिद्य
थासिंहःशिवारुतम् ॥ ३० ॥ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ एवंवचस्तदाश्रुत्वादन्तवक्रोमदोत्कटः ॥ गदांगुर्वीसमादायप्राद्रवत्तद्रथोप

वि०सं० ७
अ० ११

॥ ९ ॥

रि ॥ ३१ ॥ गदयापातयामाससहस्रंघोटकान्नदन् ॥ घोटकादुदुबुःसर्वेद्वारूपंभयंकरम् ॥ ३२ ॥ प्रद्युम्नोपिगदांनीत्वातंतताड
 दृढं हृदि ॥ तत्प्रहारेणदैत्येन्द्रःकिञ्चद्रयाकुलमानसः ॥ ३३ ॥ तयोश्चगदयायुद्धंघोररूपंभूवह ॥ गदाभ्यांसक्षतौतौद्रौमर्दयन्तौपरस्परम्
 ॥ ३४ ॥ नन्दतौसङ्गरेराजनिगौकेसरिणौयथा ॥ दन्तवक्रोभुजाभ्यांतंगृहीत्वाश्रीहरेःसुतम् ॥ भूमौनिपातयामाससिंहःसिंहमिवौज
 सा ॥ ३५ ॥ प्रद्युम्नोपिसमुत्थायगृहीत्वाभुजयोर्वलात् ॥ भ्रामयित्वाभुजाभ्यांतंपातयामासभूतले ॥ ३६ ॥ प्रद्युम्नस्यप्रहारेणसोपतद्रु
 धिरंवमन् ॥ चूर्णितास्थिःखिन्नगात्रोमूर्छितोविह्वलाकृतिः ॥ ३७ ॥ गिरीन्द्रइवभूपृष्ठेरेजेशक्रायुधाहतः ॥ तत्प्रपातेनवसुधाचचालसजला
 भवत् ॥ ३८ ॥ विचेलुर्दिग्गजास्ताराःसमुद्राश्चचकंपिरे ॥ पातशब्देनराजेन्द्रत्रिलोकीबधिरीकृता ॥ ३९ ॥ तदैवकारूपपतिर्महात्माश्रीवृद्ध
 शर्माश्रुतदेवयाच ॥ राड्यामहारंगपुराद्यदूनांसमाययौसुंदरसन्धिकारी ॥ ४० ॥ दत्त्वाबलिमैथिलशम्बरारयेसुतंगृहीत्वाकृतसंधिरग्रतः ॥
 तथायदूनांप्रवरैःप्रपूजितःपुनर्महारङ्गपुरंसमाययौ ॥ ४१ ॥ इतिश्री०विश्व०ना०दंतवक्रयुद्धेकरूपदेशविजयोनमैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥
 ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ अर्णवंदक्षिणंस्नात्वाप्रद्युम्नोयादवाधिपः ॥ उशीनरांस्ततो जेतुमाजगामबलैःसह ॥ १ ॥ कोटिशःकोटिशोगावो
 यत्रदेशेचरंतिहि ॥ गोपालमंडलैर्युक्ताव्रजंत्योभव्यमूर्तयः ॥ २ ॥ औशीनराःक्षीरपानागौरवर्णामनोहराः ॥ हैयंगवीनमादायतेययुःका
 र्षिणसंमुखे ॥ ३ ॥ तैःपूजितःशंबरारिर्ददौतेभ्योमहाधनम् ॥ गजात्रथान्हयान्दिव्यवस्त्रभूषादिहर्षितः ॥ ४ ॥ चंपावतीनामपुरीमणिर
 त्नसमन्विता ॥ विराजतेयत्रनृपैःसर्पैर्भोगवतीयथा ॥ ५ ॥ चंपावतीपतिर्वीरोनाम्नाहेमांगदोनृपः ॥ नीत्वाबलिसमेत्याशुश्रीकार्ष्णिप्रणना
 मह ॥ ६ ॥ तस्मैतुष्टःशंबरारिर्मांलांकिजलिकनीददौ ॥ सहस्रदलशोभाढ्यंपद्मंदिव्यंददौपुनः ॥ ७ ॥ अथकार्ष्णिर्महाबाहुःस्वसैन्यप
 रिवारितः ॥ विदर्भान्प्रययौधन्वीदुंदुभीन्नादयन्मुहुः ॥ ८ ॥ भीष्मकःकुंडिनपतिरागतंरुक्मिणीसुतम् ॥ आनीयपूजयामासससैन्यंबहुभि
 र्धनैः ॥ ९ ॥ मातामहंततो नत्वारुक्मिणीनंदनोबली ॥ कुंतदेशांश्चदरदान्प्रययौयादवैःसह ॥ १० ॥ दारदैःकुंतजैर्वीरैःपूजितोयादवेश्व
 रः ॥ मलयाचलपाटीरवायुभिःपरिसेवितः ॥ ११ ॥ श्रीखंडकेतकीपुष्पगंधाक्तेमलयाचले ॥ अगस्त्यमुनिशार्दूलपीताब्धिसददर्शह ॥ १२ ॥

गर्गसं०

॥ १० ॥

कृतांजलिपुटःकार्ष्णिर्नमस्कृत्यमहामुनिम् ॥ स्थितोभूदुटजेसाक्षादाशीर्भिरभिनन्दितः ॥ १३ ॥ ॥ श्रीप्रद्युम्न उवाच ॥
॥ दृश्यं पदार्थं तु जगत्सत्यवद्वर्तते कथम् ॥ मुक्तो ब्रह्मांशको भूत्वा बद्ध च तेयं कथं गुणैः ॥ १४ ॥ एतत्प्रश्नं मम ब्रूहि नितरां मुनि सत्तम ॥ त्वं सर्वविद्विष्य चक्षुः सर्वं ब्रह्म विदां वरः ॥ १५ ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ त्वं साक्षात्कृष्णचन्द्रस्य परिपूर्णतमस्य च ॥ पुत्रोऽसि पृच्छसे मां वाली
लामात्रमिदं वचः ॥ १६ ॥ लोकसंग्रहमेवार्थं कुर्वन् देवो हरिर्यथा ॥ तथानृणां च कल्याणं कुर्वन् विचरसि प्रभो ॥ १७ ॥ यथा सत्यस्य सूर्यस्य
विंबवारिषु सत्यवत् ॥ दृश्यते सत्यवदृश्यं प्रधानपरयोस्तथा ॥ १८ ॥ कचे मुखं गुणे सर्पसैकते जीवनं यथा ॥ तथायं सन्देहगुणैर्बध्यते प्रेक्ष्य
तां स्वयम् ॥ १९ ॥ ॥ प्रद्युम्न उवाच ॥ ॥ कथं न बद्ध च ते देही येनोपायेन तन्मुने ॥ वैराग्येण दृढेनापि ब्रूहि ब्रह्म विदां वर ॥ २० ॥ अगस्त्य उवाच ॥ विवेकं यः समाश्रित्य भजेद्ब्रह्म सनातनम् ॥ मनोमयं जगन्मत्वा स ब्रजेत्परमं पदम् ॥ २१ ॥ जन्ममृत्युशोकमोहौ जरा बालयुवा दयः ॥ अहं मदो व्याधिभयं सुखं शोकः क्षुधारतिः ॥ २२ ॥ आधिव्याधिस्तस्य राजन्न भवंति कदाचन ॥ आत्मानिरीहो ह्यतनुः सर्वतश्चानहं कृतिः ॥ शुद्धो गुणाश्रयाः साक्षात्परो निष्कल आत्मदृक् ॥ २३ ॥ ज्ञानात्मकः सदा पूर्णो विदितो यो मुनीश्वरैः ॥ तं ब्रह्म परमात्मानं ज्ञात्वा यं विचरेत्सुखी ॥ २४ ॥ अस्मिच्छयाने जागर्तिसर्वं पश्यति यः पुमान् ॥ नायं तं वेत्ति पश्यं तं न पश्यति कदाचन ॥ २५ ॥ न भोग्निपवनाः कोष्ठकाष्ठप्रोद्धत रेणुभिः ॥ न सज्जते गुणैर्ब्रह्मवर्णैश्च स्फटिको यथा ॥ २६ ॥ लक्षणाभिर्ध्वनिव्यंग्यैर्ज्ञायते न कदाचन ॥ कुतस्तु लौकिकैर्वाक्यैस्तस्मै श्रीब्रह्मणे नमः ॥ २७ ॥ केचित्कर्मवदंत्येनं केचित्कालं तथापरे ॥ कर्तारं योगमपरे सांख्यं ब्रह्मवदंतिके ॥ २८ ॥ केचित्तं परमात्मानं वा सुदेवं वदंतिके ॥ प्रत्यक्षेणानुमानेन निगमेनात्मसंविदा ॥ २९ ॥ विचार्य तद्ब्रह्म परं निःसंगो विचरेदिह ॥ यथांभसा प्रचलता तरवोऽपि चला इव ॥ ३० ॥ चक्षुषा भ्राम्यमाणेन दृश्यते चलतीव भूः ॥ तथा गुणानां भ्रमणैर्भ्रमता मनसा यतः ॥ ३१ ॥ भ्राम्यमाणः स दाराजन्करेणालातचक्रवत् ॥ करिष्यामि करोमीति ममेदं तव चाब्रुवन् त्वमहं च सुखी दुःखी सदा ज्ञानविमोहिताः ॥ ३२ ॥ सत्त्वं रजस्तम इति प्रकृतेर्नात्मनो गुणाः ॥ तैरिदं जगदाव्याप्तमोतप्रोतं पटं यथा ॥ ३३ ॥ ऊर्ध्वगच्छंति सत्त्वस्थामध्ये तिष्ठंति राजसाः ॥ जघन्यगुणवृत्तिस्था अधोगच्छंति तामसाः ॥ ३४ ॥ अधिकारे गुणात्कार्ष्णसर्पबुद्धिर्विभेति

वि० ख० ७

अ० १२

॥ १० ॥

च ॥ आरान्मरीचिकांवारितथेदंमन्यतेजगत् ॥ ३५ ॥ गतागतंसुखंविद्वियथामंडलवर्तिना ॥ तथानृणांसुराणांचदुःखंनरकवासिनाम् ॥
 ॥ ३६ ॥ घनावलिर्देहगुणाअहोरात्रमृतेर्यथा ॥ यथासार्थतथादृश्यंनकिंचित्सर्वदैवहि ॥ ३७ ॥ पक्षेजातेयथानीडात्पारेयातेयथोडुपात् ॥
 ज्ञानेप्राप्तेतथालोकाद्वर्णार्त्तिकप्रयोजनम् ॥ ३८ ॥ यथोलकयादृष्टमर्थमुल्कयार्त्तिकप्रयोजनम् ॥ तथामार्गनिधायाशुविचरेत्समदृष्टमुनिः ॥
 ॥ ३९ ॥ यथेदुरुदपात्रेषुयथाग्निःकाष्ठसंचये ॥ तथैकोभगवान्साक्षात्परात्मानेकवत्स्थितः ॥ ४० ॥ घटेमठेयथाकाशोवर्ततेतर्बहिर्महान् ॥
 तथापरात्मानिर्लिप्तोदेहेषुस्वकृतेषुच ॥ ४१ ॥ यःकृष्णभक्तःशांतात्माज्ञाननिष्ठोविरागवान् ॥ तंनस्पृशंतीहगुणाःकानीवविसिनी
 दलम् ॥ ४२ ॥ ज्ञानीसदानंदमयोबालवद्विचरेत्तनुम् ॥ नपश्यतिधृतंवासोमदिरामदमत्तवत् ॥ ४३ ॥ सूर्योदयेयथावस्तुगृहेराजन्प्रदृश्य
 ते ॥ दूरीकृत्यतथाज्ञानंसाक्षात्तत्वंतनौबृहत् ॥ ४४ ॥ यथेन्द्रियंपृथग्द्वारैरर्थोबहुगणाश्रयः ॥ नानेयतेतथाब्रह्मकविभिःशास्त्रवर्त्मभिः ॥
 ॥ ४५ ॥ परंपदंवदंत्येतत्केचित्द्वैवैष्णवंनृप ॥ केचिद्वैव्याप्यवैकुण्ठंशांतंकेपिततःपरम् ॥ ४६ ॥ कैवल्यंतद्ब्रह्मकेचित्परमंधामचाव्ययम् ॥
 अक्षरंचपरेकाष्ठंगोलोकंप्रकृतेःपरम् ॥ ४७ ॥ केचिन्निकुंजंविशदंवदंतीहपुराविदः ॥ ज्ञानवैराग्यभक्तिभ्यःप्राप्नोतीहनचान्यतः ॥ ४८ ॥
 श्रीकृष्णचंद्रस्यहरेःपरस्यकैवल्यनाथस्यपरात्परस्य ॥ व्रजेत्पदंश्रीपुरुषोत्तमस्ययत्प्राप्यभक्तो ननिवर्ततेऽथ ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीनारदउवा
 च ॥ ॥ इतिभागवतंज्ञानंश्रुत्वाकार्ष्णिर्महामुनिम् ॥ अगस्त्यंपूजयामासभक्त्यानत्वाकृतांजलिः ॥ ५० ॥ ॥ इति श्रीमद्भगवा
 र्यसंहितायां० विश्वजित्खंडे ना० उशीनरविदर्भकुंतदरददेशविजयेअगस्त्यकार्ष्णिज्ञानप्रस्तावोनामद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ६४ ॥
 ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ कृतमालांताम्रपाणींस्नात्वाश्रीयादवेश्वरः ॥ यदुभिःसैनिकैःसार्द्धंराजत्राजपुरंययौ ॥ १ ॥ शाल्वोराजपुराधी
 शःश्रुत्वामन्मुखतोयदून् ॥ आगतान्सययौशीघ्रंद्विविदंवानराधिपम् ॥ २ ॥ द्विविदोह्यतिसंकुद्धोवीरोमित्रसहायकृत् ॥ शंबरारिबलं
 प्रागाञ्चालयन्वसुधातलम् ॥ ३ ॥ विददारनखैर्दतैःपताकाध्वजपट्टकान् ॥ काश्मरिकंबलैर्युक्तान्सामुद्रान्स्वर्णभूषितान् ॥ ४ ॥ रथानुत्पा
 तयामासगजानारुह्यवेगतः ॥ अश्वान्विद्रावयामासभूभगैर्वानरस्वनैः ॥ ५ ॥ इत्थंकोलाहलेजातेप्रद्युम्नोधन्विनांवरः ॥ आजगामरथेनाशु

गर्गसं०

॥ ११ ॥

धनुष्टंकारयन्मुहुः ॥ ६ ॥ द्विविदस्तद्रथस्यारादुच्चक्राममदोत्कटः ॥ छत्रं ध्वजं स्वपुच्छेन कंपयन्सहयं रथम् ॥ ७ ॥ प्रद्युम्नः स्वधनुष्को
ट्यामस्तकंतंचकर्षह ॥ कपिस्तदातिकुपितो मुष्टिना तंतताडह ॥ ८ ॥ प्रद्युम्नो धनुरादाय सज्यं कृत्वा विधानतः ॥ आकृष्य कर्णपर्यंतं
विशिखेन तताडतम् ॥ ९ ॥ विशिखो भ्रामयित्वा तंगगने शतयोजनम् ॥ प्रहराद्धै नरा जेंद्रलंकायां संन्यपातयत् ॥ १० ॥ रक्षोभिः सह तद्युद्धं बभू
व घटिकाद्वयम् ॥ न्यपातयत्सरक्षांसि त्रिकूटश्चारुरोहह ॥ ११ ॥ प्रोच्चक्राम त्रिकूटात्समैनाकशिखरोपरि ॥ मैनाकात्सिंहलंचैव भारतंचाय
यौ पुनः ॥ १२ ॥ शनैः शनैर्वानरैर्द्रोहिमाचलगिरिगतः ॥ हिमाचलस्य शिखरात्प्रागज्योतिषपुरं ययौ ॥ १३ ॥ मल्लारदेशाधिपतिं प्रद्युम्नो थ
यदूत्तमः ॥ नादयन्दुं दुभिराजन् विजित्य जगृहे बलिम् ॥ १४ ॥ दक्षिणां मथुरां दृष्ट्वा प्रद्युम्नो यादवैः सह ॥ महाक्षेत्रं रामकृतं प्रययौ सेतुबंधनम् ॥ १५ ॥
शतयोजनविस्तीर्णं समुद्रं मकरालयम् ॥ वीक्ष्य कार्ष्णिर्महावीरस्तस्थौ वेलां समेत्य सः ॥ १६ ॥ सांबादीन्ससमाहूया क्रूराद्यान्यादवान्स्वका
न् ॥ सभायामुद्धवं प्राह कार्ष्णिर्योगेश्वरेश्वरः ॥ १७ ॥ ॥ प्रद्युम्न उवाच ॥ ॥ विभीषणो द्वीपपतिर्महौजालंकापतिः कौणपवृंदमुख्यः ॥
वदामि किं भोजवराय मंत्रिन्नेच्छति मे वदाशु ॥ १८ ॥ ॥ उद्धव उवाच ॥ ॥ त्वं देवदेवः पुरुषोत्तमोत्तमः श्रीकृष्णचंद्रः परमत्वमे
वहि ॥ त्वं पृच्छसे लोक इव प्रभो मां मायापिते योगिवरैर्दुरत्यया ॥ १९ ॥ ब्रह्मादयो यस्य परानुशासनं वहंति मूर्ध्ना सततं प्रधापिताः ॥ स एव सा
क्षात्पुरुषोऽसि भूमन्दासानुदासोऽस्मि वदामि किं ते ॥ २० ॥ नारद उवाच ॥ ॥ इत्युक्तः पश्यतां तेषां प्रद्युम्नो भगवान्हारिः ॥ पत्रं गृही
त्वा व्यलिखत्संदेशं मैथिलेश्वर ॥ २१ ॥ श्रीभोजराजाय बलात्प्रयच्छ बालिनचेन्मेव च नं शृणुत्वम् ॥ कोदंडमुक्तैर्विशिखैश्च सेतुं बद्धागमिष्यामि
ससैन्यसंघः ॥ २२ ॥ लिखित्वेदं समादाय कोदंडं चंडविक्रमः ॥ बाणेपत्रं समाधाय कर्णांतंततानह ॥ २३ ॥ प्रत्यंचास्फोटनेनैव टंकारो
भूत्तडित्स्वनः ॥ ननाद तेन ब्रह्माण्डं सप्तलोकैर्विलैः सह ॥ २४ ॥ कोदंडमुक्तो विशिखो द्योतयन्मंडलं दिशाम् ॥ विभीषणसभामध्ये संपपातत
डित्स्वनः ॥ २५ ॥ तदैव राक्षसाः सर्वे प्रोत्थिताश्चकिता इव ॥ सकंचुकानि शस्त्राणि जगृहुर्वै गतः खलाः ॥ २६ ॥ पत्रं बाणात्समाकृष्य पठि
त्वाथ विभीषणः ॥ विस्मितो भूत्सभामध्ये राक्षसेन्द्रो महाबलः ॥ २७ ॥ प्राप्तं तदैव सदसि शुक्राचार्य्यं विभीषणः ॥ पूजयामास पाद्याद्यैर्नत्वा प्रा

वि० ख० ७

अ० १३

॥ ११ ॥

हकृतांजलिः ॥ २८ ॥ विभीषणउवाच ॥ ॥ भगवन्कस्यबाणोयंभोजराजस्तुकःक्षितौ ॥ किंवलंतस्यमेब्रूहित्वंसाक्षादिव्यदर्शनः ॥ २९ ॥
 ॥ श्रीशुक्रउवाच ॥ ॥ अत्रैवोदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ यस्यश्रवणमात्रेणराजन्पापंप्रशाम्यति ॥ ३० ॥ पुराहिब्रह्मणःपुत्राःसनका
 द्यादिगंबराः ॥ विष्णोर्लोकंययुर्दिव्यंचरंतोभुवनत्रयम् ॥ ३१ ॥ दिगंबराश्छिन्नमत्वाजयोविजयएवतान् ॥ द्वारपालौरुरुधतुर्वेत्रेणांतःपुरः
 स्थितौ ॥ ३२ ॥ अशपंस्तौचतेकुद्धाकृष्णदर्शनलालसाः ॥ भूयास्तमसुरौदुष्टौशुद्धौहिजन्मभिस्रिभिः ॥ ३३ ॥ एवंशप्तौस्वभवनात्प
 तंतौभूमिमंडले ॥ जज्ञातेतौदितेःपुत्रौदैत्यदानववंदितौ ॥ ३४ ॥ हिरण्यकशिपुर्जैष्ठोहिरण्याक्षोनुजस्तथा ॥ भगवान्यज्ञवाराहोभूत्वा
 क्षमासुद्धरअलात् ॥ ३५ ॥ जघानमुष्टिनादैत्यंहिरण्याक्षमहाबलम् ॥ हिरण्यकशिपुंसाक्षात्रसिंहश्रंडविक्रमः ॥ ३६ ॥ ददारजठरेतवैकाया
 धवसहायकृत् ॥ भ्रातरौतौपुनर्जातौकेशिन्यांविश्रवःसुतौ ॥ ३७ ॥ रावणःकुंभकर्णश्चसर्वलोकैकतापनौ ॥ सायकैराववस्यापिपेततुर्युद्ध
 मंडले ॥ ३८ ॥ राक्षसैर्द्रौमहावेगौसैन्यौपश्यतस्तव ॥ तृतीयेस्मिन्भवेजातौक्षत्रियाणांकुलेकिल ॥ ३९ ॥ शिशुपालोदंतवक्रोवर्तमानौ
 महाबलौ ॥ परिपूर्णतमःसाक्षाच्छ्रीकृष्णोभगवान्स्वयम् ॥ ४० ॥ असंख्यब्रह्मांडपतिर्गोलोकेशःपरात्परः ॥ जातस्तयोर्वधार्थाययदुवंशेह
 रिःस्वयम् ॥ ४१ ॥ यादवैद्रोभूरिलीलोद्वारकायांविराजते ॥ युधिष्ठिरमहायज्ञेयुद्धेशाल्वस्यमाधवः ॥ ४२ ॥ शिशुपालंदंतवक्रंहनिष्यति
 नसंशयः ॥ तस्यपुत्रःशंबरारिर्दिगजयार्थीविनिर्गतः ॥ ४३ ॥ विजेष्यतिनृपान्तसर्वाञ्जुद्धीपस्थितान्वलान् ॥ जितेषुसत्सुदेवेषुद्वारकायांय
 दूत्तमः ॥ उग्रसेनोभोजराजोराजसूयंकरिष्यति ॥ ४४ ॥ तस्यापिकोदंडविनिर्गतोबलात्प्रचंडवेगोविशिखस्त्वहागतः ॥ तन्नामचिह्नो
 तितडित्स्वनोबभौप्रद्योतयत्राक्षसमंडलंदिशाम् ॥ ४५ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ श्रीरामभक्तोथविभीषणोसौविज्ञायकृष्णंनृपराम
 चंद्रम् ॥ नीत्वाबलिकौणपवृंदमुख्यःसमाययौशंबरशत्रुसेनाम् ॥ ४६ ॥ तदावतीर्याशुमहांवरात्स्फुरद्वनद्युतिर्दीर्घवपुर्जपेक्षणः ॥ प्रद
 क्षिणीकृत्यहरेःसुतंपुनःकृतांजलिःसंमुखआस्थितोभवत् ॥ ४७ ॥ ॥ विभीषणउवाच ॥ ॥ नमोभगवतेतुभ्यंवासुदेवायवेधसे ॥ प्रद्यु
 म्नायानिरुद्धायनमःसंकर्षणायच ॥ ४८ ॥ नमोमत्स्यायकूर्मायवराहायनमोनमः ॥ वामनायनमस्तुभ्यंनृसिंहायनमोनमः ॥ ४९ ॥ नमः

श्रीरामचंद्रायभार्गवायनमोनमः ॥ नमोबुद्धायशुद्धायकलिकनेचार्तिहारिणे ॥ ५० ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाश्रीहरेःपुत्रं पूज
यामासमैथिल ॥ उपचारैःषोडशभिर्भक्त्यापरमयाद्रदृक् ॥ ५१ ॥ तस्मैतुष्टःशंवरारिर्ददौज्ञानंविरक्तिमत् ॥ भक्तिंशांतिकरींसाक्षाद्यां
विदुःप्रेमलक्षणाम् ॥ ५२ ॥ ब्रह्मदत्तंमहादिव्यंपद्मरागंशिरोमणिम् ॥ पौलस्त्येनपुरादत्तारत्नमालांस्फुरत्प्रभाम् ॥ ५३ ॥ चंद्रकांतिमणितस्मै
चंद्रदत्तंददौपुनः ॥ पीतांबरंपरंप्रादात्प्रद्युम्नःपरमःप्रभुः ॥ ५४ ॥ विभीषणोथप्रद्युम्नंनत्वादत्वावलिततः ॥ जगामलंकांसगणोराक्षसेंद्रो
महाबलः ॥ ५५ ॥ ॥ इतिश्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायांविश्वजित्खंडेनारदबहुलाश्वसंवादेशाल्वमल्लारलंकाविजयोनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥
॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ ऋषभाद्रिततोदृष्ट्वाश्रीरङ्गाख्यंहरेःसुतः ॥ कामकोष्णींपुरींकाश्चीनदीं प्राचीं सरिद्वराम् ॥ १ ॥ कावेरींचतदो
तीर्यसह्याद्रिविषयंययौ ॥ यादवैःसहितःसाक्षात्प्रद्युम्नोभगवान्हरिः ॥ २ ॥ शिविरेषुसमायान्तंमुक्तकेशांदिगंबरम् ॥ अवधूतंप्रधावन्तं
पुष्टाङ्गरजसावृतम् ॥ ३ ॥ बालास्तमनुधावन्तस्तलशब्दैरितस्ततः ॥ कोलाहलंप्रकुर्वन्तोहसंतोमैथिलेश्वरः ॥ तं दृष्ट्वाचोद्धवंप्राहकार्ष्णिर्बुद्धिम
तांबरः ॥ ४ ॥ ॥ प्रद्युम्नउवाच ॥ ॥ कोयंपुष्टवपुर्धावन्बालोन्मत्तपिशाचवत् ॥ तिरस्कृतोपिहसतिजनैरानन्दवान्महान् ॥ ५ ॥ उद्धवउवा
च ॥ ॥ अयंपरमहंसारख्योवधूतोवाहरेःकला ॥ सदानन्दमयःसाक्षादत्तात्रेयोमहामुनिः ॥ ६ ॥ यस्यप्रसादात्परमांसिद्धिप्रापुःपरेनृ
पाः ॥ सहस्रार्जुनमुख्यायेयदुकायाधवादयः ॥ ७ ॥ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वाशम्बरारिर्नत्वासम्पूज्यतंमुनिम् ॥ संस्था
प्यचासनेदिव्येपप्रच्छेदंयदूत्तमः ॥ ८ ॥ ॥ प्रद्युम्नउवाच ॥ भगवन्मेहृदिस्थं वै सन्देहं नाशय प्रभो ॥ जगतो ब्रह्ममार्गीश्वहेत्वंतंब्रूहितत्त्वतः ॥
॥ ९ ॥ ॥ दत्तात्रेयउवाच ॥ दृश्यतेनवसूर्यावत्तावदुल्काप्रयोजनम् ॥ प्राप्तेवसौमहानन्देथोल्कायाःकिम्प्रयोजनम् ॥ १० ॥ तावदा
स्तेजगत्साधोयावत्तत्त्वंनवेद्यते ॥ परस्मिन्ब्रह्मणिप्राप्तेजगतःकिम्प्रयोजनम् ॥ ११ ॥ आस्यविम्बोयथादर्शोपश्यतेनपरंवपुः ॥ प्रधानार्थे
तथाजीवोज्ञानेनासौपरात्परम् ॥ १२ ॥ यथासूर्योदयेसर्ववस्तुनेत्रेणदृश्यते ॥ तथाज्ञानोदयेब्रह्मतत्त्वंजीवेनसर्वतः ॥ १३ ॥ ॥ श्रीना
रदउवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वाथतन्नत्वाप्रद्युम्नोयादवेश्वरः ॥ वेङ्कटाद्रिद्राविडेपुययौसेनासमन्वितः ॥ १४ ॥ सत्यवाक्धर्मतत्त्वज्ञोराजर्षि

द्राविडेश्वरः ॥ प्रद्युम्नं पूजयामास भक्त्या परमया युतः ॥ १५ ॥ श्रीशैलदर्शनं कृत्वा गिरिशालयमद्भुतम् ॥ स्कंदं वीक्ष्य ततो राजन्ययौ प
 म्पासरोवरे ॥ १६ ॥ गोदावरीं भीमरथीं गतः श्रीद्वारकेश्वरः ॥ प्रदर्शयन् हरेस्तोर्थं महेन्द्राद्रिततो ययौ ॥ १७ ॥ महेंद्राद्रिस्थितं रामं भार्गवं
 क्षत्रियान्तकम् ॥ नत्वा प्रदक्षिणीकृत्य तत्र तस्थौ हरेः सुतः ॥ १८ ॥ रामस्तमाशिषं दत्वा यादवानां बलाय वै ॥ चतुरङ्गाय राजेन्द्रयोगेनार्ह
 णमाहरत् ॥ १९ ॥ भक्तः सूपः प्रलेहश्च रुदिकादधिशकजा ॥ शिखरिण्यवलेहश्च वटकाचसुखेरिणी ॥ २० ॥ चक्रिणीचणकस्थाचसौहालि
 स्तप्तपूरिका ॥ त्रिकोणः शर्करायुक्तो वटको मधुशीर्षकः ॥ २१ ॥ फेणिकाचोपरिष्ठश्च शतपत्रः सच्छिद्रकः ॥ चक्राभचिह्नकाचेत्थं सुधाकुं
 डलिकास्मृता ॥ २२ ॥ घृतपूरो वायुपूरस्तथा चंद्रकलास्मृता ॥ दधिस्थलश्च कर्पूरनाडीत्थं खण्डमण्डलम् ॥ २३ ॥ गोधूमपूरिका चैव सु
 फलाढ्या तथैव च ॥ दधिरूपो मोदकश्च शाकः सौधान एव च ॥ २४ ॥ मण्डकापायसं दुग्धं दधिगोघृतमेव च ॥ हैयंगवीनमण्डूरीपूपिकापर्पट
 स्तथा ॥ शक्तिकाल्पिका चैव सुवृत्संयाव एव हि ॥ २५ ॥ सुफलैश्च सितायुक्तैः फलानि विविधानि च ॥ तथामोहनमोगश्च लवणं च तथैव च
 ॥ २६ ॥ कषायो मधुरस्तिक्तः कटुरम्लस्त्वनैकधा ॥ षट्पञ्चाशत्तमाह्येते भोगाः शास्त्रे प्रकीर्तिताः ॥ २७ ॥ एतेषां भार्गवः शैलानकार्षी
 योगमास्थितः ॥ सैन्ये संभोजिते तत्र हस्तन्यूनानते भवन् ॥ २८ ॥ वैभवं भार्गवस्यापि दृष्ट्वा सर्वेति विस्मिताः ॥ प्रद्युम्नस्तं नमस्कृत्य याद
 वैः सहितस्तदा ॥ सर्वेषां शृण्वतां राजन् प्रच्छेदं हरेः सुतः ॥ २९ ॥ ॥ प्रद्युम्न उवाच ॥ ॥ भगवन् भवता दत्तं सर्वेभ्यो भोजनं परम् ॥ स
 मृद्धयः सिद्धयश्च त्वदंघ्रावास्थिताः प्रभो ॥ ३० ॥ सर्वेषां हरिभक्तानां प्रियो भक्तस्तु को हरेः ॥ एतन्मे ब्रूहि विप्रेन्द्रत्वं परावरवित्तमः ॥ ३१ ॥
 ॥ परशुराम उवाच ॥ ॥ त्वं प्रभो किं न जानासि लोकवत्पृच्छसे थमाम् ॥ लोकसंग्रहमेवारात्कुर्वन् विचरसि क्षितौ ॥ ३२ ॥ निष्किंचनो हरि
 पदाब्जपरागलुब्धः श्रीमत्कथाश्रवणकीर्तनतत्परो यः ॥ तद्रूपसिंधुलहरीविनिमग्नचित्तः श्रीकृष्णचंद्रदयितः कथितः स भक्तः ॥ ३३ ॥ दां
 तो महानखिलजंगमवत्सलो यं शांतस्ति ततिक्षुरतिकारुणिकः सुहृत्सन् ॥ लोकं पुनाति निजपादरजोभिराराच्छ्रीकृष्णचंद्रदयितः कथितः प
 रंसः ॥ ३४ ॥ यः पारमेष्ठ्यमखिलं न महेंद्राधिष्ण्यं नो सार्वभौममनिशं नरसाधिपत्यम् ॥ नो योगसिद्धिमभितो न पुनर्भवं वा वांछत्यलं परमपादर

जःसभक्तः ॥ ३५ ॥ निष्किंचनाःस्वकृतकर्मफलैर्विरागायत्तत्पदंहरिजनामुनयोमहांतः ॥ भक्ताजुषंतिहरिपादरजःप्रसक्ताअन्येविदन्ति
 नसुखंकिलनैरपेक्ष्यम् ॥ ३६ ॥ भक्तात्प्रियोनविदितःपुरषोत्तमस्यशंभुर्विधिर्नचरमानचरौहिणेयः ॥ भक्ताननुव्रजतिभक्तनिबद्धचित्तचूडा
 मणिःसकललोकजनस्यकृष्णः ॥ ३७ ॥ गच्छन्निजंजनमनुप्रपुनातिलोकानावेदयन्हरिजनेस्वरुचिमहात्मा ॥ तस्मादतीवभजतांभगवा
 न्मुकुंदोमुक्तिददातिनकदापिसुभक्तियोगम् ॥ ३८ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ इतिश्रुत्वायादवेंद्रोनत्वाश्रीभार्गवोत्तमम् ॥ प्राच्यांदिशिययौराजन्गंगा
 सागरसंगमम् ॥ ३९ ॥ ॥ इति श्रीमद्ग० सं० विश्वजित्खंडेनारदबहुलाश्वसंवादेवेंकटद्रविडदेशविजयोनामचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥
 ॥ नारदउवाच ॥ दिग्जयस्यमिषेनासौभूभारंहारयन्बहुम् ॥ प्रद्युम्नोभगवान्साक्षादंगदेशंततोययौ ॥ १ ॥ अङ्गेशोऽतःपुराधीसोगृही
 तोयादवैर्वने ॥ सोपितस्मैबलिंप्रादात्प्रद्युम्नायमहात्मने ॥ २ ॥ उड्डीशडामराधीशोबृहद्बाहुर्महाबलः ॥ नददौसबलितस्मैप्रद्युम्नायमदो
 त्कटः ॥ ३ ॥ प्रद्युम्नप्रेषितोवीरःसांबोजांबवतीसुतः ॥ एकाकीप्रययौधन्वीरथेनादित्यवर्चसा ॥ ४ ॥ छादयामासबाणौवैर्डामरंनगरंनृप
 गिरितुषारपटलैर्जीमूतइवसर्वतः ॥ ५ ॥ तदातुडामराधीशोधर्षितःसन्कृतांजलिः ॥ बलिंददौनमस्कृत्यप्रद्युम्नायमहात्मने ॥ ६ ॥ वंग
 देशाधिपोवीरोवीरधन्वामदोत्कटः ॥ आययौसंमुखेयोद्धुमक्षौहिण्यावृतोबली ॥ ७ ॥ चंद्रभानुर्हरेःपुत्रःप्रद्युम्नस्यप्रपश्यतः ॥ विभेदतद्वलं
 बाणैःकुवाक्यैर्मित्रतामिव ॥ ८ ॥ करिणांबाणभिन्नानांशिरसोमौक्तिकानिच ॥ प्रस्फुरंतिनिपेतुःकौरात्रौतारागणाइव ॥ ९ ॥ निपेतूर
 थिनोनेकागजाश्वाश्चपदातयः ॥ तद्बाणैश्छिन्नशिरसःकूष्माण्डशकलाइव ॥ १० ॥ क्षणमात्रेणतत्सैन्येक्षतजानांनदीह्यभूत् ॥ मनस्विनां
 हर्षकरीस्वलपानांभयकारिणी ॥ ११ ॥ मुण्डैःकबंधैर्धावद्भिर्हारकेयूरकुण्डलैः ॥ किरीटैःकंकणैःशस्त्रैर्महामारीवभूर्बभौ ॥ १२ ॥ कूष्मां
 डोन्मादवेतालाभैरवाब्रह्मराक्षसाः ॥ शिरांसिजगृहुर्वैगाद्धरमालार्थहेतवे ॥ १३ ॥ इत्थन्निपतितेसैन्येवीरधन्वासमागतः ॥ चंद्रभानुंतता
 डाशुगदयावज्रकल्पया ॥ १४ ॥ तद्गदातिप्रहारेणनचचालहरेःसुतः ॥ चंद्रभानुर्गदांनीत्वातंतताडभुजांतरे ॥ १५ ॥ गदाप्रहारव्यथि
 तोमूर्च्छितोधरणतिले ॥ पपातपादपइवप्रोद्धमन्रुधिरंमुखात् ॥ १६ ॥ लब्धसंज्ञोमुहूर्तेनवंगदेशाधिपोनृप ॥ आययौशरणंसोपिप्रद्युम्न

स्यमहात्मनः ॥ १७ ॥ यातेदत्तवलौराजन्नगरंवीरधन्वनि ॥ ब्रह्मपुत्रसमुत्तीर्यप्रद्युम्नोमितविक्रमः ॥ १८ ॥ आसीमाधिपातेर्विबगृहत्वा
 यादवेश्वरः ॥ बलिमादाययदुभिःकामरूपसमाययौ ॥ १९ ॥ कामरूपेश्वरःपुंड्रऐंद्रजालविशारदः ॥ निर्गतःसेनयासार्द्धयोद्धुंप्रद्युम्नसंमु
 खे ॥ २० ॥ आसीमानांयदूनांचघोरंयुद्धंबभूवह ॥ बाणैःकुठारैःपरिवैःशूलैःखड्गैर्षिक्तिभिः ॥ २१ ॥ पुंड्रोविद्याश्चकारशुपैशाचोरग
 राक्षसीः ॥ ततोऽगुह्यकगंधर्वाःसर्वतोमैथिलेश्वर ॥ २२ ॥ प्रधावंतोरणेरान्पिशाचाःपिशिताशनाः ॥ कोटिशःकोटिशोऽगारानक्षेपयंतो
 मुहुर्मुहुः ॥ २३ ॥ क्षणमात्रेणतत्सैन्यंमंतोगरलंमुखात् ॥ फूत्कारमातिकुर्वंतोददंशूकाःसमागताः ॥ २४ ॥ खराहृढादंतवक्राललज्जिह्वा
 भयंकराः ॥ चर्वयंतोनरान्युद्धेधावंतोरक्षसास्ततः ॥ २५ ॥ यक्षाश्चसिंहवदनानुरंगवदनानृप ॥ छिन्दिभिन्दीतिगर्जतःशूलहस्ताइतस्त
 तः ॥ २६ ॥ क्षणमात्रेणमेवानांसमूहैश्छादितंनभः ॥ अन्धकारोह्यभूद्राजन्नजसावातवेगतः ॥ २७ ॥ भोजवृष्ण्यंधकमधुशूरसेनदशार्ह
 काः ॥ भयंप्रापुर्महायुद्धेन्यस्तशस्त्रायदूतमाः ॥ २८ ॥ कृष्णदत्तंधनुःकार्ष्णिगरादायप्रतिकारवित् ॥ सत्त्वात्मिकांमहाविद्यांवाणैःप्रायुं
 क्तमैथिल ॥ २९ ॥ बाणःपिशाचानुरगान्सयक्षात्रक्षांसिगंधर्वधनांधकारान् ॥ विभेददिव्यैःप्रभवैर्यथाहिनीहारमेवान्किरणैर्विवस्वान् ॥
 ॥ ३० ॥ बाणःसपुंड्रंसरथंसवाहंसंभ्रामयित्वाघटिकाद्वयंखे ॥ निपातयामासरणेसपत्नंपद्मंपृथिव्यामिवचक्रवातः ॥ ३१ ॥ पुण्ड्रस्तदातं
 शरणंसमेत्यप्रधर्षितःसद्यउपायनानि ॥ लक्षैर्हयानामयुतैर्गजानांयुतानिदत्त्वाप्रणनामकार्ष्णिम् ॥ ३२ ॥ विपाशांसतदोत्तीर्यसैन्यैःशोण
 नदंनृप ॥ केकयानाययौधन्वीप्रद्युम्नोयदुनंदनः ॥ ३३ ॥ केकयस्याधिपोराजाधृतकेतुर्महाबलः ॥ वसुदेवस्वसुःसाक्षाद्युतकीर्तैःपतिर्म
 हान् ॥ ३४ ॥ प्रद्युम्नमर्हयामासधृतकेतुःसयादवम् ॥ भक्त्यापरमयाराजच्छ्रीकृष्णस्यप्रभाववित् ॥ ३५ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहि
 तायांविश्वजित्स्वण्डेनारदबहुलाश्वसंवादेउड्डीशडामरवंगासीमकामरूपकेकयविजयोनामपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ नारदउवाच ॥ दुंदुभीन्नादयंस्तस्मात्प्रद्युम्नोयदुनंदनः ॥ मैथिलानाययौराजंस्तवदेशान्सुखावृतान् ॥ १ ॥ सुवर्णसौधैरत्युच्चैःसच
 टैराजितांपुरीम् ॥ मिथिलांवीक्ष्यतामारादुद्धवंप्राहमाधवः ॥ २ ॥ प्रद्युम्नउवाच ॥ कस्यैषानगरीमंत्रिन्दृश्यतेसांप्रतंमया ॥ राजतेबहुसौ

धैश्चपुरीभोगवतीयथा ॥ ३ ॥ ॥ उद्धवउवाच ॥ ॥ जनकस्यपुरीह्येषामिथिलानाममानद ॥ मिथिलेंद्रोद्धृतिस्तस्यामहाभागवतः
 कविः ॥ ४ ॥ सर्वधर्मभृतांश्रेष्ठःश्रीकृष्णेष्टोहरिप्रियः ॥ बहुलाश्चस्तस्यसुतआबाल्याद्भक्तिकृद्धरेः ॥ ५ ॥ तस्मैस्वदंशनंदातुंभगवानाग
 मिष्यति ॥ बहुलाश्चराजपुत्रंश्रुतदेवंद्विजंतथा ॥ ६ ॥ स्मरत्यलंद्वारिकायांश्रीकृष्णोभगवान्हरिः ॥ जेतुंनशक्योदेवेन्द्रैर्मनुजैश्चकुतःप्रभो ॥
 धृतिःपरमयाभक्त्याश्रीकृष्णवशकारकः ॥ ७ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ तच्छ्रुत्वाभगवान्कार्ष्णिर्ब्रह्मचारिवपुर्दधत् ॥ स्वशिष्यमुद्ध
 वंकृत्वाधृतिद्रष्टुंसमाययौ ॥ ८ ॥ भक्तभावपरीक्षांहिकर्तुंतस्यनृपस्यच ॥ ददर्शमिथिलांकार्ष्णिंरुद्धवेनसमन्वितः ॥ ९ ॥ वर्मशस्त्रधरावी
 रामालातिलकशोभिताः ॥ जपंतःकृष्णनामानिसर्वैवैयत्रमालया ॥ १० ॥ लिखितानिचनामानिद्वारिद्वारिहरेर्नृणाम् ॥ तथाश्रीकृष्णचित्रा
 णिलिखितानिशुभानिच ॥ ११ ॥ कुड्येकुड्येगृहाणांचगदापद्मानिमानद ॥ दशावतारचित्राणिशंखचक्राणियत्रवै ॥ १२ ॥ तुलसीमंदि
 राणीत्थंप्रांगणेचगृहेगृहे ॥ एवंपश्यन्ससौधानिमिथिलायांजनान्वहून् ॥ १३ ॥ मालातिलकसंयुक्तान्सर्वान्भक्तान्ददर्शह ॥ तिलकैर्द्वाद
 शाख्यैश्चयुक्तैःकुंकुमजैर्वृतान् ॥ १४ ॥ गोपीचंदनमुद्राभिश्चर्चिताञ्छांतविग्रहान् ॥ ऊर्ध्वपुंड्रधरान्विप्रान्हरिमंदिरचित्रितान् ॥ १५ ॥
 गदामुद्रांललाटेचतदूर्ध्वहरिनामच ॥ चक्रंशंखंचकमलंकूर्ममत्स्यंभुजद्वये ॥ १६ ॥ दधतश्चधनुर्बाणंमूर्ध्निश्रीनंदकंहृदि ॥ मुसलंचहलंराज
 त्रित्थंकार्ष्णिर्ददर्शह ॥ १७ ॥ कस्यांवीथ्यांभागवतंकेचिच्छृण्वंतिमानवाः ॥ इतिहासंभारतंचहरिवंशंतथापरे ॥ १८ ॥ सनत्कुमारवासि
 ष्ठयाज्ञवल्क्यपराशरीः ॥ गर्गपौलस्त्यधर्मादिसंहिताःकेपठंतिवै ॥ १९ ॥ ब्राह्मंपाद्वैष्णवंचशैवल्लैंगसगारुडम् ॥ नारदीयंभागवतमाग्ने
 यंस्कंदसंज्ञितम् ॥ २० ॥ भविष्यंब्रह्मवैवर्तमार्कंडेयंसवामनम् ॥ वाराहमात्स्यकौर्माणिब्रह्मांडाख्यंतथैवच ॥ २१ ॥ वीथ्यांवीथ्यांचशृण्वंतिज
 नाःसर्वेगृहेगृहे ॥ वाल्मीकिकाव्यंकेचिद्वैश्रीरामचरितामृतम् ॥ २२ ॥ स्मृतीःपठंतिकेचिद्वैकेचिद्वेदत्रयींद्विजाः ॥ केचित्कुर्वंतियज्ञंवै
 ष्णवंमंगलायनम् ॥ २३ ॥ राधाकृष्णेतिकृष्णेतिकेवदंतिमुहुर्मुहुः ॥ केचिन्नृत्यन्तिगायंतिहरिकीर्तनतत्पराः ॥ २४ ॥ मृदंगतालवादित्रैः
 कांस्यवीणामनोहरैः ॥ मंदिरेमंदिरेविष्णोःकीर्तनंश्रूयतेजनैः ॥ २५ ॥ नवलक्षणसंयुक्तांभक्तियांप्रेमलक्षणाम् ॥ कुर्वन्तिमैथिलाराजन्मिथि

लायांगृहेगृहे ॥ २६ ॥ एवमुनगरीदृष्ट्वाप्रद्युम्नोभगवान्हरिः ॥ राजद्वारं समेत्याशुमैथिलेशंददर्शह ॥ २७ ॥ मैथिलेशसभायांतुवेदव्यासः
 शुकोमुनिः ॥ याज्ञवल्क्योवसिष्ठश्चगौतमोहंबृहस्पतिः ॥ २८ ॥ अन्येचमुनयस्तत्रवेदमूर्तिधराइव ॥ दृश्यंतेधर्मवक्तारोहरिनिष्ठाइतस्त
 तः ॥ २९ ॥ मैथिलेंद्रोधृतिस्तत्रभक्तिभावनताननः ॥ बलस्यपादुकापूजांकुरुतेविधिवन्नृप ॥ ३० ॥ जपन्मुक्तिकरं नामश्रीकृष्णबलदे
 वयोः ॥ दृष्ट्वात्थायनमश्चक्रेसशिष्यं ब्रह्मचारिणम् ॥ ३१ ॥ तंपूजयित्वाविधिवत्पाद्याद्यैर्मैथिलेश्वरः ॥ कृताञ्जलिपुटोराजातदग्रेचाऽऽ
 स्थितोभवत् ॥ ३२ ॥ ॥ जनकउवाच ॥ ॥ अद्यमेसफलंजन्ममंदिरंविशदीकृतम् ॥ देवर्षिपितरःसर्वेसंतुष्टाआगतेत्वयि ॥ ३३ ॥
 निर्विकल्पाःसमदृश्यस्त्वादृशाःसाधवःक्षितौ ॥ निःश्रेयसायभगवन्दीनानांविचरंतिहि ॥ ३४ ॥ ॥ ब्रह्मचार्युवाच ॥ धन्योसिराज
 शार्दूलधन्यातेमिथिलापुरी ॥ धन्याःप्रजाश्चतेसर्वाविष्णुभक्तिसमन्विताः ॥ ३५ ॥ ॥ जनकउवाच ॥ ॥ ममेयंनगरीनास्तिनप्रजा
 नगृहंधनम् ॥ कलत्रपुत्रपौत्रादिसर्वकृष्णस्यचैवहि ॥ ३६ ॥ परिपूर्णतमःसाक्षाच्छ्रीकृष्णोभगवान्स्वयम् ॥ असंख्यब्रह्मांडपतिर्गोलोके
 धाम्निराजते ॥ ३७ ॥ वासुदेवःसंकर्षणःप्रद्युम्नोभगवान्स्वयम् ॥ अनिरुद्धस्तथाचैकश्चतुर्व्यूहोऽभवत्क्षितौ ॥ ३८ ॥ कायेनमनसावाचा
 बुद्ध्यावाचेन्द्रियैःकृतम् ॥ तस्मैसमर्पितंशौक्यंमयाब्रह्मन्महामुने ॥ ३९ ॥ ॥ श्रीब्रह्मचार्युवाच ॥ हेवैदेहमहाभागविष्णुभक्तिमतांवर ॥
 त्वद्भक्त्यातोषितःकृष्णस्तवैकत्वंप्रदास्यति ॥ ४० ॥ ॥ जनकउवाच ॥ ॥ दासोहंकृष्णभक्तानांत्वादृशानांमहात्मनाम् ॥ मुक्ति
 नेच्छामिहेब्रह्मन्नेकताहेतुवर्जितः ॥ ४१ ॥ ॥ ब्रह्मचार्युवाच ॥ ॥ करोम्यहेतुर्कीर्तिकिराजंस्त्वंहेतुवर्जितः ॥ निर्गुणैर्भक्तिभावैश्च
 प्रेमलक्षणसंयुतः ॥ ४२ ॥ प्रद्युम्नोभगवान्साक्षाद्दिग्जयार्थंविनिर्गतः ॥ नायातस्तवगेहेषुसंदेहोमेमहानभूत् ॥ ४३ ॥ ॥ जनकउवाच ॥
 प्रद्युम्नोभगवान्साक्षादंतर्यामीहरिःस्वयम् ॥ सर्वगःसर्वविच्छश्चदत्रनास्तिचर्किप्रभो ॥ ४४ ॥ ॥ ब्रह्मचार्युवाच ॥ ॥ ज्ञानदृष्ट्यापि
 चेत्कार्ष्णिमन्यसेत्रनिरंतरम् ॥ तर्हिदर्शयतंदेवंप्रहादइवदिव्यदृक् ॥ ४५ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वातदारामहाभाग
 वतोधृतिः ॥ अश्रुपूर्णमुखोभूत्वाप्राहगद्गदयागिरा ॥ ४६ ॥ ॥ जनकउवाच ॥ ॥ यदिमेश्रीहरेर्भक्तिरनिमित्ताकृताभुवि ॥

तर्हि कार्ष्णिहरेः पुत्रः प्रादुर्भूयान्ममाग्रतः ॥ ४७ ॥ यदि श्रीकृष्णभक्तानां दासो ह्यदितत्कृपा ॥ सर्वत्र यदितद्भावस्तर्हि भूयान्म
 नोरथः ॥ ४८ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ प्रादुर्बभूवाशुतदैवकार्ष्णिर्विसृज्य सद्यः किल वर्णिरूपम् ॥ पश्यत्सु सर्वेषु जनेषु शिष्यः स उद्ध
 वो भूद्धरिभक्तिनिष्ठः ॥ ४९ ॥ घनप्रभं पद्मदलायतेक्षणं प्रलम्बबाहुं जगतां मनोहरम् ॥ पीतांबरं नीलगुडालकालिभिः स्वलंकृतं श्रीमुखप
 द्ममण्डलम् ॥ ५० ॥ शीतर्तुबालार्ककिरीटकुण्डलं कांच्यंगदस्फूर्जितदिव्यविग्रहम् ॥ विलोक्य तं कृष्णसुतं कृतांजलिर्ननामसाष्टांगमलं धृ
 तिर्नृपः ॥ ५१ ॥ ॥ जनक उवाच ॥ ॥ अहोति धन्यं मम भूरिभाग्यं दत्तं त्वयामे निजदर्शनं हि ॥ ज्ञातोद्यकायाधवतुल्य आरादहंकृतार्थोऽस्मि कुले
 न भूमन् ॥ ५२ ॥ ॥ श्रीप्रद्युम्न उवाच ॥ ॥ धन्यस्त्वं नृपशार्दूलभक्तस्त्वं मत्प्रभाववित् ॥ भक्तिभावपरीक्षार्थं प्राप्तो हंतवसांप्रतम् ॥ ५३ ॥ अद्यै
 व मम सारूप्यं भूयात्ते मैथिलेश्वर ॥ बलमायुर्यशः कीर्तिरिह लोके भवत्वलम् ॥ ५४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ तव पित्रा च धृतिना पूजितः पश्यतां
 सताम् ॥ प्रययौ शिविरात्राजन् प्रद्युम्नो भक्तवत्सलः ॥ ५५ ॥ इति श्रीमद्गर्गसं० वि० ना० ब० जनकोपाख्यानं नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥
 ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ अथातो मागधाञ्जितुं प्रद्युम्नो मीनकेतनः ॥ गिरिव्रजं जगामाशुस्वसैन्यैः परिवारितः ॥ १ ॥ श्रुत्वा गतं हरेः पुत्रं दि
 ग्जयार्थं विशेषतः ॥ जरासन्धो मागधेन्द्रो मेहाकोपंचकारह ॥ २ ॥ ॥ जरासन्ध उवाच ॥ ॥ तुच्छायेया दवाः सर्वे युधिविक्लवचेतसः ॥
 तेद्यवै जगतीं जेतुं निर्गता गतबुद्धयः ॥ ३ ॥ मथुरां स्वपुरीं त्यक्त्वा मद्भयान्माधवोपि हि ॥ समुद्रं शरणं प्रागात्पिताचास्य दुरात्मनः ॥ ४ ॥
 प्रवर्षणे रामकृष्णौ मया भस्मीकृतौ बलात् ॥ छलाद्बुधवतुस्तौ द्वौ द्वारकायां समाश्रितौ ॥ ५ ॥ बद्धा तौ चानयिष्यामि सोऽग्रसेनोऽकुशस्थलीम् ॥
 अयादर्वीं करिष्यामि पृथ्वीं सागरमेखलाम् ॥ ६ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा निर्गतो राजा गिरिव्रजपुराद्वहिः ॥ अक्षौहिणीभिर्विश
 त्याति सृभिः संयुतो बली ॥ ७ ॥ गोमूत्रचयसिंदूरकस्तूरीपत्रभृन्मुखैः ॥ स्रवन्मदैश्चतुर्दैतैरैरावतकुलोद्भवैः ॥ ८ ॥ शृङ्गादंडस्य फूत्कारैः
 क्षेपयद्भिस्तखन्बहून् ॥ बभौ गजैर्मागधेन्द्रो मेघैरिन्द्रइव प्रभुः ॥ ९ ॥ रथैश्च देवधिष्याभैः सध्वजैः साश्वनेतृभिः ॥ चामरांदोलितैराज
 लोलचक्रध्वनद्गुभिः ॥ १० ॥ तुरंगमैर्वायुवैर्गैश्चित्रवर्णैर्मदोत्कटः ॥ सौवर्णपट्टहाराढ्यैः शिखारश्म्यूर्ध्वचामरैः ॥ ११ ॥ सकंचुकैर्वीर

जनैः खड्गचर्मधनुर्धरैः ॥ विद्याधरसमैः प्रागान्मागधेन्द्रो महाबलः ॥ १२ ॥ धुङ्कारैर्दुर्दुभीनां च दिशो नेदुर्धनुःस्वनैः ॥ चचाल वसुधासैन्यैर
जोभिश्छादितं नभः ॥ १३ ॥ जरासंधस्य तत्सैन्यं प्रलयाब्धिमिवोल्बणम् ॥ विस्मिताया दवाः सर्वे बभूवुर्वीक्ष्य मैथिल ॥ १४ ॥ प्रद्युम्नो भ
गवान्वीक्ष्य मागधेन्द्रबलार्णवम् ॥ शंखं दध्मौ दक्षिणारूपं माभैष्टेत्यभयं ददत् ॥ १५ ॥ ततः सांबो महाबाहुः प्रद्युम्नस्य प्रपश्यतः ॥ अक्षौहिणी
नां दशभिर्युधे मागधेनसः ॥ १६ ॥ गजागजैर्युधिरेरथिभीरथिनो मृधे ॥ हयाहयैः पत्तयश्च पत्तिभिर्मैथिलेश्वर ॥ १७ ॥ बभूव तु मुलं युद्ध
मद्भुतं रोमहर्षणम् ॥ मागधानां यदूनां चासुराणां निर्जरैर्यथा ॥ १८ ॥ अश्वारूढाः केपिवीरा भल्लहस्ता इतस्ततः ॥ मर्दयन्तो गजारूढान्क
रिकुंभगता र्वपाः ॥ १९ ॥ केचिच्छक्तीस्तडिद्वर्णा गृहीत्वा चिक्षिपुर्वलात् ॥ ताः शक्तयस्त्वं वीरान् भित्त्वा दंशितान् धरणीं गताः ॥ २० ॥
केचिद्वीरान दंतः कौरथाङ्गानि च चिक्षिपुः ॥ चिच्छिदुर्वीरपटलं नीहारं रवयो यथा ॥ २१ ॥ भिदिपालैर्मुद्गरैश्च कुठारैरसिपट्टिशैः ॥ अ
च्छूरि कार्ष्णिभिस्तीक्ष्णैर्निस्त्रिशैर्युधुश्चके ॥ २२ ॥ तोमरैश्च गदाभिश्च बाणैश्छिनानिभूतले ॥ निपेतुर्वीरकरिणामर्वीणां च शिरांसि च ॥
॥ २३ ॥ कबंधास्तत्र चोत्पेतुः पातयंतो हयान्नरान् ॥ खड्गहस्ताः प्रधावंतः संग्रामेषु भयंकराः ॥ २४ ॥ वीरोपरिगता वीरानिपेतुश्छिन्नबाहवः
॥ हयोपरिहयाः केचिद्बाणैः सच्छिन्नकन्धराः ॥ २५ ॥ विद्याधर्यश्च गंधर्व्यो वत्रिरेह्यं वरे गतान् ॥ वीरान्पतीन्समिच्छंत्यस्तासां चाभूत्कलिर्महान्
॥ २६ ॥ क्षत्रधर्मपराः केचिद्युद्धदत्ता सवोनृप ॥ नचलन्तः पदं पृष्ठे सदा संग्रामशालिनः ॥ २७ ॥ जग्मुः परंपदं ते वै भित्त्वामार्तं डमण्डलम् ॥ ननृतुः
शिशुमारैर्वैमंडले च नटा इव ॥ २८ ॥ एवं सांब महावीरैर्मर्दितं मागधं बलम् ॥ दुद्राव पश्यतां तेषां कृष्णभक्त्या यथाऽशुभम् ॥ २९ ॥ केचिद्वैवृक् णव
माणश्छिन्नचापास्तथापरे ॥ पलायमाना धावंतस्त्यक्तखड्गर्षिपाणयः ॥ ३० ॥ पलायमानं स्वबलं वीक्ष्य तन्मागधेश्वरः ॥ धनुष्टंकारयन् प्रा
प्तो माभैष्टेत्यभयं ददौ ॥ ३१ ॥ स्वबलं नो दयामास जरासन्धो धनुर्ज्यया ॥ महामात्यः पुनर्मत्तं ह्यंकुशेन गजं यथा ॥ ३२ ॥ साम्बस्तदैवसम्प्रा
प्तो दशभिश्चापनिर्गतैः ॥ बाणैर्विव्याध समरे मागधेन्द्रं महाबलम् ॥ ३३ ॥ धनुर्ज्यामब्धिकल्लोलभीमसंवर्षनादिनीम् ॥ चिच्छेद दशभिर्बाणैः सा
म्बोजाम्बवती सुतः ॥ ३४ ॥ धनुरन्यत्समादाय जरासन्धो महाबलः ॥ धनुःसांवस्य चिच्छेद बाणैर्दशभिरग्रतः ॥ ३५ ॥ चतुर्भिश्चतुरोवा

गर्गसं०

॥ १६ ॥

हान्द्राभ्यांकेतुरथंशतैः ॥ एकेनसारथिंजघ्रेमागधेद्रोजरासुतः ॥ ३६ ॥ सच्छिन्नधन्वाविरथोहताश्वोहतसारथिः ॥ पुनरन्यंसमास्थाय
रथंसाम्बोमहाबलः ॥ ३७ ॥ गृहीत्वाचापमत्युग्रंसज्यंकृत्वाविधानतः ॥ तद्रथंचूर्णयामाससाम्बोबाणशतैर्वली ॥ ३८ ॥ रथंत्यक्त्वाजरा
सन्धोगजमारुह्यवेगतः ॥ बभौगजेमागधोन्द्रइन्द्रऐरावतेयथा ॥ ३९ ॥ चित्रपत्रविचित्रांगंकालान्तकयमोपमम् ॥ साम्बायनोदयामासमत्तेभं
क्रुद्धमानसः ॥ ४० ॥ गृहीत्वासरथंसाम्बंशुण्डादण्डेननागरान् ॥ कुर्वंश्चीत्कारविकलंचिक्षेपनवयोजनम् ॥ ४१ ॥ तदाकोलाहलेजातेसां
वसेनासुमैथिल ॥ प्रद्युम्नपार्श्वाच्चगदःप्राप्तोभूद्वेगतोबलम् ॥ ४२ ॥ विनाशयन्नन्धकारंयथार्कउदयाचलात् ॥ जरासंधस्यापिगजंमुष्टिना
वसुदेवजः ॥ ४३ ॥ जघानशक्रोवज्रेणयथाप्रोच्चंदरीभृतम् ॥ गजोमुष्टिप्रहारेणविह्वलोधरणीगतः ॥ ४४ ॥ जगामपंचतांराजंस्तदद्भुत
मिवाभवत् ॥ जरासंधस्ततःक्रुद्धोगदामादायवेगतः ॥ ४५ ॥ गदंतताडसहसाजगर्जधनवद्वली ॥ तत्प्रहारेणसगदोनचचालरणांगणात् ॥
॥ ४६ ॥ त्वरंगदांसमादायलक्षभारविनिर्मिताम् ॥ अताडयजरासंधंसिंहनादमथाकरोत् ॥ ४७ ॥ तत्प्रहारेणव्यथितोबृहद्रथसुतोवली ॥
जरासंधःसमुत्थायगृहीत्वासगदंगदम् ॥ ४८ ॥ चिक्षेपरोषतोराजन्नाकाशेशतयोजनम् ॥ गदोपिमागधंनीत्वाभ्रामयित्वामहाबलः ॥ ४९ ॥
चिक्षेपगगनेतंवैयोजनानांसहस्रकम् ॥ आकाशात्पतितोराजामागधोविंध्यपर्वते ॥ ५० ॥ उत्थाययुयुधेतेनगदेनापिमहाबलः ॥ तदैवसांबः
संप्राप्तोगृहीत्वामगधेश्वरम् ॥ ५१ ॥ भूपृष्ठेपोथयामाससिंहःसिंहमिवौजसा ॥ एकेनमुष्टिनासांबंद्वितीयेनगदंतथा ॥ ५२ ॥ तताडमाग
धोराजाजगर्जाशुरणाङ्गणे ॥ मुष्टिप्रहारव्यथितौगदसाम्बौचमूर्च्छितौ ॥ ५३ ॥ हाहाकारोमहानासीत्तदैवापिरणांगणे ॥ रथेनातिपता
केनप्रद्युम्नोयादवेश्वरः ॥ ५४ ॥ अक्षौहिणीयुतःप्राप्तोमाभैष्टेत्यभयंददौ ॥ जरासंधोगदांनीत्वालक्षभारविनिर्मिताम् ॥ ५५ ॥ विवेशयदुसे
नायामरण्येगिरिवत्प्रभुः ॥ रथान्गजान्सवीरांश्चतुरङ्गन्सैधवान्बहून् ॥ ५६ ॥ पातयामासराजेंद्रपद्मानिवमहागजः ॥ जरासंधस्ययासेना
सापिसर्वासमागता ॥ ५७ ॥ जघाननिशितैर्बाणैर्यदूनांसर्वतोबलम् ॥ प्रद्युम्नोयुयुधेयुद्धेनिर्भयोयादवेश्वरः ॥ ५८ ॥ निपातयन्नरीन्बाणैर्धनु
ष्टंकारयन्मुहुः ॥ तदैवयदुपुर्यास्तुबलदेवःसमागतः ॥ ५९ ॥ प्रादुर्बभूवतत्रापिसर्वेषांपश्यतांसताम् ॥ समाकृष्यहलाग्रेणमागधेंद्रबलमह

वि०ख०७

अ० १७

॥ १६ ॥

त् ॥ ६० ॥ मुसलेनाहनत्कुद्धोबलदेवोमहाबलः ॥ शतयोजनपर्यन्तरथाश्वगजपत्तयः ॥ ६१ ॥ पतिताभिन्नशिरसःसर्वेवैनिधनंगताः ॥ ह
 द्वास्वसैन्यं पतितं जरासन्धोरणाङ्गणात् ॥ ६२ ॥ दुद्रावविरथो राजन्नेकाकीभयविह्वलः ॥ देवदुन्दुभयोनेदुर्नरदुन्दुभयस्तदा ॥ ६३ ॥ ब
 लदेवोपरिसुराःपुष्पवर्षप्रचक्रिरे ॥ तदाजयजयारावोयदूनांस्वबलेभवत् ॥ ६४ ॥ प्रद्युम्नाद्यास्ततोनेमुःकामपालंगतव्यथाः ॥ इत्थं
 जित्वामागधेद्रं बलदेवोमहाबलः ॥ ६५ ॥ प्रययौ द्वारकां राजन् भगवान्भक्तवत्सलः ॥ जरासन्धसुतो धीमान्सहदेव उपायनम् ॥ ६६ ॥
 नीत्वापुरःशंबरारोगीरिदुर्गाद्विनिर्गतः ॥ अश्वार्बुदं रथानां च द्विलक्षं हस्तिनां तथा ॥ ६७ ॥ ददौ षष्टिसहस्राणि नत्वा कार्पिणप्रभाववित् ॥
 ॥ ६८ ॥ ॥ इति श्रीमद्दुर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्वसंवादे मागधविजयो नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ६९ ॥
 ॥ नारद उवाच ॥ ॥ अथ कार्पिणर्गयामेत्यफलं गुं स्नात्वा सैनिकः ॥ अन्यान्देशांस्ततो जेतुं प्रस्थानमकरोत् पुनः ॥ १ ॥ श्रुत्वा जितं जरा
 सन्धं तदा तं कानृपाः परे ॥ उपायनं ददुस्तस्मै भयार्ताः शरणंगताः ॥ २ ॥ गौतमीसरयूपुण्यामनुस्रोतं ततोऽगमत् ॥ ततो भागीरथी तीरे का
 शीमभिजगाम ह ॥ ३ ॥ पार्ष्णिग्राहः काशिराजो गृहीतो मृगयांगतः ॥ सोपितस्मै बलिं प्रादाच्छ्रुत्वा तस्य बलं महत् ॥ ४ ॥ प्रद्युम्नः सैनिकैः सार्द्धं कोस
 लान् प्रगतो बली ॥ अयोध्या निकटे राजन्निद्रा मे स्थितोऽभवत् ॥ ५ ॥ कोसलेन्द्रो नग्नजिह्वचतुरंगैर्गजैरथैः ॥ महाधनैः शम्बरारिर्महयामास तत्त्ववित्
 ॥ ६ ॥ उत्तरे शोदीपतमो नयपालाधिपोगजः ॥ विशालेशो बर्हिणश्च ह्येते वै तं बलिं ददुः ॥ ७ ॥ नैमिषेशो हरेर्भक्तः श्रीकृष्णस्य प्रभाववित् ॥ कृताञ्ज
 लिपुटो भूत्वा ददौ तस्मै बलिं नृपः ॥ ८ ॥ प्रयागं गतवान् कार्पिणस्त्रिवेणीं पापनाशिनीम् ॥ स्नात्वा ददौ महादानं तीर्थराजप्रभाववित् ॥ ९ ॥
 गजाविंशतिसाहस्रमश्वानां दशलक्षकम् ॥ रथानां च चतुर्लक्षं गवां तत्र दशार्बुदम् ॥ १० ॥ हेममालासमायुक्तं हेमाम्बरसमन्वितम् ॥ दशभार
 सुवर्णानां मुक्तानां लक्षमेव हि ॥ ११ ॥ द्विलक्षं नवरत्नानां वस्त्राणां दशलक्षकम् ॥ काश्मीरकम्बलानां च द्विलक्षं रत्नकम्बलैः ॥ १२ ॥ ब्राह्मणेभ्यो ददौ
 कार्पिणस्तीर्थराजे हरिप्रिये ॥ कारूपाधिपतिस्तत्र पौंड्रको नाम मैथिल ॥ १३ ॥ कृष्णशत्रुः सोपि कार्पिणं पूजयामास शंकितः ॥ प्रद्युम्नं चागतं वी
 क्ष्य पांचाले कान्यकुब्जके ॥ १४ ॥ भयं प्रापुर्नृपाः सर्वे दुर्गे दुर्गे कृतार्गलाः ॥ कान्यकुब्जाधिपो वीरो भलन्दन इति स्मृतः ॥ १५ ॥ द्रुपदः क

गर्गस०

॥ १७ ॥

म्पिलाधीशोददतुःशङ्कितौबलिम् ॥ १६ ॥ अथकार्ष्णिर्महाबाहुर्विन्दुदेशांस्ततोययौ ॥ विचेलुर्यादवास्सर्वेभयार्तादुर्गमाश्रिताः ॥ १७ ॥
विन्दुदेशाधिपोराजादीर्घबाहुर्महाबलः ॥ शम्बरारेःपरसंधिकर्तुसैन्येसमाययौ ॥ १८ ॥ ॥ दीर्घबाहुरुवाच ॥ ॥यूयंसर्वेयादवेन्द्राआ
गताजयिनोदिशाम् ॥ मनोरथमेकुरुतभवेयंतुष्टमानसः ॥ १९ ॥ सजलस्यापिकाचस्यपात्रस्यशरवेधतः ॥ नक्षरेद्विन्दुरेकोपिबाणस्तद
धितिष्ठति ॥ २० ॥ नपात्रंशकलीभूतंतन्मध्येहस्तलाघवम् ॥ येकुर्वन्तिप्रतिज्ञामेतेभ्योदास्यामिकन्यकाः ॥ २१ ॥ यूयंसर्वेयादवेन्द्राध
नुर्वेदविशारदाः ॥ मयापिनारदमुखाच्छ्रुताःपूर्वमहाबलाः ॥ २२ ॥ नारदउवाच ॥ सर्वेषांविस्मितानांचप्रद्युम्नोधन्विनांवरः ॥
तथेत्युवाचसदसिविन्दुदेशाधिपंतृप ॥ २३ ॥ दीर्घवंशौभुविस्थाप्यगुणंबद्धातदन्तरे ॥ गुणेबद्धाकाचकुम्भंसजलंपश्यतांसताम् ॥ २४ ॥
धनुर्गृहीत्वातद्वीक्ष्यबाणंकार्ष्णिःसमादधे ॥ काचपात्रंशरोभित्त्वातस्थौमध्येर्द्धनिःसृतः ॥ २५ ॥ एकतोमुखपुंस्वाभ्यांरविरश्मिरिवाम्बुदे ॥
काचपात्रेवभौबाणस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ २६ ॥ नपात्रंशकलीभूतंत्रिकुशस्यफलंयथा ॥ नचालनंकम्पनंचविंदुस्त्रावोपिनाभवत् ॥ २७ ॥
प्रद्युम्नोभगवान्बाणंद्वितीयंसन्दधेपुनः ॥ सोपिपूर्वसमुत्सृज्यतत्रतस्थौविदेहराट् ॥ २८ ॥ साम्बोपिधनुरादायबाणान्पञ्चसमाददे ॥ काच
पात्रंचतेभित्त्वातस्थुस्तत्रार्द्धनिःसृताः ॥ २९ ॥ युयुधानोधनुर्नीत्वाबाणमेकंसमाक्षिपत् ॥ सर्वेषांपश्यतांतेषांपात्रंचूर्णीबभूवह ॥ ३० ॥ उ
च्चकैर्जहसुःसर्वेयादवाःपरसैनिकाः ॥ त्वंमहान्बाणधारीहकार्तवीर्योर्जुनोयथा ॥ ३१ ॥ अर्जुनोभरतोरामस्त्रिपुरघ्नोहिवाभवान् ॥ द्रोणोभी
ष्मोथवाकर्णोजामदग्न्यइवावदन् ॥ ३२ ॥ अन्यत्पात्रंसमाधायानिरुद्धोधन्विनांवरः ॥ अधोगत्वाथतद्वद्बाणंचिक्षेपलाघवात् ॥ ३३ ॥
सोपिपात्रतलंभित्त्वातस्थौतत्रापिनिःसृतः ॥ तत्पात्राद्धस्तपञ्चोर्ध्वबद्धापाषाणमम्बरे ॥ ३४ ॥ दीप्तिमान्धनुरादायबाणमेकंसमाददे ॥
सोपिपात्रतलंभित्त्वाबाणमुत्सृज्यचाग्रतः ॥ ३५ ॥ ताडयित्वाचपाषाणंपुनस्तत्रसमाश्रितः ॥ गतागतेनयावद्वैविन्दुस्त्रावोपिनाभवत् ॥
तदावीराश्चतेसर्वेसाधुसाध्वितिवादिनः ॥ ३६ ॥ भानुर्धनुःसंगृहीत्वावीक्ष्यमीलितलोचनः ॥ आराच्चिक्षेपनाराचंसर्वेषांपश्यतांसताम् ॥
॥ ३७ ॥ सोपिपात्रंतदाभित्त्वापात्रंकृत्वाह्यधोमुखम् ॥ पुनरूर्ध्वमुखंकृत्वातस्थौतत्रार्द्धनिःसृतः ॥ ३८ ॥ बाणवेगेनतदपिबिंदुस्त्रावोपिनाभ

वि०ख०७

अ० १८

॥ १७ ॥

वत् ॥ नपात्रंशकलीभूतंतदद्भुतमिवाभवत् ॥ ३९ ॥ एवंश्रीकृष्णपुत्रायेअष्टादशमहारथाः ॥ सर्वेतेविभिदुःपात्रंजलस्रावोपिनाभवत् ॥
 ॥ ४० ॥ विन्दुदेशाधिपोराजादीर्घबाहुःसुविस्मितः ॥ तेभ्योदात्कन्यकास्तुष्टाअष्टादशसुलोचनाः ॥ ४१ ॥ तेषांविवाहसमयेशंखभेर्यान्
 कादयः ॥ नेदुर्जगुश्चगन्धर्वाननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ४२ ॥ तेषामुपरिदेवास्तेजयध्वनिसमाकुलाः ॥ ववृषुःपुष्पवर्षाणिचक्रुःश्लाघांदिविस्थि
 ताः ॥ ४३ ॥ गजान्षष्टिसहस्राणिहयानामर्बुदंतथा ॥ दशलक्षंरथानांचदासीनांलक्षमेवच ॥ ४४ ॥ शिविकानांचतुर्लक्षंपारिबर्हेददौनृ
 पः ॥ ताःप्राहिणोद्धारवतींवधूःकार्ष्णिण्यदूतमः ॥ ४५ ॥ दीर्घबाहुमनुज्ञाप्यनिषधान्प्रययौततः ॥ निषधाधिपतिर्वीरःसेनाजिन्नाममैथि
 ल ॥ ४६ ॥ उपायनंददौसोपिप्रद्युम्नायमहात्मने ॥ तथाहिमद्राधिपतिःश्रीकृष्णेष्टोहरिप्रियः ॥ ४७ ॥ पूजयामाससबलंबृहत्सेनोहरेःसु
 तम् ॥ माथुराञ्छूरसेनांश्चमधून्प्राप्तःससैनिकः ॥ ४८ ॥ स्वजनैःपूजितःकार्ष्णिणर्मथुरामाययौपुनः ॥ ततःप्रदक्षिणीकृत्यमथुरांसवनांकि
 ल ॥ ४९ ॥ वृंदावनंगोवर्धनंयमुनांपुलिनानिच ॥ नमस्कृत्यगवांवृन्दंगतःश्रीनन्दगोकुलम् ॥ ५० ॥ गोपान्गोपीर्यशोदांचनन्दराजंव्रजे
 श्वरम् ॥ वृषभानूपनन्दांश्चनत्वाकार्ष्णिणर्बभौनृप ॥ ५१ ॥ बलिंचनन्दराजायदत्वादत्वापुनःपुनः ॥ तैःपूजितःकतिदिनैःस्थितोभून्नन्द
 गोकुले ॥ ५२ ॥ ॥ इतिश्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायांविश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्वसंवादेकाशिकोसलोत्तरनयपालवैशालनैमिषारण्यकारूप
 पाञ्चालकान्यकुब्जकाम्पिल्यविन्दुनिषधभद्रमधुशूरसेनदेशविजयोनामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥
 ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ अथकार्ष्णिणर्महाबाहुर्ध्वजिनीभिस्समन्वितः ॥ नादयन्दुन्दुभीन्दीर्घान्दीर्घवेगःकुरुन्ययौ ॥ १ ॥ विंशतियो
 जनानाश्चमर्यादीकृततद्वलम् ॥ तस्थौतच्छिविराणांचविस्तारोदशयोजनम् ॥ २ ॥ पञ्चयोजनमाश्रित्यतद्वलेराजपद्धतिः ॥ धनाढ्या
 नांचवैश्यानामापणानिसहस्रशः ॥ ३ ॥ तथारत्नपरीक्षाणांवस्त्रव्यापारकारिणाम् ॥ काचकारावायकाश्चरङ्गकाराःकुलालकाः ॥ ४ ॥
 कन्दकारास्तूलकाराःपटकारास्तथैवच ॥ कटंकराश्चित्रकाराःपत्रकाराश्चनापिताः ॥ ५ ॥ पट्टकाराहेतिकाराःपर्णकाराश्चशिल्पिनः ॥
 लाक्षाकारामालिनश्चरजकास्तैलिनस्तथा ॥ ६ ॥ ताम्बूलशोधिनस्तत्रचित्रपाषाणकर्मकाः ॥ अन्नभर्जकरास्तत्रकाचभेदिनएवहि ॥

मुक्तादीनां चरत्तानां सूक्ष्माणां सूक्ष्मवेधिनः ॥ एते कारुजनाः सर्वे दृश्यन्ते राजपद्धतौ ॥ ८ ॥ कचिद्भानुमतीलीला ऐंद्रजालविधायकाः ॥ कचिन्नटाश्च नृत्यन्ते युद्धं भल्लूकयोः कचित् ॥ ९ ॥ कचित्तु वानरीलीला डमरूवाद्यसंयुताः ॥ गायन्ति कुत्रचिद्राजन्सूतमागधवन्दिनः ॥ १० ॥ वाराङ्गनाश्च नृत्यन्ति भूपैर्द्वादशभिर्युताः ॥ दिव्यैः षोडशशृङ्गारैर्हरन्त्यप्सरसां मनः ॥ ११ ॥ बन्धूनामपि सेनानां महातंकाद्रजाह्वये ॥ चालनं संभ्रमोपेतं विह्वलैश्च जनैरभूत् ॥ १२ ॥ विदुद्रुवुर्जनाः सर्वे गृहेष्वापातिता र्गलाः ॥ कोलाहलो महानासीद्रेहेगेहे जने जने ॥ १३ ॥ वीर्यशौर्यबलोपेताः कौरवाश्च क्रवर्तिनः ॥ आसमुद्राक्षितीशेन्द्रा जातास्तेपि विशांकिताः ॥ १४ ॥ प्रद्युम्नप्रेषितः साक्षादुद्धवो बुद्धिसत्तमः ॥ कौरवेन्द्रपुरं प्राप्नो धृतराष्ट्रं ददर्श ह ॥ १५ ॥ मदच्युतामस्य नृपस्य दन्तिनां कस्तूरिकाकुंकुमगण्डशालिनाम् ॥ सिन्दूरशुण्डास्फुटकण्ठाडितैः षडंघ्रिभिर्मण्डितमंदिराजिरम् ॥ १६ ॥ यं भीष्मकर्णगुरुशल्यकूपैश्च भूरि बाह्यैः कधौम्यशकुनैः सह संजयेन ॥ दुःशासनेन विदुरेण च लक्ष्मणेन दुर्योधनेन च कृपीसुतसोमदत्तैः ॥ १७ ॥ श्रीयज्ञकेतुसहितैः संहितं नृपेन्द्रं लीलातपत्रसितचामरहेमपीठैः ॥ संसेवितं परिसमेत्य गजाह्वये शनत्त्वोद्धवः प्रणत आह कृतांजलिस्तम् ॥ १८ ॥ ॥ उद्धव उवाच ॥ प्रद्युम्नेन प्रकथितं शृणुराजेन्द्रसत्तम उग्रसेनः क्षितीशेन्द्रो यादवेन्द्रो महाबलः ॥ १९ ॥ विजित्य नृपतीन् सर्वात्राजसूयं करिष्यति ॥ प्रेषितस्तेन सेनाभिः प्रद्युम्नोरुक्मिणीसुतः ॥ २० ॥ जेतुं महोद्भटान् वीराञ्जम्बूद्वीपस्थितान् ॥ चैद्यशाल्वजरासन्धदन्तवक्रादिभूपतीन् ॥ २१ ॥ विजित्य चागतः कार्ष्णिस्तस्मै यच्छ बलिबहुम् ॥ उपायनं च दातव्यं बन्धूनामैक्यकाम्यया ॥ २२ ॥ माभूत् कुरूणां वृष्णीनां कलिर्नो चेद्भविष्यति ॥ तेनोदितं मे कथितं तत्क्षमस्व नृपेश्वर ॥ दूतस्य हि न दोषः स्यात्त्वयोक्तं यद्वदामि तत् ॥ २३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा कौरवाः सर्वे राजन्सञ्जातमन्यवः ॥ वीर्यशौर्यमदोन्नद्धा ऊचुः प्रस्फुरिताधराः ॥ २४ ॥ ॥ कौरवा ऊचुः ॥ ॥ दुरत्यया कालगतिरहो चित्रमिदं जगत् ॥ सिंहो परिप्रधावन्ति शृगाला दुर्बलावने ॥ २५ ॥ अस्मत्सकाशात्संवृद्धा अस्मदत्तनृपासनाः ॥ दातृणां प्रतिकूलाः स्युः पीयूषं फणिनो यथा ॥ २६ ॥ वृष्णयो भीरवः सर्वे युधिविक्लवचेतसः ॥ तेद्यैव शासनं कर्तुं प्रवृत्ता हि गतह्रियः ॥ २७ ॥ उग्रसेनोल्पवीर्यश्च जम्बूद्वीपस्थितान् ॥ विजि

त्याहोबलिनीत्वाराजसूयंकरिष्याति ॥ २८ ॥ यत्रभीष्मश्चकर्णश्चद्रोणोदुर्योधनादयः ॥ तत्रत्वंप्रेषितोमन्त्रीप्रद्युम्नेनकुबुद्धिना ॥ २९ ॥
 तस्माद्यातपुरीमब्धौयूयंवेजीवनेच्छया ॥ नचेद्यास्यथवःसर्वान्नयामोयमसादनम् ॥ ३० ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ इत्थंश्रीकृष्णविमु-
 खैःकौरवैःपरिभाषितम् ॥ श्रुत्वोद्धवःशम्बरारिमेत्यसर्वमुवाचह ॥ ३१ ॥ कौरवोक्तंवचःश्रुत्वाप्रद्युम्नोधन्विनांवरः ॥ प्रतिशार्ङ्गसंगृहीत्वा
 रोषात्प्रस्फुरिताधरः ॥ ३२ ॥ प्रद्युम्नउवाच ॥ कौरवान्घातयिष्यामिवन्धूनापिमदोद्धतान् ॥ बाणैस्तीक्ष्णैर्यथायोगीनियमैर्देहजारुजः ॥ ३३ ॥
 यदूनांसैन्यचक्रेषुबलियोनप्रदास्यति ॥ कौरवेभ्योपिसपुमान्पितुर्मातुर्नचौरसः ॥ ३४ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ यदैवयादवाःसर्वेभोजवृष्ण्य-
 न्धकादयः॥गजाह्वयंययुःसैन्यैराजन्सञ्जातमन्यवः ॥ ३५ ॥ इति०श्रीग०सं०वि०कुरुदेशगमनेकौरवोपाख्यानंनानैकोनविंशोऽध्यायः॥१९॥
 ॥ नारदउवाच॥ तदैवकौरवाःसर्वेनिर्गतादीप्तमन्यवः॥स्वैःस्वैर्वलैःसमायुक्तायोद्धुंप्रद्युम्नसम्मुखे ॥१॥ विजयध्वजसंयुक्तारत्नकम्बलमण्डिताः॥
 गजाःषष्टिसहस्राणिनिर्ययुःस्वर्णशृङ्खलाः ॥ २ ॥ प्रलयाब्धिमहावर्तसंघर्षध्वनिकारिणाम् ॥ गजाःषष्टिसहस्राणिदुन्दुभीनांविनिर्गताः ॥ ३ ॥
 गजवाहावृहद्बलालोहकचुकमण्डिताः ॥ शिरस्त्रमौलिसंयुक्ताद्विलक्षाणिविनिर्ययुः ॥ ४ ॥ हेमकङ्कणकेयूरकिरीटचलकुण्डलाः ॥ गज-
 स्थाश्चद्विलक्षाणिविनिर्ययुःस्वर्णकंचुकाः ॥ ५ ॥ पीतकंचुकसंयुक्तास्तिर्यगुष्णीषशालिनः ॥ गजस्थाश्चद्विलक्षाणिसङ्ग्रामेलब्धकीर्तयः ॥
 ॥ ६ ॥ रक्ताम्बरधराःकेचिद्रक्तभूषणभूषिताः ॥ रक्तकम्बलसंयुक्तैर्गजैरुच्चैर्विनिर्गताः ॥ ७ ॥ कृष्णाम्बरधरानागैर्हरिद्वस्त्रसमावृताः ॥ के-
 चिच्छुक्लाम्बराःकेचिन्निर्ययुःपाटलाम्बराः ॥ ८ ॥ रथैश्चदेवधिषण्याभैर्मृगेन्द्रध्वजशोभितैः ॥ पतत्पताकैरत्युच्चैर्निर्ययुःकोटिशोनृपाः ॥
 ॥ ९ ॥ आङ्गैर्वाङ्गैःसैन्धवैश्चचंचलैस्तुरगैर्नृपाः ॥ मनोजवैःस्वर्णभूषैर्निर्ययुःशस्त्रसंवृताः ॥ १० ॥ समन्तान्निर्ययौवीरालोहकंचुकमण्डिताः ॥
 विद्याधरसमाराजन्संकुलायुद्धशालिनः ॥ ११ ॥ जगुर्यशःकौरवाणांसूतमागधवन्दिनः ॥ भेरीमृदङ्गैःपटहैरानकैर्युद्धनिःस्वनैः ॥ १२ ॥
 मृगेन्द्रध्वजसंयुक्तैःशुक्लवाहनियोजितैः ॥ व्यजनैर्वज्रदण्डैश्चामरान्दोलराजितैः ॥ १३ ॥ चतुर्योजनमात्रेणचन्द्रमण्डलचारुणा ॥ छत्रेण
 मण्डितोराजन्निन्द्रदत्तेमनोहरे ॥ १४ ॥ दुर्योधनोबभौसैन्येमहतिर्यन्दनेस्थितः ॥ तथान्येधार्तराष्ट्राश्चर्यन्दनेर्यन्दनेस्थिताः ॥ १५ ॥

गर्गसं०

॥ १९ ॥

चतुर्योजनमात्रैश्चछत्रैर्मुक्ताविलम्बिभिः ॥ सरथेनापिभीष्मेणकूपेणगुरुणासह ॥ १६ ॥ बाल्हीककर्णशल्यैश्चसोमदत्तेनधीमता ॥ अश्व
त्थाम्राचधौम्येनलक्ष्मणेनधनुष्मता ॥ १७ ॥ शकुनेनचवीरेणतथादुःशासनेनच ॥ संजयेनतथासाक्षाद्दूरिणायक्षकेतुना ॥ १८ ॥ सुयोधनो
नृपैरेजेयथाशक्रोमरुद्गणैः ॥ इन्द्रप्रस्थात्पाण्डुपुत्रैःप्रेषितंपृतनाद्वयम् ॥ १९ ॥ तदैवचागतंराजन्कौरवाणांसहायकृत् ॥ अक्षौहिणीभिःषोडश
भिःकुरूणांचलतांतदा ॥ २० ॥ चचालभूर्दिशोनेदूरजोव्याप्तंनभोभवत् ॥ तारकेववभौसूर्यो गजाश्वरथरेणुभिः ॥ २१ ॥ अन्धकारोभव
द्भूमौदेवाःसर्वेपिशंकिताः ॥ यत्रतत्रगजानाश्चोदनाभिश्चभूरुहाः ॥ २२ ॥ निपेतुस्तुरगैर्वीरैःक्षणंभूखण्डमण्डलम् ॥ सेनाःकुरूणांवृ
ष्णीनांयुयुधुश्चपरस्परम् ॥ २३ ॥ तीक्ष्णैःशस्त्रैर्यथासप्तसमुद्रास्तरलैर्लये ॥ हयाहयैरिभाश्चैभैरथिनोरथिभिःसह ॥ २४ ॥ इयेनैःइयेना
इवक्रव्येपत्तयःपत्तिभिर्मृधे ॥ महामात्यैर्महामात्याःसूताःसूतैर्नृपैर्नृपाः ॥ २५ ॥ युयुधुःक्रोधसंयुक्ताःसिंहैःसिंहाइवौजसा ॥ खड्गैःकुन्तैःश
क्तिभिश्चभल्लैःपट्टिशमुद्गरैः ॥ २६ ॥ गदाभिर्मुसलैश्चकैस्तोमरैर्भिन्दिपालकैः ॥ शतघ्नीभिर्भुशुण्डीभिःकुठारैश्चस्फुरत्प्रभैः ॥ २७ ॥ चि
च्छिदुर्वाणपटलैःशिरांसिक्रोधमूर्च्छिताः ॥ बाणान्धकारेसञ्जातेप्रद्युम्नोधन्विनांवरः ॥ २८ ॥ दुर्योधनेनयुयुधेधनुष्टङ्कारयन्मुहुः ॥ अनि
रुद्धश्चभीष्मेणदीप्तिमांश्चकूपेणवै ॥ २९ ॥ भानुद्रोणेनसाम्बस्तुबाल्हीकेनमहात्मना ॥ मधुःकर्णेनचायुध्यद्बहूद्रानुःशलेनवै ॥ ३० ॥
चित्रभानुर्हरेःपुत्रःसोमदत्तेनधीमता ॥ अश्वत्थाम्रावृकश्चैवारुणोधौम्येनमैथिल ॥ ३१ ॥ पुष्करोलक्ष्मणेनाशुदुर्योधनसुतेनवै ॥ वेदवा
हुःकृष्णसुतःशकुनेनमहामृधे ॥ ३२ ॥ दुःशासनेनसमेरुश्रुतदेवोहरेःसुतः ॥ तथाहियुयुधेयुद्धेसञ्जयेनसुनन्दनः ॥ ३३ ॥ विदुरेणगदः साक्षा
त्कृतवर्माचभूरिणा ॥ अक्रूरोयुयुधेराजन्नाहवेयक्षकेतुना ॥ ३४ ॥ एवंपरस्परंयुद्धंभवतुमुलंमहत् ॥ कार्ष्णिर्विलोडयामासदुर्योधनबलंम
हत् ॥ ३५ ॥ बाणसंघेनवाराहोदंष्ट्रयाचयथार्णवम् ॥ बाणसंभिन्नकुम्भानांकरिणांप्रपतन्तिखात् ॥ ३६ ॥ मुक्ताफलानिरेजुःकौरात्रौता
रागणाइव ॥ बाणैःसम्पातयामासरथिनःसारथीत्रथान् ॥ ३७ ॥ महामृधेमैथिलेन्द्रवेगैर्वातोयथातरून् ॥ दुर्योधनस्तदाप्राप्तोधनुष्टङ्का
रयन्मुहुः ॥ ३८ ॥ प्रद्युम्नंताडयामाससायकैर्दशभिर्मृधे ॥ तान्प्रचिच्छेदभगवान्प्रद्युम्नोधन्विनांवरः ॥ ३९ ॥ दुर्योधनःपुनस्तस्यकवचे

वि०खं० ७

अ० २०

॥ १९ ॥

सायकान्दश ॥ निचखानस्वर्णपुंखान्भित्वावर्मतनौगताः ॥ ४० ॥ सहस्रैर्वाणपटलैःसहस्राश्वाञ्जवानह ॥ चिच्छेदबाणशतैःकोदण्डं
 सगुणंपरम् ॥ ४१ ॥ शम्बरैर्महावीरोधृतराष्ट्रसुतोवली ॥ प्रद्युम्नस्तरथंत्यक्काथान्यमारुह्यसत्वरम् ॥ ४२ ॥ कृष्णदत्तंधनुर्नीत्वासज्यंकृ
 त्वाविधानतः ॥ एकंवाणंसमाधायकर्णातंतच्चकर्षह ॥ ४३ ॥ भुजदण्डस्यवेगेनतद्रथेनिचखानह ॥ गृहीत्वातद्रथंबाणोभ्रामयित्वाघटीद्वयम् ॥
 ॥ ४४ ॥ आकाशात्पातयामासकमण्डलुमिवार्भकः ॥ पतनेनरथःसद्यश्चूर्णीभूतोबभूवह ॥ ४५ ॥ ससूताश्चहयाःसर्वेपञ्चतांप्रापुरग्रतः ॥
 अन्यंरथंसमास्थायधार्तराष्ट्रोमहाबलः ॥ ४६ ॥ प्रद्युम्नंताडयामासदशभिःसायकैर्मृधे ॥ तैस्ताडितोहरेःपुत्रोमालाहतइवद्विपः ॥ ४७ ॥
 कृष्णदत्तेचकोदण्डेतथैकंबाणमादधे ॥ बाणस्तंसरथंनीत्वायावत्प्रागान्महाम्बरे ॥ ४८ ॥ तावद्बाणोद्वितीयोपितंगृहीत्वाययौत्वरम् ॥
 तावत्तृतीयःसम्प्राप्तोनीत्वातंमन्दिराजिरे ॥ ४९ ॥ धृतराष्ट्रसमीपेचसरथंसाश्चसारथिम् ॥ आकाशात्पातयामासपद्मकोशमिवानिलः ॥ ५० ॥
 बाणोपितंपातयित्वातूणेकाष्णैःससाययौ ॥ पतनेनविशीर्णोभूदंगारइवतद्रथः ॥ सुयोधनोमूर्च्छितोभूदुद्रमन्नुधिरंमुखात् ॥ ५१ ॥
 इति श्रीमद्भर्गचार्यसंहितायांविश्वजित्खण्डेनारदबहुलाश्वसंवादे कौरवयुद्धवर्णनं नामविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४४ ॥
 ॥ नारदउवाच ॥ ॥ दुर्योधनेगतेतत्रहाहाकारोमहानभूत् ॥ तदादेवव्रतोभीष्मोर्गांगेयःप्रययौत्वरम् ॥ १ ॥ नदूनांपश्यतांतेषांधनुष्ट
 ङ्कारयन्मुहुः ॥ भस्मीकर्तुंयदुबलंवनंवाहिरिवज्वलन् ॥ २ ॥ सर्वधर्मभृतांश्रेष्ठोमहाभागवतःकविः ॥ वीरयूथाग्रणीर्येनरामोपियुधितोपि
 तः ॥ ३ ॥ शिरस्त्रीमुकुटीगौरःसितश्मश्रुःपितामहः ॥ यथाषोडशवर्षीयोयुद्धान्तंविचरन्बलात् ॥ ४ ॥ बाणैर्निपातयामासानिरुद्धस्य
 बलंमहत् ॥ करिणश्छिन्नशिरसोहयास्तेभिन्नकन्धराः ॥ ५ ॥ खड्गहस्ताभीष्मबाणैःपत्तयोपिद्विधाभवन् ॥ रथाश्चूर्णीकृताजाताहतसू
 ताश्चनायकाः ॥ ६ ॥ अधोमुखाऊर्ध्वमुखाश्छिन्नपादानृपात्मजाः ॥ खड्गहस्ताधनुर्हस्ताःपतिताश्छिन्नबाहवः ॥ ७ ॥ केचिद्वैच्छिन्नक
 वचानिपेतुर्भूमिमण्डले ॥ अश्वैर्वीरैरथैर्नागैःपतितैःस्वर्णभूषितैः ॥ ८ ॥ युद्धमण्डलमारेजेवनंवृक्षैर्हतैर्यथा ॥ शस्त्रदन्ताबाणकेशाध्वजवस्त्रा
 करिस्तना ॥ ९ ॥ रथाङ्गकुण्डलाराजन्महामारीवभूर्बभौ ॥ क्षतजस्रावसम्भूतारथाश्वनरवाहिनी ॥ १० ॥ आपगाभून्महादुर्गानरैर्वैतर

गर्गसं०
॥ २० ॥

णीयथा ॥ कूष्माण्डोन्मादवेतालानदन्तोभैरवंस्वनम् ॥ ११ ॥ हरमालार्थमागत्यजगृहुर्नृशिरांसिच ॥ रथेनातिपताकेनानिरुद्धोधन्वि
नांवरः ॥ १२ ॥ स्वबलंपतितंतद्वद्वाप्रागाद्भीष्मंमृधेमहान् ॥ प्रलयाब्धिमहावर्तभीमसंवर्षनादिनीम् ॥ १३ ॥ धनुर्ज्यातस्यचिच्छेदवा
णेनैकेनकार्ष्णिजः ॥ तुण्डयातीक्ष्णयाराजन्गरुडःसर्पिणीयथा ॥ १४ ॥ भीष्मोन्यद्धनुरादायसज्यंकृत्वातदात्मवान् ॥ सर्वेषांपश्यतां
तत्रब्रह्मास्त्रंसन्दधेमृधे ॥ १५ ॥ ततःप्रादुष्कृतंतेजःप्रचण्डंवीक्ष्यमाधवः ॥ स्वबलस्यापिरक्षार्थंब्रह्मास्त्रंसन्दधेस्वयम् ॥ १६ ॥ द्वादशा
दित्यसंकाशेयुयुधातेपरस्परम् ॥ त्रीँल्लोकान्दहतीद्वेयेनिरुद्धस्तंजहारह ॥ १७ ॥ गाङ्गेयस्यापिकोदण्डंतडिद्वर्णयदूत्तमः ॥ चिच्छेदसा
यकैःसूर्योनीहारमिवरश्मिभिः ॥ १८ ॥ भीष्मोगृहीत्वाथगदांलक्षभारविनिर्मिताम् ॥ प्राहिणोदनिरुद्धायसिंहनादंतदाकरोत् ॥ १९ ॥
गृहीत्वातांवामहस्तेगरुत्मानिवपन्नगीम् ॥ प्रद्युम्नोभगवान्साक्षात्प्राहिणोत्स्वंगदांहृदि ॥ २० ॥ गदाप्रहारव्यथितोमूर्च्छितःपतितोरथा
त् ॥ बभौसूर्योयथाकाशाद्वांगेयोमृधमण्डले ॥ २१ ॥ कृपाचार्योपितत्रैवानिरुद्धायमहात्मने ॥ शक्तिंचिक्षेपसहसारुषाप्रस्फुरिताधरः ॥
॥ २२ ॥ दीप्तिमान्कृष्णपुत्रस्तुपथिचिच्छेदतांनृप ॥ खड्गेनशितधारेणकुवाक्येनेवमित्रताम् ॥ २३ ॥ द्रोणाचार्योमहाबाहुर्भानूपरिरुषा
न्वितः ॥ चिक्षेपपार्वतंचास्त्रंधनुष्टङ्कारयन्मुहुः ॥ २४ ॥ पतन्तःपर्वताव्योम्नश्चूर्णयन्तोद्विषद्वलम् ॥ तेषांपातेनराजेन्द्रहाहाकारोमहानभू
त् ॥ २५ ॥ तदाहरेःसुतोभानुर्वार्यव्यास्त्रंसमादधे ॥ तद्वातेनाद्रयःसर्वेउड्डिताह्यभवत्रणात् ॥ २६ ॥ बाहिकस्तुतदाक्रुद्धोब्रह्मास्त्रंसन्द
धेततः ॥ भस्मीभूतंबलंजातंवह्निनेवमहद्वनम् ॥ २७ ॥ पार्जन्यमाददेतत्रसाम्बोजाम्भवतीसुतः ॥ तेनशान्तिगतोवह्निर्ज्ञानेनैवत्व
हङ्कृतिः ॥ २८ ॥ ॥ कर्णस्ततोमधुंहित्वासाम्बोपरिरुषान्वितः ॥ जघानबाणविंशत्याजगर्जधनवद्वली ॥ २९ ॥ तद्वाणैःसरथः
साम्बोबभ्रामघटिकाद्वयम् ॥ क्रोशंपुनःप्रपतितःकिञ्चिद्वाकुलमानसः ॥ ३० ॥ पुनर्गदांसमादायरथंत्यक्त्वासमेत्यसः ॥ तता
डगदयाकर्णसाम्बोजाम्भवतीसुतः ॥ ३१ ॥ गदाप्रहारव्यथितःपतितोधरणीतले ॥ मूर्च्छांप्रापरणेराजन्कर्णोवीरोमहाबलः ॥ ३२ ॥
सांबोपिस्वधनुर्नीत्वारथमारुह्यवेगतः ॥ शलंजघानविंशत्यासोमदत्तंचपञ्चभिः ॥ ३३ ॥ द्रौणिचदशभिर्बाणैर्धौम्यंषोडशभिस्सह ॥ ल

वि०सं०७

अ० २१

॥ २० ॥

क्षमणंदशभिस्तत्रशकुनिपञ्चभिस्तथा ॥ ३४ ॥ दुःशासनंचविंशत्याविंशत्यासञ्जयंपृथक् ॥ भूरिबाणशतैराजन्यक्षकेतुंशतैःशितैः ॥
 ॥ ३५ ॥ बाणैर्जवानसमरेजगर्जवनवद्वली ॥ दशभिर्दशभिर्नेतृनेकैकेनगजान्हयान् ॥ ३६ ॥ पञ्चभिःपञ्चभिर्वीरान्बाणैःसाम्बस्तताडह ॥
 वीक्ष्यजाम्बवतीसूनोःसाम्बस्यकरलाघवम् ॥ ३७ ॥ स्वेपरेसैनिकाःसर्वेविस्मयंपरमङ्गताः ॥ तदाभीष्मःसमुत्थायगृहीत्वाधनुरुत्तमम् ॥
 ॥ ३८ ॥ चिच्छेददशभिर्बाणैःसाम्बकोदण्डमुत्तमम् ॥ भीष्मोमहाबलोवीरोद्रोणाचार्यश्चसायकैः ॥ ३९ ॥ कर्णस्त्रयोयदुबलंजघ्नुर्ज्ञानं
 यथागुणाः ॥ दुर्योधनःपुनर्योद्धुरथमारुह्यमानद ॥ ४० ॥ अक्षौहिणीभिर्दशभिर्नादयन्नाययौमृधे ॥ ४१ ॥ देवौपुराणौपुरुषौतदा
 विर्बभूवतुर्मैथिलरामकृष्णौ ॥ सुपर्णतालध्वजशालियानौप्रद्योतयन्तौपरितोदिशस्तौ ॥ ४२ ॥ तदाजयारावसमाकुलाःसुरागन्धर्व
 मुख्याश्चजगुर्मनोहरम् ॥ सुरानकादुन्दुभयोविनेदुःश्रीलाजपुष्पैर्ववृषुःसुरस्त्रियः ॥ ४३ ॥ तदैवनेमुर्यदवःपरेश्वरौदुर्योधनाद्याःकुरवस्तुसर्व
 तः ॥ निधायशस्त्राणिदुर्बलिंपरं सर्वेप्रसन्नाःकृतहस्तसम्पुटाः ॥ ४४ ॥ प्रद्युम्नमुख्यान्स्वसुतान्मदोद्धतान्निर्भर्त्स्यवाग्भिःपरमेश्वरौ
 तदा ॥ प्रणम्यदेवव्रतमुख्यकौरवान्समेत्यदुर्योधनमूचतुःपरौ ॥ ४५ ॥ ॥ श्रीरामकृष्णावूचतुः ॥ ॥ राजन्यदेभिःकिलबालबुद्धि
 भिस्तत्क्षम्यतांमाभवदुर्मनाःस्वतः ॥ यद्वातुकिंचित्पुरुषंप्रकीर्तितंप्रकीर्त्यतांनौभवतानृपेश्वर ॥ ४६ ॥ माभूत्कुरूणांभुवियादवानांक
 दापिकिञ्चित्कलिरेवराजन् ॥ संबन्धिनोज्ञातयएवसर्वेनिचोलवस्त्रांतहवप्रियार्थाः ॥ ४७ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ पूजितौकुरुभिःश
 श्वद्रामकृष्णौसुरेश्वरौ ॥ प्रद्युम्नाद्यैःसयदुभीरेजतुर्मैथिलेश्वर ॥ ४८ ॥ ॥ इतिश्रीमद्भर्गवाचार्यसंहितायांविश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्व
 संवादेकुरुदेशविजयेकौरवसम्मेलनं नामैकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ दुर्योधनंशान्तयित्वासानुजैःकुरु
 भिःसह ॥ जग्मतुःपाण्डवान्द्रष्टुमिन्द्रप्रस्थंयदूत्तमौ ॥ १ ॥ इन्द्रप्रस्थात्ततोराजाऽजातशत्रुर्युधिष्ठिरः ॥ भ्रातृभिःस्वजनैःसार्द्धेनेतुंकृष्णं
 समाययौ २॥ शंखदुन्दुभिनादेनब्रह्मघोषेणवेणुभिः ॥ पुष्पवर्षप्रकुर्वद्भिरिन्द्रप्रस्थनिवासिभिः ॥ ३ ॥ रामकृष्णौपरिष्वज्यदोभ्यांरा
 जायुधिष्ठिरः ॥ परमानिर्वृत्तिलेभयोगीवानन्दसंवृतः ॥ ४ ॥ प्रद्युम्नाद्याहरिसुताःप्रणमुःश्रीयुधिष्ठिरम् ॥ युधिष्ठिरोनुजग्राहकराभ्यां तान्कृ

ताशिषः ॥ ६ ॥ अर्जुनंभीमसेनश्चपरिरभ्यहरिःस्वयम् ॥ पप्रच्छकुशलंतेषांयमाभ्यांचाभिवन्दितः ॥ ६ ॥ परिपूर्णतमौसाक्षाद्रामकृष्णौ
 स्वयंहरी ॥ असंख्यब्रह्माण्डपतीहरिदासेनपूजितौ ॥ ७ ॥ प्रस्थाप्ययदुमुख्यांश्चप्रद्युम्नादीन्सैनिकान् ॥ समग्रांजगतींजेतुंचाज्ञांदत्वा
 विधानतः ॥ ८ ॥ मिलित्वासानुजं धर्मसर्वेशौभक्तवत्सलौ ॥ द्वारकांजग्मतूराजन्गौरश्यामौमनोहरौ ॥ ९ ॥ इत्थंश्रीकृष्णचरितंमयातेकथितं
 नृप ॥ चतुष्पदार्थदंनृणांकिम्भूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ १० ॥ ॥ बहुलाश्चउवाच ॥ ॥ कुशस्थलींगतेकृष्णेसबलेपुरुषोत्तमे ॥ ततश्चकारकिं
 साक्षात्प्रद्युम्नोभगवान्हरिः ॥ ११ ॥ अद्भुतंतस्यचरितंश्रवणीयंमनोहरम् ॥ मुक्तानामपिभक्तानांजिज्ञासूनांपुनःकिमु ॥ १२ ॥ अर्था
 र्थिनामर्थदंसदार्तानामार्तिनाशनम् ॥ चतुर्विधानांजीवानांसर्वेषांपापनाशनम् ॥ १३ ॥ कथंदिग्विजयंकृत्वादिगजयार्थीहरेःसुतः ॥ आ
 जगामपुनःसैन्यैरेतन्मेवदत्तत्त्वतः ॥ १४ ॥ देवर्षेत्वंब्रह्मसुतोभगवान्सर्वदर्शनः ॥ श्रीकृष्णस्यमनःसाक्षात्तस्मैतेहरयेनमः ॥ १५ ॥ ॥ श्री
 नारदउवाच ॥ ॥ साधुपृष्टंत्वयाराजन्धन्यस्त्वंतत्प्रभाववित् ॥ श्रीकृष्णचरितंश्रोतुंपात्रंत्वमसिभूतले ॥ १६ ॥ कृष्णेयातेजातशत्रू
 क्षार्थस्नेहतोनृप ॥ शत्रुभ्यःशंकितःकाष्णैःप्रायुंक्ताशुकिरीटिनम् ॥ १७ ॥ अथकार्ष्णिण्यदुश्रेष्ठःफाल्गुनेनसमंनृप॥विकर्षन्महतींसेनांत्रिगर्ता
 न्प्रययौत्वरम् ॥ १८ ॥ त्रिगर्ताधीश्वरोधन्वीसुशर्मातेनशंकितः॥उपायनंददौतस्मैप्रद्युम्नायमहात्मने ॥ १९ ॥ विराटेनतथाराज्ञापूजितोयाद
 वेश्वरः ॥ सरस्वतींनदींस्नात्वाकुरुक्षेत्रंददर्शह ॥ २० ॥ पृथूदकंविन्दुसरस्त्रितंकूपंसुदर्शनम् ॥ स्नात्वासारस्वतान्प्रागाहत्वादानान्यनेकशः ॥
 ॥ २१ ॥ सारस्वताधिपोराजाकुशाम्बोनददौबलिम्॥कौशाम्बीनगरीमेत्यदुर्योधनवशानुगः ॥ २२ ॥ चारुदेष्णःसुदेष्णश्चचारुदेहश्चवीर्यवान् ॥
 सुचारुश्चारुगुप्तश्चभद्रचारुस्तथापरः ॥ २३ ॥ चारुचन्द्रोविचारुश्चचारुश्चदशमस्तथा ॥ रुक्मिणीनन्दनाह्येतैप्रद्युम्नेनप्रणोदिताः ॥ २४ ॥
 सिन्धुदेशहयारूढाःसर्वेषांपश्यतांगताः ॥ कौशाम्बीनगरीमेत्यचक्रुर्नाराचदुर्दिनम् ॥ २५ ॥ बाणैःप्रासादशिखराध्वजकुम्भादितोलिकाः
 ॥ चूर्णीभूतानिपेतुःकौलंकाट्टालायथामृगैः ॥ २६ ॥ बाणान्धकारेचकृतेरुक्मिणीनन्दनैर्यदा ॥ तदोपायनपाणिःसन्कुशाम्बोनिर्गतःपु
 रात् ॥ २७ ॥ कृताञ्जलिःशम्बरारिंदत्वातत्वाबलिबहुम् ॥ जुगोपनगरींराजाभयार्तोभयविह्वलः ॥ २८ ॥ तदैवसौवीरपतिःसुदेवआभी

रनाथोपिविचित्रनामा ॥ चित्रांगदःसिन्धुपतिर्महौजाःकाश्मीरपोजांगलपःसुमेरुः ॥ २९ ॥ लाक्षेश्वरोधर्मपतिर्विडौजागान्धारमुख्योपिसु
 योधनस्य ॥ वशेस्थितास्तेपिभयात्किलैतेदत्वाबलिनेमुरतीवकार्ष्णिम् ॥ ३० ॥ ययौकार्ष्णिर्महाबाहुःस्वसैन्यपरिवातितः ॥ अर्बुदा
 न्मलेच्छदेशांश्चजेतुंकलिकरिवोद्भटः ॥ ३१ ॥ कालस्यापिसुतश्चण्डोयवनेन्द्रोमहाबलः ॥ कार्ष्णिंसमागतंश्रुत्वासंमुखात्कोपपूरितः ॥
 ॥ ३२ ॥ पितृहन्तुःसुतंहत्वायास्याम्यपचितिंपितुः ॥ इत्थंविचार्यमनसाम्लेच्छानांदशकोटिभिः ॥ ३३ ॥ मदच्युतंप्रोन्नदन्तंगजमारु
 ह्यरक्तदृक् ॥ निर्ययौसम्मुखेयोद्धुंप्रद्युम्नस्यमहात्मनः ॥ ३४ ॥ आगतांमहतींसेनांशितबाणप्रवर्षिणीम् ॥ चण्डप्रणोदितांदृष्ट्वाप्रद्युम्नोवा
 क्यमब्रवीत् ॥ ३५ ॥ ॥ प्रद्युम्नउवाच ॥ ॥ सेनांहत्वापियश्चाण्डंशिरस्त्रसहितंशिरः ॥ आनेष्यतेतंस्वबलेकरिष्यामिध्वजापतिम् ॥
 ॥ ३६ ॥ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ एवंकार्ष्णौवदत्यारात्फाल्गुनोवानरध्वजः ॥ एकोविवेशगाण्डीवीधनुष्टंकारयन्मुहुः ॥ ३७ ॥ वी
 रात्रथान्गजानश्चान्सन्मुखस्थान्द्विधाकरोत् ॥ गाण्डीवमुक्तैर्विशिखैर्गाण्डीवीरणदुर्मदः ॥ ३८ ॥ केचिच्छिन्नभुजाःपेतुःशक्तिखड्गर्षि
 पाणयः ॥ छिन्नपादाश्छिन्नमुखाःकेचिद्दोराःसकञ्चुकाः ॥ ३९ ॥ दुद्रुवुःकरिणोयुद्धेभिन्नकक्षाश्चसक्षताः ॥ गतघण्टाःश्लथन्नीडाःपातय
 न्तःकरैर्जनान् ॥ ४० ॥ जिष्णुबाणैर्द्विधाभूतैर्गजैरश्वैरणाङ्गणम् ॥ बभौक्षेत्रंशंकुलयाकूष्माण्डशकलैरिव ॥ ४१ ॥ तदैवदुद्रुवुर्मलेच्छा
 स्त्यक्त्वास्वंस्वंरणाङ्गणम् ॥ नभोर्करश्मिसंभिन्नानीहारपटलाइव ॥ ४२ ॥ गजारूढोम्लेच्छपतिःशक्तिचिक्षेपजिष्णवे ॥ भ्रामयित्वामै
 थिलेंद्रसिंहनादमथाकरोत् ॥ ४३ ॥ विद्युल्लतामिवायान्तींबाणैःकृष्णसखोवली ॥ गाण्डीवमुक्तैराजेन्द्रलीलयाशतधाच्छिनत् ॥ ४४ ॥
 यावच्चण्डोमहाम्लेच्छोधनुर्जग्राहरोषतः ॥ तावच्चिच्छेदगाण्डीवीबाणेनैकेनलीलया ॥ ४५ ॥ द्वितीयंधनुरादायसचण्डश्चण्डविक्रमः ॥
 प्रलयाब्धिमहावर्तभीमसंघर्षनादिनीम् ॥ ४६ ॥ चिच्छेदसिंञ्जिनींजिष्णोर्गरुत्मानिवपन्नगीम् ॥ बीभत्सुःस्वमसिनीत्वास्फुरंतंचर्मणासह ॥
 ॥ ४७ ॥ जघानतद्गजंकुम्भेशैलइन्द्रोयथापविः ॥ अग्निदत्तेनखड्गेनभिन्नकुम्भोगजोनदन् ॥ ४८ ॥ जानुभ्यांधरणीस्पृष्ट्वाकश्मलंपरमं
 ययौ ॥ चण्डःखड्गं गृहीत्वाथप्राहरत्पाण्डुनन्दनम् ॥ ४९ ॥ तत्खड्गंचर्मणोन्नीयप्राहिणोत्स्वकुरूद्रहः ॥ सशिरस्त्रंशिरस्तस्यदेहाद्भि

गर्गसं०
॥ २२ ॥

त्रैवभूवह ॥५०॥ सज्यंकृत्वाधनुर्जिष्णुर्निधायविशिखेचतत् ॥ आकृष्यपातयामासप्रद्युम्नस्यबलेमहत् ॥ ५१ ॥ तदादुन्दुभिनादोभूजयारा
वसमाकुलः ॥ अर्जुनस्योपरिसुराःपुष्पवर्षप्रचाकिरे ॥ ५२ ॥ तदैवकार्ष्णिःसबलस्यजिष्णुश्चकारनाथंविजयध्वजस्य ॥ संवीज्यमानं
सितचामराद्यैःकपिध्वजंयादववृन्दमुख्यैः ॥ ५३ ॥ वेगवानर्बुदाधीशः प्रद्युम्नंशरणंगतः ॥ उपायनंददौभीरुर्नमस्कृत्यकृताञ्जलिः ॥ ५४ ॥
मौरंगैशोमन्दहासोहयानांशतलक्षणम् ॥ दत्वाभीरुर्नमश्चक्रेप्रद्युम्नायमहात्मने ॥ ५५ ॥ इत्थंखण्डंभारताख्यंजित्वाकार्ष्णिर्नृदूतमः ॥
हिमाद्रिदक्षिणीकृत्यप्रागुदीचींदिशंययौ ॥ ५६ ॥ इति श्रीमद्भर्गोसंहितायांविश्वजित्खण्डेनारदबहुलाश्वसंवादेइन्द्रप्रस्थत्रिगर्तवैराटकुरुजां
गलकोशाम्बसारस्वतसौवीराभीरसिन्धुकाश्मीरजांगललक्षगान्धारार्बुदम्लेच्छमौरंगदेशविजयेदिग्विजयोनामद्वाविंशतितमोऽध्यायः ॥ २२ ॥
॥ नारदउवाच ॥ ॥ नदानद्यःसमुद्राश्चरथवीथिंदुर्नृप ॥ धर्षितास्तेजसातस्मैससैन्यायमहात्मने ॥ १ ॥ कैलासगिरिपार्श्वेचकरवीर
स्यसानुषु ॥ बाणस्यशोणितपुरंप्रययौयादवेश्वरः ॥ २ ॥ बाणासुरोतिसंकुद्धोयदून्वीक्ष्यागतान्पुनः ॥ अक्षौहिणीभिर्द्वादशभिर्युद्धंकर्तुं
मनोदधे ॥ ३ ॥ तदैवसाक्षात्पुरुषःपुराणोमहेश्वरोनन्दिवृषस्थितोसौ ॥ हिमाद्रिपुत्रीसहितस्त्रिशूलीसमेत्यबाणंनृपमाहदेवः ॥ ४ ॥
॥ शिवउवाच ॥ ॥ परिपूर्णतमःसाक्षाच्छ्रीकृष्णोभगवान्स्वयम् ॥ असंख्यब्रह्माण्डपतिर्गोलोकेशःपरात्परः ॥ ५ ॥ त्रयोवयंतत्कला
हिब्रह्मविष्णुशिवाह्वयाः ॥ मूर्ध्नाज्ञायस्यविभ्रतित्वाद्दशानांचकाकथा ॥ ६ ॥ तस्यपौत्रेत्वयाबद्धेनिरुद्धेयेनतेभुजाः ॥ छिन्नाःकृतानजाना
सिसंग्रामेतंहर्षिस्वयम् ॥ ७ ॥ तस्मात्तेसामदानाभ्यांपूजनीयाहरेःसुताः ॥ अनिरुद्धःपूजनीयोजामातातेनसंशयः ॥ ८ ॥ नददामित्व
नुज्ञातियुद्धायासुरपुंगव ॥ नचेद्युद्धंकुरुबलादृथादृष्टोमतस्तव ॥ ९ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ शिवप्रबोधितोबाणोनिरुद्धंधन्विनांवर
म् ॥ समाहूयचसम्पूज्यपारिवर्हददौपुनः ॥ १० ॥ ससैन्यंसादरेणापिप्रद्युम्नंपूज्यबन्धुवत् ॥ गजायुतंचाश्वकोटिरथानांपञ्चलक्षकम् ॥ ११ ॥
ददौबाणोमहाबाहुःप्रद्युम्नायमहात्मने ॥ अथकार्ष्णिर्महाबन्धुःस्वसैन्यपरिवारितः ॥ १२ ॥ अलकांप्रययौधन्वीपुरींगुह्यकमण्डिताम् ॥
श्रीनन्दाकनन्दाभ्यांगंगाभ्यांपरिखीकृताम् ॥ १३ ॥ रत्नसोपानयुक्ताभ्यांयक्षीभिःपरिशोभिताम् ॥ विद्याधरीभिःपरितःकिन्नरी

वि०ख०७
अ० २३

॥ २२ ॥

भिर्मनोहराम् ॥ १४ ॥ दिव्याभिर्नागकन्याभिःपुरीभोगवतीमिव ॥ धनदोनददौतस्मैप्रद्युम्नायबलिनृप ॥ १५ ॥ हरेःप्रभावविदपिवि
 ष्णोर्मायाबलंत्वहो ॥ लोकपालोस्म्यहंनित्यमित्यज्ञानविमोहितः ॥ १६ ॥ नोदितोबलिभिर्यक्षैर्युद्धकर्तुमनोदधे ॥ निर्धनोहिधनंप्राप्य
 तृणवन्मन्यतेजगत् ॥ १७ ॥ नवानांतुनिधीनांतुपतीनांकिमुवर्णनम् ॥ तदैवहेममुकुटोदूतोधनदनोदितः ॥ कार्ष्णिमेत्यसभामध्येनत्वेदं
 प्राहमानद ॥ १८ ॥ ॥ हेममुकुटउवाच ॥ ॥ धनेश्वरोराजराजोलोकपालोलकेश्वरः ॥ तेनयत्काथितंराजश्छणुत्वंतद्यदुत्तम ॥ १९ ॥
 देवराजोयथाशक्रःस्मृतोनान्योदिविप्रभुः ॥ तथैकोराजराजोहंकथितोभूतलेमहान् ॥ २० ॥ मनुष्यधर्मा राजेन्द्रैःपूजितोहंसदाभुवि ॥
 उग्रसेनेनदातव्यमह्यंसोपायनंपरम् ॥ २१ ॥ पराक्तस्मैनदास्यामियदुराजायभूभृते ॥ नमन्यसेचेत्संग्रामंकरिष्यामिनसंशयः ॥ २२ ॥
 ॥ नारदउवाच ॥ ॥ एवंदूतवचःश्रुत्वाप्रद्युम्नोभगवान्हरिः ॥ चकारकोपंरक्ताक्षोरुषाप्रस्फुरिताधरः ॥ २३ ॥ ॥ प्रद्युम्नउवाच ॥ वृ
 ष्णीन्द्रंराजराजेन्द्रंराजराजोनवेत्तितम् ॥ शकादीनांतुयःसाक्षान्मुकुटैर्घृष्टपादुकः ॥ २४ ॥ सुधर्मापारिजातंचतस्माद्द्रोददौभयात् ॥
 श्यामकर्णान्हयान्पाशीतस्मैदत्त्वाननामह ॥ २५ ॥ अनेनराजराजेनभीरुणानिधयो नव ॥ प्राप्तास्तंहिनजानातिराजराजोमहाबलम् ॥
 ॥ २६ ॥ वर्ततेतत्सभामध्येपरिपूर्णतमोहरिः ॥ असंख्यब्रह्माण्डपतिःश्रीकृष्णोभगवान्स्वयम् ॥ २७ ॥ यस्यैकमूर्ध्नितिलवद्दृश्यतेमण्ड
 लंभुवः ॥ उग्रसेनसभामध्येसोपिनित्यंविराजते ॥ २८ ॥ उग्रसेनप्रेषितोहंकुबेरायमहात्मने ॥ नाराचानांबालदातुतत्करिष्यामिसाम्प्रत
 म् ॥ २९ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वागृहीत्वास्वंकोदण्डंचण्डविक्रमः ॥ चकारभुजदण्डाभ्यांटङ्कारंताडयन्गुणम् ३० ॥
 प्रत्यश्चास्फोटनेनैवमण्डितोभूतडित्स्वनः ॥ ननादतेनब्रह्माण्डंसप्तलोकैर्विलैःसह ॥ विचेलुर्दिग्गजास्ताराजन्भूखण्डमण्डलम् ॥ ३१ ॥
 तदैवबधिरीभूतापृथिव्याजनमण्डली ॥ तदैवहेममुकुटेदूतेतस्मात्पलायिते ॥ निषंगात्त्वरमाकृष्यप्रद्युम्नोधन्विनांवरः ॥ ३२ ॥ प्रतिशा
 र्ङ्गस्वधनुषिबाणमेकंसमादधे ॥ द्वादशादित्यसंकाशंद्योतयन्मण्डलंदिशाम् ॥ ३३ ॥ चिच्छेदगुह्यकेशस्यबाणश्छत्रंसचामरम् ॥ तदा
 क्रुद्धोराजराजोदृष्ट्वाचित्रमिदमहत् ॥ ३४ ॥ आरुह्यपुष्पकंसैनैर्युद्धकाभोविनिर्ययौ ॥ घंटानादेनयक्षेणमन्त्रिणापार्श्वमौलिना ॥ ३५ ॥

गर्गसं०

॥ २३ ॥

नलकूबरमणिग्रीवौशुशुभातेध्वजाग्रतः ॥ तुरङ्गवदनाकेचिन्मृगेन्द्रवदनाः परे ॥ ३६ ॥ शिशुमारमुखाः केचित्केचिन्नक्रमुखानृप ॥ अर्धपिङ्गा
अर्धकृष्णा ऊर्ध्वकेशामदोत्कटाः ॥ ३७ ॥ वक्रदन्ताललजिह्वाबृहदोष्ठमहाबलाः ॥ करालास्याः सकवचाः खड्गचर्मगदाधराः ॥ ३८ ॥
शक्तिहस्तायष्टिहस्ताभुशुण्डीपरिघायुधाः ॥ धनुर्बाणधरायक्षाः केचित्परशुपाणयः ॥ ३९ ॥ यक्षाणां हस्तिवाहानां रथिनामश्विनां तथा ॥
विरेजुर्निर्गतानां च मण्डलानि सहस्रशः ॥ ४० ॥ शंखदुन्दुभिनादैश्चसूतमागधवन्दिभिः ॥ रेजिरे श्रीदवीराः कौमेघा इव तडित्स्वनैः ॥ ४१ ॥
एवं यक्षेषु मत्तेषु कोटिशो निर्गतेषु च ॥ दिव्यान्महायोगमयाच्छिवक्षेत्राद्विदेहराट् ॥ ४२ ॥ आययौ तत्सहायार्थं प्रमथानां बलं महत् ॥ भूता
श्च प्रमथाः केचित् करालास्यामदोत्कटाः ॥ ४३ ॥ डाकिन्यो यातुधानाश्च वेतालाः सविनायकाः ॥ कूष्माण्डोन्मादसंयुक्ताः प्रेतामातृगणाः
परे ॥ ४४ ॥ पिशाचाश्च पिशाच्यश्च ब्रह्मराक्षसभैरवाः ॥ नदन्तो भैरवंनादं छिन्दिभिन्दीति वादिनः ॥ ४५ ॥ इत्थं तु भूतावलयः कोटिशश्च
ययुस्तदा ॥ रोदस्याच्छादिते भूतामेवैः सांवर्तकैरिव ॥ ४६ ॥ मयूरस्थः कार्तिकेयो मूषकस्थो गणेश्वरः ॥ प्रमथैर्गीयमानौ तौ ढक्कावादित्र
नादिभिः ॥ ४७ ॥ सर्वेषामग्रतः प्राप्तौ वीरभद्रेण संयुतौ ॥ इत्थं पुण्यजनानां तु गणानां यदुभिः सह ॥ ४८ ॥ बभूवतु मुलं युद्धमद्भुतं रोमहर्षण
म् ॥ रथिनो रथिभिस्तत्र पत्तिभिः सह पत्तयः ॥ ४९ ॥ हयाहयैरिभाश्च भैर्युयुधुस्ते परस्परम् ॥ रथेभाश्च पदातीनां चरणैरुत्थितं रजः ॥ छादयामा
सराजेन्द्रससूर्यव्योममण्डलम् ॥ ५० ॥ इति श्रीमद्गर्गसं० वि० ना० संवादे करवीरदेशविजये यक्षदेशप्रयाणं नाम त्रयोविंशतितमोऽध्यायः ॥ २३ ॥
॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ शस्त्रान्धकारे संजाते मणिग्रीवो महाबलः ॥ विभेदारिबलं बाणैः कुवाक्यैर्मित्रतामिव ॥ १ ॥ मणिग्रीवस्य बाणौ घै
र्गजाश्च रथपत्तयः ॥ निपेतुः सक्षताभूमौ वृक्षावातहता इव ॥ २ ॥ चन्द्रभानुर्हरेः पुत्रः सत्यभामात्मजो बली ॥ मणिग्रीवस्य कोदण्डमच्छि
न्नद्राणपञ्चभिः ॥ ३ ॥ दशभिस्तद्रथं छित्वा जगर्जघनवद्वली ॥ मणिग्रीवोपि चिक्षेप शक्तिस्वां चन्द्रभानवे ॥ ४ ॥ भासयन्तीं दिशः शश्व
न्महोल्कामिव मैथिल ॥ अग्रहीच्चन्द्रभानुस्तां वामहस्तेन लीलया ॥ ५ ॥ तया जघान समरे मणिग्रीवं महाबलम् ॥ पुनर्जगर्ज समरे चन्द्रभा
नुर्महाबलः ॥ ६ ॥ तत्प्रहारेण पतिते मणिग्रीवे प्रमूर्च्छिते ॥ चन्द्रभानुं बाणजालैर्नलकूबरनोदिताः ॥ ७ ॥ छादयामासुरसुरावर्षादित्यं यथा

वि० ख० ७

अ० २४

॥ २३ ॥

म्बुदाः ॥ दीप्तिमान्कृष्णपुत्रस्तुखद्गमुद्यम्यवेगवान् ॥ ८ ॥ विवेशयक्षसेनासुनीहारेषुयथारविः ॥ तस्यखद्गप्रहारेणकेचिद्यक्षाद्विधाभवन् ॥
 ॥ ९ ॥ केचिद्वच्छिन्नशिरसच्छिन्नपादांसबाहवः ॥ भिन्नहस्ताश्छिन्नकर्णाश्छिन्नोष्ठाःपेतुराहवे ॥ १० ॥ तेषांशिरोभिर्बाभित्सैःसकिरी
 टैःसकुण्डलैः ॥ सशिरस्त्रैःस्रवद्रक्तैर्महामारीवभूर्बभौ ॥ ११ ॥ शेषाविदुदुबुर्यक्षाःसक्षताभयविह्वलाः ॥ हाहाकारस्तदाजातोयक्षसेना
 सुमैथिल ॥ १२ ॥ धनुष्टंकारयन्प्राप्तोदंशितोनलकूबरः ॥ रथेनातिपताकेनमाभैष्टेत्यभयंददौ ॥ १३ ॥ पञ्चभिःकृतवर्माणमर्जुनंदशभिःशरैः ॥
 दीप्तिमन्तश्चविंशत्यातताडनलकूबरः ॥ १४ ॥ कृतवर्मा महाबाहुर्जघाननलकूबरम् ॥ पञ्चभिर्विशिखैराजन्नादयन्मण्डलंदिशाम् ॥
 ॥ १५ ॥ तेबाणाःकवचंभित्वातनुंभित्वाधरातलम् ॥ विविशुःपश्यतांतेषांवल्मीकंफणिनोयथा ॥ १६ ॥ वीक्ष्यतद्बाणभिन्नाङ्गंमूर्च्छितंनलकूब
 रम् ॥ अपोवाहरणात्सूतोहेममालीतिनामभाक् ॥ १७ ॥ घण्टानादःपार्श्वमौलिःकुबेरस्यचमन्त्रिणौ ॥ जघ्नतुर्बाणपटलैर्यदूनामुद्रटंबलम्
 ॥ १८ ॥ स्वर्णपुंखैस्तीक्ष्णमुखैर्गृध्रपक्षैर्मनोजवैः ॥ द्योतयद्भिर्दिशःसर्वामार्तण्डकिरणैरिव ॥ १९ ॥ ततोर्जुनोमहावीरःप्रतिबाणान्समादधे ॥ बा
 णसंघर्षजायुद्धेविस्फुलिङ्गाःसहस्रशः ॥ २० ॥ विरेजुर्नृपखद्योतचञ्चलालातचक्रवत् ॥ सर्वतद्बाणपटलंक्षणमात्रेणचाच्छिनत् ॥ २१ ॥
 गाण्डीवमुक्तैर्विशिखैर्गाण्डीवीरणदुर्मदः ॥ योजनद्वयमात्रेणतद्रथौसध्वजौबलात् ॥ २२ ॥ अर्जुनोबाणपटलैश्चकारशरपञ्जरम् ॥ हतावि
 मावितिज्ञात्वासर्वेपुण्यजनास्त्वरम् ॥ २३ ॥ दुद्रुवुःस्वर्णंत्यक्त्वापरंहाहेतिवादिनः ॥ तदातुभूताबलयःकोटिशश्चाययुर्मृधे ॥ २४ ॥
 डाकिन्यःकोटिशोराजंश्चिक्षिपुर्वारणान्मृधे ॥ भक्षयंत्योनरानश्वांश्चर्वयंत्योरथान्पृथक् ॥ २५ ॥ नरेनरेपृथग्भूताधावन्तोदशभिर्दश ॥
 प्रमथाःपातयामासुःखट्वाङ्गेनजनान्मुहुः ॥ २६ ॥ यातुधानाश्चर्वयन्तःशिरांसिरणमण्डले ॥ वेतालाश्चकपालेनपिबन्तोरुधिरंबहु ॥ २७ ॥
 विनायकाश्चनृत्यन्तःप्रेतागायन्तएवहि ॥ कूष्माण्डाश्चतथोन्मादाःशिरांसिजगृहुर्मृधे ॥ २८ ॥ शिवस्यमुण्डमालार्थवीराणांभूमिगामि
 नाम् ॥ तथामातृगणाब्रह्मराक्षसाभैरवादयः ॥ २९ ॥ शिरांसिकन्दुकानांविक्षेपयन्तोमुहुर्मृधुः ॥ हसन्तःप्रहसन्तश्चसाट्टहासंसमाकुलाः ॥
 ॥ ३० ॥ पिशाचाविकरालास्याःकुर्वन्तःकेपिकुत्सितम् ॥ पिशाच्यःक्षतजन्तूष्णींपाययन्त्यःशिशून्मृधे ॥ ३१ ॥ मारोदीरितिवादिन्यो

गर्गसं०
॥ २४ ॥

नेत्राण्यपि ददामउत् ॥ इत्थंगणवलं दृष्ट्वा बलदेवानुजो बली ॥ ३२ ॥ गदोगदांसमादाय जगर्जघनवन्मृधे ॥ लक्षभारभृतागुर्व्यागदयातद्व
लं महत् ॥ ३३ ॥ पोथयामास हि गदो वज्रेणेन्द्रो यथा गिरीन् ॥ कूष्माण्डोन्मादवेतालाः पिशाचा बह्वराक्षसाः ॥ ३४ ॥ निपेतुर्मूर्च्छिता
भूमौ तद्गदाभिन्नमस्तकाः ॥ डाकिनीभिन्नदन्ताश्च प्रमथान्भिन्नकन्धरान् ॥ ३५ ॥ यातुधानांश्छिन्नमुखांश्चकार समरे गदः ॥ गद
यामर्दिताः प्रेता दुद्रुवुस्ते दिशो दश ॥ ३६ ॥ वाराहदंष्ट्रया भग्नालये दैत्या यथानृप ॥ पलायिते भूतगणे वीरभद्रः समागतः ॥ ३७ ॥
गदन्तताडगदया बलदेवानुजम्बली ॥ गदोपरि गदां नीत्वा गदः स्वां प्राहिणोद्गदाम् ॥ ३८ ॥ तयोर्युद्धमभूद्धोरंगदाभ्यां मैथिलेश्वर ॥ विस्फु
लिंगान्क्षरन्त्यौ द्वे गदे चूर्णविभूवतुः ॥ ३९ ॥ मल्लयुद्धं तयोरासीन्नोदयंतौ परस्परम् ॥ भुजैश्च जानुभिः पादैः पातयंतौ गिरीन्बहून् ॥ ४० ॥
करवीरं समुत्पाट्य वीरभद्रो गिरिं बलात् ॥ अट्टहासंतदा कुर्वन् गदोपरि समाक्षिपत् ॥ ४१ ॥ गदो गिरिं संगृहीत्वा तस्योपरि समाक्षिपत् ॥
गृहीत्वाथ गदं वीरं वीरभद्रो बलाद्बली ॥ ४२ ॥ चिक्षेप चो जसाराजन्नाकाशे लक्षयोजनम् ॥ गदोपि पतितो भूमौ किंचिद्ब्याकुलमानसः ॥ ४३ ॥
गृहीत्वा वीरभद्राख्यं भ्रामयित्वा महाबलः ॥ ओजसा प्राक्षिपच्छीघ्रमाकाशे लक्षयोजनम् ॥ ४४ ॥ वीरभद्रस्तु पतितः कैलासशिखरोपरि ॥
गदाप्रहारव्यथितो मूर्च्छितो घटिकाद्वयम् ॥ ४५ ॥ कार्तिकेयस्तदा प्राप्तः शक्तिमुद्यम्य वेगवान् ॥ अनिरुद्धाय सांवाय शक्तिं चिक्षेप सत्वरम् ॥
॥ ४६ ॥ अनिरुद्धरथं भित्त्वा सांवंसांवरथं पुनः ॥ गजात्रथान्सहस्रं च वीरलक्षं मृधाङ्गणे ॥ ४७ ॥ भित्त्वा नदंतीं स्फूर्जतीं च पलेव दिशो दश ॥
विवेश भूमौ फूत्कारं कुर्वती पन्नगविषा ॥ ४८ ॥ तदा क्रुद्धो महाबाहुः सांभोजां ववती सुतः ॥ कृत्वाथ सिंजिनी घोषं निषंगाद्वाणमाददे ॥ ४९ ॥
एकोपि सबहिस्तूणादशरूपी बभूव ह ॥ चापेशतं कर्षणे च सहस्रं रूपमादधे ॥ ५० ॥ मोक्षणे लक्षरूपाणि कोटिरूपाणि वैरिषु ॥ अनेकरूपी
विशिखः शिखिनं शिखिवाहनम् ॥ ५१ ॥ भित्त्वा विभेदवीराणां कोटिशः कोटिशो रणे ॥ कार्तिकेये च भिन्नाङ्गे किंचिद्ब्याकुलमानसे ॥ गणेश्वर
स्तदा प्राप्तो मूषकस्थो गजाननः ॥ ५२ ॥ गोमूत्रपत्रमृगनाभिविचित्रकुंभं श्रीकुंकुमाकलितसुंदरवक्रतुण्डम् ॥ सिंदूरपूरितकपोलमनोहरा
भंकपूरधूलिधवलीकृतकर्णवर्णम् ॥ ५३ ॥ व्यालोलकर्णहतमत्तमधुव्रतैस्तैः श्रीगण्डजातमदिरामदविह्वलाङ्गैः ॥ संगीततालकुसुमाकरगो

वि० सं० ७
अ० २४

॥ २४ ॥

तरागैः संसेवितं गणपतिं कृतभालचंद्रम् ॥ ५४ ॥ बालार्कवर्णममलाद्गदहेमहारं ग्रैवेयमौलिकिरणैः परितः स्फुरंतम् ॥ आखुस्थमेकदशनंगज
 भव्यमूर्तिपाशांकुशांबुजकुठारचयंदधानम् ॥ ५५ ॥ प्रांशुचतुर्भुजमतीवमृधेप्रवृत्तं कांश्चित्प्रगृह्यचकरेण धृतांकुशेन ॥ संमर्दयंतमुरुधारप
 रश्वधेन श्रीभार्गवेंद्रमिव शस्त्रभृतः समस्तान् ॥ ५६ ॥ वीरेभवाजिरथसंघबलं निपात्य सांबं प्रगृह्य सरथं प्रधनात्क्षिपंतम् ॥ तं वीक्ष्य विस्मितमनाः
 सगणोऽथ कार्ष्णिः पुत्रं सुबुद्धमनिरुद्धमुवाच सम्यक् ॥ ५७ ॥ इति श्रीमद्ग. सं. वि. ना. यक्षयुद्धे गणयुद्धवर्णनं नाम चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥
 ॥ प्रद्युम्न उवाच ॥ श्रीकृष्णस्य कलासाक्षाद्गणेशोऽयं महाबलः ॥ जेतुं न शक्यो दिवि जैर्मनुष्यैः स्तु कुतो भुवि ॥ १ ॥ वर्तते यत्र निकटे
 तत्र नास्ति पराजयः ॥ श्रीकृष्णेन वरोदत्तोपुरास्मै शंकरालये ॥ २ ॥ यद्ययं वर्तते चात्र तदानस्याजयश्च नः ॥ शत्रुपक्षगतोऽयं वै श्रीकृष्णस्य वरो
 जितः ॥ ३ ॥ तस्मात्त्वं चंडमार्जारो भूत्वा खं युद्धतो बलात् ॥ विद्रावय महाबुद्धे फूत्कारैश्च दिशो दश ॥ यावद्वलं विजेष्यामि तावद्विद्रावय त्व
 रम् ॥ ४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ अथानिरुद्धो भगवांश्चंडमार्जाररूपधृक् ॥ अलक्षितो गणेशेन न ज्ञातो विष्णुमायया ॥ ५ ॥ फूत्कार
 मुत्कटं कुर्वन्नुत्पपाता खुसंमुखे ॥ विदारयन् भुवं राजन्सततं नखैः खरैः ॥ ६ ॥ गणेशेन सहैवाखुर्दृष्ट्वा शुभयविह्वलः ॥ दुद्रावत्वरितं प्रोद्यन्कं
 पितोरणमण्डलात् ॥ ७ ॥ तमन्वधावत्कुपितो मार्जरः स्थूलरूपधृक् ॥ मूषकं स्वमपोवाह गणेशोऽपि मुहुर्मुहुः ॥ ८ ॥ नाययौ स्वरं च
 खुश्चंडमार्जारपीडितः ॥ सप्तद्वीपान्सप्तसिन्धून् दिशासु विदिशासु च ॥ ९ ॥ धावन्वै सप्तलोकेषु न लेभे शर्ममैथिल ॥ यत्र यत्र गतश्चाखुर्गणे
 शेन समन्वितः ॥ १० ॥ तत्र तत्र गतो राजन्मार्जारश्चंडविक्रमः ॥ एवं समूषकेयाते गणेशो विदिशांतरे ॥ ११ ॥ विस्मितेषु सयक्षेण गणेषु प्रम
 थेषु च ॥ पुष्पकस्थः कुबेरो सौमायां चक्रे थगौह्यकीम् ॥ १२ ॥ गृहीत्वा स्वं धनुर्दिव्यं नमस्कृत्य महेश्वरम् ॥ समंत्रं कवचं धृत्वा बाणसङ्घं समादधे ॥ १३ ॥
 तदैव च्छादितं व्योम मेघैः सां वर्तकै रिव ॥ तडित्स्वनैर्महाभीमैस्तमोभूत्स्तनयित्नुभिः ॥ १४ ॥ बिन्दवो हस्ति सदृशानि पेतुः सोपलामृधे ॥ धाराभि
 रतिघोराभिर्ववृषुर्वारिदास्ततः ॥ १५ ॥ क्षणेन सिंधवः सप्तप्लावयंतो धरातलम् ॥ पर्वतैर्जीवसहितैर्दृश्यं ते रणमण्डले ॥ १६ ॥ प्राकृतप्रलयं ज्ञात्वा याद
 वाभयविह्वलाः ॥ त्यक्त्वा शस्त्राणि ते प्रोचुः श्रीकृष्णेति मुहुर्मुहुः ॥ १७ ॥ ज्ञात्वा तां गौह्यकीमायां प्रद्युम्नो भगवान्हारिः ॥ सत्वात्मिकां च

गर्गसं०
॥ २५ ॥

स्वाविद्यांसर्वमायोपमर्दिनीम् ॥ १८ ॥ जप्त्वाकृत्वाकामबीजं बाणमध्ये निधाय तत् ॥ मुखे च प्रणवं धृत्वा पुंस्त्रे श्रीबीजमेव च ॥ १९ ॥ आकृष्य क
र्णपर्यंतं कृष्णं स्मृत्वा चतुर्भुजम् ॥ चिक्षेप विशिखं चापाद्दोर्दण्डाभ्यां तडित्स्वनात् ॥ २० ॥ कोदण्डमुक्तो विशिखो द्योतयन्मण्डलं दिशाम् ॥ जघा
न गौह्यर्को मायामंधकारं यथारविः ॥ २१ ॥ भयभीतो राजराजः पुष्पकस्थो रणांगणात् ॥ पलायमानो यक्षैश्च कं पितः स्वपुरीं ययौ ॥ २२ ॥
प्रद्युम्नस्यो पीरसुराः पुष्पवर्षं प्रचक्रिरे ॥ जहसुर्यादवाः सर्वे जयाराव समाकुलाः ॥ २३ ॥ तदातिधर्षितो राजत्राजराजः कृताञ्जलिः ॥ बलिनीत्वा
ययौ शीघ्रं प्रद्युम्नस्यापि संमुखे ॥ २४ ॥ गजेन्द्राणां द्विलक्षं च द्विशुण्डादण्डशालिनाम् ॥ दद्मिश्चतुर्भिर्युक्तानामद्रीन्स्पर्धयतां मदैः ॥ २५ ॥ द
शलक्षं रथानां च मुक्तातोरणशालिनाम् ॥ शताश्वयोजितानां च रुक्मानां सूर्यवर्चसाम् ॥ २६ ॥ दशार्बुदं तथाराजन्हयानां चन्द्रवर्चसाम् ॥ शि
विकानां चतुर्लक्षं माणिक्यैरग्निवर्चसाम् ॥ २७ ॥ पंजरस्थायिनां राजच्छादूलानां द्विलक्षकम् ॥ चित्रकाणां मृगाणां च गवयानां तथैव च ॥ २८ ॥
मृगयासारमेयानां कोटिकोटिं विदेहराट् ॥ २९ ॥ शुकानां सारिकाणां च कलकंठप्रवादिनाम् ॥ हंसानां स्वर्णवर्णानामन्येषां चित्रपक्षिणाम् ॥
पंजरस्थायिनां राजल्लक्षं लक्षं नृपेश्वर ॥ ३० ॥ विमानं विष्णुदत्ताख्यं मुक्तादामविलंबितम् ॥ अष्टयोजनमुच्चांगं नवयोजनविस्तृतम् ॥ ३१ ॥
लक्षकुंभध्वजोपेतं निर्मितं विश्वकर्मणा ॥ कामगं स्वर्णशिखरं सहस्रादित्यसुप्रभम् ॥ ३२ ॥ सहस्रं कल्पवृक्षाणां कामधेनुशतं तथा ॥ चिताम
णीनां च शतं शतं दिव्याश्मनां तथा ॥ ३३ ॥ यत्स्पर्शेनापि लोहस्तु हेमत्वं याति मैथिल ॥ छत्राणां चामराणां च हेमसिंहासनं शतम् ॥ ३४ ॥ तथा
हि दिव्यपद्मानां मालाकिंजल्किनीशतम् ॥ शतं पीयूषद्रोणस्य फलानि विविधानि च ॥ ३५ ॥ खचिद्रत्नसुवर्णानां भूषणानां सुवाससाम् ॥ दिव्यानां
कंबलानां च कोटिशः पात्रसंचयम् ॥ ३६ ॥ अमोघानां च शस्त्राणां कोटि सौवर्णशालिनाम् ॥ गजैर्नरैर्भारवाहैः प्रेरितांश्च निधीन्नाव ॥ ३७ ॥ दत्वा ब
लिराजराजः प्रद्युम्नाय महात्मने ॥ दक्षणीकृत्य तं नत्वा प्राहेदं हर्षपूरितः ॥ ३८ ॥ ॥ कुबेर उवाच ॥ ॥ नमस्तुभ्यं भगवते पुरुषाय महात्मने ॥
अनादये सर्वविदे निर्गुणाय गुणात्मने ॥ ३९ ॥ प्रधानपुरुषेशाय प्रत्यग्धात्रेण मोनमः ॥ स्वयं ज्योतिः स्वरूपाय श्यामलांगाय ते नमः ॥ ४० ॥
नमस्ते वासुदेवाय नमः संकर्षणाय च ॥ प्रद्युम्नायानिरुद्धाय सात्वतां पतये नमः ॥ ४१ ॥ मदनाय च माराय कंदर्पाय नमो नमः ॥ दर्पका

वि० सं० ७
अ० २५

॥ २५ ॥

यचकामायपंचबाणायतेनमः ॥ ४२ ॥ अनंगायनमस्तुभ्यंनमस्तेशंवरारये ॥ हेमन्मथनमस्तुभ्यंनमस्तेमीनकेतन ॥ ४३ ॥ मनोभवाय
 देवायनमस्तेकुसुमेषवे ॥ अनन्यजनमस्तुभ्यंरतिभर्त्रेनमोनमः ॥ ४४ ॥ नमस्तेपुष्पधनुषेमकरध्वजतेनमः ॥ स्मरायात्मभुवेनित्यंजगद्वि
 जयकारिणे ॥ नमोरुक्मवतीभर्त्रेसुंदरीपतयेनमः ॥ ४५ ॥ इदंकरिष्यामिकसोमिभूमन्ममेदमस्तीतितवेदमाब्रुवन् ॥ अहंसुखोदुःखयुतःसुहृ
 ज्जनोलोकोह्यहंकारविमोहितोखिलः ॥ ४६ ॥ प्रधानकालाशयदेहजैर्गुणैःकुर्वन्विकर्माणिजनोनिबध्यते ॥ काचेर्भकंसैकतएवजीवनं
 गुणेचसर्पप्रतनोतिसोक्षिभिः ॥ ४७ ॥ कृतंमयाहेलनमद्यमोहतस्त्वन्माययामोहितचेतसाप्रभो ॥ नमन्यसेबालकृतंपितेवहिमाभूत्पुनर्मेम
 तिरीदृशीमनाक् ॥ ४८ ॥ सदाभवेत्त्वच्चरणारविंदयोर्भक्तिःपरायांचविदुर्गरीयसीम् ॥ ज्ञानंचवैराग्ययुतंशिवायनंदेहिप्रशस्तंनिजसाधुसंगमम्
 ॥ ४९ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ प्रद्युम्नस्यशुभंस्तोत्रंप्रातरुत्थाययःपठेत् ॥ संकटेतस्यसततंसहायःस्याद्धरिःस्वयम् ॥ ५० ॥ इत्युक्तवंतंयक्षे
 शंप्रद्युम्नोभगवान्हरिः ॥ तथास्तूक्त्वाददौराजन्पद्मरागशिरोमणिम् ॥ ५१ ॥ माभैष्टेत्यभयंदत्वालीलाछत्रंसचामरम् ॥ सिंहासनंमणि
 मयंप्रादाच्छ्रीयादवेश्वरः ॥ ५२ ॥ कार्ष्णिप्रदक्षिणीकृत्यराजराजोधनेश्वरः ॥ नत्वाययौराजधानीमलकामलकेश्वरः ॥ ५३ ॥ जितं
 श्रुत्वाराराजंप्रद्युम्नेनमहात्मना ॥ नकेपियुयुधुस्तेनराजानश्चबलिंददुः ॥ ५४ ॥ अथकार्ष्णिर्महाबाहुर्नादयन्दुंदुभीन्बहून् ॥ समस्तवा
 हिनीयुक्तःप्राग्य्योतिषपुरंययौ ॥ ५५ ॥ भौमासुरसुतोनीलोधर्षितस्तस्यतेजसा ॥ सद्यस्तस्मैबलिंप्रादात्प्रद्युम्नायमहात्मने ॥ ५६ ॥
 प्राग्य्योतिषपुरद्वारिद्विविदोनामवानरः ॥ पुराप्रद्युम्नबाणेनताडितोयोमहाबलः ॥ ५७ ॥ सउत्थायरुषाविष्टोदशनैर्नखरैःखरैः ॥ विदार्यवी
 रानश्वांश्चभ्रूभङ्गैःप्रजगर्जह ॥ ५८ ॥ लांगूलेनरथान्बद्ध्वाप्राक्षिपल्लवणांभसि ॥ गृहीत्वासगजान्दोभ्यांविचिक्षेपांबरेबलात् ॥ ५९ ॥ शत्रुंज्ञात्वा
 कर्पिकार्ष्णिःप्रतिशार्ङ्गेशरंदधे ॥ नीत्वाशरस्तंसहस्राभ्रामयित्वांबरेबलात् ॥ ६० ॥ पूर्ववत्पातयामासकिष्किंधायांमहाकापिम् ॥ पुनराग
 तवान्बाणःप्रद्युम्नस्येषुधौस्फुरन् ॥ ६१ ॥ इतिश्रीग०सं०वि०ना०ब०यक्षदेशविजयोप्राग्य्योतिषपुरविजयोनामपंचविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥
 ॥ नारदउवाच ॥ अथकार्ष्णिःपरान्देशान्दिव्यद्रुमलताकुलान् ॥ सहस्रपत्रवद्भिश्चसरोभिःशोभितान्ययौ ॥ १ ॥ अक्षौहिणीशतयुतः

प्रद्युम्नश्चण्डविक्रमः ॥ यक्षैर्दिष्टेनमार्गेणखण्डंकिंपुरुषंययौ ॥ २ ॥ रङ्गवल्लीपुरंयत्रहेमकूटगिरेरधः ॥ तस्यकिंपुरुषाऊचुःशंबरारेश्चशृण्वतः ॥
 ॥ ३ ॥ ॥ किंपुरुषाऊचुः ॥ ॥ अहोतिधन्यामथुरापुरीवरावभूवयस्यांपरमेश्वरोहरिः ॥ अहोतिधन्यंसततंयदोःकुलंजातोहियस्मिन्न
 खिलाण्डपालकः ॥ ४ ॥ धन्यंचतच्छूरसुतस्यमंदिरंगोलोकनाथेनपवित्रितंकृतम् ॥ धन्यंपरंमाथुरमण्डलंसुरैःसुदुर्लभंयत्रचचारमाधवः ॥ ५ ॥
 महावनंधन्यतमंमनोहरंपितुर्गृहाद्यत्रगतोहरिःशिशुः ॥ चचारकृष्णःशिशुनावलेनहियशोदयादुग्धमुखःसुलालितः ॥ ६ ॥ वृंदावनंपुण्यत
 मंपरात्परंश्रीकृष्णपादांबुजरेणुराजितम् ॥ गाःपालयन्यत्रचचारबालोगोपालबालैःसबलःस्वयंहरिः ॥ ७ ॥ योदानलीलांकिलमानलीलां
 श्रीरासलीलांत्रजसुंदरीभिः ॥ वृंदावनेयत्रचचारकृष्णोयस्यापिगायंतियशस्त्रिलोकाः ॥ ८ ॥ अहोतिधन्यावृषभानुनंदिनीलीलावतीसा
 निजलोकशालिनी ॥ चचारकृष्णेनकलिंदनंदिनीतटेमिलिंदध्वनिसंकुलेवने ॥ ९ ॥ अहोतिधन्यास्तिकलिंदनंदिनीश्रीकृष्णवामांससमु
 द्रावाया ॥ तटेमिलिंदध्वनिसंकुलेवटेतत्स्पर्शनाद्यातिनरःकृतार्थताम् ॥ १० ॥ समुद्रवोयोहरिवक्षसोगिरिर्गोवर्द्धनोनामगिरींद्रराजराट् ॥ वि
 राजतेसत्रजमण्डलेपरोयद्दर्शनाज्जन्मपुनर्नविद्यते ॥ ११ ॥ अहोतिधन्यायदुमण्डलीभिर्विराजतेभूभितलेमनोहरा ॥ वैकुण्ठलीलाधिकृताकु
 शस्थलीयथातडिद्भिर्जलदावलिर्दिवि ॥ १२ ॥ यत्रैवसाक्षात्पुरुषःपरेश्वरोधृत्वाचतुर्व्यूहमलंविराजते ॥ यस्तूग्रसेनायददौनृपेशतांकृष्णा
 यतस्मैहरयेनमोनमः ॥ १३ ॥ प्रणोदितस्तेननृपेणधीमताजगद्विजेतुंमकरध्वजोमहान् ॥ कृत्वाथतद्दर्शनमद्यदुर्लभंवयंकृतार्थाहिभवेम
 सर्वतः ॥ १४ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ इत्थंहरिर्नृपयशोविशदैश्वरिर्त्रैलोक्यत्रिलोकममलंविशदीचकार ॥ पूर्णेंदुरश्मिमिलितैस्तरलैः
 स्फुरद्भिःप्रोद्यद्भिरुद्गतइवामलदुग्धसिन्धुः ॥ १५ ॥ इत्थंयशःस्वममलंनृपशंबरारिःश्रुत्वातिहर्षिततनुःप्रददौधनानि ॥ केयूरहारनवरत्न
 मनोहराणितेभ्यःकिरीटमणिकुण्डलकंकणानि ॥ १६ ॥ रंगवल्लीपुराधीशःसुबाहुश्चन्द्रवंशजः ॥ नत्वाबलिंददौसोपिप्रद्युम्नायमहात्मने ॥
 ॥ १७ ॥ तस्मैप्रसन्नोभगवान्प्रद्युम्नोमीनकेतनः ॥ दत्त्वाचूडामणिदिव्यंप्रच्छेदंमहामनाः ॥ १८ ॥ ॥ श्रीप्रद्युम्नउवाच ॥ ॥ रंगव
 ल्लीपुरस्यापिनामकेनप्रकाशितम् ॥ एतद्ब्रह्मसुबाहोमेश्रुतंपूर्वत्वयाकिल ॥ १९ ॥ ॥ सुबाहुरुवाच ॥ ॥ देवासुरैःपुराराजन्मथितःक्षीर

सागरः ॥ विनिर्गतानिमथनाद्रत्नानिचचतुर्दश ॥ २० ॥ निर्गतंकलशंतस्मात्सुधापूर्णमनोहरम् ॥ तंददर्शहरिःसाक्षान्नेत्राभ्यांपुष्करेक्षणः ॥
 ॥ २१ ॥ तन्नेत्रहर्षविंदुश्चकलशेनिपपातह ॥ तस्माद्दृक्षःसमुद्भूतस्तुलसीतिप्रकथ्यते ॥ २२ ॥ रङ्गवल्लीतितन्नामचकारमधुसूदनः ॥ अ
 त्रकिंपुरुषेखण्डेहेमकूटगिरेरेधः ॥ २३ ॥ तस्याश्चरङ्गवल्याःकौस्थापनांसचकारह ॥ रङ्गवल्लीमहावृक्षःसदात्रैवविराजते ॥ २४ ॥ तन्नाम्नेदं
 सुप्रसिद्धंरङ्गवल्लीपुरंक्षितौ ॥ अत्रनित्यंहिहनुमान्नाष्टिषेणेनरागिणा ॥ २५ ॥ दर्शनार्थसमायातिमध्याह्नेरामपूजकः ॥ ॥ नारदउवाच ॥
 ॥ इतिश्रुत्वाशंवरारीरङ्गवल्लीमनोहराम् ॥ २६ ॥ दृष्ट्वाप्रदक्षिणीकृत्यदेशानन्याअगामह ॥ हेमकूटतटीभूतंवनंप्रातंभयङ्करम् ॥ २७ ॥
 झिल्लीझंकारसंयुक्तंसिंहचित्रकनादितम् ॥ वन्यैःकरीद्रैःसंयुक्तंशिवालूकरुतावृतम् ॥ २८ ॥ कीचकाश्चत्थमंदारवटभूर्जसमाकुलम् ॥ कृष्णा
 हरीतकीवल्लीखदिरैःसवनंवनम् ॥ २९ ॥ तस्माद्विनिर्गतःसर्पोदशयोजनलंबितः ॥ अग्रसद्वज्रवृंदानिफूत्कारंकारयन्मुहुः ॥ ३० ॥ हाहा
 कारेतदाजातेसेनायामैथिलेश्वर ॥ प्रचण्डगरलैर्वातैर्भस्मीभूतेदिशांतरे ॥ ३१ ॥ भानुःसुभानुःस्वर्भानुःप्रभानुर्भानुमांस्तथा ॥ चन्द्रभा
 नुर्बृहद्भानुरतिभानुस्ताथाष्टमः ॥ ३२ ॥ श्रीभानुःप्रतिभानुश्चसत्यभामात्मजादश ॥ एतेजघ्नुःशरैस्तीक्ष्णैःसर्परौद्रंमदोत्कठम् ॥ ३३ ॥
 बाणैःसंभिन्नसर्वांगःपतितोधरणीतले ॥ सर्परूपंविहायाशुगन्धर्वोभूत्स्फुरद्द्युतिः ॥ ३४ ॥ नत्वाश्रीकृष्णपुत्रांस्तान्द्योतयन्मण्डलंदिशाम्
 ॥ पुष्पैर्वर्षत्सुदेवेषुविमानेनदिवंययौ ॥ ३५ ॥ ॥ बहुलाश्चउवाच ॥ ॥ गन्धर्वोयंतुकःपूर्वकेनपापेनसर्पताम् ॥ प्राप्तःकथंवदमुनेत्वं
 परावरवित्तमः ॥ ३६ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ आर्षिषेणस्ययोभ्रातासुमतिर्नामसुंदरः ॥ रामायणंहनुमतापठितुंससमागतः ॥ ३७ ॥
 हेमकूटेहनुमतःकुर्वतो रामसेवनम् ॥ प्रातःकालात्समारभ्यघटिकाश्चचतुर्दश ॥ ३८ ॥ सलक्ष्मणंरामचन्द्रंध्यायतो जानकीपतिम् ॥ फूत्कारैः
 सर्पवत्तस्यध्यानभङ्गंचकारह ॥ ३९ ॥ तदाक्रुद्धोमहावीरोहनूमान्वानरेश्वरः ॥ शापंददौसुमतयेत्वंसर्पोभवदुर्मते ॥ ४० ॥ तदैवतस्य
 चरणौनत्वाप्राहकृताञ्जलिः ॥ हेदेवपाहिपाहीतिदीनमांशरणागतम् ॥ ४१ ॥ अथप्रसन्नोभगवान्सुमतिंप्राहधर्मवित् ॥ द्वापरांतेशरैस्ती
 क्ष्णैर्हरिपुत्रधनुश्च्युतैः ॥ भिन्नदेहःस्वांप्रकृतिंयास्यसित्वंनसंशयः ॥ ४२ ॥ गन्धर्वःसुमतिर्नामविमुक्तोभूद्विदेहराट् ॥ सतांशापोपिवरवद्

ग र्गसं०
॥ २७ ॥

रोमोक्षार्थदः किमु ॥ ४३ ॥ अथकार्ष्णिर्महाबाहुश्चैत्रदेशान्मनोहरान् ॥ वसंतमाधवीवृंदैः शोभितान्सजगामह ॥ ४४ ॥ सहस्रदलपद्मानां
षट्पदध्वनिशालिनाम् ॥ पतन्तिरेणवोयत्रसरः स्वावीरचूर्णवत् ॥ ४५ ॥ एलालवङ्गलतिकाः क्षुण्णाः सैन्यांघ्रिभिः पथि ॥ चक्रुर्मत्तान्महावी
रान्स्पृशत्यत्रसुगन्धिना ॥ ४६ ॥ श्रीखण्डकेतकीवायुर्वायुर्यत्रसुशीतलः ॥ तेनभृंगावलीरेजेकरिकर्णप्रताडिता ॥ ४७ ॥ यत्रवैपुरुषारा
जन्नागायुतसमाबले ॥ वलीपलितदौर्गन्ध्यस्वेदक्लमविवर्जिताः ॥ ४८ ॥ त्रेतायुगसमः कालोवर्ततेयत्रनित्यशः ॥ आयुश्चायुतवर्षाणांदिव्यौ
षधिनदीगुणैः ॥ ४९ ॥ पीयूषतुल्यंतोयंचहेमभूमिर्विराजते ॥ मुक्ताविद्रुमवैडूर्यरत्नोत्पत्तिश्चयत्रवै ॥ ५० ॥ सुंदर्यः प्रमदारामानित्य
यौवनभूषिताः ॥ स्फुरंत्युपवनेष्वारात्सौदामिन्योघनेष्विव ॥ ५१ ॥ यत्रवैनगरीरम्यावसंततिलकाशुभा ॥ शृङ्गारतिलकोनामराजायत्र
महाबलः ॥ ५२ ॥ जैत्रान्वीरान्समाहूयगजमारुहदंशितः ॥ योद्धुंविनिर्ययौराजन्प्रद्युम्नस्यापिसंमुखे ॥ ५३ ॥ सांबः सुमित्रः पुरुजिच्छत
जिच्चसहस्रजित् ॥ विजयश्चित्रकेतुश्चवसुमान्द्रविडः क्रतुः ॥ ५४ ॥ जांबवत्याः सुताह्येतेचक्रुर्नाराचदुर्दिनम् ॥ पलायितेषुचैतेषुबाणैर्भिन्नेषु
मैथिल ॥ ५५ ॥ बाणान्धकारेसंजातेमहान्कोलाहलोह्यभूत् ॥ तदाशृङ्गारतिलकोगजारूढोमहाबलः ॥ ५६ ॥ त्रिशूलेनतदासाम्बंहृदि
विव्याधरोषतः ॥ अन्यान्सम्पातयामासशरैः कोदण्डनिर्गतैः ॥ ५७ ॥ एकाकीविचरन्पुद्गेवनेवैश्वानरोयथा ॥ तदागदः समागत्यतद्गजं
सुमदोत्कटम् ॥ ५८ ॥ शुण्डादण्डेसंगृहीत्वापातयामासभूतले ॥ दूरेप्रपतितः शीघ्रंशृङ्गारतिलकोनृपः ॥ ५९ ॥ सद्योभयातुरोभूत्वायुद्धेबद्धां
जलिः स्वतः ॥ तुरंगाणामर्बुदंचरथानांलक्षमेवच ॥ ६० ॥ गजानामयुतंराजाप्रद्युम्नायबलिंददौ ॥ इत्थंकिंपुरुषंखण्डंजित्वाकार्ष्णिर्महाबलः ॥ ६१ ॥
नेषाददर्शितैर्मार्गैर्हरिवर्षेततोययौ ॥ ६२ ॥ इतिश्रीमद्ग०सं०वि०ना०रङ्गवल्लीचैत्रदेशकिंपुरुषखण्डविजयोनामषड्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २६ ॥
॥ नारदउवाच ॥ ॥ हरिवर्षेनामखण्डंसर्वसंपत्तिसंयुतम् ॥ तस्यसीमागिरिः साक्षान्निषधोनाममैथिल ॥ १ ॥ वीरकोदण्डटङ्कारचोषैर्व्याप्ताव
नांतरात् ॥ उड्डितास्तुमहागृध्राः क्रोशमात्रवपुर्धराः ॥ २ ॥ तीक्ष्णतुण्डाः सगरुडाः सर्वेदीर्घायुषोनृप ॥ अग्रसन्सैनिकान्नागान्हयांस्तेपिबु
भुक्षिताः ॥ ३ ॥ आकाशेपक्षिभिर्व्याप्तेजातेपक्षप्रभंजने ॥ सेनायामन्धकारेणहाहाकारोमहानभूत् ॥ ४ ॥ तदाकार्ष्णिर्महाबाहुस्ताक्षर्यमस्त्रं

वि०सं० ७
अ० २७

॥ २७ ॥

समाददे ॥ तद्वाणान्निर्गतः साक्षाद्वैनतेयः खगेश्वरः ॥ ५ ॥ सेनायामन्धकारेण व्याप्तायां पतंगेश्वरः ॥ कांश्चित्तुण्डप्रहारेण कांश्चित्पक्षैः स्फुरत्प्र
भैः ६ ॥ गृध्रान्कलिङ्गान्गरुडान्पातयामास भूतले ॥ भग्नदर्पाश्छिन्नपक्षाः सक्षताः पक्षिणश्च ते ॥ ७ ॥ भयातुरादुद्रुवुस्ते ताक्ष्यैणापि
दिशोदश ॥ ततः कार्ष्णिर्महाबाहुर्दशार्णान्विषयान्ययौ ॥ ८ ॥ दशार्णदेशाधिपतिः शुभाङ्गः सूर्यवंशजः ॥ नागायुतसमो युद्धे निष्कौशांबीपु
रीपतिः ॥ ९ ॥ वेदव्यासमुखाच्छ्रुत्वा प्रद्युम्नं चण्डपौरुषम् ॥ दशार्णानां दीर्घासमुत्तीर्य समाययौ ॥ १० ॥ कृताञ्जलिः शुभाङ्गो
सौकिरीटेन नताननः ॥ ददौ बलिं सुरत्नानां प्रद्युम्नाय महात्मने ॥ ११ ॥ प्रद्युम्नो भगवान् साक्षात्सर्वगः सर्ववित्परः ॥ पप्रच्छेदं शुभा
ङ्गं तं लोकसंग्रहकाम्यया ॥ १२ ॥ ॥ प्रद्युम्न उवाच ॥ ॥ दशार्णोऽयं कथं देशः केन नाम्ना बभूव ह ॥ एतन्मे ब्रूहि हे राजन्निष्कौशाम्बी
पुरीपते ॥ १३ ॥ शुभाङ्ग उवाच ॥ हिरण्यकशिपुं हत्वानृसिंहो भगवान्पुरा ॥ प्रह्लादेन त्विहागत्य हरिर्वर्षं स्थितो भवत् ॥ प्रह्ला
दं भगवान्प्राह नृसिंहो भक्तवत्सलः ॥ १४ ॥ ॥ नृसिंह उवाच ॥ ॥ शान्तस्य तव भक्तस्य मया पुत्रपिता हतः ॥ तस्मान्न वा तयिष्यामि वं
शं ते हि महामते ॥ १५ ॥ ॥ शुभाङ्ग उवाच ॥ ॥ इति प्रवदतो क्षिभ्यामानन्दजलविन्दवः ॥ पतिताः कौचते राजन्सरोभून्मङ्गलायनम् ॥
॥ १६ ॥ तदा प्राप्तवरो राजन्प्रह्लादो हर्षविह्वलः ॥ नृसिंहं प्राह धर्मात्मानत्वाभूत्वा कृताञ्जलिः ॥ १७ ॥ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ ॥ मा
तुः पितुर्मया सेवान कृता सा त्वतां पते ॥ ऋणात्तयोः कथं मुच्येव दैतत्परमेश्वर ॥ १८ ॥ ॥ नृसिंह उवाच ॥ ॥ मन्त्रेजलसम्भूते तीर्थे वै
मङ्गलायने ॥ स्नानं कुरु महाभाग मुच्यसे दशभिर्ऋणैः ॥ १९ ॥ मातुः पितुश्च भार्यायाः सुतानां गुरुदेवयोः ॥ विप्राणां च प्रपन्नानामृषीणां पितृ
णामृणम् ॥ २० ॥ यः स्नास्यति महातीर्थे सर्वहेलनतत्परः ॥ ऋणैश्च दशभिः सोऽपि मुच्यते नात्र संशयः ॥ २१ ॥ ॥ शुभाङ्ग उवाच ॥ ॥ द
शार्णमोचने तीर्थे स्नात्वा कायाधवो नृणी ॥ भूत्वाद्यापि समायाति स्नातुं तन्निषधाद्विरेः ॥ २२ ॥ दशार्णमोचने तीर्थे दशार्णो देश उच्यते ॥ त
त्स्रोतः सुसमुद्भूता दशार्णे यं नदी स्मृता ॥ २३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ तच्छ्रुत्वा भगवान् कार्ष्णिः सर्वैः परिकरैः सह ॥ दशार्णमोचने तीर्थे
दानं स्नानञ्च कारह ॥ २४ ॥ दशार्णमोचनस्यापि कथां यः शृणुयात्तृप ॥ ऋणैश्च दशभिः सोऽपि मुच्यते मुक्तिभाग भवेत् ॥ २५ ॥ ॥ इति श्री

मद्गर्गाचार्यसंहितायां श्रीविश्वजित्खण्डेनारदबहुलाश्वसंवादे दशार्णदेशविजये हरिवर्षखण्डविजयोनामसप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥
 ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ अथकार्ष्णिर्महाबाहुःसुमेरोरुत्तराकुन्तु ॥ ययौशृङ्गवतःपाश्वर्वेविचित्रानृद्धिसंवृतान् ॥ १ ॥ भद्रांगङ्गांततःस्रा
 त्वावाराहीनगरंययौ ॥ कुरुखण्डाधिपस्तस्यांचक्रवर्तीगुणाकरः ॥ २ ॥ महासंभृतसंभारोदेवर्षिगणसंवृतः ॥ अश्वमेधंसमारेभेदशमं
 सगुणाकरः ॥ ३ ॥ तेनोत्सृष्टंहयंश्वेतंश्यामकर्णमनोहरम् ॥ तस्यपुत्रोवीरधन्वारक्षितुंनिर्गतोभवत् ॥ ४ ॥ अक्षौहिणीभिर्दशभिर्मण्डितश्च
 ण्डविक्रमः ॥ विचचारमहावीरोवीक्ष्यमाणस्तुरङ्गमम् ॥ ५ ॥ वीरश्चन्द्रश्चसेनश्चचित्रगुर्वेगवन्वृषः ॥ आमःशंकुर्वसुःश्रीमान्कुन्तिर्नामजितेः
 सुताः ॥ ६ ॥ सर्वतस्तंहयंशुभ्रंगृहीत्वाहर्षपूरिताः ॥ कस्योत्सृष्टंवदंतस्तेकार्ष्णिसेन्यंसमाययुः ॥ ७ ॥ प्रद्युम्नस्तद्भालपत्रंपठित्वाविस्मि
 तोभवत् ॥ सर्वेविसिष्मुर्यदवोगृहीतपरमायुधाः ॥ ८ ॥ तदैवसेनासम्प्राप्ताविचिन्वन्तीहयंनृप ॥ दृष्ट्वा राजोयदुबलादूरेतस्थौसुविस्मिता ॥
 ॥ ९ ॥ गुणाकरेराजनिचण्डविक्रमेनदस्यवःस्युःकुरुखण्डमण्डले ॥ गवांनकालोनहिचक्रवातकःकुतोरजःप्राप्तमहोर्कमण्डलम् ॥ १० ॥
 एवंवदंतीपरवाहिनीस्वतःकोदण्डघोषंदरदस्वनम्परम् ॥ करीन्द्रचीत्कारतुरङ्गह्वेषणंवादित्रमिश्रंसमुपाशृणोत्ततः ॥ ११ ॥ तदोद्धवःकृ
 ष्णसुतप्रणोदितोबलंसमेत्याशुसवीरधन्वनः ॥ प्रणम्यतंप्राहरथस्थितंनृपंगुणाकरस्यौरसमर्कतेजसम् ॥ १२ ॥ ॥ उद्धवउवाच ॥ ॥
 उग्रसेनःक्षितीशेंद्रोद्गारकेशोयदूत्तमः ॥ जम्बूद्वीपनृपाञ्जित्वाराजसूयंकरिष्यति ॥ १३ ॥ तेनप्रणोदितोवीरःप्रद्युम्नोधन्विनांवरः ॥ जि
 त्वातंभारतंखण्डंतथाकिंपुरुषंनृप ॥ १४ ॥ हरिवर्षततोजित्वाकुरुखण्डंसमागतः ॥ अक्षौहिणीदशयुतोधनदेनापिपूजितः ॥ १५ ॥ उ
 पायनंत्वयादेयंप्रद्युम्नायमहात्मने ॥ तेननीतंयज्ञपशुमाहर्तुकःक्षमःक्षितौ ॥ १६ ॥ श्रीकृष्णचन्द्रोभगवान्सहायस्तस्यविद्यते ॥ शुभं
 स्याद्दानमानाभ्यांनचेद्युद्धंभविष्यति ॥ १७ ॥ ॥ वीरधन्वोवाच ॥ ॥ गुणाकरोनृपेशोयंशक्रेणापिप्रपूजितः ॥ नदास्यतिबलिसोपि
 प्रद्युम्नायमहात्मने ॥ १८ ॥ शृङ्गवत्पर्वतेरम्येवाराहोविद्यतेहरिः ॥ यस्यसेवांसदाभूमिःकरोतिपरमादरात् ॥ १९ ॥ तस्यक्षेत्रेतपस्ते
 पेध्यात्वादेवंगुणाकरः ॥ वर्षाणामयुतेपूर्णेहरिवारिहरूपधृक् ॥ २० ॥ सन्तुष्टोनृपतिंभक्तंवरंब्रूहीत्युवाचह ॥ राजोवाचहरिनत्वारोमां

चप्रेमविह्वलः ॥ २१ ॥ भगवंस्त्वामृते देवोसुरोन्योपिनरोथवा ॥ मां जेतानभवेद्भूमावीप्सितोयं वरोमया ॥ २२ ॥ तथास्तु चोक्त्वा
 भगवांस्तत्रैवांतरधीयत ॥ तस्मात्तस्य पशोः शीघ्रं कर्तव्यं मोचनं स्वतः ॥ २३ ॥ न चेद्भवद्भिश्च कलिकरिष्यामिनसंशयः ॥ श्री
 नारद उवाच ॥ ॥ इत्युक्त उद्धवस्तस्मात्स्वांसेनामेत्यभूपते ॥ २४ ॥ शशंस सर्वे यद्भूतं यदूनांसदसित्वरम् ॥ श्रुतकर्मावृषो वीरः
 सुबाहुर्भद्र एकलः ॥ २५ ॥ शांतिर्दर्शः पूर्णमासः सोमको वर एव च ॥ कालिन्दी नन्दनाह्यं ते प्रद्युम्नस्य प्रपश्यतः ॥ २६ ॥ अक्षौहिणी
 भिर्दशभिर्वृता योद्धुंसमागताः ॥ उत्तरैः कुरुभिः सार्द्धं यदूनांचण्डविक्रमैः ॥ २७ ॥ बभूवतु मुलं युद्धमब्धीनामब्धिभिर्यथा ॥ स्फुरद्भि
 निशितैः शस्त्रैरेजिरे वीरपुङ्गवाः ॥ २८ ॥ वर्षाकाले यथाराजंस्तडिद्भिः सर्वतो घनाः ॥ परिवैर्मुसलैः खड्गैः शक्तिकुंतपरश्वधैः ॥ २९ ॥ गदा
 भिः प्रासबाणौघैर्युधुर्वीरपुङ्गवाः ॥ क्षणमात्रेण रुधिरप्रभावारौद्ररूपिणी ॥ ३० ॥ नदी बभूव राजेन्द्र शतयोजनविस्तृता ॥ विदुदुवुस्तदा
 शेषा उत्तराः कुरवो जनाः ॥ ३१ ॥ शरत्काले यथा प्राप्ते मेघसंघादितस्ततः ॥ पूर्णमासो महावीरः कालिन्दी नन्दनो बली ॥ ३२ ॥ चूर्णयामास
 बाणौघैः स्यन्दनं वीरधन्वनः ॥ वीरधन्वापि विरथो धनुष्टंकारयन्मुहुः ॥ ३३ ॥ जघान बाणविंशत्या पूर्णमासं महाबलम् ॥ पूर्णमासः स्वबाणे
 नमध्यतस्तान् द्विधा करोत् ॥ ३४ ॥ वीरधन्वाथ चिच्छेद धनुर्ज्यातस्य नादिनीम् ॥ बाणेनैकेन राजेन्द्र कुवाक्येनेव मित्रताम् ॥ ३५ ॥ लक्षभा
 रमयीं गुर्वीं गदामादाय सत्वरम् ॥ जघान वीरधन्वानं पूर्णमासो महाबलः ॥ ३६ ॥ गदाप्रहारव्यथितो वीरधन्वामदोत्कटः ॥ परिवेण जघाना
 शुपूर्णमासं हरेः सुतम् ॥ ३७ ॥ पूर्णमासः समुत्थाय पवनं नाम पर्वतः ॥ समुत्पाट्य स्थितो भूत्वा हस्ताभ्यां श्रीहरेः सुतम् ॥ ३८ ॥ वीरधन्वास
 मुत्पाट्य पाहिपात्रं च पर्वतम् ॥ स्थितो भूत्वा महाबाहुर्ननादरणमण्डले ॥ ३९ ॥ द्वयोराक्षेपणात्सद्यो मर्दितौ धर्षितौ गिरी ॥ पतितौ भूतले चूर्णी
 चक्रतुश्चोत्तरान्कुरुन् ॥ ४० ॥ गृहीत्वा वीरधन्वाख्यं पूर्णमासो हरेः सुतः ॥ भ्रामयित्वाथ चिक्षेप वाराह्यां पुरिवेगतः ॥ ४१ ॥ वीरधन्वा
 प्रपतितो गुणाकरक्रतुस्थले ॥ मूर्च्छितो भग्नवेगो भूदुद्धमन्नुधिरं मुखात् ॥ ४२ ॥ हाहाकारो महानासीद्वाराह्यां पुरिमैथिल ॥ देवदुन्दुभयोने
 दुर्नरदुन्दुभयस्तदा ॥ ४३ ॥ पूर्णमासो परिसुराः पुष्पवर्षं प्रचक्रिरे ॥ यज्ञादुत्थाय नृपतिः पुत्रं दृष्ट्वा च मूर्च्छितम् ॥ ४४ ॥ गृहीत्वा दिव्यकोदं

गर्गसं०

॥ २९ ॥

ण्डं युद्धं कर्तुं मनोदधे ॥ होता धर्मविदां श्रेष्ठो मुनीन्द्रः सर्ववित्कविः ॥ गन्तुमभ्युदितं वीक्ष्य वामदेवस्तमब्रवीत् ॥ ४५ ॥ ॥ वामदेव उवाच ॥ ॥
राजं स्त्वं हि न जानासि परिपूर्णतमं हरिम् ॥ सुराणां महदर्थाय जातं यदुकुले स्वयम् ॥ ४६ ॥ भुवो भारावताराय भक्तानां रक्षणाय च ॥ भूत्वा यदु-
कुले साक्षाद्धारकायां विराजते ॥ ४७ ॥ तेन कृष्णेन पुत्रोऽयं प्रद्युम्नो यादवेश्वरः ॥ उग्रसेनमस्वार्थाय जगज्जेतुं प्रणोदितः ॥ ४८ ॥ ॥ गुणाक-
र उवाच ॥ ॥ परिपूर्णतमस्यापि श्रीकृष्णस्य महात्मनः ॥ लक्षणं वद मे ब्रह्मं स्त्वं परावरवित्तमः ॥ ४९ ॥ ॥ वामदेव उवाच ॥ ॥ यस्मिन्स-
र्वाणिते जांसि विलीयन्ते स्वतेजसि ॥ त्वंदंति परं साक्षात् परिपूर्णतमं हरिम् ॥ ५० ॥ अंशांशोऽस्तथावेशः कलापूर्णः प्रकथ्यते ॥ व्यासाद्यै-
श्वर्यमृतः षष्ठः परिपूर्णतमः स्वयम् ॥ ५१ ॥ परिपूर्णतमः साक्षाच्छ्रीकृष्णो नान्य एव हि ॥ एककार्यार्थमागत्य कोटिकार्यं च कारह ॥ ५२ ॥ ॥
॥ नारद उवाच ॥ ॥ श्रुत्वा कृष्णस्य माहात्म्यं बालिनी त्वा गुणाकरः ॥ वैरं विसृज्य प्रद्युम्नदर्शनार्थं समाययौ ॥ ५३ ॥ कार्ष्णिणं प्रदक्षिणीकृत्य न त्वा-
दत्त्वा बलिततः ॥ अश्रुपूर्णमुखो भूत्वा प्राह गद्गदया गिरा ॥ ५४ ॥ ॥ गुणाकर उवाच ॥ ॥ अद्य मे सफलं जन्म कुलं मेऽद्य दिने शुभम् ॥ अद्य क्रतुक्रि-
याः सर्वाः सफलास्तव दर्शनात् ॥ ५५ ॥ त्वदंघ्रिभक्तिः परमार्थलक्षणा सदा भवेत्स ज्ञानसंगमात्परा ॥ त्वमेव साक्षान्निजभक्तवत्सलः परेश भू-
मन्परिपाहि पाहि ॥ ५६ ॥ ॥ प्रद्युम्न उवाच ॥ ॥ ज्ञानवैराग्यसंयुक्ता भक्तिस्ते प्रेमलक्षणा ॥ मद्भक्तसङ्गमो भूयाच्छ्रीः स्याद्भागवती त्वि-
ह ॥ ५७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा भगवान् कार्ष्णिणः प्रसन्नो भक्तवत्सलः ॥ ददौ तस्मै नृपतये हयमेधतुरङ्गमम् ॥ ५८ ॥ ॥ इ-
ति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्वसंवादे उत्तरकुरुखण्डविजयो नामाष्टाविंशतितमोऽध्यायः २८ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥
॥ नारद उवाच ॥ ॥ प्रद्युम्नोऽथ महाबाहुर्जित्त्वा रादुत्तरान्कुरुन् ॥ हिरण्मयं नाम खण्डं जेतुं कार्ष्णिजं गामह ॥ १ ॥ यत्र सीमागिरिर्दीर्घः श्वे-
तो नाम स्फुरद्द्युतिः ॥ तत्र कूर्मो हरिः साक्षादर्यमायस्य देशकः ॥ २ ॥ पुष्पमालानदीतीरेनाम्ना चित्रवनं महत् ॥ स पुष्पफलभाराढ्यं कंदमूल-
निधिः स्वतः ॥ ३ ॥ वानराः सन्ति तत्रापि वंशजानलनीदयोः ॥ न्यस्ताः श्रीरामचन्द्रेण त्रेतायां मैथिलेश्वर ॥ ४ ॥ सैन्यघोषं च ते श्रुत्वा युद्ध-
कामा विनिर्गताः ॥ प्रद्युम्नसैन्ये चोत्पेतुर्भूभङ्गैः क्रोधमूर्च्छिताः ॥ ५ ॥ नखैर्दतैश्च लांगूलैर्गजानश्वान्नराचृप ॥ इतस्ततः प्रधावन्तः पातया-

वि० सं० ७

अ० २९

॥ २९ ॥

मासुरुद्रटाः ॥ ६ ॥ लांगूलैश्चरथान्वद्धाचिक्षिपुश्चाम्बरेबलात् ॥ विजयध्वजनाथस्यविजयस्यार्जुनस्यच ॥ ७ ॥ रथं बद्धाथलांगूलेकेचिदु
 त्पेतुरम्बरे ॥ कपिध्वजध्वजेसाक्षात्कपीन्द्रोहनुमानप्रभुः ॥ ८ ॥ क्रोधाढ्यःफाल्गुनसखःउत्पपातरणाङ्गणे ॥ धृत्वातत्रवपुर्दीर्घशतयोज
 नविस्तृतम् ॥ ९ ॥ लाङ्गूलेनचतान्वद्धापातयामासभूतले ॥ तदाप्रहर्षिताःसर्वेज्ञात्वाश्रीरामकिंकराः ॥ १० ॥ नेमुस्तंसर्वतोराजन्
 कृताञ्जलिपुटाःशनैः ॥ केचिदालिङ्गनंचक्रुःकेचिदुत्पेतुरोजसा ॥ ११ ॥ केचिच्चुचुम्बुर्लाङ्गूलंकेचित्पादंचवानराः ॥ तानालिङ्ग्यमहावी
 रःस्पृष्ट्वासत्पाणिनापुनः ॥ १२ ॥ दत्त्वाशिषंतत्कुशलंप्रच्छाथाञ्जनीसुतः ॥ नत्वातंवानराःसर्वेजग्मुश्चित्रवनंनृप ॥ १३ ॥ हनुमानर्जु
 नस्यापिध्वजेह्यंतरधीयत ॥ मकराख्यांस्ततोदेशान्प्रद्युम्नोमीनकेतनः ॥ १४ ॥ ययौवृष्णिवरैःसार्द्धेदुंदुभीन्वादयन्मुहुः ॥ मकरस्यगिरेः
 पार्श्वेदुंदुभिध्वनिमिश्रितः ॥ १५ ॥ मधुभक्ष्यामधुकराःकोटिशःप्रोडिताःकिल ॥ तैर्दशितंबलंसर्वहस्तिचीत्कारसंयुतम् ॥ १६ ॥ तदा
 कार्ष्णिर्महाबाहुःपवनास्त्रंसमादधे ॥ तद्वातताडिताराजन्गतास्तोपिदिशोदश ॥ १७ ॥ तत्रदेशेजनाराजन्सर्ववैमकराननाः ॥ ततस्तु
 डिण्डिभोदेशस्तत्रहस्तिमुखाजनाः ॥ १८ ॥ एवंदेशांस्ततःपश्यंस्त्रिशृंगाविषयांगतः ॥ कार्शिणर्ददर्शतत्रापिमनुष्याश्छृंगधारिणः ॥ १९ ॥
 त्रिशृंगस्यगिरेःपार्श्वेनगरींस्वर्णचर्चिकाम् ॥ हेमसौधमयींदिव्यारत्नप्राकारामण्डिताम् ॥ २० ॥ हिरण्यवर्णैःपुरुषैःस्त्रीजनैश्चतडिद्वयुभिः ॥
 नागैश्चनागकन्याभिःपुरीभोगवतीमिव ॥ २१ ॥ चंद्रकांतानदीतीरेशोभितांमङ्गलायनाम् ॥ कार्ष्णिःसमाययौराजन्यथाशक्रोमरावतीम् ॥
 २२ ॥ तत्रराजामहावीरोनाम्नादेवसखोबली ॥ मन्मुखात्तद्वलंश्रुत्वावलिनीत्वाहिरण्मयम् ॥ प्रद्युम्नंपूजयामासभक्त्यापरमयापुनः ॥ २३ ॥
 तंप्रच्छमहाबाहुःप्रद्युम्नोभगवान्हारिः ॥ चंद्रवत्तेकथंशोभासर्वेषांचवदाशुमे ॥ २४ ॥ ॥ देवसखउवाच ॥ ॥ अर्यम्णापितृपतिनाकू
 र्मरूपस्यमापतेः ॥ अङ्ग्रीप्रक्षालितौतेनवारिणाभून्महानदी ॥ २५ ॥ श्वेतपर्वतशृंगाच्चावतरंतीयदूत्तम ॥ प्रसध्राख्योमनुसुतो गोपालो
 गुरुणाकृतः ॥ २६ ॥ जवानकपिलांरात्रावसिनासिंहशंकया ॥ वसिष्ठेनतदाशप्तःशूद्रत्वंसमुपागतः ॥ २७ ॥ कुष्ठेनपीडिततनुःपर्यटं
 स्तथिमाचरन् ॥ अस्यानद्यांयदास्नातोगलत्कुष्ठान्मनोःसुतः ॥ मुक्तोभूच्चंद्रवत्तस्यदेहशोभावभूवह ॥ २८ ॥ चंद्रकांतानदीचेयंप्रसिद्धा

गर्गसं०

॥ ३० ॥

भूद्धिरण्मये ॥ तस्यामुक्तोयतः स्नात्वागलत्कुष्ठान्मनोः सुतः ॥ २९ ॥ तस्यांस्नानंचकर्तारोवयंसर्वेनृपोत्तम ॥ रूपेणचंद्रतुल्याःकौभ
वामोत्रनसंशयः ॥ ३० ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वामहाबाहुःप्रद्युम्नोयादवैःसह ॥ चंद्रकांतानदींस्नात्वाददौदानान्यनेकशः ॥
॥ ३१ ॥ इति श्रीग०संहि०वि०नारदब०सं०मकराडिण्डिमसिंहकौश्वत्रिशृङ्गदेशविजयेहिरण्यखण्डविजयोनामैकोनत्रि०ध्यायः ॥ २९ ॥
॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ एवंहिरण्मयंखण्डंजित्वाकार्ष्णिर्महाबलः ॥ जगामरम्यकंखण्डंदेवलोकमिवस्फुरन् ॥ १ ॥ तस्यसीमागिरिःसा
क्षान्नीलोनामनगाधिराट् ॥ तत्रोत्तरेकालदेशेनगरीभीमनादिनी ॥ २ ॥ कालनेमिसुतस्तत्रकलंकोनामराक्षसः ॥ त्रेतायुगेरामचंद्राद्री
तोयुद्धात्पलायितः ॥ ३ ॥ लंकापुर्याइहागत्यवासकृद्राक्षसैःसह ॥ रक्षसामयुतेनासौयुद्धायकृतनिश्चयः ॥ ४ ॥ खरारूढःकृष्णवर्णोयदू
नांबलमाययौ ॥ यदूनांराक्षसानांचघोरंयुद्धंबभूवह ॥ ५ ॥ प्रघोषोगात्रवान्सिंहोबलप्रबलऊर्ध्वगः ॥ सहओजोमहाशक्तिरपराजितये
वच ॥ ६ ॥ लक्ष्मणानंदनाद्येतेश्रीकृष्णस्यसुताःशुभाः ॥ सर्वेषामग्रतःप्राप्तावाणैस्तीक्ष्णैःस्फुरत्प्रभैः ॥ ७ ॥ राक्षसानांबलंजघ्नुर्वायुवेगै
र्यथाघनम् ॥ बाणौघैश्छिन्नभिन्नांगाराक्षसारणदुर्मदाः ॥ ८ ॥ त्रिशूलानांमुद्गराणांवर्षचक्रुर्मदोत्कटाः ॥ कलंकस्तुतदाप्राप्तश्चर्वयन्वारणा
त्रथान् ॥ ९ ॥ हयान्नरान्सशस्त्रास्त्रान्मुखेचिक्षेपसत्त्वरम् ॥ गजान्पादेषुचोन्न्रीयसनीडात्रत्नकंबलान् ॥ १० ॥ वंटानादसमायुक्तान्प्रा
क्षिपच्चांबरेबलात् ॥ प्रघोषःश्रीहरेःपुत्रःकपीन्द्रास्त्रंसमादधे ॥ ११ ॥ तद्वाणान्निर्गतःसाक्षाद्रायुपुत्रोमहाबलः ॥ गृहीत्वामुद्गरंघोरंवज्रमिंद्रइव
प्रभुः ॥ १२ ॥ राक्षसान्पर्वताकारान्पातयामासभूतले ॥ कांश्चित्करेणचोन्न्रीयचिक्षेपगगनेबलात् ॥ १३ ॥ कांश्चिद्ददारदोभ्यांतान्पातया
मासभूतले ॥ परिवीयासुरान्कांश्चिल्लंगूलेनमहाबलः ॥ १४ ॥ वातस्तूलमिवाकाशेचिक्षेपशतयोजनम् ॥ हनूमंतंतदाज्ञात्वाकलंकोराक्षसेश्वरः ॥
॥ १५ ॥ लक्षभारमयींगुर्वीगदांचिक्षेपनादयन् ॥ उत्पपातकपिर्वेगाद्गदाभूमौपपातह ॥ १६ ॥ उत्पतन्वानराधीशोभ्रूभङ्गंकारयन्मुहुः ॥ मुष्टि
नाघातयित्वातंकिरीटंतस्यचाददे ॥ १७ ॥ कलंकोपितदातस्मैत्रिशूलंस्वंसमाददे ॥ उत्पतन्सकपिर्वेगात्पृष्ठदेशंपपातह ॥ १८ ॥
हनुमांस्तंतदादोभ्यांपातयित्वामहीतले ॥ वैडूर्यपर्वतंनीत्वातस्योपरिसमाक्षिपत् ॥ १९ ॥ गिरिपातेनचूर्णाङ्गोमर्दितःपंचताययौ ॥ त

वि०खं० ७

अ० ३०

॥ ३० ॥

दाजयजयारावःशंखध्वनियुतोऽभवत् ॥ २० ॥ हनुमान्भगवान्साक्षात्तत्रैवान्तरधीयत ॥ प्रद्युम्नस्योपरिसुराःपुष्पवर्षप्रचक्रिरे ॥ २१ ॥
 अथकार्ष्णिर्महाबाहुःस्वसैन्यपरिवारितः ॥ मनोहरांस्वर्णमयींमानवींनगरींययौ ॥ २२ ॥ नैःश्रेयसवनंयत्रकल्पवृक्षलतावृतम् ॥ हरिचंदन
 मंदारपारिजातोपशोभितम् ॥ २३ ॥ संतानामोदसंमिश्रवायुभिःसुरभीकृतम् ॥ केतकीचंपकलताकुटजैःपरिसेवितम् ॥ २४ ॥ माधवीनांल
 ताजालैःपुष्पितैःसफलैर्नैः ॥ नदद्विहंगालिकुलैर्वैकुण्ठमिवसुंदरम् ॥ २५ ॥ योजनानांपंचशतंलंबितंमानवंगिरिम् ॥ अधोधःशोभितंराजञ्छ
 तयोजनविस्तृतम् ॥ २६ ॥ पुंस्कोकिलैःकोकिलैश्चमयूरैःसारसैःशुकैः ॥ चक्रवाकैश्चकोरैश्चहंसैर्दात्यूहकूजितम् ॥ २७ ॥ सर्वर्तुपुष्पशोभाढ्य
 माक्षिपन्नंदनंवनम् ॥ मृगशावारमन्तेवैशार्दूलैःसहमैथिल ॥ २८ ॥ नकुलाःफणिभिःसार्द्धयत्रवैरविवर्जिताः ॥ अयुतंसरसांयत्रभ्रमरध्वनिसं
 युतम् ॥ २९ ॥ सहस्रपत्रैःकमलैःशतपत्रैःस्फुरत्प्रभैः ॥ इतस्ततोवर्तमानमानंदमिवमूर्तिमत् ॥ ३० ॥ तद्वनंसुंदरंदृष्ट्वानिर्गतान्नगरीजना
 न् ॥ पप्रच्छवाञ्छितंसाक्षात्प्रद्युम्नःसर्ववित्कविः ॥ ३१ ॥ ॥ प्रद्युम्नउवाच ॥ ॥ कस्येयंनगरीरम्याकस्येदंवनमद्भुतम् ॥ वदताशुसवि
 स्तारंहेलोलाःपुण्यशालिनः ॥ ३२ ॥ ॥ जनाञ्जुः ॥ ॥ वैवस्वतोमनुर्नामयोद्यैववर्ततेनृप ॥ मानवेचगिरौरम्येमत्स्यंनारायणंहरिम् ॥
 ॥ ३३ ॥ वर्तमानंसदानत्वाकरोतिविपुलंतपः ॥ तस्येयंनगरीरम्यातस्यनैःश्रेयसवनम् ॥ ३४ ॥ वैकुण्ठाच्चसमानीतंश्रीहरेःकृपयानृप ॥
 वैकुण्ठाच्चसमानीताभूमिश्चायंगिरिस्तथा ॥ ३५ ॥ यूयंसर्वेपिराजानस्तस्यवंशभवाःक्षितौ ॥ सूर्यवंशांतरेराजंश्चन्द्रवंशान्तरेहिभोः ॥ ३६ ॥
 ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ क्षत्रियाणांचसर्वेषांवृद्धंतंप्रपितामहम् ॥ श्राद्धदेवंमनुंज्ञात्वाविस्मितोभूद्धरेःसुतः ॥ ३७ ॥ श्रुत्वावचस्तदासद्यो
 भ्रातृभिर्यदुभिर्वृतः ॥ मानवाद्रिसमारुह्यश्राद्धदेवंददर्शह ॥ ३८ ॥ शतसूर्यप्रभंकांत्याद्योतयंतंदिशोदश ॥ महायोगमयंसाक्षादुटजेशा
 न्तरूपिणम् ॥ ३९ ॥ वेदव्यासशुकाद्यैश्चवसिष्ठधिषणादिभिः ॥ परस्परंमहाराजशृण्वंतंश्रीहरेर्यशः ॥ ४० ॥ ननामकार्ष्णिर्नर्यदुभिःसहैवतंकृ
 ताञ्जलिस्तत्रसमास्थितोभवत् ॥ मनुःसमुत्थायहरेःप्रभावविद्वत्वासनंगद्गदयागिराऽब्रवीत् ॥ ४१ ॥ ॥ मनुरुवाच ॥ ॥ नमस्तेवासुदेवा
 यनमःसंकर्षणायच ॥ प्रद्युम्नायानिरुद्धायसात्वतांपतयेनमः ॥ ४२ ॥ अनादिरात्मापुरुषस्त्वमेवत्वंनिर्गुणोसिप्रकृतेःपरस्त्वम् ॥ सदावशी

गर्गसं०
॥ ३१ ॥

कृत्यबलात्प्रधानंगुणैःसृजस्यत्सिचपासिविश्वम् ॥ ४३ ॥ ततोविवेकंसविहायसर्वतोमत्वाखिलंचात्रमनोमयंजगत् ॥ भजेपरंनिर्गुणमादि
पुरुषंसर्वज्ञमाद्यंपुरुषंसनातनम् ॥ ४४ ॥ जागर्तियोस्मिच्छयनंगतेसतिनायंजनोवेदसतःपरन्तम् ॥ पश्यन्तमाद्यंपुरुषंहियञ्जनोपश्यति
स्वच्छमलंचतंभजे ॥ ४५ ॥ यथानभोग्निःपवनोनसज्जतेघटेनकाष्ठेनरजोभिरावृतैः ॥ तथाभवान्सर्वगुणैश्चनिर्मलोवर्णैर्यथास्यात्स्फटिको
महोज्ज्वलः ॥ ४६ ॥ व्यंगेनवालक्षणयाचवाक्पथैरर्थैःपदस्फोटपरायणैःपरम् ॥ नज्ञायतेयद्धनिनोत्तमेनसद्वाच्येनतद्ब्रह्मकुतस्तुलौकि
कैः ॥ ४७ ॥ वदंतिकेचिद्भुविकर्मकर्तृयत्कालंचकेचित्परयोगमेवतत् ॥ केचिद्विचारंप्रवदन्तियच्चतद्ब्रह्मेतिवेदांतविदोवदन्ति ॥ ४८ ॥
यंनस्पृशन्तीहगुणानकालजाज्ञानेन्द्रियंचित्तमनोनबुद्ध्यः ॥ महन्नवेदोवदतीतितत्परंविशंतिसर्वेनलविस्फुलिङ्गवत् ॥ ४९ ॥ हिरण्यग
र्भपरमात्ततत्त्वंयद्वासुदेवंप्रवदंतिसन्तः ॥ एवंविधंत्वांपुरुषोत्तमोत्तमंमत्वासदाहंविचराम्यसङ्गः ॥ ५० ॥ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ मनो
र्वाक्यंतदाश्रुत्वाप्रद्युम्नोभगवान्हारिः ॥ मन्दस्मितोमनुंप्राहगीर्भिःसंमोहयन्निव ॥ ५१ ॥ ॥ श्रीप्रद्युम्नउवाच ॥ ॥ त्वन्नोगुरुःक्षत्रिया
णामादिस्त्वंप्रपितामहः ॥ मत्पूजनीयोवृद्धोसिश्लाघ्योधर्मधुरंधरः ॥ ५२ ॥ वःप्रजाश्चवयंराजत्रक्ष्याःपाल्याश्चसर्वशः ॥ भवतातप्यतेदि
व्यंतपस्तेनजगत्सुखम् ॥ ५३ ॥ मृग्यस्त्वत्सदृशःसाधुःपरमात्माहरिःस्वयम् ॥ नृणामन्तस्तमोहारीसाधुरेवनभास्करः ॥ ५४ ॥ ॥ श्री
नारदउवाच ॥ इत्युक्त्वाभगवान्कार्ष्णिणरनुज्ञाप्यप्रणम्यतम् ॥ परिक्रम्यमनुंराजन्स्वयंभूमौजगामह ॥ ५५ ॥ इतिश्रीगर्गाचार्यसंहितायां
विश्वजित्खण्डेनारदबहुलाश्वसंवादेमानवदेशविजयः कालदेशरम्यकखण्डविजयोनामत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥
॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ इत्थंतुरम्यकंखंडंजित्वाकार्ष्णिणर्महाबलः ॥ सुमेरोःपूर्वदिग्भागेकेतुमालंजगामह ॥ १ ॥ तस्यसीमागिरिःसा
क्षान्माल्यवान्नाममैथिल ॥ चतुर्नाम्रीयत्रगंगामहापातकनाशिनी ॥ २ ॥ गिरेर्माल्यवतःपार्श्वेपुरीमन्मथशालिनी ॥ रत्नप्राकारसौधैश्च
देवधानीवशोभिता ॥ ३ ॥ यत्रवैपुरुषाराजन्कामदेवसमप्रभाः ॥ शारदेदीवरश्यामाःपद्मपत्रनिभेक्षणाः ॥ ४ ॥ पीतांबरधरानार्य्यःपु
ष्पहारमनोहराः ॥ क्रीडंतिकंदुकैर्यत्रकामिन्योनवयौवनाः ॥ ५ ॥ यद्देहामोदपवनोमत्तालिकुलनादितः ॥ गंधीकरोतिभूभागंसमंताच्छ

वि०खं० ७
अ० ३१

॥ ३१ ॥

तयोजनम् ॥ ६ ॥ तत्पुरीवासिनोलोकानिर्गतास्तेबहुश्रुताः ॥ जगुर्यशःश्रीसुरारेःप्रद्युम्नस्यापिशृण्वतः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ केतुमालवासिनऊचुः ॥
 आदाबुरंगशयनोजगदार्तिहारीसाक्षात्प्रधानपुरुषेश्वरआदिदेवः ॥ यःप्रार्थितःसुरवरैर्भुवनावनायतस्मैनमोभगवतेपुरषोत्तमाय ॥ ८ ॥
 जातोगतःपितृगृहात्पितरौविमोक्षयनंदालयंशिशुतनुःसतुनंदपत्न्या ॥ संलालितःसघृणयाबहुमङ्गलश्रीःप्राणप्रहारमकरोत्किलपूतनायाः
 ॥ ९ ॥ बालोवभञ्जकटंशयनंप्रकुर्वन्दैत्यनिपात्यमहदद्भुतमश्मपृष्ठे ॥ मात्रेप्रदर्शयनिजरूपमलंकृतोभूद्गर्णेणसंकथितसुंदरभाग्यलक्ष्मीः
 ॥ १० ॥ संलालितोव्रजजनैर्नवनीतचौरःश्यामोमनोहरवपुर्मृददःसबालः ॥ भित्त्वाजवासदधिपात्रमतीवदध्रौवृक्षौवभञ्जननीलघुदाम
 बद्धः ॥ ११ ॥ वृंदावनेसविचरन्सहवत्सगोपैर्वत्सासुरंचविनिपात्यकपित्थवृक्षे ॥ सद्योविगृह्यखरतुण्डपुटेचदोभ्यादैत्यंददारसबकंतृणव
 त्तिटिन्याम् ॥ १२ ॥ संधारयंश्चशिशुभिर्बहुवत्ससंधान्वेणुंक्वणन्मदनमोहनवेषभृद्यः ॥ गोपानवासुरमुखेप्रहिताञ्जुगोपगोपवत्सकवपुः
 सचकारसद्यः ॥ १३ ॥ क्षेत्रज्ञआत्मपुरुषोभगवाननंतःपूर्णःप्रधानपुरुषेश्वरआदिदेवः ॥ धृत्वावपुःसविहरन्व्रजबालकेषुसंमोहयन्विधिम
 जोविचचारकृष्णः ॥ १४ ॥ चिक्षेपधेनुकमसौबलिनंबलेनतालेप्रगृह्यसहसाफणिकालियाख्यम् ॥ बभ्रामवह्निमपिवदनुजंप्रलंबंसद्योजवा
 नसबलोद्वहमुष्टिनाच ॥ १५ ॥ संचारयन्व्रजपशून्मधुरंक्वणन्योवेणुंवनेव्रजवधूनिजगीतकीर्तिः ॥ दिव्यांबराणिसजहारवराङ्गनानांविप्रा
 ङ्गनाभिरभितःकृतभक्तभोजः ॥ १६ ॥ देवेभिवर्षतिपशून्कृपयारिरक्षुर्गोवर्धनंप्रकृतिबालइवोच्छिर्लीध्रम् ॥ विभ्रद्विरिसगजराडिवकंजमे
 कहस्तेशचीपतिवचोभिरतःस्तुतोऽभूत् ॥ १७ ॥ नंदंजुगोपवरुणात्स्वजनायलोकंदिव्यंपरंचतमसोदिविदर्शयित्वा ॥ श्रीरासमण्डलग
 तोव्रजसुदंरीणारिमेकलिंदतटिनीपुलिनेऽगनाभिः ॥ १८ ॥ मानंहरन्मदनयौवनमानिनीनामंतर्दधेव्रजवधूनिजगीतकीर्तिः ॥ स्रग्वीमनोह
 रवपुर्विरहातुराणांसाक्षाद्धरिर्मदनमोहनआविरासीत् ॥ १९ ॥ वृंदावनेशबरराजवरांगनाभिर्विष्णुर्विभूतिभिरिवोद्भुभिरादिदेवः ॥ रे
 मेस्तुतःसुरवरैःसचरासरङ्गेकेयूरकुण्डलकिरीटविटंकवेषः ॥ २० ॥ नंदंविमोक्षयफणिनेप्रददौचमोक्षंदिव्यंमणिसचजहारहशंखचूडात् ॥
 गोपस्तुतोवृषभरूपधरंहरिष्टंभूमौनिपात्यनिजधानकरेणशृङ्गे ॥ २१ ॥ कंसःपरंभयमवापचतेनकेशीसंप्रेषितःसघनमेघवपुःप्रचण्डः ॥ ३

गर्गसं०

॥ ३२ ॥

त्सृज्यतंचतरसापुनरापततंश्रीबाहुनामुखगतेनजघानकृष्णः ॥ २२ ॥ योनारदेनबहुवर्णितभाग्यलक्ष्मीव्योमासुरोव्यसुरकारिपरेणयेन ॥
अक्रूरवर्णितमहोदयआदिदेवोगोपीजनातिविरहातुरचित्तचौरः ॥ २३ ॥ श्वाफलकयेस्तुतिकरायनिजंस्वरूपमंतर्दधेजलचयेसचदर्शयित्वा ॥
संप्रापतत्रमथुरोपवनंपरेशोगोपालकैश्चसबलोमथुरांददर्श ॥ २४ ॥ स्वैरंचरन्मधुपुरेरजकंनिकृंत्यकृष्णःप्रदायचवरानथवायकाय ॥ मा
लाकृतंसमनुकंप्यचकारकुब्जामृज्वीधनुश्चसहसाममयन्वभंज ॥ २५ ॥ द्वारिद्विपंचविनिहत्यद्विपांश्चमल्लान्हत्वाप्रगृह्यविनिपात्यसरंगभूमौ ॥
कंसंहरिस्तुपितरावथमोचयित्वाबंधान्पुनरिचकारमहोग्रसेनम् ॥ २६ ॥ नंदंप्रसाद्यबहुदानकरोयदूंस्तानाहूयतप्यसुधनैश्चनिवेदयित्वा ॥
विद्यामधीत्यसददौप्रमृतंह्यपत्यंकृत्वावधंदनुजपंचजनस्यकृष्णः ॥ २७ ॥ गोपीजनान्समनुगृह्यसचोद्धवेनाक्रूरेणहास्तिनपुरेत्वथपांडुपुत्रान् ।
कृष्णोविजित्यबलिनंचजरासुतंचभस्मीचकारमुचुकुंददृशात्मकालम् ॥ २८ ॥ निर्मायचाद्रुतपुरंस्थितएत्यकृष्णोनिन्येचकुंडिनपुरात्कि
लभीष्मकन्याम् ॥ पुत्रेणशंबरमरिंनिजघानचादाद्राज्ञेमणियुधिविजित्यसक्रक्षराजम् ॥ २९ ॥ भामापतिःसचशिरःशतधन्वनस्तुहत्वाह्य
वाहसवितुश्चसुतांपरेशः ॥ आवंत्यराजतनुजांसजहारकृष्णःसत्यांस्वयंवरगृहेवृषभान्दमित्वा ॥ ३० ॥ कैकैयराजतनुजांसजहारभद्रांश्री
लक्ष्मणामखिलभद्रपतेःसुतांच ॥ भौमंविजित्यसबलंयुधिषस्रसंधैर्निन्येचषोडशसहस्रवरांगनाश्च ॥ ३१ ॥ भामेच्छयासुरतरुंचसभांसुधर्मा
शक्रंविजित्यसजहारकलत्रमित्रः ॥ योरुक्मिणंचनिजघानबलेनगोष्ठ्यांवाणस्यबाहुनिचयंशतधाच्छिनत्सः ॥ ३२ ॥ तेनोग्रसेनक्रतवेथजग
द्विजेतुंसंप्रेषितोनिजसुतःकिलशंबरारिः ॥ योत्रागतोभुविविजित्यनृपान्समस्ताञ्छ्रीकेतुमालपतयेत्रनमोस्तुतस्मै ॥ ३३ ॥ ॥ नारदउ
वाच ॥ ॥ प्रसन्नःश्रीहरिःकार्ष्णिःकुंडलेकटकानिच ॥ हीरान्मणीन्गजानश्चान्ददौतेभ्योमहामनाः ॥ ३४ ॥ पुरोमन्मथशालिन्याःपतिः
संवत्सरोमहान् ॥ प्रद्युम्नायबलिंप्रादान्नमस्कृत्यप्रजापतिः ॥ ३५ ॥ अथकार्ष्णिर्महाबाहुर्दिव्यंकामवनंययौ ॥ जनैरगम्यंगम्यंचप्रजापतिदु
हितृभिः ॥ ३६ ॥ सुंदरंमन्मथाक्रीडंवृतंकामास्त्रतेजसा ॥ नारीणांयत्रपततिव्यसुर्गर्भोनुवत्सरम् ॥ ३७ ॥ तदापरात्कामवनाद्विनिर्ग
तःश्रीपुष्पधन्वानृपपंचसायकः ॥ पीतांबरःश्यामतनुर्मनोहरस्ततानकोदंडगुणध्वनिस्मरः ॥ ३८ ॥ यद्वाणतोयादवपुंगवाःस्वतःससै

वि०सं०७

अ० ३१

॥ ३२ ॥

निकाःसाश्वगजाःपदातिभिः ॥ निपेतुरारात्किलकामविह्वलास्तद्वाणवेगस्यनवर्णनंभवेत् ॥ ३९ ॥ अथाशुकाणौजगदीश्वरेश्वरेप्र
लीनतांप्रापजलेजलयथा ॥ सद्योविसिष्मुर्यदवःससैनिकाविज्ञायपूर्णनृपरुक्मिणीसुतम् ॥ ४० ॥ ॥ इति श्रीमद्भर्गचार्यसंहिता
यांविश्वजित्खंडे नारदबहुलाश्वसंवादे मन्मथदेशविजयेकेतुमालखंडविजयोनामैकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७४ ॥
॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ अथकार्ष्णिर्महाबाहुःकेतुमालंविजित्यसः ॥ भद्राश्वंप्रययौधन्वीखण्डंयोगसमृद्धिमत् ॥ १ ॥ यस्यसीमागि
रिःसाक्षाद्राजतेगन्धमादनः ॥ सीतानाम्नीयत्रगङ्गावहंतीपापनाशिनी ॥ २ ॥ वेदक्षेत्रेमहातीर्थेसर्वपापप्रमोचने ॥ हयग्रीवोमहाविष्णुर्य
त्रसंनिहितोहरिः ॥ ३ ॥ भद्रश्रवाधर्मसुतस्तस्यसेवांकरोतिहि ॥ गङ्गातीरस्यपुलिनेप्रद्युम्नस्यमहात्मनः ॥ बभूवुःशिविरव्यूहाहेमाम्ब
रमनोहराः ॥ ४ ॥ भद्रश्रवाधर्मसुतोमहात्माभद्राश्वदेशाधिपतिर्महौजाः ॥ प्रदक्षिणीकृत्यननामभक्त्यादत्त्वावलिकृष्णसुतायचाह ॥
॥ ५ ॥ भद्रश्रवोवाच ॥ ॥ त्वंसाक्षाद्भगवान्पूर्णःपरिपूर्णतमःस्वयम् ॥ साधूनांरक्षणार्थायजगज्जेतुंविनिर्गतः ॥ ६ ॥ भगवच्छ
म्भरोनामदैत्यःपूर्वजितस्त्वया ॥ तस्यभ्रातामहादुष्टःकनीयानुत्कचःस्मृतः ॥ ७ ॥ गोकुलेकृष्णचन्द्रेणमारितःशकटस्थितः ॥ तस्यभ्रा
तामहादुष्टोज्येष्ठोस्तिशकुनिस्थितः ॥ जेतुंयोग्यस्त्वयादेवनान्यैरपिकदाचन ॥ ८ ॥ ॥ प्रद्युम्नउवाच ॥ ॥ कस्यवंशेसमुद्भूतः
शकुनिर्नामदैत्यराट् ॥ कस्मिन्पुरेस्थितिस्तस्यबलंकिंवदधर्मज ॥ ९ ॥ ॥ भद्रश्रवोवाच ॥ ॥ कश्यपस्यमुनेर्दित्यामादिदैत्यौ
बभूवतुः ॥ हिरण्यकशिपुर्ज्येष्ठोहिरण्याक्षोनुजस्तथा ॥ १० ॥ हिरण्याक्षस्यतस्यापिबभूवुर्नवपुत्रकाः ॥ शकुनिःशंबरोहृष्टोभूतसंता
पनोवृकः ॥ ११ ॥ कालनाभोमहानाभोहरिश्मश्रुस्तथोत्कचः ॥ देवकूटादक्षिणाहिजठरस्यागिरेरधः ॥ १२ ॥ पुरीचन्द्रावतीनाम
दैत्यानांदुर्गमंडिता ॥ शकुनिस्तत्रवसतिभ्रातृभिःषड्भिरावृतः ॥ १३ ॥ यदायदाहिमुनिभिर्यज्ञारंभोभवेदिह ॥ तदातदाहितेना
पिभंगोकारियदूतम ॥ १४ ॥ पुरंदरस्यापिहयोरत्नमुच्चैःश्रवाःस्मृतः ॥ आहूतस्तेनबलिनाकामधेनुःसुरद्रुमः ॥ १५ ॥ यस्मात्र
संतिशक्राद्याउद्विग्नाःसात्वतांपते ॥ जेतुंयोग्यस्त्वयादेवदेवध्रुगदैत्यपुंगवः ॥ १६ ॥ त्वयाजितंजगत्सर्वभक्तानांशांतिकारिणा ॥ प्रद्यु

प्रायनमस्तुभ्यंचतुर्व्यूहायतेनमः ॥ गोविप्रसुरसाधूनांछंदसांपतयेनमः ॥ १७ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ एवंसंप्रार्थितःसाक्षात्प्रद्युम्नोभगवान्ह
 रिः ॥ देवायभद्रश्रवसेमाभैष्टेत्यभयंददौ ॥ १८ ॥ अथकार्ष्णिर्महाबाहुःस्वसैन्यपरिवारितः॥पुरीचन्द्रावतीगंतुंप्रस्थानमकरोत्तदा ॥ १९ ॥ मन्मु
 खाच्छकुनिःश्रुत्वाप्रागच्छंतंयदूत्तमम् ॥ दैत्यानांसदसिप्राहशूलमुद्यम्यदैत्यराट् ॥ २० ॥ शकुनिरुवाच ॥ दिष्ट्यादिष्ट्याहिशत्रुमैप्रद्युम्नोत्र
 समागतः ॥ जेतुंयोग्योमेयादैत्योभ्रातुर्मय्यस्तिवागृणम् ॥ २१ ॥ भ्रातामेशंवरोनामयेनपूर्वचमारितः॥तस्मात्तंघातयिष्यामिप्रद्युम्नंयदुभिःसह
 ॥ २२ ॥ तस्माद्यातबलंतस्यविध्वस्तंकुरुतासुराः ॥ पश्चात्पुरंदरादींश्चघातयिष्यामिनिर्जरान् ॥ २३ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वावच
 स्तस्यदैत्योहृष्टोमहाबलः ॥ आययौसंमुखेयोद्धुदैत्यकोटिसमावृतः ॥ २४ ॥ प्रद्युम्नोभगवान्साक्षालीलामानुषविग्रहः ॥ महत्याःसर्वसे
 नायागृध्रव्यूहंचकारह ॥ २५ ॥ गृध्रचञ्चौवर्तमानोनिरुद्धोधन्विनांवरः ॥ ग्रीवायामर्जुनःपृष्ठेसाम्बोजाम्बवतीसुतः ॥ २६ ॥ पादयोरुभ
 योराजन्नास्थितौदीप्तिमद्गदौ ॥ कार्ष्णिःसाक्षात्तदुदरेपुच्छेभानुर्हरेःसुतः ॥ २७ ॥ बभूवतुमुलंयुद्धंसीतागङ्गातटेनृप ॥ दैत्यानांयदुभिः
 सार्द्धमब्धीनामन्धिभिर्यथा ॥ २८ ॥ बाणैस्त्रिशूलैर्मुश्लैर्मुद्गरैस्तोमरर्षिभिः ॥ ववृषुर्दानवाःसर्वेधाराभिरिववारिदाः ॥ २९ ॥ रुरोधसू
 र्यचाकाशंसैन्यपादरजोभृशम् ॥ राजन्सबाणश्चयथावारिदाःप्रावृडुद्भवाः ॥ ३० ॥ वृकोहर्षोनिलोगृध्रोवर्द्धनोनादएवच ॥ महाशःपवनो
 वह्निःक्षुदिश्चदशमःस्मृतः ॥ ३१ ॥ मित्रविन्दात्मजाह्येतेयुयुधुर्दानवैःसह ॥ बाणान्धकारेसंजातेवृकोनामहरेःसुतः ॥ ३२ ॥ सर्वेषामग्रतःप्रा
 तोधनुष्टंकारयन्मुहुः ॥ दैत्यान्विभेदबाणौघैःकुवाक्यौर्मित्रतामिव ॥ ३३ ॥ गजान्स्थान्हयान्बीरान्पातयामासभूतले ॥ निपेतुश्छिन्नक
 वचाश्छिन्नचापारणाङ्गणे ॥ ३४ ॥ वृकबाणैर्भिन्नपादावृक्षावातहताइव ॥ अधोमुखाऊर्ध्वमुखाबाणौघैश्छिन्नबाहवः ॥ ३५ ॥ रेजूरणाङ्गणेराजन्
 भांडव्यूहाइवाहताः ॥ द्विधाभूतागजाबाणैःपतितारणमण्डले ॥ ३६ ॥ विरेजुश्छुरिकाविद्धाःकूष्माण्डशकलाइव ॥ तदैवहृष्टःसंप्राप्तःसिं
 हारूढोमहाबलः ॥ ३७ ॥ विभेदवृकचापस्यसिंजिनींदशभिःशरैः ॥ चतुर्भिश्चतुरोवाहान्द्राभ्यांसूतंध्वजंत्रिभिः ॥ ३८ ॥ रथंचबाणविं
 शत्याविभेददनुजाधिपः ॥ छिन्नधन्वावृकोभूत्वाहताश्वोहतसारथिः ॥ ३९ ॥ अन्यंरथंसमारुह्यधनुर्जग्राहरोषतः ॥ तावत्तस्यधनुर्हृष्टः

चिच्छेदसमरेसुरः ॥ ४० ॥ तदागदांसमादायवृकोयादवपुंगवः ॥ तताडमूर्ध्निपंचास्यंदैत्यंपृष्ठस्थितंपुनः ॥ ४१ ॥ मृगेंद्रक्रोधसंपूर्णःसमु
 त्पत्यरणांगणे ॥ अनेकान्पातयामासनखैर्दैतैःकरैरपि ॥ ४२ ॥ हुंकारंभीषणंकृत्वाललज्जिह्वःस्फुरत्सटः ॥ वृकंसंपातयामासरंभादंडंग
 जोयथा ॥ ४३ ॥ गृहीत्वातंवृकोदोभ्यांपातयित्वामहीतले ॥ तस्योपरिनदंस्तस्थौमल्लोमल्लंयथानृप ॥ ४४ ॥ उत्पतंतंपुनःसिंहंचर्वयंतंत
 नुंबलात् ॥ तताडमुष्टिनातंवैमित्रविंदात्मजोबली ॥ ४५ ॥ तस्यमुष्टिप्रहारेणकेसरीपंचतांगतः ॥ तदाक्रुद्धोहृष्टदैत्यःशूलंचिक्षेपसत्वर
 म् ॥ ४६ ॥ शूलंस्फुरन्महोल्काभंचिच्छेदत्वसिनावृकः ॥ तीक्ष्णयातुंडयाराजन्फणिनंगरुडोयथा ॥ ४७ ॥ हृष्टोपिस्वमसिनीत्वानादय
 न्वमंहावलम् ॥ जघानतंवृकंमूर्ध्निंकंपयन्वसुधातलम् ॥ ४८ ॥ स्वखड्गकोशेतत्खड्गमुपधार्यवृकोबली ॥ कंधरेस्वेनखड्गेनतंतताडस्फुर
 च्छुचम् ॥ ४९ ॥ खड्गच्छिन्नंशिरस्तस्यदैत्यस्यपतितंभुवि ॥ रेजेकमण्डलुमिवसकिरीटंसकुंडलम् ॥ ५० ॥ हृष्टेमृतेतदादैत्याःशेषाः
 सर्वेपलायिताः ॥ भयातुरामहाराजययुश्चन्द्रावतीपुरीम् ॥ ५१ ॥ देवदुंदुभयोनेदुर्नरदुंदुभयस्तदा ॥ श्रीवृकस्योपरिसुराःपुष्पवर्षप्रचक्रिरे ॥
 ॥ ५२ ॥ इतिश्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायांविश्व० नारदबहुलाश्वसंवादेभद्राश्वखंडगमनेचन्द्रावत्युपाख्यानेहृष्टदैत्यवधोनामद्वात्रि० ॥ ३२ ॥
 ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ हृष्टंनिपतितंश्रुत्वाशकुनिःक्रोधमूर्च्छितः॥भातृन्संप्रेषयामासदेवानांभयकारकान् ॥ १ ॥ भूतसंतापनोनाम
 गजमारुह्यनिर्गतः ॥ वृकःखरंसमारुह्यकालनाभोथसूकरम् ॥ २ ॥ महानाभोमत्तमुष्ट्रंहरिश्मश्रुस्तिमिद्गिलम् ॥ वैजयंतरथंजैत्रंमयदै
 त्यविनिर्मितम् ॥ ३ ॥ पंचयोजनविस्तीर्णसहस्राश्वनियोजितम् ॥ मायामयंकामगंचपताकाशतसंवृतम् ॥ ४ ॥ सहस्रकलशा
 ब्यंचमुक्तादामविलंबितम् ॥ रत्नभूषणभूषाढ्यंशतचंद्रसमोज्ज्वलम् ॥ ५ ॥ सहस्रचक्रसंयुक्तंघण्टाटङ्कारभूषणम् ॥ आरुह्यशकुनिःप
 श्चाद्योद्धुकामोविनिर्ययौ ॥ ६ ॥ अक्षौहिणीभिर्द्वादशभिर्दैत्यानांमैथिलेश्वर ॥ धनुःस्वनैर्वीरशब्दैरश्वह्वेषारथस्वनैः ॥ ७ ॥ चीत्का
 रैर्हस्तिनामाशामण्डलंतुजगर्जह ॥ दैत्यसेनाप्रयाणेनचकंपेमण्डलंभुवः ॥ ८ ॥ निपेतुर्गिरयोनेकाविचेलुःसिंधवोनृप ॥ निपाति
 तार्गलादेवैर्बभूवाश्वमरावती ॥ ९ ॥ तत्सैन्यंभीषणंदृष्ट्वाप्रद्युम्नोधन्विनावरः ॥ बलीधैर्यकरःकार्ष्णिःप्राहेदंयदुपुंगवान् ॥ १० ॥

गर्गसं०

॥ ३४ ॥

॥ प्रद्युम्न उवाच ॥ ॥ इदं शरीरं भुवि पांचभौतिकं फेनोपमं कर्मगुणादिनिमित्तम् ॥ गतागतं कालवशं कदापि हि बुधान शोचन्ति यथा भूकैः कृतम् ॥ ११ ॥ गच्छन्ति चोर्ध्वं किल सात्विका जना मध्ये च तिष्ठन्ति हिराजसानराः ॥ अधः प्रगच्छन्ति हितामसाः परे मुहुर्मुहुस्ते विचरन्ति कर्मभिः ॥ १२ ॥ विभेत्ययं वा गुणसर्पतो यथानेत्र भ्रमेणा चलतीव भूर्यथा ॥ तथा च सर्वमनसा कृतं जगत्काचेर्भकं ह्यर्भक आवृतो यथा ॥ १३ ॥ यथा सुखं मण्डलवर्तिनां चलंतथा स्तिपातालनिवासिनामपि ॥ ॥ तथामराणां क्रतुभिः कृतं स्मरेत्सर्वं त्यजेत्तत्तृणवत्परोदनः ॥ १४ ॥ ऋतोर्गुणो देहगुणो घनावलीरात्रिदिव्यातिथ्या तथा जनाः ॥ दृश्यं च यद्यत्र हि किंचिदस्ति तद्यथा ब्रजे द्रच्छति पांथसंगमः ॥ १५ ॥ दृष्टं यथा वस्तु यदोलकया तथा पारे गते किं ह्युडुपप्रयोजनम् ॥ विधाय मार्गं विचरेत्सपक्षिवत्पश्यन् हि सर्वत्र हरिं परेश्वरम् ॥ १६ ॥ यथेदुरेको जलपात्रवृंदगो यथा गिरेको विदितः समिच्चये ॥ तथा परात्मा भगवाननेकवत्सो तर्बहिः स्यात्स्वकृतेषु देहिषु ॥ १७ ॥ योज्ञाननिष्ठोति विरागमाश्रितः श्रीकृष्ण भक्तस्त्वनपेक्षकोपियः ॥ तपोवनं वापि गृहं गृहं वनं स्पृशन्ति तौ तेत्रिगुणानसर्वतः ॥ १८ ॥ ततो मुनिश्चाध्यगमत्परात्परं सुखी सदानंदमयस्तु बालवत् ॥ देहं न पश्यत्युत सर्वकारणधृतं च वा सोमदिरामदान्धवत् ॥ १९ ॥ सूर्योदये सर्वतमो विलीयते प्रदृश्यते वस्तु गृहे यथा जनैः ॥ ज्ञानोदयेऽज्ञानतमः पलायते स भ्राजते ब्रह्म परंतनौ तथा ॥ २० ॥ यथेन्द्रियाणां च पृथक् च वर्त्मभिर्नोन्नीयते र्थेऽस्त्रिगुणाश्रयः परः ॥ एकं ह्यनंतस्य परस्य धाम तद्यथा मुनीनां किल शास्त्रवर्त्मभिः ॥ २१ ॥ परंपदं केपि वदन्ति वैष्णवं केवापि वैकुण्ठपरं परेशम् ॥ शान्तिं च यत्केपि तमः परं बृहत् कैवल्यमेके प्रवदन्ति धामके ॥ २२ ॥ यदक्षरं केपि दिशं वदन्ति केगोलोकमाद्यं प्रवदंत्यथा परे ॥ केचिन्निकुंजनिजलीलयावृतं प्राप्नोति कृष्णस्य पदं च तन्मुनिः ॥ २३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ इति कार्णवेर्वचः श्रुत्वा सर्वे यादवपुङ्गवाः ॥ शस्त्राणि जगृहुर्दृष्ट्वा तज्ज्ञानधैर्यवर्द्धनम् ॥ २४ ॥ बभूवतु मुलं युद्धं दैत्यानां यदुभिः सह ॥ सीतागङ्गा तटे चाब्धौ रक्षसां कपिभिर्यथा ॥ २५ ॥ रथिनो रथिभिस्तत्र पत्तिभिः पत्तयो नृप ॥ अश्ववाहैरश्ववाहा युयुधुश्च गजागजैः ॥ २६ ॥ केचित्करींद्रा उन्मत्ता महामात्यैः प्रणोदिताः ॥ गोमूत्रचयसिंदूरकस्तूरीपत्रभृन्मुखाः ॥ २७ ॥ हेमजालसमायुक्तारक्तकम्बलमण्डिताः ॥ गिरीन्द्रा इव दृश्यंते मुक्तानां मेघडंबरैः ॥ २८ ॥ शुण्डादण्डैश्च फूत्कारैः सचीत्कारैः सशृंखलैः ॥ पात

वि० खं० ७

अ० ३३

॥ ३४ ॥

यंतोरथानश्वान्वीरात्राजत्रणांगणे ॥ २९ ॥ शुंडादंडैःसंगृहीत्वारथान्साश्वान्ससारथीन् ॥ निपात्यभूमाबुत्थाप्यचिक्षिपुश्चांबरेबलात् ॥
 ॥ ३० ॥ कांश्चिन्ममर्दुःपादाभ्यांसंविदार्यकरैर्दृढैः ॥ सक्षताश्चगजाराजन्प्रधावंतोरणांगणे ॥ ३१ ॥ सपक्षास्तुरगाराजन्नश्ववाहप्रणोदि
 ताः ॥ उल्लंघयंतोथरथान्गजकुंभांतरेगताः ॥ ३२ ॥ केचिदश्वैर्महावीराःशक्तिहस्तामदोत्कटाः ॥ जघ्नुर्गजस्थानृपतन्मृगेद्राडवयूथपा
 न् ॥ ३३ ॥ अश्वारूढाःकेपिसेनांसंविदार्यविनिर्गताः ॥ खड्गवेगैःपद्मवनंलीलाभिर्वायवोयथा ॥ ३४ ॥ केचित्परस्परंसाश्वैरुत्पतंतोर
 णांगणे ॥ खड्गैर्जघ्नुर्यथाक्रव्येचंचुभिःपक्षिणोंबरे ॥ ३५ ॥ केचित्खड्गैःपरशुभिःकेचिच्चक्रेःपदातयः ॥ चिच्छिदुर्निशितैर्भल्लैःफलानीव
 शिरांसिच ॥ ३६ ॥ संग्रामजिह्वहसेनःशूरःप्रहरणोरिजित् ॥ जयःसुभद्रोवामश्चसत्यकोश्वयुरेवाहि ॥ ३७ ॥ भद्रायाश्चसुताह्येतेश्रीकृ
 ष्णस्यौरसाःशुभाः ॥ सर्वेषामग्रतःप्राप्तायुधुर्दैत्यपुंगवैः ॥ ३८ ॥ भूतसंतापनोनामगजारूढोमहासुरः ॥ यदुसैन्येमहाराजचक्रेनाराचदु
 र्दिनम् ॥ ३९ ॥ बाणांधकारेचकृतेभूतसंतापनेनैव ॥ संग्रामजित्तदाप्राप्तःश्रीकृष्णस्यसुतोबली ॥ ४० ॥ विव्याधबाणशतैर्भूतसंतापनं
 रणे ॥ प्रलयार्णवसंधोषभीमसंघट्टनादिनीम् ॥ ४१ ॥ धनुर्ज्यातस्यचिच्छेदभूतसंतापनोबली ॥ संग्रामजिद्धनुश्चान्यद्वृहीत्वास्वंतडि
 त्प्रभम् ॥ ४२ ॥ सज्यंकृत्वाविधानेनशतंबाणान्समादधे ॥ तेबाणास्तद्धनुर्ज्याचकवचंलोहनिर्मितम् ॥ ४३ ॥ भित्त्वाछित्त्वातनुंतस्यगजंभि
 त्त्वावनिगताः ॥ बाणप्रहारव्यथितःकिंचिद्व्याकुलमानसः ॥ ४४ ॥ गजंस्वंनोदयामासभूतसंतापनोबली ॥ कालांतकसमंनगंदृष्ट्वासंग्रा
 मजिद्वली ॥ ४५ ॥ गृहीत्वास्वमसिंदिव्यंसंजघानरणांगणे ॥ तस्यखड्गप्रहारेणशुंडादण्डोद्विधाभवत् ॥ ४६ ॥ चीत्कारमुत्कटंकुर्वन्न
 कंसंस्त्रावयन्करात् ॥ भूतसंतापनंत्यक्त्वाभुवनंकंपयन्नगजः ॥ ४७ ॥ निपातयन्महावीरान्घंटानादैर्नदन्मुहुः ॥ नबलात्स्तंभितोदैत्यैःपुरीं
 चंद्रावर्तीययौ ॥ ४८ ॥ कोलाहलोमहानासीद्राजन्नेवंगजेच्युते ॥ भूतसंतापनश्चक्रंश्रीकृष्णस्यसुतायैव ॥ ४९ ॥ चिक्षेपनिशितंशीघ्रंग्री
 ष्ममार्तंढवत्स्फुरत् ॥ तदागतंभ्रमदृष्ट्वाचक्रंभद्रात्मजोबली ॥ ५० ॥ स्वचक्रेणमहाराजलीलयाशतधाच्छिनत् ॥ जठरस्यगिरेःशृंगंसमु
 त्पात्यमहासुरः ॥ ५१ ॥ चिक्षेपकृष्णपुत्रायनादयन्व्योममंडलम् ॥ संग्रामजिच्चतच्छृंगं गृहीत्वाभुजयोर्वलात् ॥ ५२ ॥ तताडतेनराजेंद्र

गर्गसं०

॥ ३५ ॥

भूतसंतापनरणे ॥ भूतसंतापनोदैत्यःसम्पूर्णजठरंगिरिम् ॥ ५३ ॥ गृहीत्वासंगरेतस्थाबुद्धटोदैत्यपुंगवः ॥ अनेनघातयिष्यामित्वांरणेप्र
वदन्मुखात् ॥ ५४ ॥ देवकूटसमुत्पाद्यगिरिचश्रीहरेःसुतः ॥ अनेनघातयिष्यामित्वांरणेप्रवदन्मुखात् ॥ ५५ ॥ तस्थौतत्संमुखेराजं
स्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ क्षिपंतं पर्वतं दैत्यं भूतसंतापनं नृप ॥ ५६ ॥ तताडगिरिणास्वेनरणेसंग्रामजिद्वली ॥ जठरोदेवकूटश्चद्रौगिरीदै
त्यमस्तके ॥ ५७ ॥ पतितौभूरिभाराव्यौवज्रसंघर्षनादिनौ ॥ भूतसंतापनस्ताभ्यांपतितःपंचतांगतः ॥ ५८ ॥ तज्ज्योतिःसंग्रा
मजितिलीनंजातंविदेहराट् ॥ श्रीसंग्रामजितःसैन्येनेदुर्दुदुभयस्तदा ॥ भद्रात्मजोपरिसुराःपुष्पवर्षप्रचक्रिरे ॥ ५९ ॥ ॥ इतिश्रीम
द्गर्गाचार्यसं०विश्वजित्खण्डे ना०ब०सं०भद्राश्वखण्डगमनेचंद्रावत्युपाख्यानेभूतसंतापनदैत्यवधोनामत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ६४ ॥
॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ संग्रामजिन्महायुद्धेभूतसन्तापनेमृते ॥ हाहाकारोमहानासीदैत्यसेनासुमैथिल ॥ १ ॥ शकुनिर्वृकःकालना
भोमहानाभस्तथैवच ॥ हरिश्मश्रुश्चपञ्चैतेसम्प्राप्तारणमण्डले ॥ २ ॥ कार्ष्णिःशकुनिनायुद्धचदनिरुद्धोवृकेणवै ॥ कालनाभेनसाम्ब
स्तुमहानाभेनदीप्तिमान् ॥ ३ ॥ हरिश्मश्चसुरेणापिभानुःकृष्णसुतोवली ॥ सर्वेषामग्रतःप्राप्तोऽनिरुद्धोधन्विनांवरः ॥ ४ ॥ विभेदवाणै
दैत्यांश्चवज्रेणेन्द्रोयथागिरीन् ॥ अनिरुद्धशरैर्दैत्याश्छिन्नपादांसबाहवः ॥ ५ ॥ निपेतुर्मूर्च्छिताभूमौवृक्षावातहताइव ॥ अनिरुद्धशरैस्ती
क्ष्णैःसंच्छिन्नामेघडम्बराः ॥ ६ ॥ छिन्नकुम्भाभिन्नशुण्डाःपतितारणमण्डले ॥ रुग्णदन्ताश्छिन्नकक्षाःशैलावज्रहताइव ॥ ७ ॥ द्विधाभू
तागजाःपेतुःस्फुरत्कश्मीरकम्बलाः ॥ करिणांभिन्नकुम्भानांमुक्तारेजुःस्फुरत्प्रभाः ॥ ८ ॥ बाणान्धकारेराजेन्द्ररात्रौतारागणाइव ॥ प्र
धर्षिताःकेपिवीराअनिरुद्धशरान्विताः ॥ ९ ॥ निपेतुर्मूर्च्छिताभूमौतदद्भुतमिवाभवत् ॥ केचित्कौरथिनःपेतुस्तेषांशून्यारथास्थिताः
॥ १० ॥ कपित्थस्यफलानीवहस्तिलेडगतानिच ॥ क्षणमात्रेणराजेन्द्रदैत्यानांवाहिनीषुच ॥ ११ ॥ नदीबभूवसंग्रामेभीषणाक्षतजस्रवा
त् ॥ द्विपग्राहाचोष्ट्रखरकबन्धाश्वादिकच्छपा ॥ १२ ॥ शिशुमाररथाकेशशैवालाभुजसर्पिणी ॥ करमीनामौलिरत्नहारकुण्डलशर्क
रा ॥ १३ ॥ शस्त्रशुक्तिश्छत्रशंखाचामरध्वजसैकता ॥ रथाङ्गावर्तसंयुक्तासेनाद्वयतटावृता ॥ १४ ॥ शतयोजनविस्तीर्णावभौवैतरणीय

वि०खं०७

अ० ३४

॥ ३५ ॥

था ॥ प्रमथाभैरवाभूतावेतालायोगिनीगणाः ॥ १५ ॥ अट्टहासंप्रकुर्वतो नृत्यंतोरणमण्डले ॥ पिवंतोरुधिरंशश्चत्कपालेन नृपेश्वर ॥ १६ ॥
 हरस्यमुण्डमालार्थजगृहुस्ते शिरांसि च ॥ सिंहारूढाभद्रकालीडाकिनीशतसंवृता ॥ १७ ॥ भक्षयंतोरणे दैत्या नट्टहासंचकार ह ॥ विद्या
 धर्यस्त्वम्बरस्थागन्धर्व्योप्सरसस्तथा ॥ १८ ॥ क्षत्रधर्मस्थितान्वीरान्वत्रिरेदेवरूपिणः ॥ परस्परंकलिरभूतासांपत्यर्थमम्बरे ॥ १९ ॥
 ममानुरूपो नायं वदति विबुधलचेतसाम् ॥ केचिद्वीराधर्मपरारणरङ्गान्नचालिताः ॥ २० ॥ ययुर्विष्णुपदं दिव्यं भित्त्वामार्तण्डमण्डलम् ॥
 अनिरुद्धमृधं दृष्ट्वा केचिद्दैत्याः पलायिताः ॥ २१ ॥ केचित्स्वंस्वरं त्यक्त्वा दुद्रुवुस्ते दिशो दश ॥ तदा वृको महादैत्यः खरारूढो भयंकरः
 ॥ २२ ॥ आजगाम नदन्युद्धे धनुषं कारयन्मुहुः ॥ अनिरुद्धस्यापि चापं सिंजिनी सहितं नृपः ॥ २३ ॥ चिच्छेद दशभिर्बाणैर्वृकोऽपि रणदुर्म
 दः ॥ छिन्नधन्वानिरुद्धस्तु द्वितीयं धनुराददे ॥ २४ ॥ चिच्छेद दशभिर्बाणैर्वृकचापं महाबलः ॥ वृकस्त्रिशूलमुद्यम्य रुषाप्रस्फुरिताधरः ॥
 ललज्जिह्वः प्रत्युवाच अनिरुद्धं धन्विनां वरम् ॥ २५ ॥ ॥ दैत्य उवाच ॥ ॥ अद्यैव त्वां हनिष्यामि क्षत्रियं स्वल्पविक्रमम् ॥ त्वया सेना
 हता मेघपश्य विक्रममद्भुतम् ॥ २६ ॥ ॥ अनिरुद्ध उवाच ॥ ॥ ये वदंति मुखेनेह ते कुर्वन्ति न किंचन ॥ अद्यैव त्वां हनिष्यामि पश्य मे विक्रमं
 परम् ॥ २७ ॥ न चेत्त्वांघातयिष्यामि शृणु ताच्छपथं मम ॥ विप्रगोभ्रूण बालानां हत्यामे स्यात्स दैवहि ॥ २८ ॥ ॥ नारद उवा
 च ॥ ॥ वृकोऽपि शपथं कृत्वा खरारूढो महाबलः ॥ जघान तं त्रिशूलेन अनिरुद्धं धन्विनां वरम् ॥ २९ ॥ तच्छूलं वामहस्तेन गृहीत्वा का
 र्ष्णिनं नन्दनः ॥ तताड सहसाराजं वृकं दैत्यं महाबलम् ॥ ३० ॥ त्रिशूलस्तमरिं भित्त्वा खरं भित्त्वा वनिङ्गतः ॥ स सर्पगोमयचयंचपले
 वविदेहराट् ॥ ३१ ॥ खरस्तु पञ्चतां प्राप्तो वृकः समूर्च्छितो भवत् ॥ पुनर्वृकः समुत्थाय गृहीत्वा महतीं गदाम् ॥ ३२ ॥ चूर्णयामास सहसा
 चानिरुद्धरथं बलात् ॥ प्राद्युम्निः शितधारेण खड्गेनारिभुजद्वयम् ॥ ३३ ॥ चिच्छेद भिदुरेणाशुशैलपक्षौ यथा वृषा ॥ तदाभिन्नभुजो दैत्यः प
 द्यामाकं पयन्भुवम् ॥ ३४ ॥ विस्तीर्णवदनं कृत्वा ललज्जिह्वं भयंकरम् ॥ करालदंष्ट्रः प्रपिबन्नाकाशं दैत्यपुंगवः ॥ ३५ ॥ तिमितिमिगिलइ
 वप्राग्रसत्कार्ष्णिनं नन्दनम् ॥ दैत्योदरे कृष्णपौत्रः श्रीकृष्णस्यानुकंपया ॥ ३६ ॥ नममारमहाराज कार्ष्णिनीं नोदरे यथा ॥ वृकोदरे यथा कृ

गर्गसं०

॥ ३६ ॥

ष्णोयथागोपाह्यघोदरे ॥ ३७ ॥ बकोदरेयथाकंसोयथावृत्रोदरेवृषा ॥ हाहाकारेतदाजातेयदुसैन्येविदेहराट् ॥ ३८ ॥ गदोगदांसमादाय
बलदेवानुजोबली ॥ तताडमस्तकेदैत्यंवृकंनाममहाबलम् ॥ ३९ ॥ तदाहतशिरादैत्योरेजेक्षतजविंदुभिः ॥ गरिष्ठजलधाराभिर्यथाविंध्या
चलोत्तप ॥ ४० ॥ फाल्गुनःस्वमसिनीत्वातत्पादौचांजसाहरत् ॥ छिन्नाग्निःसपपातोव्याछिन्नपक्षोयथागिरिः ॥ ४१ ॥ अनिरुद्धस्तदुद
रंभित्वाखड्गेननिर्गतः ॥ जहारतच्छिरश्चायंयथावज्रेणवृत्रहा ॥ ४२ ॥ तदाजयजयारावोयदुसैन्येवभूवह ॥ देवदुंदुभयोनेदुर्नरदुंदुभयस्त
था ॥ ४३ ॥ अनिरुद्धोपरिसुराःपुष्पवर्षप्रचकिरे ॥ कथितंह्यद्भुतंचैतत्किंभूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ ४४ ॥ ॥ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहि
तायांविश्व०नारदबहुलाश्वसंवादे भद्राश्वखण्डगमनेचन्द्रावत्युपाख्याने वृकदैत्यवधोनामचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ बहुलाश्वउवाच ॥ ॥ अहोअत्यद्भुतंयुद्धंमुनेप्राद्युग्निनाकृतम् ॥ वृकेहतेमहादैत्येकिंबभूवरणेपुनः ॥ १ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ वृ
कदैत्यंहतंवीक्ष्यकालनाभोमहासुरः ॥ क्रोडारूढोरणंप्रागाद्धनुष्टंकारयन्मुहुः ॥ २ ॥ अक्रूरंबाणविंशत्यागदंचदशभिःशरैः ॥ अर्जुनंदश
भिर्बाणैर्युगधानंचपंचभिः ॥ ३ ॥ दशभिःकृतवर्माणंकार्णिवाणशतेनवै ॥ अनिरुद्धंचविंशत्यादीप्तिमंतंचपंचभिः ॥ ४ ॥ सांबंचशतबा
णैश्चविव्याधसमरेसुरः ॥ तद्बाणैर्व्याकुलावीराबभूवुर्घटिकाद्वयम् ॥ ५ ॥ हयाश्वपंचतांप्राप्ताशूर्णीभूतारणांगणे ॥ तद्धस्तलाचवंदद्वाप्रसन्नोरु
किमणीसुतः ॥ ६ ॥ कालनाभंसाधुपदैःपूजयामाससंगरे ॥ प्रद्युम्नःस्वधनुर्नीत्वाबाणमेकंसमादधे ॥ ७ ॥ कोदंडमुक्तोविशिखस्तत्क्रोडं
दीर्घरूपिणम् ॥ समुन्नीयभ्रामयित्वास्वल्लोकैलक्षयोजनम् ॥ ८ ॥ आकाशात्पातयामाससमुद्रेभीमनादिनि ॥ प्रद्युम्नोभगवान्साक्षाद्वितीयं
बाणमादधे ॥ ९ ॥ सोपिबाणःसमुन्नीयकालनाभंमहाबलम् ॥ भ्रामयन्पातयामासचंद्रावत्यांबलात्पुरि ॥ १० ॥ कालनाभःप्रपतितःकिंचि
द्रयाकुलमानसः ॥ गृहीत्वाथगदांगुर्वीलक्षभारविनिर्मिताम् ॥ ११ ॥ रणंप्राप्तोयदुबलंपोथयामासदैत्यराट् ॥ गजात्रथान्हयान्वीरान्गदया
वज्रकल्पया ॥ १२ ॥ पातयामासवेगेनमहावातोयथातरून् ॥ कांश्चित्कराभ्यांप्रोन्नीयचिक्षेपगगनेबलात् ॥ १३ ॥ अंबरात्तेनिपेतुःकौरा
जन्वर्षोपलाह्व ॥ तदागदांसमादायसांबोजांबवतीसुतः ॥ १४ ॥ तताडमूर्ध्नितंदैत्यंकालनाभंमहासुरम् ॥ तयोर्युद्धमभूद्धोरंगदाभ्यांरण

वि०खं० ७

अ० ३५

॥ ३६ ॥

मण्डले ॥ १५ ॥ विस्फुल्लिगान्क्षरन्त्यौद्रेगदेचूर्णीवभूवतुः ॥ अन्येगदेसमादायतस्थतुःसंगरेचतौ ॥ १६ ॥ कालनाभस्तदाप्राहसांबजांब
 वतीसुतम् ॥ एकेनापिप्रहारेणजेतुंयोग्योसिमानृप ॥ एकेनापिप्रहारेणहन्मिन्त्वांनात्रसंशयः ॥ १७ ॥ पूर्वप्रहारंकुरुमेइतिसांबोवदद्रणे ॥ का
 लनाभोथगदयासांबमूर्ध्निताडच ॥ १८ ॥ गदोपरिगदांनीत्वासांबोजांबवतीसुतः ॥ जघानगदयादैत्यंकालनाभमुरस्थले ॥ १९ ॥ गद
 याभिन्नहृदयउद्धमन्नुधिरंमुखात् ॥ व्यसुःपपातभूपृष्ठेवज्राहतइवाचलः ॥ २० ॥ अभूजयजयारावःसाधुवादःतसांनृप ॥ देवदुंदुभयोने
 दुर्नरदुंदुभयस्तदा ॥ २१ ॥ सांबसेनोपरिसुराःपुष्पवर्षप्रचकिरे ॥ विद्याधर्यश्चगंधर्वाननृतुश्चजगुर्मुदा ॥ २२ ॥ ॥ इतिश्रीमद्भर्गचार्य
 संहितायांविश्वजित्खण्डेनारदबहुलाश्वसंवादेभद्राश्वखण्डगमनेचन्द्रावत्युपाख्यानेकालनाभदैत्यवधोनामपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥
 ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ कालनाभेथपतितेमहान्कोलाहलोभवत् ॥ उष्ट्राखण्डोमहानाभोदैत्यःप्राप्तेरणाङ्गणे ॥ १ ॥ मुखादग्निंसमसृ
 जन्मायावीदैत्यपुङ्गवः ॥ तेनाग्निनाभूमिवृक्षाजज्वलुश्चदिशोदश ॥ २ ॥ वीराणांकंचुकोष्णीषकटिबंधाङ्गरक्षकाः ॥ प्रजज्वलुर्महाराजमु
 अपुष्पप्रतूलवत् ॥ ३ ॥ समुद्रपट्टनभवैःपीतारुणसितासितैः ॥ हरितैश्चित्रवर्णैश्चसूक्ष्मैःकाश्मीरजैरपि ॥ ४ ॥ हेमरत्नखचिद्भिश्चकंबलैः
 सहितागजाः ॥ प्रजज्वलुर्मृधेराजन्वृक्षैःशैलाइवाग्निना ॥ ५ ॥ शिखारत्नैश्चामरैश्चहारैर्हैमैःपरिच्छदैः ॥ उत्पतंतोहयायुद्धेमृगाइवदवाग्निना
 ॥ ६ ॥ ध्वजानांपट्टिकाभिश्चपताकैर्हैमदामभिः ॥ ज्वलंतश्चरथारेजुःशृंगाणीवाग्निनापरे ॥ ७ ॥ सैन्यंभयातुरंदृष्ट्वादीप्तिमान्कृष्णनंदनः
 ॥ मायावह्निप्रशांत्यर्थंपर्जन्यास्त्रंसमादधे ॥ ८ ॥ बाणाद्विनिर्गतामेघाःसांवर्तकगणाइव ॥ ववृषुर्जलधाराभिर्नदंतोभैरवंरवम् ॥ ९ ॥ आ
 सारेणमहाराजप्रावृट्कालोभवत्क्षितौ ॥ पुंस्कोकिलाकोकिलाश्चमयूराःसारसादयः ॥ १० ॥ मण्डूकाःप्रजगुर्गीर्भिरिंद्रगोपाश्चरोजिरे ॥ इंद्रचापे
 नदामिन्यामैथिलेन्द्रवभौनभः ॥ ११ ॥ इत्थंशांतिंगतेवह्नौमहानाभोमहासुरः ॥ प्राहिणोन्निशितंशूलंरुपादीप्तिमतेत्वरम् ॥ १२ ॥ शूलं
 सर्पमिवायातंदीप्तिमात्रोहिणीसुतः ॥ चिच्छेदत्वसिनायुद्धेफणिनंगरुडोयथा ॥ १३ ॥ दशंतंचोद्भटंचोद्भटंमहानाभस्यवाहनम् ॥ दीप्ति
 मान्स्वेनखड्गेनसंजघानरणाङ्गणे ॥ १४ ॥ द्विधाभूतःपपातोर्व्याखड्गसंछिन्नकन्धरः ॥ जगामपंचतामुष्ट्रोमहानाभस्यपश्यतः ॥ १५ ॥

गर्गसं०
॥ ३७ ॥

महानाभोमहादैत्योगजमारुह्यवेगतः ॥ शूलहस्तःपुनःप्रागान्नादयन्व्योममंडलम् ॥ १६ ॥ दीप्तिमानश्वमारुह्यसैधवंचंचलासितम् ॥ त
डित्प्रभेणखड्गेनवभौश्रीकृष्णनंदनः ॥ १७ ॥ तुरगंपार्ष्णिघातेनप्रोत्पतन्धरणीतलात् ॥ आरूढोगजकुंभांतंगिरिशृंगंयथाहरिः ॥ १८ ॥
खड्गेनशितधारेणदीप्तिमान्कृष्णनंदनः ॥ महानाभस्यसहसाशिरःकायादपाहरत् ॥ १९ ॥ बाणवर्षप्रकुर्वतीसेनांतस्यदुरात्मनः ॥ जघा
नदीप्तिमान्सिंहोगजयूथंयथासिना ॥ २० ॥ केचित्खड्गेनाभिहताःशेषादैत्याःपलायिताः ॥ देवादीप्तिमतोमूर्ध्निपुष्पवर्षप्रचक्रिरे ॥ २१ ॥
जगुःकिन्नरगंधर्वाननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ऋषयोमुनयोदेवास्तुष्टुबुःश्रीहरेःसुतम् ॥ २२ ॥ ॥ इतिश्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायांविश्वजित्खं
डेनारदबहुलाश्वसंवादेभद्राश्वखण्डगमने चन्द्रावत्युपाख्यानेमहानाभवधोनामषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ध ॥
॥ नारदउवाच ॥ ॥ महानाभंमृतंश्रुत्वासेनांवीक्ष्यपलायिताम् ॥ दैत्यस्तिमिंगिलारूढोहरिश्मश्रुःसमाययौ ॥ १ ॥ हरिश्मश्रुर्महादै
त्योरुषाप्रस्फुरिताधरः ॥ उवाचपरुषंवाक्यंयादवानांचशृण्वताम् ॥ २ ॥ ॥ हरिश्मश्रुरुवाच ॥ ॥ यूयंसर्वेपिमेशक्त्यामनुष्याःस्वल्प
विक्रमाः ॥ शस्त्रैर्जयंतोदीनावैपौरुषंकिंभवादृशे ॥ ३ ॥ भवतांबलवान्कोपिविनाशस्त्रंमयासह ॥ करोतिमल्लयुद्धंवैपौरुषंयेनदृश्यते ॥
॥ ४ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ इत्थंदैत्यवचःश्रुत्वाहृद्वातत्प्रोद्धटंवपुः ॥ सर्वेबभूवुस्तेतूष्णींप्रपश्यंतःपरस्परम् ॥ ५ ॥ सर्वेषांपश्यतां
भानुःसत्यभामात्मजोबली ॥ त्यक्त्वाशस्त्राणिसहसातस्थौकृष्णंस्मरन्त्रणे ॥ ६ ॥ तिमिंगिलात्समुत्तीर्यहरिश्मश्रुर्महाबलः ॥ तस्थौतत्सं
मुखेराजन्भुजमास्फोटयत्ततः ॥ ७ ॥ भुजाभ्यांचभुजौबद्धानोदनांचक्रतुर्वलात् ॥ दंतैर्गजाविववनेप्रहरंतौपरस्परम् ॥ ८ ॥ नोदयामा
सतंभानुंसदैत्यःशतयोजनम् ॥ भुजाभ्यांराजराजेन्द्रसिंहःसिंहमिवौजसा ॥ ९ ॥ ततःपुनःकृष्णसुतोहरिश्मश्रुर्महासुरम् ॥ नोदयामासस
हसासहस्रंयोजनंबलात् ॥ १० ॥ कंधरेस्वभुजांकृत्वाकटौचविनिधायतम् ॥ भानुंजानौसंगृहीत्वापातयामासदैत्यराट् ॥ ११ ॥ भानुस्तं
पृष्ठदेशेपिसन्निधायभुजौजसा ॥ गृहीत्वाजंघयोर्दैत्यंपातयामासभूतले ॥ १२ ॥ अथतौपुनरुत्थायभुजावास्फोटयतस्थतुः ॥ त्वरंतौव
लिनौराजन्सुपर्णफणिनाविव ॥ १३ ॥ दैत्यौभुजौजसानीत्वाभानुंश्रीकृष्णनंदनम् ॥ चिक्षेपधृत्वाचरणावाकाशेलक्षयोजनम् ॥ १४ ॥

वि०खं० ७
अ० ३७

॥ ३७ ॥

आकाशात्पतितोभानुःकिञ्चिद्वाकुलमानसः ॥ प्रह्लादइवशैलांगाद्रक्षितःकृपयाहरेः ॥ १५ ॥ हरिश्मश्रुंसंगृहीत्वादीर्घश्मश्रौहरेःसुतः ॥
 भ्रामयित्वाथचिक्षेपव्योम्नितंलक्षयोजनम् ॥ १६ ॥ आकाशात्पतितःसोपि किञ्चिद्वाकुलमानसः ॥ मुखेकृत्वास्वकंकूर्चमुष्टिनातंतताडह ॥
 ॥ १७ ॥ मुष्टामुष्टिरणंराजन्वभूवघटिकाद्वयम् ॥ निष्पिष्टांगोहरिश्मश्रुर्ग्रावाणंभानुमूर्धनि ॥ १८ ॥ चिक्षेपचमहावेगाद्रक्ताक्षःक्रोधमू
 र्च्छितः ॥ भानुर्दुमंसंगृहीत्वाप्राक्षिपत्तस्यमस्तके ॥ १९ ॥ सोपिदुमंसंगृहीत्वाप्राहिणोद्भानुमूर्धनि ॥ हरिश्मश्रुर्महादैत्योरक्ताक्षःक्रोधमू
 र्च्छितः ॥ २० ॥ गजंगृहीत्वाशुंडायांतेनभानुंतताडह ॥ भानुश्चान्यद्गजनीत्वागृहीत्वातद्गजंकरे ॥ २१ ॥ हरिश्मश्रुमहादैत्यंगजेना
 भ्यहनदृढम् ॥ महच्चीत्कारकुर्वन्तंगजनीत्वानिपात्यतम् ॥ २२ ॥ तस्यदन्तौसमुत्पात्यताभ्यांभानुंतताडह ॥ भानुमाकाशवागाहकूर्चै
 मृत्युःकिलास्यच ॥ २३ ॥ वरेणशिवदत्तेनप्रोज्झितोयंमहासुरः ॥ इतिश्रुत्वावचोभानुर्धावन्क्रोधप्रपूरितः ॥ २४ ॥ संगृहीत्वाभुजाभ्यां
 तंपादयोःप्रणदन्मुहुः ॥ भ्रामयित्वामहाराजसर्वेषांपश्यतांसताम् ॥ २५ ॥ पातयामासभूपृष्ठेकमण्डलुमिवार्भकः ॥ मुखात्कूर्चसमुन्नीयस
 मुत्पात्यकरौजसा ॥ २६ ॥ तताडमुष्टिनामूर्ध्निहरिश्मश्रुमहासुरम् ॥ तदामृत्युंगतेदैत्येहरिश्मश्रुनृपेश्वर ॥ २७ ॥ देवदुन्दुभयोनेदुर्न
 रदुन्दुभयस्तदा ॥ अभूजयजयारावोननृतुर्देवनायकाः ॥ २८ ॥ प्रसन्नादिविजाराजन्पुष्पवर्षप्रचकिरे ॥ इत्थंश्रीकृष्णपुत्राणांविक्रमः
 परमाद्भुतः ॥ २९ ॥ मयातेकथितःपुण्यःकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां श्रीविश्वजित्स्वण्डे
 नारदबहुलाश्वसंवादे भद्राश्वखण्डेचन्द्रावत्युपाख्याने हरिश्मश्रुदैत्यवधोनामसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ बहुलाश्वउवाच ॥ ॥ हरिश्मश्रुादिकान्भातृन्मृताञ्ज्ञात्वामहासुरः ॥ शकुनिःकिञ्चकाराग्रेवदतन्मुनिसत्तम ॥ १ ॥ ॥ नारदउवाच ॥
 हरिश्मश्रुहतेराजशकुनिःक्रोधमूर्च्छितः ॥ रणांगेप्राहदैत्यान्भ्रातृशोकपरिप्लुतः ॥ २ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ हेपौलोमाःकाल
 केयाःसर्वेशृणुतमद्वचः ॥ अहोदैवबलंयेनकिन्नभूयाद्विपर्ययः ॥ ३ ॥ कालनाभेनमेभ्रात्रासमुद्रमथनेयमः ॥ जितःपूर्वसोपिदैवान्मनुष्यैरि
 हमारितः ॥ ४ ॥ शम्बरःसूर्यजित्साक्षात्कार्ष्णिनाशिशुनाजितः ॥ उत्कचःशक्रतेजापिमहाबलपराक्रमः ॥ ५ ॥ सोपिबालेनकृष्णेनमा

गर्गसं०
॥ ३७ ॥

महानाभोमहादैत्योगजमारुह्यवेगतः ॥ शूलहस्तःपुनःप्रागान्नादयन्व्योममंडलम् ॥ १६ ॥ दीप्तिमानश्वमारुह्यसैधवंचंचलासितम् ॥ त
डित्प्रभेणखड्गेनवभौश्रीकृष्णनंदनः ॥ १७ ॥ तुरगंपार्ष्णिघातेनप्रोत्पतन्धरणीतलात् ॥ आरूढोगजकुंभांतगिरिशृंगंयथाहरिः ॥ १८ ॥
खड्गेनशितधारेणदीप्तिमान्कृष्णनंदनः ॥ महानाभस्यसहसाशिरःकायादपाहरत् ॥ १९ ॥ बाणवर्षप्रकुर्वतीसेनांतस्यदुरात्मनः ॥ जघा
नदीप्तिमान्सिंहोगजयूथंयथासिना ॥ २० ॥ केचित्खड्गेनाभिहताःशेषादैत्याःपलायिताः ॥ देवादीप्तिमतोमूर्ध्निपुष्पवर्षप्रचकिरे ॥ २१ ॥
जगुःकिन्नरगंधर्वाननृतुश्चाप्सरोगणाः ॥ ऋषयोमुनयोदेवास्तुष्टुबुःश्रीहरेःसुतम् ॥ २२ ॥ ॥ इतिश्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायांविश्वजित्खं
डेनारदबहुलाश्वसंवादेभद्राश्वखण्डगमने चन्द्रावत्युपाख्यानेमहानाभवधोनामषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ६३ ॥
॥ नारदउवाच ॥ ॥ महानाभंमृतंश्रुत्वासेनांवीक्ष्यपलायिताम् ॥ दैत्यस्तिमिगिलारूढोहरिश्मश्रुःसमाययौ ॥ १ ॥ हरिश्मश्रुर्महादै
त्योरुषाप्रस्फुरिताधरः ॥ उवाचपरुषंवाक्यंयादवानांचशृण्वताम् ॥ २ ॥ ॥ हरिश्मश्रुरुवाच ॥ ॥ यूयंसर्वेपिमेशक्त्यामनुष्याःस्वल्प
विक्रमाः ॥ शस्त्रैर्जयंतोदीनावैपौरुषंकिंभवादृशे ॥ ३ ॥ भवतांबलवान्कोपिविनाशस्त्रंमयासह ॥ करोतिमल्लयुद्धंवैपौरुषंयेनदृश्यते ॥
॥ ४ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ इत्थंदैत्यवचःश्रुत्वाहृष्टातत्प्रोद्भटंवपुः ॥ सर्वेबभूवुस्तेतूष्णींप्रपश्यंतःपरस्परम् ॥ ५ ॥ सर्वेषांपश्यतां
भानुःसत्यभामात्मजोबली ॥ त्यक्त्वाशस्त्राणिसहसातस्थौकृष्णंस्मरन्नणे ॥ ६ ॥ तिमिगिलात्समुत्तीर्यहरिश्मश्रुर्महाबलः ॥ तस्थौतत्सं
मुखेराजन्भुजमास्फोटयत्ततः ॥ ७ ॥ भुजाभ्यांचभुजौबद्धानोदनांचक्रतुर्बलात् ॥ दंतैर्गजाविववनेप्रहरंतौपरस्परम् ॥ ८ ॥ नोदयामा
सतंभानुंसदैत्यःशतयोजनम् ॥ भुजाभ्यांराजराजेन्द्रसिंहःसिंहमिवौजसा ॥ ९ ॥ ततःपुनःकृष्णसुतोहरिश्मश्रुर्महासुरम् ॥ नोदयामासस
हसासहस्रंयोजनंबलात् ॥ १० ॥ कंधरेस्वभुजांकृत्वाकटौचविनिधायतम् ॥ भानुंजानौसंगृहीत्वापातयामासदैत्यराट् ॥ ११ ॥ भानुस्तं
पृष्ठदेशेपिसन्निधायभुजौजसा ॥ गृहीत्वाजंघयोर्दैत्यंपातयामासभूतले ॥ १२ ॥ अथतौपुनरुत्थायभुजावास्फोटयत्तस्थतुः ॥ त्वरंतौव
लिनौराजन्सुपर्णफणिनाविव ॥ १३ ॥ दैत्यौभुजौजसानीत्वाभानुंश्रीकृष्णनंदनम् ॥ चिक्षेपधृत्वाचरणावाकाशेलक्षयोजनम् ॥ १४ ॥

वि०खं० ७
अ० ३७

॥ ३७ ॥

आकाशात्पतितोभानुःकिञ्चिद्वाकुलमानसः ॥ प्रह्लादइवशैलांगाद्रक्षितःकृपयाहरेः ॥ १५ ॥ हरिश्मश्रुंसंगृहीत्वादीर्घश्मश्रौहरेःसुतः ॥
 भ्रामयित्वाथचिक्षेपव्योम्नितंलक्षयोजनम् ॥ १६ ॥ आकाशात्पतितःसोपि किञ्चिद्वाकुलमानसः ॥ मुखेकृत्वास्वकंकूर्चमुष्टिनातंतताडह ॥
 ॥ १७ ॥ मुष्टामुष्टिरणंराजन्वभूवघटिकाद्वयम् ॥ निष्पिष्टांगोहरिश्मश्रुर्ग्रावाणंभानुमूर्धनि ॥ १८ ॥ चिक्षेपचमहावेगाद्रक्ताक्षःक्रोधमूर्च्छितः ॥ भानुर्दुमंसंगृहीत्वाप्राक्षिपत्तस्यमस्तके ॥ १९ ॥ सोपिदुमंसंगृहीत्वाप्राहिणोद्भानुमूर्धनि ॥ हरिश्मश्रुर्महादैत्योरक्ताक्षःक्रोधमूर्च्छितः ॥ २० ॥ गजंगृहीत्वाशुंडायांतेनभानुंतताडह ॥ भानुश्चान्यद्गजनीत्वागृहीत्वातद्गजंकरे ॥ २१ ॥ हरिश्मश्रुर्महादैत्यंगजेनाभ्यहनदृढम् ॥ महच्चीत्कारकुर्वन्तंगजनीत्वानिपात्यतम् ॥ २२ ॥ तस्यदन्तौसमुत्पात्यताभ्यांभानुंतताडह ॥ भानुमाकाशवागाहकूर्चैर्मृत्युःकिलास्यच ॥ २३ ॥ वरेणशिवदत्तेनप्रोज्झितोयंमहासुरः ॥ इतिश्रुत्वावचोभानुर्धावन्क्रोधप्रपूरितः ॥ २४ ॥ संगृहीत्वाभुजाभ्यां तंपादयोःप्रणदन्मुहुः ॥ भ्रामयित्वामहाराजसर्वेषांपश्यतांसताम् ॥ २५ ॥ पातयामासभूपृष्ठेकमण्डलुमिवार्भकः ॥ मुखात्कूर्चसमुन्नोयसमुत्पात्यकरौजसा ॥ २६ ॥ तताडमुष्टिनामूर्ध्निहरिश्मश्रुंमहासुरम् ॥ तदामृत्युंगतेदैत्येहरिश्मश्रुनृपेश्वर ॥ २७ ॥ देवदुन्दुभयोनेदुर्नरदुन्दुभयस्तदा ॥ अभूजयजयारावोनृतुर्देवनायकाः ॥ २८ ॥ प्रसन्नादिविजाराजन्पुष्पवर्षप्रचकिरे ॥ इत्थंश्रीकृष्णपुत्राणांविक्रमः परमाद्भुतः ॥ २९ ॥ मयातेकथितःपुण्यःकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीमद्भर्गचार्यसंहितायां श्रीविश्वजित्स्वण्डे नारदबहुलाश्वसंवादे भद्राश्वखण्डेचन्द्रावत्युपाख्याने हरिश्मश्रुदैत्यवधोनामसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ बहुलाश्वउवाच ॥ ॥ हरिश्मश्रुर्वादिभानुभातृन्मृताज्ञात्वामहासुरः ॥ शकुनिःकिञ्चकाराग्रेवदतन्मुनिसत्तम ॥ १ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ हरिश्मश्रुहतेराजशकुनिःक्रोधमूर्च्छितः ॥ रणांगेप्राहदैत्यान्भ्रातृशोकपरिभुतः ॥ २ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ हेपौलोमाःकालकेयाःसर्वेशृणुतमद्वचः ॥ अहोदैवबलंयेनकिन्नभूयाद्विपर्ययः ॥ ३ ॥ कालनाभेनमेभ्रात्रासमुद्रमथनेयमः ॥ जितःपूर्वसोपिदैवान्मनुष्यैरिहमारितः ॥ ४ ॥ शम्बरःसूर्यजित्साक्षात्कार्ष्णिनाशिशुनाजितः ॥ उत्कचःशक्रतेजापिमहाबलपराक्रमः ॥ ५ ॥ सोपिबालेनकृष्णेनमा

गर्गसं०
॥ ३८ ॥

रितोनारदाच्छुतम् ॥ समुद्रमथनेपूर्वमसुराणांचपश्यताम् ॥ ६ ॥ वह्निर्जितोहियेनापिहृष्टःसोपिनिपातितः ॥ यस्याग्नेवरुणः पूर्वयुद्धभी
तःपलायितः ॥ ७ ॥ भूतसन्तापनःसोपिमारितस्तुच्छविक्रमैः ॥ येनपूर्वमहाबुद्धेविक्रमैस्तोषितःशिवः ॥ ८ ॥ सवृकोवृष्णिभिस्तुच्छै
मारितःसङ्गरेत्रवै ॥ महानाभेनमेभ्रात्रादिविवायुर्विनिर्जितः ॥ ९ ॥ मानुषैर्यादवैरत्रमारितःसोपिसाम्प्रतम् ॥ हादैवयेनस्वर्लोकेजितःशक्र
सुतोबली ॥ १० ॥ निपातितःसोपिचात्रहरिश्मश्रुश्चमानवैः ॥ तस्मादयादर्वापृथ्वीकरिष्येशपथोमम ॥ ११ ॥ जरासन्धेनशाल्वेनदन्त
वक्रेणधीमता ॥ शिशुपालेनमित्रेणयुष्माभिःसहितोह्यहम् ॥ १२ ॥ सुतलाच्चसमाहूतैर्दानवैश्चण्डविक्रमैः ॥ देवाञ्जेतुंगमिष्याभिवाणासु
रसमन्वितः ॥ १३ ॥ काष्ण्यादीनुद्भटान्सर्वान्वृष्णीञ्जित्वादुरात्मनः ॥ सस्त्रिकानमरान्वद्धाक्षिपेमेरुगुहामुखे ॥ १४ ॥ गोविप्रसुरसाधूं
श्चछन्दांसिचतपस्विनः ॥ यज्ञंश्राद्धंतितिक्षूंश्चनानातीर्थदयांपुनः ॥ १५ ॥ हनिष्यामिनसन्देहःकरिष्यामिसुखंततः ॥ धन्यःकंसोमहावी
र्योदेवानांविजयीबली ॥ नविद्यतेभूमितलेमित्रंमेपरमःसुहृत् ॥ १६ ॥ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाशकुनिर्युद्धेदानवेन्द्रोमहाबलः ॥
आययौदैत्यसहितःप्रद्युम्नस्यापिसम्मुखे ॥ १७ ॥ महाधनुःसमादायलक्षभारसमंहृढम् ॥ मयेननिर्मितंतज्ज्याटंकारंसचकारह ॥ १८ ॥ धनु
ष्टंकारशब्देनदिग्गजावधिरीकृताः ॥ निपेतुर्गिरयोनेकाविचेलुःसिन्धवोनृप ॥ १९ ॥ ननादसर्वब्रह्माण्डंचकम्पेमण्डलंभुवः ॥ वीरोपरिगता
वीराज्याघोषेणातिविह्वलाः ॥ २० ॥ रणाद्विदुदुबुर्नागाउत्पतन्तोहयामृधे ॥ एवंपलायिताःसर्वैअकस्माद्भयविह्वलाः ॥ २१ ॥ तदाग
दादयोवीराआजग्मुःस्यन्दनेस्थिताः ॥ धनुष्टंकारयंतस्तेमहाबलपराक्रमाः ॥ २२ ॥ शकुनिर्दशभिर्बाणैर्विव्याधार्जुनमाहवे ॥ गाण्डीवी
सरथस्तस्माच्चतुष्क्रोशेपपातह ॥ २३ ॥ गदश्चबाणविंशत्याशकुनिर्युद्धदुर्मदः ॥ चिक्षेपसरथंराजन्नादयन्व्योममण्डलम् ॥ २४ ॥ चत्वा
रिंशच्छरैर्वीरोनिरुद्धंधन्विनांवरम् ॥ विव्याधसरथंराजन्नादयन्व्योममण्डलम् ॥ २५ ॥ साश्वोरथोनिरुद्धस्यषोडशक्रोशमास्थितः ॥ सा
म्बश्चशितबाणैश्चतताडशकुनिर्मृधे ॥ २६ ॥ साम्बोपिसरथोराजन्नम्बरेसमरांगणात् ॥ द्वात्रिंशद्योजनंमार्गंनिपपातविदेहराट् ॥ कार्ष्णिंसमाग
तंहृद्वाशकुनिःक्रोधपूरितः ॥ २७ ॥ सहस्रैर्बाणपटलैःसंजघानरणांगणे ॥ प्रद्युम्नस्यरथोराजन्संभ्रमन्वटिकाद्वयम् ॥ २८ ॥ शतक्रोशेपपातोर्व्या

वि०खं०७
अ० ३८

॥ ३८ ॥

कमण्डलुरिवाहतः ॥ सर्वेविसिष्मुःशकुनेर्बलं दृष्ट्वाथयादवाः ॥ २९ ॥ जघ्रुर्नानाविधैःशस्त्रैर्दैत्यमद्रियथागजाः ॥ गदोर्जुनो निरुद्धस्तुसांबो
 जांबवतीसुतः ॥ ३० ॥ धनुष्टंकारयंतस्तेपुनर्युद्धं समागताः ॥ अथकार्ष्णिर्महाबाहुर्वायुवेगं रथं स्थितः ॥ ३१ ॥ धनुष्टंकारयन् राजन् ॥
 प्राप्तोभूद्रणमण्डलम् ॥ प्रलयार्णवसंवहृभीमसंवर्षनादिनाम् ॥ ३२ ॥ धनुर्ज्याशकुनेःकार्ष्णिश्चिच्छेददशभिःशरैः ॥ सहस्रैश्चसहस्राश्वान्
 रथंचविशिखैःशतैः ॥ ३३ ॥ सारथिबाणविशत्यापातयामासभूतले ॥ ततो रथं समुत्थाप्यहयैरन्यैर्नियोजितम् ॥ ३४ ॥ अन्यंसूतं रथे कृत्वा
 रथमारुह्यदैत्यराट् ॥ संदधेसिंजिनीं राजन्कोदण्डेचण्डविक्रमे ॥ ३५ ॥ शतं बाणान्तसमाकृष्यनिषंगात्पृष्ठतो गतान् ॥ चापे निधाय कर्णात्तमाकृ
 ष्यप्राहमन्मथम् ॥ ३६ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ एतैस्त्वांघातयिष्यामिशत्रुमुख्यं मदोत्कटम् ॥ पश्चात्सेनां हनिष्यामि यदूनां स्वल्पते
 जसाम् ॥ ३७ ॥ ॥ प्रद्युम्न उवाच ॥ ॥ सदा वयःकालबलेन देहिनां प्रयाति छाये वरवेर्मुहुर्मुहुः ॥ तथा च दुःखं च सुखं गतागतं वनाव
 लिर्वायुबलेन खेयथा ॥ ३८ ॥ कृतांकृषिसिञ्चतियांहिसर्वतश्छिनत्ति दात्रेण यथा कृषीवलः ॥ तथा हि कालः स्वकृतां जनावलिं सृजत्ययं पा
 ति गुणैर्विलुंपति ॥ ३९ ॥ इदं करिष्यामि करोम्यभूवं ममेदमस्तीति तदेवमाब्रुवन् ॥ अहं सुखी दुःखयुतः सुहृज्जनो लोकस्त्वहंकारविमोहिता
 सुरः ॥ ४० ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ धन्यस्त्वं राजशार्दूलमुनीन्वाग्भिर्विडं वयन् ॥ स्वभावो दुस्त्यजो नृणां पृथग्भूतस्त्रिभिर्गुणैः
 ॥ ४१ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ एवं ब्रुवाणा वन्योन्यं प्रद्युम्न शकुनीमृधे ॥ युयुधाते मैथिलेन्द्रो शक्रवृत्राविवस्थितौ ॥ ४२ ॥ इति तद्धनुषो
 मुक्तान्विशिखान्सूर्यरश्मिवत् ॥ चिच्छेदकार्ष्णिर्बाणेन कुवाक्येनेव मित्रताम् ॥ ४३ ॥ लक्षभारमर्यागुर्वीगृहीत्वामहतीं गदाम् ॥ जघानमू
 र्ध्नि प्रद्युम्नं शकुनिर्युद्धदुर्मदः ॥ ४४ ॥ प्रद्युम्नो भगवान्साक्षाद्दयावज्रकल्पया ॥ काचपात्रं यथा दण्डस्तद्गदां शतधा करोत् ॥ ४५ ॥ अथ दैत्यो
 रुषाविष्टस्त्रिशूलं च स्फुरद्बुचा ॥ प्रद्युम्नस्याहनन्मूर्ध्नि शब्दमुच्चैः समुच्चरन् ॥ ४६ ॥ त्रिशूलेन हरेः पुत्रस्त्रिशूलं शतधा च्छिनत् ॥ कुंतंतीक्ष्णं श
 कुनये प्राहिणोद्रुक्मिणीसुतः ॥ ४७ ॥ कुंतेन विद्धहृदयः किंचिद्वाकुलमानसः ॥ परिवेण हरेः पुत्रं संतताङ्गणाङ्गणे ॥ ४८ ॥ यमदण्डं ततो
 नीत्वारुक्मिणीनन्दनो बली ॥ चूर्णीचकार दैत्यस्य परिघं परमाद्भुतम् ॥ ४९ ॥ चञ्चलाश्वांश्च सहसा यमदण्डेन वेगतः ॥ सारथिं स्यन्दनं दिव्यं पात

यामासभूतले ॥ ५० ॥ सूतेमृत्युंगतेसाध्वेचूर्णीभूतेरथेनृप ॥ परिघेचमहादैत्यःखड्गंजग्राहरोषतः ॥ ५१ ॥ प्रद्युम्नोपिमहावीरोयमदंडेनमै
थिल ॥ द्विधाचकारतत्खड्गं पन्नगंरुडोयथा ॥ ५२ ॥ यमदंडेनतंदैत्यंस्कंधेकार्ष्णिस्तताडह ॥ तस्याघातेनशकुनिःसद्योमूर्च्छामवापह
॥ ५३ ॥ दैत्यसेनांविवेशाशुश्रीकार्ष्णिःक्रोधमूर्च्छितः ॥ निपातयन्महावीरान्वनंवैश्वानरोयथा ॥ ५४ ॥ गजांस्तुरंगांश्चरथान्दैत्यांस्तानात
तायिनः ॥ पातयामासयमवद्यमदंडेनमाधवः ॥ ५५ ॥ छिन्नपादाश्छिन्नमुखाश्छिन्नङ्गाश्छिन्नबाहवः ॥ दैतेयादनुजायुद्धेमूर्च्छितानिध
नङ्गताः ॥ ५६ ॥ यमरूपधरं दृष्ट्वा प्रद्युम्नंभीमविक्रमम् ॥ त्यक्त्वास्वंस्वरणंकेचिद्दुबुस्तेदिशोदश ॥ ५७ ॥ ॥ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसं
हितायांविश्वजित्खंडे नारदबहुलाश्वसंवादेभद्राश्वखण्डगमनेचन्द्रावत्युपाख्यानेशकुनियुद्धवर्णनंनामाष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥
नारदउवाच ॥ ॥ शकुनिःपुनरुत्थायस्वबलंवीक्ष्यपोथितम् ॥ जग्राहसमहाराजलक्षभारसमंधनुः ॥ १ ॥ निधायबाणंनिशितंकोदं
डेचंडविक्रमे ॥ कार्ष्णिप्राहरणेराजश्शकुनिदैत्यराड्बली ॥ २ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ कर्मप्रधानंजगतीतलेमहत्कर्मैवसाक्षाद्गुरु
रीश्वरःप्रभुः ॥ उच्चावचत्वंभवतीहकर्मणातेनैवराजन्विजयःपराजयः ॥ ३ ॥ गवांसहस्रेषुयथाहिवत्सकःस्वमातरंविन्दतिपश्यतांसताम् ॥
तथाहियेनापिकृतंशुभाशुभंनरेषुतिष्ठत्सुतमेवगच्छति ॥ ४ ॥ ततोविजेष्यामिदृढेनकर्मणारिपुंभवंतंशपथःकृतोमया ॥ सद्यःकुरुत्वंप्रति
कारमेवतद्येनापिनस्याद्भुवितेपराजयः ॥ ५ ॥ प्रद्युम्नउवाच ॥ ॥ कर्मप्रधानंयदिमन्यसेभवान्कालंविनातर्हिफलंचविद्यते ॥ कृ
तेचपाकेयदिविघ्नताक्वचित्सदाबलिष्ठंसमयंविदुःपरे ॥ ६ ॥ पाकप्रकारेसतिपाकसाधनंकदापिकर्तारमृतेनजन्यते ॥ वदंतिकर्तारमतः
परंपरेनकर्मकालंशृणुदैत्यपुंगव ॥ ७ ॥ योगंविदुःकेपियथाह्ययोगतःकथंभवेत्कौकिलपाकसाधनम् ॥ सर्वहिवायोगमृतेवृथाभवेत्काले
तथाकर्तारिकर्मणिस्थिते ॥ ८ ॥ योगेतथाकर्मणिकर्तारिस्थितेकालेविधिःसांख्यमृतेवृथाभवेत् ॥ पाकप्रकाराद्यविचारकृद्यदानत
र्हिपाकस्ययथाप्रसाधनम् ॥ ९ ॥ योगकर्मविधिकारकसांख्यैर्ब्रह्मपूरुषमृतेनहिर्किंचित् ॥ तन्नमामिपरिपूर्णतमांशंयेनविश्वमखिलंविदि
तंखे ॥ १० ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ हेप्रद्युम्नमहाबाहोत्वंसाक्षाज्ज्ञानशेवधिः ॥ तवदर्शनमात्रेणनरोयातिकृतार्थताम् ॥ ११ ॥ येत्वत्संगं

समासाद्यवार्ताकुवान्तनित्यशः ॥ तेषांतुमहिमानंहिवकुं नालंचतुर्मुखः ॥ १२ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाशकुनिर्दैत्योमायावीदैत्य
राड्वली ॥ शिक्षितंमयदैत्येनरौरवास्रंसमादधे ॥ १३ ॥ महोरगादंदशूकावृश्चिकाश्चविषोत्कटाः ॥ कोटिशोनिर्गताराजन्करालारौद्र
रूपिणः ॥ १४ ॥ तैर्दैशितंबलंसर्वफूत्कारैर्मत्ततांगतम् ॥ वीक्ष्यकार्ष्णिर्महाबुद्धिर्गरुडास्त्रंसमादधे ॥ १५ ॥ कोटिशोगरुडाबाणान्नील
कंठाःकलापिनः ॥ अन्येचपक्षिणोभीमानिर्गतास्तस्यपश्यतः ॥ १६ ॥ अग्रसन्नुरगान्युद्धेदंदशूकान्सवृश्चिकान् ॥ दीर्घतुंडावृहत्पक्षाःक्षणा
त्तेऽदृश्यतांगताः ॥ १७ ॥ दैत्योपिराक्षसीमायांगांधर्वीगौह्यकीर्णपुनः ॥ पैशाचींसंदधेराजशकुनिर्युद्धदुर्मदः ॥ १८ ॥ तद्वाणनिर्गताभू
तास्तथाप्रेताश्चकोटिशः ॥ अंगारान्मुमुचुस्तेवैकरालाःकृष्णरूपिणः ॥ १९ ॥ ज्ञात्वाथतामसीमायांपैशाचीमीनकेतनः ॥ सत्त्वास्त्रंसंद
धेबाण्युद्धाकांक्षीहरेःसुतः ॥ २० ॥ तस्माद्विनिर्गताराजन्कोटिशोविष्णुपार्षदाः ॥ जघ्नुःपैशाचींतांमायांपन्नर्गीगरुडोयथा ॥ २१ ॥
मायांदैत्योपिमायावीगौह्यकीर्णसंदधेपुनः ॥ संभूताःकोटिशोमेघागर्जतोभीमरूपिणः ॥ २२ ॥ विष्णुमूत्रपूयरुधिरमेदोमज्जास्थिवर्षिणः ॥
ज्ञात्वाथगौह्यकीर्णमायांप्रद्युम्नोभगवान्हारिः ॥ २३ ॥ तन्नाशार्थमहाराजक्रोडास्त्रंसंदधेत्विषौ ॥ तद्वाणाद्यज्ञवाराहोनिर्गतोवर्चस्स्वनः ॥
॥ २४ ॥ सटाविधूयवेगेनदंष्ट्रयातीक्ष्णयाचनान् ॥ विदारयन्नरेजेवेणून्मत्तगजोयथा ॥ २५ ॥ छित्त्वाथगौह्यकीर्णमायां तत्रैवांतरधीय
त ॥ ततःक्रुद्धोमहदैत्यःशकुनिर्युद्धदुर्मदः ॥ २६ ॥ गांधर्वीमोहिनीमायांचकाररणमण्डले ॥ युद्धंनदृश्यतेतत्रहेमसौधानिकोटिशः ॥
॥ २७ ॥ वस्त्रालंकारयुक्ताभिर्बभूवुःपश्यतांसताम् ॥ विद्याधर्यश्चगन्धर्व्योगायंत्योनृत्यतत्पराः ॥ २८ ॥ मृदंगतालवादित्रैमोहनैरागमि
श्रितैः ॥ हावभावकटाक्षैश्चतोषयंत्योजनान्नृप ॥ २९ ॥ मोहिन्यःसुंदरीरामाःश्यामाःकमललोचनाः ॥ तासांलावण्यरागाभ्यामोहंयाते
षुवृष्णिषु ॥ ३० ॥ गांधर्वीमोहिनीमायांज्ञात्वाकार्ष्णिर्महाबलः ॥ संदधेत्प्रहारार्थेज्ञानास्त्रंरणमण्डले ॥ ३१ ॥ ज्ञानोदयेतदाजातेमोह
नाशोनृपेश्वर ॥ नाशंगतायांमायायांशकुनिःक्रोधमूर्च्छितः ॥ ३२ ॥ राक्षसींसंदधेमायांमायावीदैत्यपुङ्गवः ॥ सपक्षैःपर्वतैराजन्क्षणात्त
च्छादितंनभः ॥ ३३ ॥ महांधकारोऽभूत्पृथ्व्यांपराद्धैचवनैरिव ॥ दग्धवृक्षशिलास्थीनिकबंधरुधिराणिच ॥ ३४ ॥ गदापरिवनिस्त्रिश

मुसलादीनिसर्वतः ॥ अंबराद्वृषुःशैलामेवाइवविदेहराट् ॥ ३५ ॥ रक्षोगणाःशूलहस्ताश्छिदिभिदीतिवादिनः ॥ यातुधानाश्चशतशो
 भक्षयंतोद्विपान्हयान् ॥ ३६ ॥ सिंहव्याघ्रवराहाश्चदृश्यन्तेरणमण्डले ॥ मर्दयंतोनखैर्नागांश्चर्वयंतोवपूंषिवै ॥ ३७ ॥ पलायमानंस्वबलं
 द्वाकार्ष्णिर्महाबलः ॥ जेतुंतांराक्षसीमायांनृसिंहास्त्रंसमादधे ॥ ३८ ॥ आविर्भूतोहरिःसाक्षान्नृसिंहोरौद्ररूपधृक् ॥ स्फुरत्सटोललजिह्वा
 नखलांगूलभूषितः ॥ ३९ ॥ चलद्बालोभीषणास्योहुंकारेणातिभीषणः ॥ सिंहनादंचकुर्वन्वैसंस्थितोरणमंडले ॥ ४० ॥ ननादतेनब्रह्मां
 डंसप्तलोकैर्विलैःसह ॥ विचेलुर्दिग्गजास्ताराराजद्रूखंडमंडलम् ॥ ४१ ॥ गृहीत्वाह्यंबरेशैलान्सवृक्षान्नखरैःखरैः ॥ पातयामासभूपृष्ठेदै
 त्यानांचप्रपश्यताम् ॥ ४२ ॥ रक्षोगणासंगृहीत्वापाटयामासवेगतः ॥ यातुधानगणान्पद्भ्यांसममर्दहरिर्मृधे ॥ ४३ ॥ सिंहान्व्याघ्रान्वराहां
 श्चसंविदार्यनखैःखरैः ॥ चिक्षेपगगनेविष्णुस्तत्रैवांतर्दधेपुनः ॥ ४४ ॥ नाशंगतायांमायायांराक्षस्यांरुक्मिणीसुतः ॥ शंखंदध्मौवि
 जयदंमैथिलेंद्रणांगणे ॥ ४५ ॥ अभूजयजयारावोदुंदुभिध्वनिमिश्रितः ॥ प्रद्युम्नस्योपरिसुराःपुष्पवर्षप्रचक्रिरे ॥ ४६ ॥ स्वमायायांनिर्ग
 तायांशकुनिदैत्यपुंगवः ॥ सरथःसैनिकैःसार्द्धतत्रैवांतर्हितोभवत् ॥ ४७ ॥ मायांचकारदैतेयींभयदैत्यप्रदर्शिताम् ॥ हस्तिशुंडासमांधा
 रांवर्षतोतितडित्स्वनाः ॥ ४८ ॥ सांवर्त्तकगणामेवाआजग्मुःपश्यतांसताम् ॥ क्षणात्सर्वेसमुद्रास्तेचंडवातेनवेपिताः ॥ ४९ ॥
 क्षुभिताऊर्मिसंवर्षावर्तैःप्लावितभूरुजाः ॥ भूमंडलंसजनितंप्लावितंचात्मभिःसमम् ॥ ५० ॥ दृष्ट्वाथयादवाःसर्वेप्रापुस्तत्रभयंबहु ॥
 वदंतोरामकृष्णेतिविस्मृतस्वपराक्रमाः ॥ ५१ ॥ क्षणमात्रेणराजेन्द्रतूष्णींभूताःपराजिताः ॥ तदाकार्ष्णिर्महाबाहुःकोदंडेचंडविक्रमे
 ॥ बाणंनिधायसहसाश्रीकृष्णास्त्रंसमादधे ॥ ५२ ॥ नवार्ककोटिद्युतिमन्महन्महोवीरंजयन्मैथिलयद्विशोदश ॥ समागतंतत्रकुशस्थली
 दिशःस्वयंपरंस्वार्थमिवात्मवांच्छितम् ॥ ५३ ॥ तस्मिन्परेतेजसिनूतनांबुदच्छर्विसुवर्णांबुजरेणुवाससम् ॥ भृंगावलीकूजितकुंतलाव
 लिस्रजंदधानंनववैजयंतीम् ॥ ५४ ॥ श्रीवत्सरत्नोत्तमचारुवक्षसंचतुर्भुजंपद्मविशालवीक्षणम् ॥ स्फुरत्किरीटंवरहारनूपुरंलसन्नवार्क
 द्युतिहेमकुंडलम् ॥ ५५ ॥ विलोक्यदेवंयदवोतिहर्षिताःपरंप्रणेमुःकृतहस्तसंपुटाः ॥ प्रचक्रिरेमैथिलपुष्पवर्षिणोमराजयारावमतीवस

र्वतः ॥ ५६ ॥ स्यशकुनेःसज्यंकोदंडंप्राच्छिनद्रुषा ॥ शार्ङ्गमुक्तेनतच्छार्ङ्गबाणोनैकेनलीलया ॥ ५७ ॥ सच्छिन्नधन्वाशकुनि
 स्त्यक्त्वायुद्धंप्रवर्षितः ॥ हेतिसंहेतिमानेतुंययौचन्द्रावतीपुरीम् ॥ ५८ ॥ ॥ इतिश्रीमद्भ०वि०ना०भद्राश्व०चन्द्रावतीयुद्धेश्रीकृष्णागमनंना
 मैकोनचत्वारिंशोऽध्यायः॥३९॥ नारदउवाच ॥ दैत्येगतेथशकुनौभगवान्कमलेक्षणः ॥ काष्ण्यादियादवान्सर्वानाहूयेत्थमुवाचह ॥ १ ॥
 श्रीभगवानुवाच ॥ दैत्योयंशकुनिःपूर्वसुमेरोःपार्श्वउत्तरे ॥ चतुर्युगंवर्जितान्नस्तपसातोषयच्छिवम् ॥ २ ॥ चतुर्युगेव्यतीतेतुसाक्षादेवोमहे
 श्वरः ॥ प्रसन्नोदर्शनंदत्वावरंब्रूहीत्युवाचह ॥ ३ ॥ नत्वातंशकुनिर्दैत्यःकृतांजलिपुटःशनैः ॥ हृष्टरोमाश्रुपूर्णाक्षःप्राहगद्गदयागिरा
 ॥ ४ ॥ मृतःसन्भूमिसंस्पर्शाद्भूयासंजीविताप्रभो ॥ आकाशेमेमृतिर्देवमाभूयाद्वटिकाद्वयम् ॥ ५ ॥ दैत्येनोक्तोहरःसाक्षादत्वा
 तस्मैवरद्वयम् ॥ पंजरस्थंशुकंदत्वाप्राहदैत्यंनताननम् ॥ ६ ॥ जीवकल्पंशुकंचैनंरक्षदैत्यसदानघ ॥ अस्मिन्मृतेचज्ञातव्यंनिधनं
 स्वंत्वयासुर ॥ ७ ॥ इतिदत्वावरंतस्मैरुद्रश्चांतरधीयत ॥ तस्मादस्यवधोदुर्गोभविष्यतिशुकेमृते ॥ ८ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥
 इत्युक्त्वावीरसदसिभगवान्देवकीसुतः ॥ सुपर्णशीघ्रमाहूयप्राहप्रहसिताननः ॥ ९ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ शृणुताक्षर्यम
 हाबुद्धेगच्छचंद्रावतीपुरीम् ॥ कपटेनशुकंहत्वात्वरमारुह्यतांभवान् ॥ १० ॥ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ अथताक्षर्योमहाबुद्धिर्गत
 श्चंद्रावतीपुरीम् ॥ शतयोजनविस्तीर्णादैत्यसेनासमाकुलाम् ॥ ११ ॥ प्रासादैर्गगनस्पशैर्हेमरत्नमनोहरैः ॥ विचित्रोपवनैराजच्छोभि
 तादैत्यपुंगवैः ॥ १२ ॥ दुर्गेदुर्गेद्वारदेशेरक्षितादैत्यपुङ्गवैः ॥ तांदृष्ट्वागरुडोराजन्सूक्ष्मरूपंदधारह ॥ १३ ॥ अलक्षितोदैत्यवृंदैःप
 श्यन्प्रासादतोलिकाः ॥ उत्पुत्यतनुसूक्ष्मेणशकुनेर्मदिरंगतः ॥ १४ ॥ प्रेक्ष्यशुकंदैत्यजीवंक्षणंतत्रस्थितोभवत् ॥ युद्धार्थंदंशितं
 तत्रशकुनिदैत्यपुंगवम् ॥ १५ ॥ नानाशस्त्रधरवीरंक्रोधपूरितमानसम् ॥ गृहीत्वातंपरिकरेप्राहराजन्मदालसा ॥ १६ ॥ ॥ मदा
 लसोवाच ॥ ॥ राजन्सर्वेपिसुहृदोनुकुलाभ्रातरस्तव ॥ मारिताःसंगरेभर्तःप्रोद्धटादैत्यपुंगवाः ॥ १७ ॥ मयाहियोद्धुंयदुभिरागतो
 भगवान्हारिः ॥ देहितस्मैवलिसद्योयेनश्रेयोह्यवाप्स्यसि ॥ १८ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ हनिष्यामियदून्सैन्यैर्महताभ्रातयेबला

गर्गसं०

॥ ४१ ॥

त ॥ मृत्युर्मेनास्तिभूमध्येशिवस्यापिवरेणमे ॥ १९ ॥ उपद्वीपेचंद्रनाम्निपतंगपर्वतेशुभे ॥ मेजीवरूपीतुशुकोवर्ततेसांप्रतंप्रिये ॥
॥ २० ॥ शंखचूडेनसर्पेणरक्षितोहर्निशंशुकः ॥ एतत्कोपिनजानातिकथंमृत्युश्चमेभवेत् ॥ २१ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ शुकवा
र्तातितःश्रुत्वागरुडोविष्णुवाहनः ॥ उपद्वीपंतुचंद्राख्यंगंतुंतस्मान्मनोदधे ॥ २२ ॥ उत्पतन्गरुडोवेगात्समुद्रस्यतटेगतः ॥ विचिन्वन्द्दी
पचंद्राख्यमाकाशेविचरन्खगः ॥ २३ ॥ शतयोजनविस्तीर्णैसमुद्रेभीमनादिनि ॥ पक्षिराट्सिंहलंप्रापलतावृंदमनोहरम् ॥ २४ ॥ तत्र
पप्रच्छगरुडःकिंनामास्यजनान्प्रति ॥ सिंहलोकमितिश्रुत्वागरुडःप्रोत्पतन्खगः ॥ २५ ॥ लंकांप्राप्तोमहावेगात्रिकूटशिखरेनृप ॥ लंकाज्ञा
त्वाततोवेगात्पांचजन्यंजगामह ॥ २६ ॥ पांचजन्याब्धिनिकटेशुधितःपक्षिराड्बली ॥ प्रसह्यमीनाअग्राहतीक्ष्णयातुंडयाभृशम् ॥ २७ ॥
तत्रचैकोमहान्नक्रोलंबितोयोजनद्वयम् ॥ पादेगृहीत्वागरुडंविचकर्षजलांतरे ॥ २८ ॥ बलेनगरुडस्तस्यचकाराकर्षणंतटे ॥ तयोराक
र्षणंराजन्मिथोभूद्वटिकाद्वयम् ॥ २९ ॥ प्रचण्डवेगोगरुडस्तीक्ष्णयातुण्डयाचतम् ॥ तताडपृष्ठेधृष्टांगंदंडेनयमराडचथा ॥ ३० ॥ नक्र
रूपंविहायाशुसोभूद्विद्याधरोमहान् ॥ नत्वाश्रीगरुडंसाक्षात्प्राहप्रहसिताननः ॥ ३१ ॥ ॥ विद्याधरउवाच ॥ अहंविद्याधरःपूर्वनाम्नावै
हेमकुंडलः ॥ आकाशगंगायांस्नातुंगतोदिविजमंडले ॥ ३२ ॥ तत्रस्नानंप्रकुर्वंतंककुत्स्थंमुनिसत्तमम् ॥ पादेगृहीत्वाहास्येनजलांतर्ग
तवानहम् ॥ ३३ ॥ मांशशापककुत्स्थोपित्वंनक्रोभवदुर्मते ॥ मयाप्रसादितःशीघ्रंप्रसन्नःसत्वरंददौ ॥ ३४ ॥ ताक्ष्यंतुंडप्रहारेणनक्रत्वा
त्वंविमुच्यसे ॥ तस्यशापादद्यमुक्तःकृपयातवसुव्रत ॥ ३५ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाथगतेस्वर्गेविद्याध्रेहेमकुंडले ॥ उ
द्धितोगरुडस्तस्मात्पक्षाभ्यांव्योममंडले ॥ ३६ ॥ हरिणाख्यंचोपद्वीपंप्राप्तवान्वेगतःखगः ॥ अपांतरतमस्तत्रकरोतिविपुलतपः ॥ ३७ ॥
तस्याश्रमेखगेशस्यपक्षचंद्रंपपातह ॥ तं दृष्ट्वाप्राहगरुडमपांतरतमोमुनिः ॥ ३८ ॥ पक्षनिधायमेमूर्ध्निगच्छपक्षिन्यथासुखम् ॥ पक्षनी
त्वागतस्ताक्ष्योद्धृत्वातन्मस्तकेचतम् ॥ ३९ ॥ तत्समानान्पक्षचन्द्राननेकान्सदर्दशह ॥ प्राहातिविस्मितंताक्ष्यमपांतरतमोमुनिः ॥
॥ ४० ॥ ॥ अपांतरतमउवाच ॥ यदायदाहिश्रीकृष्णावतारोभूतदातदा ॥ पक्षोपिगरुडस्यात्रपतत्येकःसदाखग ॥ ४१ ॥ कल्पे

वि०खं०७

अ० ४०

॥ ४१ ॥

कल्पेकृष्णचंद्रावतारोपक्षःपक्षोभूर्धिमसोपिसोपि ॥ आनंत्याद्वाद्यंतवंतंवदंतिपक्षिन्मूर्धनौमिकृष्णायतस्मै ॥ ४२ ॥ ॥ नारदउवाच ॥
 तच्छ्रुत्वाविस्मितस्ताक्षर्योनत्वातमुनिपुंगवम् ॥ द्वीपंरमणकंप्रागादुत्पतन्व्योममंडलात् ॥ ४३ ॥ सर्वेभ्योपिबलिनीत्वाद्वीपमावर्तकंग
 तः ॥ तत्रादिव्येसुधाकुण्डेसुधापीत्वाविराड्बली ॥ ४४ ॥ शुक्रद्वीपंतुसंप्राप्तोपप्रच्छद्वीपचंद्रभाक् ॥ मयाप्रणोदितःपक्षीप्रययावुत्तरांदि
 शम् ॥ ४५ ॥ चन्द्रद्वीपंतुसंप्राप्तःपतंगंपतगेश्वरः ॥ जलदुर्गवाह्निदुर्गवैनतेयोददर्शह ॥ ४६ ॥ जलदुर्गचंचुपुटेसर्वपीत्वाविराड्बली ॥
 वाह्निदुर्गचतेनापिसांत्वयामासमैथिल ॥ ४७ ॥ दरीमुखेशयानायेदैत्यालक्षंसमुत्थिताः ॥ तैःसार्धसमभूद्युद्धंताक्षर्यस्यघटिकाद्वयम् ॥ ४८ ॥
 कांश्चित्पादनसैर्युद्धेविददारखगेश्वरः ॥ कांश्चिदैत्यान्स्वपक्षाभ्यांपातयामासभूतले ॥ ४९ ॥ कांश्चिच्चंचुपुटेनापिगृहीत्वापक्षिराड्बली ॥ पा
 तयित्वागिरेःपृष्ठेचिक्षेपगगनेबलात् ॥ ५० ॥ केचिन्मृतास्तथाशेषादुद्रुवुस्तेदिशोदश ॥ इत्थंदैत्यवधंकृत्वादरीमध्येगतःखगः ॥ ५१ ॥ च
 कारपादविक्षेपंशंखचूडोपरिस्फुरन् ॥ शंखचूडोपिगरुडंढद्वासोतिप्रधर्षितः ॥ ५२ ॥ शुकंजलेपंजरस्थंशीघ्रंत्यक्त्वापलायितः ॥ चंचुदेशे
 नतंनीत्वाशुकंसद्यःसपंजरम् ॥ ५३ ॥ प्रोत्पतन्नंबरेराजन्युद्धेगन्तुमनोदधे ॥ पलायितानांदैत्यानांतावत्कोलाहलोमहान् ॥ ५४ ॥
 शुकोनीतःशुकोनीतोवदतामंबरेनृप ॥ तच्छब्दोदिक्षुसैन्यानांगतःशब्दस्तुशृण्वताम् ॥ ५५ ॥ दिविभूमौसर्वतोपिब्रह्मांडेपिप्रपूरितः ॥
 शुकोनीतइतिश्रुत्वाशकुनिःशंकितोसुरः ॥ ५६ ॥ शूलंधृत्वाततःसद्यश्चंद्रावत्यांसमुत्थितः ॥ गरुडेनशुकोनीतःश्रुत्वाक्रुद्धःसमन्वया
 त् ॥ ५७ ॥ तच्छूलताडितस्ताक्षर्योनजहौमुखतःशुकम् ॥ सप्तद्वीपान्सप्तसिंधून्निरीक्षन्सगतःखगः ॥ ५८ ॥ तमन्वधावदैत्येद्रोदिक्षु
 दिक्षुदिशान्तरे ॥ भ्रमन्नागान्तकोराजन्नाकाशकोटियोजनम् ॥ ५९ ॥ दैत्यत्रिशूलक्षतभृन्नजहौमुखतःशुकम् ॥ सपंजरःशुकोराजन्ना
 काशाल्लक्षयोजनम् ॥ ६० ॥ पपातोपलवद्वेगात्सुमेरोगिर्गिरिमूर्धनि ॥ पंजरोंगारवत्तत्रव्यशीर्णोभूद्यसुःशुकः ॥ ६१ ॥ गरुडोथम
 हायुद्धेकृष्णपार्श्वसमागतः ॥ दैत्यःखिन्नमनाराजन्पुरीचन्द्रावतीययौ ॥ ६२ ॥ ॥ इति०श्रीगर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खण्डे
 नारदबहुलाश्वसंवादे भद्राश्वगमने चन्द्रावतीयुद्धोपाख्याने गरुडागमोनामचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ६३ ॥

॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ दैत्याञ्छेषान्समानीय नाना युद्धधरो वली ॥ उच्चैः श्रवसमारुह्य हयं दिव्यं मनोहरम् ॥ १ ॥ धनुष्टंकारयन्वीरः
 शकुनिः क्रोधमूर्च्छितः ॥ आययौ संमुखे योद्धुं श्रीकृष्णस्यापि संमुखे ॥ २ ॥ पुनः प्राप्तं दैत्यसैन्यैः शकुनियुद्धदुर्मदम् ॥ तं वीक्ष्य वृष्णयः स
 र्वे जगृहुः स्वायुधानि च ॥ ३ ॥ दैत्यानां यदुभिः सार्द्धं घोरं युद्धं बभूव ह ॥ वीरैः संयुयुधुर्वीराः सिंहाः सिंहैरिवाहवे ॥ ४ ॥ सर्वेषामग्रतः प्राप्तः
 कोदण्डं नादयन्मुहुः ॥ शकुनिर्मैव वद्राजं श्वक्रेनाराचदुर्दिनम् ॥ ५ ॥ बाणान्धकारे संजाते भगवान्गरुडध्वजः ॥ शार्ङ्गशार्ङ्गेण धनु
 षायथैद्रेण घनो बभौ ॥ ६ ॥ श्रीकृष्णो भगवान्साक्षाच्छकुनेरसुरस्य च ॥ चिच्छेद बाणपटलं बाणेनैकेन लीलया ॥ ७ ॥ आकृष्य कर्ण
 पर्यंतं कोदण्डं शकुनिर्मृधे ॥ तताड दशभिर्बाणैः श्रीकृष्णं हृदि मैथिल ॥ ८ ॥ प्रलयाब्धिं महावर्तं भीमसंघर्षनादिनीम् ॥ धनुर्ज्यां शकुनेः शौरिश्चिच्छे
 द दशभिः शरैः ॥ ९ ॥ मायावी शकुनिर्दैत्यः शतरूपी बभूव ह ॥ युयोधहरिणायुद्धे सर्वेषां पश्यतां नृप ॥ १० ॥ सहस्राणि स्वरूपाणि धृत्वा
 साक्षाद्धरिः स्वयम् ॥ युयुधेतेन दैत्येन तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ११ ॥ मय दैत्येन रचितं त्रिशूलं ज्वलनप्रभम् ॥ भ्रामयित्वाथ हरये प्राहिणो दैत्य
 राड्बली ॥ १२ ॥ ततः क्रुद्धो महाबाहुः परिपूर्णतमो हरिः ॥ चिच्छेद तं तीक्ष्णतुण्डः पन्नगं गरुडो यथा ॥ १३ ॥ ततः क्रुद्धो महाबाहुर्गदां चि
 क्षेपमूर्द्धनि ॥ हयात्तम्पातयामास गदया वज्रकल्पया ॥ १४ ॥ गदाप्रहारव्यथितः क्षणं मूर्च्छाङ्गतो सुरः ॥ गृहीत्वा स्वाङ्गदां युद्धे युयुधेमाध
 वेन वै ॥ १५ ॥ तयोर्युद्धमभूद्धोरंगदाभ्यां रणमण्डले ॥ अभूच्चटचटारावो वज्रनिष्पेषवत्किल ॥ १६ ॥ श्रीकृष्णगदया तस्य चूर्णाभूता ग
 दाभुवि ॥ विरेजे गारवत्तत्र सर्वेषां पश्यतां मृधे ॥ १७ ॥ त्यक्त्वा शस्त्राणि सर्वाणि बाहुभ्यां युयुधे मृधे ॥ गिरिदर्या यथा सिंहौ वने मत्तौ गजावु
 भौ ॥ १८ ॥ रणमध्ये तथा तौ द्वौ युयुधाते परस्परम् ॥ श्रीकृष्णं नोदयामास शकुनिः शतयोजनम् ॥ १९ ॥ हरिस्तं प्रेषयामास सहस्रं योजनं
 भुवि ॥ गृहीत्वा भुजयोस्तं वै भुजाभ्यां भुवनेश्वरः ॥ २० ॥ पातयामास भूपृष्ठेकमण्डलुमिवार्भकः ॥ किञ्चिद्व्यथा गतो दैत्यो गृहीत्वा जारुधि
 गिरिम् ॥ २१ ॥ प्राहिणोच्चदुराचारः शकुनिर्युद्धदुर्मदः ॥ समागतं गिरिं वीक्ष्य भगवान्कमलेक्षणः ॥ २२ ॥ हंसर्षभं गिरिं नीत्वा प्राहिणोद्भु
 वनेश्वरः ॥ जयशब्दं प्रकुर्वतावन्योन्यं ताडयन् गिरिम् ॥ २३ ॥ चूर्णयामास तूराजं स्तथा चंद्रावर्तपिुरीम् ॥ तदा दैत्यो तिसंक्रुद्धो गृहीत्वा खड्गं च

र्मणी ॥ २४ ॥ आययौसंमुखेराजञ्जलीकृष्णस्यमहात्मनः ॥ शार्ङ्गशार्ङ्गसंगृहीत्वाथार्द्धचंद्रमुखंशरम् ॥ २५ ॥ संदधेसहसायुद्धेग्रीष्ममार्तं
 डसन्निभम् ॥ शार्ङ्गमुक्तोदिव्यबाणोद्योतयन्मंडलंदिशाम् ॥ २६ ॥ शकुनेर्मस्तकंछित्त्वाभूमिभित्त्वातलंगतः ॥ व्यसुर्भूत्वातदादैत्यःप
 तितोरणमंडले ॥ २७ ॥ भूमिस्पर्शात्सजीवोभूत्क्षणमात्रेणमैथिल ॥ करेणादायमुंडंस्वंस्वकबंधेनिधायसः ॥ २८ ॥ युद्धंकर्तुंसमुत्तस्थौ
 तदद्भुतमिवाभवत् ॥ इत्थंकृष्णेननिहतःसप्तवारंमहासुरः ॥ २९ ॥ भूमिस्पर्शात्सजीवोभूद्वाहुवत्पुनरुत्थितः ॥ एकाकीयादवकुलंसंहारं
 कर्तुमुद्यतः ॥ ३० ॥ विवेशाशुमहादैत्योवनेवह्निरिवप्रभुः ॥ सतुरंगान्महावीरान्सशस्त्रानुत्कटान्गजान् ॥ ३१ ॥ संगृहीत्वाभुजाभ्यां
 खेप्राक्षिपल्लक्षयोजने ॥ कांश्चिद्गजान्मुखेधृत्वास्कंधयोरुभयोरपि ॥ ३२ ॥ कक्षयोरुभयोदैत्योवभौकालाग्निरुद्रवत् ॥ पद्भ्यांकराभ्यांदैत्य
 स्यनाशंयातेबलेमृधे ॥ ३३ ॥ हाहाकारोमहानासीच्छ्रीकृष्णस्यमहात्मनः ॥ तदैवभगवान्सक्षाच्छ्रीकृष्णोविश्वरक्षकः ॥ सुदर्शनास्त्रं
 प्रायुक्तसाधूनांरक्षणायवै ॥ ३४ ॥ तद्धस्तमुक्तंनिशितंसुदर्शनंलयार्ककोटिद्युतिमज्ज्वलत्प्रभम् ॥ जहारसद्यःशकुनेर्दंढशिरोयथाचवृत्रस्य
 पविर्महामृधे ॥ ३५ ॥ तावद्गृहीत्वाशकुनिर्मृधेहरिःचिक्षेपसद्योमृतमंबरबलात् ॥ उत्क्षेपणंभोःकुरुतेषुभिर्दिविदून्गिराश्रीपतिरित्युवा
 च ॥ ३६ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ इत्थंहरेर्वचःश्रुत्वासर्वेयादवपुंगवाः ॥ अंबरात्प्रपतंतंतंतेडुर्बाणैःस्फुरत्प्रभैः ॥ ३७ ॥ दैत्योदीप्तिम
 तोबाणैरंबरेशतयोजनम् ॥ गतःकंदुकवद्राजत्रूर्ध्वलोकस्यपश्यतः ॥ ३८ ॥ सांबस्यापिसबाणेनसहस्रंयोजनंगतः ॥ पुनस्तमापतंतंखा
 जघानत्विषुणार्जुनः ॥ ३९ ॥ तेनबाणेनदैत्येद्रोयोजनंचायुतंगतः ॥ अनिरुद्धस्यबाणेनलक्षयोजनमास्थितः ॥ ४० ॥ प्रद्युम्नस्यापिबाणे
 ननियुतंयोजनंगतः ॥ पुनस्तमापतंतंखाद्रीक्ष्ययोगेश्वरेश्वरः ॥ ४१ ॥ बाणंसमादधेतेनगतःखेकोटियोजनम् ॥ एवंखेसंस्थितेदैत्येव्यतीते
 प्रहरद्वये ॥ ४२ ॥ द्वितीयेनापिबाणेनतंजघानहरिःस्वयम् ॥ सबाणस्तंभ्रामयित्वादिक्षुवैकोटियोजनम् ॥ ४३ ॥ समुद्रेपातयामास
 वातःपद्ममिवप्रभुः ॥ एवमृतेतदादैत्येतज्ज्योतिर्निर्गतंस्फुरत् ॥ ४४ ॥ सर्वतोपिभ्रमद्राजञ्जलीकृष्णेलीनतांगतम् ॥ तदाजयजयारा
 वोदिविभूमौवभूवह ॥ ४५ ॥ विद्याधर्यश्चगंधर्व्योननृतुःखेसुखान्विताः ॥ जगुःकिन्नरगंधर्वास्तुष्टुबुःसिद्धचारणाः ॥ ४६ ॥ ऋषयोमुन

गर्गसं०

॥ ४३ ॥

यः सर्वेप्रशंसुर्हरिपरम् ॥ ब्रह्मरुद्रेद्रसूर्याद्याःसर्वेतत्रसमागताः ॥४७॥ श्रीकृष्णस्योपरिसुराःपुष्पवर्षप्रचक्रिरे॥४८॥ इ०ग०सं०वि०ना०ब०
सं०भ्रद्राश्वखंडगमनेचंद्रावतीयुद्धोपाख्यानेशकुनिदैत्यवधोनामैकचवारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ पलायितेषुशेषेषुदैत्ये
पुरणमंडलात् ॥ वीणावेणुमृदंगादीन्नादयन्दुदुभीन्हरिः ॥ १ ॥ गीयमानोयादवेन्द्रैःसूतमागधवंदिभिः ॥ स्वपुत्रैर्यादवैःसार्द्धैस्वसैन्यपरिवारि
तः ॥ २ ॥ शंखचक्रगदापद्मशार्ङ्गेषुधिविराजितः ॥ प्रविवेशसुरैःसार्द्धैःपुरीचंद्रावतीप्रभुः ॥ ३ ॥ दुःखार्ताभर्तारिमृतेरुदंतीकरुणंबहु ॥ अंकेगृही
त्वाशकुनेःसुतंराज्ञीमदालसा ॥ ४ ॥ श्रीकृष्णचरणेबालंनिधायाशुकृतांजलिः ॥ अश्रुपूर्णमुखीदीनाहरिनत्वाजगादह ॥ ५ ॥ मदालसोवाच ॥
भारावतारायभुविप्रभोत्वंजातोयदूनांकुलआदिदेवः ॥ असिष्यसेपासिभवंनिधायगुणैर्नलितोसिनमामितुभ्यम् ॥ ६ ॥ मदात्मजंपालयभी
तभीतममुष्यहस्तंकुरुशीर्ष्णिदेव ॥ भर्त्राकृतंमेकिलतेपराधंक्षमस्वदेवेशजगन्निवास ॥ ७ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ इत्युक्तोभगवांस्तस्यमूर्ध्नि
कृत्वाकरद्वयम् ॥ सर्वचन्दावतीराज्यंददौतस्मैमहामनाः ॥ ८ ॥ दत्त्वाकल्पांतमायुष्यंभक्तिज्ञानंविरक्तिमत् ॥ शकुनेःशिशवेकृष्णःस्वमा
लांप्रददौशुभाम् ॥ ९ ॥ उच्चैःश्रवोहयोरत्नंकामधेनुःसुरद्रुमः ॥ आहतायेशकुनिनापुरायुद्धेपुरंदरात् ॥ १० ॥ पुरंदरायतान्प्रादात्प्रय
त्नाच्छ्रीजनार्दनः ॥ गोविप्रसुरसाधूनांछंदसांपालकःस्वयम् ॥ ११ ॥ ॥ बहुलाश्वउवाच ॥ ॥ केऽमीदैत्याःपूर्वकालेशकुन्याद्याम
हाबलाः ॥ देवर्षेमेपरंचित्रंकस्मान्मोक्षमुपागताः ॥ १२ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ ब्रह्मकल्पेपुराराजगन्धर्वैःपुरावसुः ॥ आसी
त्तस्यशुभाःपुत्रावभूवुर्नवचौरसाः ॥ १३ ॥ कन्दर्पसमलावण्यादिव्यभूषणभूषिताः ॥ नित्यंजगुर्ब्रह्मलोकेगीतवाद्यविशारदाः ॥ १४ ॥
मन्दारोमन्दरोमन्दोमन्दहासोमहाबलः ॥ सुदेवःसुधनःसौधःश्रीभानुरितिविश्रुताः ॥ १५ ॥ एकदामोहितेपुत्रीवाग्देवीवीक्ष्यवेधसि ॥ ज
हसुस्तेस्वमनसिपुरावसुसुताश्रये ॥ १६ ॥ सुरज्येष्ठापराधेनगतायोर्निचतामसीम् ॥ वाराहोथहिरण्याक्षो पत्न्यांतेजज्ञिरेनव ॥ १७ ॥ शकु
निःशम्बरोहृष्टोभूतसन्तापनोवृकः ॥ कालनाभोमहानाभोहरिश्मश्रुस्तथोत्कचः ॥ १८ ॥ एकदागृहमायान्तमपांतरतमंमुनिम् ॥ नत्वास
म्पूज्यविधिवत्प्रप्रच्छुरिदमादरात् ॥ १९ ॥ ॥ दैत्याऊचुः ॥ ॥ श्रुतंशुकमुखाद्ब्रह्मन्कैवल्येशोहरिःस्वयम् ॥ ददातिमोक्षंभगवा

वि०खं० ७

अ० ४२

॥ ४३ ॥

नभक्तानां भक्तवत्सलः ॥ २० ॥ अस्माभिर्न कृता भक्तिरासुरीयोनिमास्थितैः ॥ दुःसङ्गनिरतैर्दुष्टैः कथं मोक्षो भवेदिह ॥ २१ ॥ उपायं वद
 नो ब्रह्मन्कल्याणस्य परस्य च ॥ कल्याणार्थं विचरसि दीनानां जगति प्रभो ॥ २२ ॥ ॥ अपान्तरतम उवाच ॥ ॥ गुणानां भो पृथग्भा
 वैर्यै भजन्ति हरिं परम् ॥ तैस्तैः प्रापुः परं दैत्यानिर्गुणं मोक्षनायकम् ॥ २३ ॥ ऐक्यं च सौहृदं स्नेहं भयं क्रोधं स्मरन्तथा ॥ विधाय पूर्वं सततं श्रीकृ
 ष्णे लीनतांगताः ॥ २४ ॥ पृश्निगर्भस्य संबंधात्प्रजानां पतयो यथा ॥ कायाधवः सौहृदाच्च स्नेहाच्च सुतपामुनिः ॥ २५ ॥ भयाद्धिरण्यकशिपुः
 क्रोधाद्द्वश्च पितासुरः ॥ स्मराच्च श्रुतयः प्रापुर्योगिनां दुर्लभम् परम् ॥ २६ ॥ येन केनापि भावेन श्रीकृष्णे धारयेन्मनः ॥ भक्तियोगेन तद्धामयदे
 भिः प्राप्यते सुराः ॥ २७ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा तर्हि ते राजन् अपान्तरतमे मुनौ ॥ चक्रुर्वैरंशकुन्याद्याः परिपूर्णतमे हरौ ॥ २८ ॥
 ते प्रापुर्वैरभावेन श्रीकृष्णं परमेश्वरम् ॥ न चित्रं विद्धि राजेन्द्र कीटः पेशस्कृतं यथा ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीमद्भगवद्गीतासंहितायां श्रीविश्वजित्खण्डे
 नारदबहुलाश्वसंवादे चन्द्रा० शकुन्यादिपूर्वजन्मकथने भद्राश्वखण्डविजयो नाम द्विचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥
 ॥ इत्थं खण्डं तु भद्राश्वं जित्वा श्रीयादवेश्वरः ॥ यदुभिः सैनिकैः सार्द्धमिलावृतमथाययौ ॥ १ ॥ विभातियत्रैव गिरीन्द्रराजो भूपद्मगोलस्य च क
 र्णिकेव ॥ स्फुरद्युतिः स्वर्णमयः सुमेरुः सुरालयो मैथिलरत्नसानुः ॥ २ ॥ तं सर्वतो मन्दरमेरुमन्दरौ सुपार्श्वे एवं कुमुदश्चतुर्थकः ॥ विभातिसैको
 गिरिभिर्नगेश्वरश्चतुष्पदार्थैश्च मनोरथा इव ॥ ३ ॥ जांबूनदं जंबुभवं हियत्रयतः स्वतः सिद्धिभवं सुवर्णम् ॥ यत्रारुणोदारुण्यनदी च जाता यद्धारि
 पानाद्व्युतिचामयत्वम् ॥ ४ ॥ कदम्बजातामधुपंचधारायासान्तुपानेन नृणां कदापि ॥ शीतोष्णवैवर्ण्यपरिश्रमाद्यादौर्गन्ध्यभावानभवंति
 राजन् ॥ ५ ॥ यदुद्भवाः कामदुधानदाश्चरत्नान्नवासः शुभभूषणानि ॥ शय्यासनादीनि फलानियानि दिव्यानि तानित्वथ चार्पयन्ति ॥ ६ ॥ एवं च त
 त्रोर्ध्ववनं प्रसिद्धं संकर्षणो यत्र विराजते ॥ शिवः सदा सौरमते प्रियाभिः स्त्रीभावतां यांति जनास्तु तत्र ॥ ७ ॥ हैमांबुजापीतवसंतवायुभिरेजल्लतैला
 विलवं गजालैः ॥ देवद्रुमामोदमदांधपट्पदैरिलावृतं खंडमतीवरेजे ॥ ८ ॥ पश्यन्भुवं स्वर्णमयीं मनोहरां वैडूर्यरत्नांकुरवृंदचित्रिताम् ॥ इलावृतं
 पूर्णमलंकृतं सुरैर्विजित्य खंडं जगृहे बलिहरिः ॥ ९ ॥ श्रीशोभनो नाम पुराकृते युगे जामातृको भून्मुचकुंदभूभृतः ॥ एकादशीयः समुपोष्य भारते

प्राप्तः स देवैः किल मंदराचले ॥ १० ॥ अद्यापि राज्यं कुरुते कुबेरवद्राज्ञायुतो सौ किल चन्द्रभागया ॥ नीत्वा बलिं देववरस्य संमुखे समाययौ मैथिलं
सुंदरः परः ॥ ११ ॥ प्रदक्षिणीकृत्य हरिं यदूत्तमं पादारविंदे पतितो थशोभनः ॥ भक्त्या प्रणम्या शुबलिं महात्मने दत्वा ययौ मैथिलं मंदराचलम्
॥ १२ ॥ ॥ बहुलाश्व उवाच ॥ ॥ शोभने च नृपेयाते भगवान्मधुसूदनः ॥ अग्रे च कारकिं देवो वद देवर्षि सत्तम ॥ १३ ॥ ॥ नारद
उवाच ॥ सरोवरं परं दिव्यं तस्मिन्मंदरसानुनि ॥ सौवर्णपंकजं वीक्ष्य किरीटी प्राह माधवम् ॥ १४ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ कांचनी
भिलताभिश्च सौवर्णैः पंकजैर्वृतम् ॥ वद मां देवकीपुत्रकस्येदं कुण्डमद्भुतम् ॥ १५ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ पृथुः पूर्वो राजराजः स्वा
यंभुवकुलोद्भवः ॥ तताप स तपो दिव्यं तस्येदं कुण्डमद्भुतम् ॥ १६ ॥ अस्य पीत्वा जलं सद्यः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ स्नात्वा स द्धाम परमं याति
पार्थ नरेतरः ॥ १७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा भगवान् साक्षात्तपोभूमिं जगाम ह ॥ सरूपास्तत्र नृत्यंति सर्वास्ता ह्यष्टसिद्धयः ॥
तान् वीक्ष्य चोद्धवः प्राह भगवंतं सनातनम् ॥ १८ ॥ ॥ उद्धव उवाच ॥ ॥ कस्येयं सुतपोभूमिर्मंदराचलसन्निधौ ॥ मूर्तिमत्यो विराजंत्यः
काः स्त्रियो वद हे प्रभो ॥ १९ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ स्वायंभुवेन मनुना तपश्चात्र कृतं पुरा ॥ तस्येयं सुतपोभूमि रद्यापि श्रेयसी बहु
॥ २० ॥ सदा त्रैवहिवर्तते नार्यो यास्त्वष्टसिद्धयः ॥ अत्र प्राप्तस्य कस्यापि स्वतस्ताश्च भवंति हि ॥ २१ ॥ अत्र क्षणेन तपसा देवत्वं याति मान
वः ॥ तपोभूमेऽश्च माहात्म्यं वक्तुं नालं चतुर्मुखः ॥ २२ ॥ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा भगवान्कृष्णः स्वसैन्यपरिवारितः ॥ जगाम प्रोत्कटा
न्देशान् दुदुंभीना दयन्मुहुः ॥ २३ ॥ हिरण्यकशिपुर्दैत्यो यत्र ते पेतपः पुरा ॥ यत्र लीलावती नाम वर्तते कांचनीपुरी ॥ २४ ॥ लीलावतीश्वरः साक्षाद्भी
तिहोत्रो हुताशनः ॥ नित्यं राज्यं प्रकुरुते मूर्तिमान्भुविसुव्रतः ॥ २५ ॥ सोऽपि श्रीकृष्णचंद्राय पुरुषाय महात्मने ॥ बलिं दत्वा परां शश्वत्स्तु
तिं च क्रेधनं जयः ॥ २६ ॥ इत्थं पश्यन् देवदेवः सर्ववर्षमिलावृतम् ॥ जगाम वेदनगरं जंबूद्वीपं मनोरमम् ॥ २७ ॥ मूर्तिमान्यत्र निगमो दृश्यते स
र्वदैवहि ॥ तत्सभायां सदा वाणीवीणापुस्तकधारिणी ॥ २८ ॥ गायंती कृष्णचरितं सुभगं मंगलायनम् ॥ उर्वशी पूर्वचित्त्याद्या नृत्यं त्यप्स
रसो नृप ॥ २९ ॥ हावभावकटाक्षैश्च तोषयंत्यः श्रुतीश्वरम् ॥ अहं विश्वावसुश्चैव तुंबुरुश्च सुदर्शनः ॥ ३० ॥ तथा चित्ररथो ह्येते वादित्रा

णिमुहुर्महुः ॥ वेणुवीणामृदंगानिमुख्यष्टियुतानिच ॥ ३१ ॥ तालदुंदुभिभिःसार्द्धवादयंतियथाविधि ॥ ह्रस्वदीर्घप्लुतोदात्तानुदात्तस्व
 रितानृप ॥ ३२ ॥ सानुनासिकभेदश्चतथानिरनुनासिकः ॥ एतैरष्टादशैर्भेदैर्दीयंतेश्रुतयःपरैः ॥ ३३ ॥ मूर्तिमंतोविराजंतेतत्रवेदपुरेनृप
 ॥ अष्टौतालाःस्वराःसप्ततथाग्रामत्रयंनृप ॥ ३४ ॥ वसंतिवेदनगरेमूर्तिमंतःसदैवहि ॥ भैरवोमेघमल्लारोदीपकोमालकंसकः
 ॥ ३५ ॥ श्रीरागश्चापिहिंडोलोरागाःषट्संप्रकीर्तिताः ॥ पंचभिश्चप्रियाभिश्चतनुजैरष्टभिःपृथक् ॥ ३६ ॥ मूर्तिमंतस्तुतेतत्रविचरंतिन
 रेश्वर ॥ भैरवोबभ्रुवर्णश्चमालकंसःशुकद्युतिः ॥ ३७ ॥ मयूरद्युतिसंयुक्तोमेघमल्लारएवहि ॥ सुवर्णाभोदीपकश्चश्रीरागोरुणवर्णभृत् ॥
 हिंडोलोदिव्यहंसाभोराजतेमिथिलेश्वर ॥ ३८ ॥ ॥ बहुलाश्चउवाच ॥ ॥ तालानांचस्वराणांचग्रामाणांमुनिसत्तम ॥ नृत्यानांकतिभेदाये
 नामभिःसहितान्वद ॥ ३९ ॥ ॥ श्रीनारदउवाच ॥ ॥ रूपकश्चंचरीकश्चतालःपरमठःस्मृतः ॥ विराटःकमठश्चैवकल्लीकश्चझांटी
 ज्जटा ॥ ४० ॥ निषादर्षभगांधारषड्जमध्यमधैवताः ॥ पंचमश्चेत्यमीराजन्तस्वराःसप्तप्रकीर्तिताः ॥ ४१ ॥ माधुर्यमथगांधार्यध्रौव्यं
 ग्रामत्रयंस्मृतम् ॥ रासंचतांडवंनाट्यंगांधर्वकैन्नरंतथा ॥ ४२ ॥ वैद्याधरंगौह्यकंचनृत्यमाप्सरसंनृप ॥ हावभावानुभावैश्चदशभिश्चाष्टभेद
 वत् ॥ ४३ ॥ सारंगममथान्यानिस्वरगम्यंपदंस्मृतम् ॥ एतत्तेकथितंराजन्किंभूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ ४४ ॥ ॥ इति श्रीमद्भगवाचार्यसंहितायां
 विश्वजित्खंडे नारदबहुलाश्चसंवादे इलावृतखंडगमने सुंदरतपोदेशविजयेवेदनगरवर्णनंनामत्रिचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ६३ ॥
 ॥ बहुलाश्चउवाच ॥ रागिणीनांचनामानिवददेवऋषेमम ॥ तथावैरागपुत्राणांत्वंपरावरवित्तमः ॥ १ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ का
 लेनदेशभेदेनक्रिययास्वरमिश्रया ॥ भेदाश्चषष्टिपंचाशत्कोट्योगीतस्यकीर्तिताः ॥ २ ॥ अंतर्भेदाअनंताहितेषांसंतिनृपेश्वर ॥ विद्वचेनं
 रागमानंदंशब्दब्रह्ममयंहरिम् ॥ ३ ॥ तस्मान्मुख्याश्चभेदाःकौवदिष्यामितवाग्रतः ॥ भैरवीपिंगलाशंकीलीलावत्यागरीतथा ॥ ४ ॥ भैर
 वस्याऽपिरागस्यरागिण्यःपंचकीर्तिताः ॥ महर्षिश्चसमृद्धिश्चपिंगलोमागधस्तथा ॥ ५ ॥ विलावरश्चवैशाखोललितःपंचमस्तथा ॥ भैरव
 स्याष्टपुत्रायेगीयंतेचपृथक्पृथक् ॥ ६ ॥ चित्राजयजयावंतीविचित्राकथितापुनः ॥ वृजमल्लार्यधकारीरागिण्योपिमनोहराः ॥ ७ ॥ मेघमल्लार

गर्गसं०

॥ ४५ ॥

रागस्यकथिताःपंचमैथिल ॥ श्यामाकारः सौरटश्चनटोडायनएवच ॥ ८ ॥ केदारोत्रजरंहस्योजलधारस्तथैवच ॥ विहागश्चेत्यष्टपुत्राःक
थिताःपूर्वसूरिभिः ॥ ९ ॥ मेघमल्लाररावस्यमैथिलेन्द्रमनोहराः ॥ कंचुकीमंजरीटोडीगुर्जरीशावरीतथा ॥ १० ॥ दीपकस्यापिरागस्यरा
गिण्यःपंचविश्रुताः ॥ कल्याणःशुभकामश्चगौडकल्याणएवच ॥ ११ ॥ कामरूपःकान्हरेतिरामसंजीवनस्तथा ॥ सुखनामामन्दहासः
पुत्राश्चाष्टौविदेहराट् ॥ १२ ॥ रागस्यदीपकस्यापिकथितारागपंडितैः ॥ गांधारीवेददांधारीधनाश्रीस्वर्माणस्तथा ॥ १३ ॥ गुणागरीति
रागिण्यःपंचैतामैथिलेश्वर ॥ मालकोशस्यरागस्यकथितारागमंडले ॥ १४ ॥ मेघश्चमचलोमारुमाचारःकौशिकस्तथा ॥ चंद्रहारोघूंघु
टुश्चविहारोनेंदएवच ॥ १५ ॥ मालकोशस्यरागस्यचाष्टपुत्राःप्रकीर्तिताः ॥ वैराटीचैवकर्णाटीगौरीगौरावटीतथा ॥ १६ ॥ चतुश्चंद्रकला
चैवरागिण्यःपञ्चविश्रुताः ॥ श्रीरागस्यापिराजेन्द्रकथिताःपूर्वसूरिभिः ॥ १७ ॥ सारंगःसागरोगौरोमरुत्पंचशरस्तथा ॥ गोविंदश्चहमीरश्च
भांगीरश्चतथैवच ॥ १८ ॥ श्रीरागस्यापिराजेन्द्रअष्टौपुत्रामनोहराः ॥ वसंतीपरजीहेरीतैलंगीसुंदरीतथा ॥ १९ ॥ हिंडोलस्यापिरागस्यरा
गिण्यःपंचविश्रुताः ॥ मंगलश्चवसंतश्चविनोदःकुमुदस्तथा ॥ २० ॥ एवंचविहितोनामविभासःस्वरमण्डलः ॥ पुत्राश्चाष्टौसमाख्यातामै
थिलेन्द्रपृथक्पृथक् ॥ २१ ॥ बहुलाश्चउ० ॥ शब्दब्रह्महरेःसाक्षात्रिगमस्यमहात्मनः ॥ रागमण्डलइत्येवंहिंडोलस्यपृथक्पृथक् ॥ अंगानिवद
देवर्षेकानिकानिमहीतले ॥ २२ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ मुखंव्याकरणंप्रोक्तंपिंगलःपादउच्यते ॥ मीमांसशास्त्रंहस्तौचज्योतिर्नेत्रं
कीर्तितम् ॥ २३ ॥ आयुर्वेदःपृष्ठदेशःधनुर्वेदउरस्थलम् ॥ गांधर्वरसनंविद्धिमनोवैशेषिकंस्मृतम् ॥ २४ ॥ सांख्यंबुद्धिरहंकारोन्यायवादःप्र
कीर्तितः ॥ वेदांतंतस्याचित्तंहिवेदस्यापिमहात्मनः ॥ २५ ॥ रागरूपमिदंराजन्विहारंविद्धिमैथिल ॥ एतत्तेकथितंराजन्किभूयःश्रोतु
मिच्छसि ॥ २६ ॥ ॥ बहुलाश्चउवाच ॥ ॥ तस्मिन्वेदपुरेऽरम्येकिंचकारहरिःस्वयम् ॥ एतन्मेवददेवर्षेत्वंसाक्षादिव्यदर्शनः ॥ २७ ॥
॥ नारदउवाच ॥ ॥ आयांतंवेदनगरंश्रीकृष्णंयादवेश्वरम् ॥ निगमोपिबलिनीत्वासरस्वत्यातयासह ॥ २८ ॥ गंधर्वैरप्सरोभिश्चग्रामता
लैःस्वरैःसह ॥ रागैःसभेदैःसहितःप्रणनामकृतांजलिः ॥ २९ ॥ प्रसन्नोभगवान्साक्षादेवदेवोजनार्दनः ॥ वेदंप्राहयदूनांचसर्वेषांशृण्वतांस

वि०खं० ७

अ० ४४

॥ ४५ ॥

ताम् ॥ ३० ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ निगमत्वंवरं ब्रूहियत्ते मनसि वर्तते ॥ दुर्लभं किं त्रिलोकेषु भक्तानां हर्षिते मयि ॥ ३१ ॥ वेद
 उवाच ॥ यदि देव प्रसन्नोऽसि सर्वे ये मे सुपार्षदाः ॥ तेषां देवानि जं रूपं दर्शयात्र परेश्वर ॥ ३२ ॥ यद्रूपं ते च गोलोके स्वधाम्नि प्रफुरद् द्युतौ ॥ वृंदावने
 च तद्भासेतस्य दर्शनं कांक्षिणः ॥ ३३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ श्रुत्वा वेदवचः कृष्णः परिपूर्णतमः स्वयम् ॥ स्वरूपं दर्शयामास राधया सह
 तं परम् ॥ ३४ ॥ तद्रूपं सुंदरं दृष्ट्वा सर्वे वै मूर्च्छन्तं गतः ॥ पूरिताः सात्त्विकैर्भावैर्विस्मृत्य स्वतनुं सुखम् ॥ ३५ ॥ तदा तिहर्षिताः सर्वे वादित्रै
 र्मधुरस्वनैः ॥ जगुस्तत्पुरतो राजन्न नृतुः पश्यतां सताम् ॥ ३६ ॥ यथा श्रुतं तथा दृष्टं माधुर्यरूपमद्भुतम् ॥ तथैव च कुर्वेदाद्यावर्णनं मे थिलेश्व
 र ॥ ३७ ॥ ॥ वेद उवाच ॥ ॥ संज्ञानमात्रं सदसत्परं बृहच्छब्दप्रशांतं विभवं समं महत् ॥ त्वां ब्रह्मवंदेव सुदुर्गमं परं सदा स्वधाम्ना परिभू
 तकैतवम् ॥ ३८ ॥ ॥ सरस्वत्युवाच ॥ ॥ महत्परं त्वां किल योगिनो विदुः सविग्रहं तत्र वदंति सात्वताः ॥ दृष्टुं तु यत्ते पदयोर्द्वयं मेक्षे मस्य
 भूयान्महसामधीश्वरम् ॥ ३९ ॥ ॥ गन्धर्वा ऊचुः ॥ ॥ श्यामं च गौरं विदितं स्वधाम्नि कृतं त्वया धामनि जेच्छया हि ॥ विराजसे नि
 त्यमलं च ताभ्यां धनो यथा मे च कदामनीभ्याम् ॥ ४० ॥ अप्सरस ऊचुः ॥ यथा तमालः कलधौ तव हृत्पद्मं यथा चंचलयाचकास्ति ॥ नीलो
 द्विराजो निकषाश्मखन्या श्रीराधयाद्यस्तु तथारमण्या ॥ ४१ ॥ ॥ ग्रामा ऊचुः ॥ ॥ यस्य पदस्य परागं शंभुरमाकविदेवैः ॥ इच्छति चेतसि
 राधा तं भजमाधवपादम् ॥ ४२ ॥ ॥ ताला ऊचुः ॥ येन बलिः स द्विहरेत्तद्वलिमेव हरेत् ॥ तं भजपादं तु हरेश्चेतसि सुते कुहरे ॥ ४३ ॥ ॥ माना
 ऊचुः ॥ उत्क्षिपंति बहिर्दुःखं संतोयच्छरणं गताः ॥ राधामाधवयोर्दिव्यं दधामः पादपंकजम् ॥ ४४ ॥ स्वरा ऊचुः ॥ शरद्विकचपंकजश्रियमती
 व विद्वेषकं मिलिंदमुनी लीढितं कुलिशकंजचिह्नावृतम् ॥ स्फुरत्कनकनूपुरं दलितभक्ततापत्रयं चलद्भुतिपदद्वयं हृदि दधामि राधापतेः ॥ ४५ ॥
 ॥ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खंडे नारदबहुलाश्वसंवादे इलावृतखंडगमने वेदादिस्तुतिवर्णनं नाम चतुश्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४४ ॥
 ॥ नारद उवाच ॥ ॥ भैरवाद्या रागगणाः पुरःप्राप्ता हरेः प्रभो ॥ रूपानुरूपावयवांतनुं दृष्ट्वा तिहर्षिताः ॥ १ ॥ यत्र यत्र च तेषां वैदृष्टिः प्राप्ता
 हरेस्तनौ ॥ तत्र स्थिता च निर्गतुं लावण्यान्न शशाकह ॥ २ ॥ अहो श्रीकृष्णचन्द्रस्य रूपमत्यद्भुतं हरेः ॥ दृष्ट्वा पवर्णनं तस्य च कुस्तेऽपि पृथ

गर्गसं०

॥ ४६ ॥

वपुथक् ॥ ३ ॥ ॥ भैरवउवाच ॥ ॥ भजहरिजानुद्वयमितिलक्ष्मीः ॥ भजतिसदांकेकमलकराभ्याम् ॥ ४ ॥ ॥ मेघमल्लारउवा
च ॥ ॥ ऊरुविष्णोरंभाखंडौहेमस्तंभौध्यायेवंद्यौ ॥ ओजःपूर्णोशोभायुक्तौवस्त्रापीतौकृष्णस्योभौ ॥ ५ ॥ दीपकउवाच ॥ ॥ सक
लसुखकरंकनकरुचिधरम् ॥ प्रथितहरिपदंभजतकटितटे ॥ ६ ॥ ॥ मालकंसउवाच ॥ ॥ कटीकेशवद्याहरेरेस्तितत्रनृणानेत्रयोर्द
ष्टिमानंहरंती ॥ परंकंपितामंदगच्छत्समीरैःसुनम्रेणसासर्वचेतोहरेत्थम् ॥ ७ ॥ ॥ श्रीरागउवाच ॥ ॥ नाभेःसरःपुष्करकुंडवच्चतल्ल
सत्रिवल्लयूर्मिमनोहरंपदम् ॥ रोमावलिप्रोज्झितकामकाननंभजामिनित्यंहृदिराधिकापतेः ॥ ८ ॥ हिंडोलउवाच ॥ अक्षरपंक्तिःकिंत्वलिपं
क्तिःपिप्पलपत्रेमोहनमाला ॥ किंकमलेयच्छयामलरेषाकिंद्युदरेरोमावलिरेखा ॥ ९ ॥ भैरवरागिण्यऊचुः ॥ पीतपटयत्कृष्णहरेरिंद्रध
नुवदोप्तियुतम् ॥ कांचनशिल्पैश्चारुरुचितद्भजनृणांदुःखहरम् ॥ १० ॥ ॥ भैरवपुत्राऊचुः ॥ ॥ चतुःसमुद्राश्चविश्वपूरकाआनंददादेव
चतुःपदार्थवत् ॥ तेबाहवोलोकवितानदण्डवज्रयन्तिभूधारणादिगजाश्च ॥ ११ ॥ ॥ मेघमल्लाररागिण्यऊचुः ॥ ॥ अरुणविंबफल
द्युतिमण्डितंभजहरेरधरंमधुरंमनः ॥ नवजपादलमल्लघुविग्रहंसकलवल्लभभूमिपतेःप्रभोः ॥ १२ ॥ ॥ मेघमल्लारपुत्राऊचुः ॥ ॥ कर्पूर
केतकसुमौक्तिकहीरकाणांश्रीखंडचंद्रचपलामृतमल्लिकानाम् ॥ तेषारुचेश्वपरिभावमकारिपूर्वयादंतपंक्तिरमलास्मरतांपरस्य ॥ १३ ॥
॥ दीपकरागिण्यऊचुः ॥ ॥ नयनयुगलजातंपातुनोहर्निशंतेमदनशरपरीक्षंसर्वलावण्यदीक्षम् ॥ परिहृतसुरवृक्षंकोटिशोलक्ष्यलक्षंनि
जजनकृतरक्षंदानदक्षंकटाक्षम् ॥ १४ ॥ ॥ दीपकपुत्राऊचुः ॥ ॥ किंवाकुलिंगयुगलंनवपद्ममध्येदुःखक्षयायवसतांनिशितासियुग्मम् ॥ जै
त्रंधनुर्जयतिकिंमकरध्वजस्यभ्रमंडलंकिमथचंद्रमुखेपरस्य ॥ १५ ॥ ॥ मालकोशरागिण्यऊचुः ॥ ॥ परिनृत्यतइंदुमंडलेफणि
पत्न्याविवलोलकुंडले ॥ कमलेमकरंदनिर्भरेभ्रमरालीविसुगंडमंडले ॥ १६ ॥ ॥ मालकंसपुत्राऊचुः ॥ ॥ रविरेवखमंडलेकिमुयदुभ
तुस्त्वथवाद्यतेतडित् ॥ अधितिष्ठतिगंडमंडलंद्युतिखण्डंकलधौतकुंडलम् ॥ १७ ॥ ॥ श्रीरागिण्यऊचुः ॥ ॥ कुलिंगयोःखञ्जनयोःकिलारा
दापत्यतांयुद्धमभूदलीनाम् ॥ तेषांगतःकीरउषःप्रफुल्लेचकास्तिपद्मेरुणविंबलिप्सुः ॥ १८ ॥ ॥ रागपुत्राऊचुः ॥ ॥ परिकरकृत

वि०खं०७

अ० ४५

॥ ४६ ॥

पीतपटंहरिंशिखिकिरीटनतीकृतकंधरम् ॥ लगुडवेणुकंरंचलकुंडलंपटुतरंनटवेषधरंभजे ॥ १९ ॥ ॥ हिंडोलरागिण्यऊचुः ॥ ॥ अ
 तसीकुसुमोपमेयकांतिर्यमुनाकूलकदम्बमध्यवती ॥ नवगोपवधूविलासशालीवनमालीवितनोतुमंगलानि ॥ २० ॥ ॥ हिंडोलपुत्राऊ
 चुः ॥ ॥ हरेमत्समःपातकीनास्तिभूमौतथात्वत्समोनास्तिपापापहारी ॥ इतित्वांचमत्वाजगन्नाथदेवंयथेच्छाभवेत्तेतथामांकुरुत्वम्
 ॥ २१ ॥ नारदउवाच ॥ इतिरागकृतंध्यानंयःशृणोतिपठेत्सदा ॥ तन्नेत्रगोचरोयातिभगवान्भक्तवत्सलः ॥ २२ ॥ इत्थंस्वंदर्शनंदत्वावे
 दादिभ्योहरिःस्वयम् ॥ बभूवपश्यतांतेषांशार्ङ्गपाणिश्चतुर्भुजः ॥ २३ ॥ कृत्वातुदर्शनंविष्णोर्गतेदेवेगणैःसह ॥ सैन्येसुतंशंवरारिंस्थाप
 यित्वायदुत्तमम् ॥ २४ ॥ द्वारकांस्वांपुरीगंतुमनश्चक्रेपरात्परः ॥ २५ ॥ मंजीरघंटाकलकिंकिणीकलंसुकांस्यपात्रध्वनिनारथेन ॥ सुग्रीव
 मुख्यैरतिचंचलाश्चैर्नियोजितैर्मैथिलदारुकेण ॥ २६ ॥ युतेनसद्रत्नमताश्रुतिस्वनैःप्रभञ्जनैर्जद्गरुडध्वजेन ॥ विहायसावेदपुरीम्परात्माययौ
 पुरीयादववृंदमंडिताम् ॥ २७ ॥ इति श्रीमद्गर्गा०सं०वि०ना०बहुलाश्वसंवादेरागकृतकृष्णध्यानवर्णनंनामपंचचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥४५॥
 ॥ नारदउवाच ॥ ॥ अथकृष्णेभगवतिपुरींद्वारावतींगते ॥ प्रद्युम्नःसैनिकैःसार्द्धंनदान्कामदुधान्ययौ ॥ १ ॥ शतयोजनविस्तीर्णांगं
 धर्वाणांमहापुरी ॥ वसंतमालतीनाम्नाहेमरत्नमयीशुभा ॥ २ ॥ लवंगलतिकाजालैरेलाकाश्मीरवृंदकैः ॥ जातीफलादिजावित्रीश्रीखण्डैः
 पारिजातकैः ॥ ३ ॥ मन्दारवनगन्धाढ्यैःसर्वतःसुरभीकृता ॥ सहस्रदलराजीवकेतकीपुष्पगन्धिभिः ॥ ४ ॥ मत्तालिनादितामृद्भिःशब्दिता
 चित्रपक्षिभिः ॥ गन्धर्वैराजिताभव्यैर्नागैर्भोगवतीयथा ॥ ५ ॥ पतङ्गोनामतत्रैवगन्धर्वैशोमहाबलः ॥ करोतिराज्यंसुकृतीशक्रवद्वलपौरु
 षः ॥ ६ ॥ श्रुत्वाप्रद्युम्नमायांतंदिग्जयार्थंविनिर्गतम् ॥ गन्धर्वैरुद्धैर्युक्तोयुद्धंकर्तुमनोदधे ॥ ७ ॥ रथाश्वगजवीरैश्चगन्धर्वैर्दशकोटिभिः ॥
 पतंगआगतोयोद्धुंप्रद्युम्नस्यापिसंमुखे ॥ ८ ॥ गन्धर्वैर्युद्धभिःसार्द्धंघोरंयुद्धंबभूवह ॥ मल्लैर्गदाभिःपरिचैर्मुद्गरैस्तोमरर्ष्टिभिः ॥ ९ ॥ बाणांध
 कारेसंजातेपतंगोतिरथोवली ॥ धनुष्टंकारयन्प्राप्तोजगर्जघनवन्मृधे ॥ १० ॥ गदोगदांसमादायबलदेवानुजोवली ॥ तद्वलंपोथयामासवज्रेण
 द्रोयथागिरीन् ॥ ११ ॥ गदस्यगदयाकेचिद्गन्धर्वाःपतितारणे ॥ रथाश्चूर्णीकृताःसर्वेमातंगाभिन्नमस्तकाः ॥ १२ ॥ अश्वारूढाःकेपिवी

गर्गसं०
॥ ४७ ॥

राःपतितारणमूर्धनि ॥ अधोमुखाऊर्ध्वमुखागंधर्वाश्छिन्नबाहवः ॥ १३ ॥ क्षणमात्रेणतत्सैन्येरुधिराणांनदीह्यभूत ॥ प्रमथाहरमालार्थशि
रांसिजगृहुर्मृधे ॥ १४ ॥ सिंहाख्ण्डाभद्रकालीडाकिनीशतसंवृता ॥ कपालेनापिरुधिरं पिबंतीदृश्यतेमृधे ॥ १५ ॥ एवंयुद्धेगदकृतेगन्ध
र्वाणांपलायताम् ॥ गंधर्वैश्स्तदाप्राप्तोहस्तिलक्षवलान्वितः ॥ १६ ॥ गदंतताडगदयापतंगोहृदिमैथिल ॥ गदोपितंस्वगदयापतंगंहृदि
चौजसा ॥ १७ ॥ तयोश्चगदयायुद्धंभवूवघटिकाद्वयम् ॥ विस्फुलिगान्क्षरंत्यौद्वेगदेचूर्णविभूवतुः ॥ १८ ॥ लक्षभारमयीगुर्वीगदामादा
यसत्त्वरम् ॥ गदंतताडशिरसिपतंगोरणदुर्मदः ॥ १९ ॥ गदाप्रहारेणगदःक्षणमूर्च्छामवापह ॥ एवंकृतेघोरमृधेपतंगेनमहात्मना ॥ २० ॥
तदैवद्वारकापुर्ग्यास्तेजःसंघट्टमागतम् ॥ ददृशुर्यादवाःसर्वैकोटिमार्तंडसन्निभम् ॥ २१ ॥ तस्मिन्स्तेजसिगौरांगोबलदेवोमहाबलः ॥ आ
विर्भवसहसाभगवान्भक्तवत्सलः ॥ २२ ॥ गंधर्वाणांबलंसर्वसमाकृष्यहलेनवै ॥ तताडमुसलंकुद्धोबलोनीलांबरोबली ॥ २३ ॥ रथाग
जास्तुरंगाश्चवीराःशस्त्रभृतांवराः ॥ निपेतुर्युगपत्सर्वैचूर्णिताश्चोपलाइव ॥ २४ ॥ पतंगोविरथस्तस्माद्भयभीतःपुरीययौ ॥ पुनर्यौद्ध्यादवैश्वसे
नाव्यूहंचकारह ॥ २५ ॥ शतयोजनविस्तीर्णोगंधर्वाणामहापुरीम् ॥ वसंतमालतीसर्वामुद्रिदार्यहलेनवै ॥ २६ ॥ विचकर्षबलःकुद्धोनदे
कामदुवेनृप ॥ हाहाकारस्तदैवासीन्नगर्यापतितैर्गृहैः ॥ २७ ॥ तिर्यक्पोतमिवाचूर्णनगरंवीक्ष्यसत्त्वरम् ॥ पतंगःसर्वगंधर्वैर्धर्षितःसन्कृतां
जलिः ॥ २८ ॥ खचिद्धेमसुवर्णानांमुक्तातोरणशालिनाम् ॥ दशयोजनदीर्घाणांकृतानांविश्वकर्मणाम् ॥ २९ ॥ कामगानांपताकाभिर्युता
नांकुंभकोटिभिः ॥ सहस्रार्कप्रकाशानांविमानानांद्रिलक्षकम् ॥ ३० ॥ चतुर्लक्षंगजानांचतुरंगाणांदशार्बुदम् ॥ दिव्यानांनवरत्नानांभारंदश
दशार्बुदम् ॥ ३१ ॥ एलालवंगकाश्मीरजातीफलदलैःसह ॥ सुधाफलानांदिव्यानांकोटिशोभाजनानिच ॥ ३२ ॥ नीत्वाबलिसरामायदत्वान
त्वाप्रधर्षितः ॥ कृतांजलिःप्राहबलंबलभद्रप्रभाववित् ॥ ३३ ॥ ॥ पतंगउवाच ॥ ॥ रामराममहावीर्यनजानेतवविक्रमम् ॥ यस्यैकमूर्ध्निति
लवदृश्यतेभूमिमंडलम् ॥ ३४ ॥ देवाधिदेवभगवन्कामपालनमोस्तुते ॥ नमोनंतायशेषायसाक्षाद्रामायतेनमः ॥ ३५ ॥ जयजयाच्युतदेवपरा
त्परस्वयमनंतदिगंतगतश्रुते ॥ सुरमुनीद्रफणीद्रवरायतेमुसलिनेबलिनेहलिनेनमः ॥ ३६ ॥ नारदउवाच ॥ एवंस्तुतःपतंगेनबलभद्रो

वि०खं० ७
अ० ४६

॥ ४७ ॥

महाबलः ॥ प्रसन्नचेतागंधर्वमाभैष्टेत्यभयंददौ ॥ ३७ ॥ स्थापयित्वाबलेकार्ष्णिप्रणतंयादवेश्वरः ॥ यादवैःप्रस्तुतःशीघ्रंपुरींद्वाराव
तीययौ ॥ ३८ ॥ ॥ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्वसंवादे इलावृतखण्डगमनेगंधर्वदेशविजयेवसंत
मालतीकर्षणं नाम षट्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ प्रद्युम्नोथमहावीरोनादयश्चयदुंदुभीन् ॥ यदुभिः
सैनिकैःसार्द्धमधुधारातटंययौ ॥ १ ॥ सुवर्णाद्रितटीभूतेवनेवैश्रंभकेशुभे ॥ सुवर्णवर्णहंसाढ्येकांचनीलतिकावृते ॥ २ ॥ हेमा
वतीषुद्रोणीषुदेवदुर्गासुमैथिल ॥ दानवानामगम्यासुगङ्गावेत्रवतीषुच ॥ ३ ॥ दानवेभ्यःप्रभीतानांक्वचित्स्वर्गात्पलायिनाम् ॥ अष्टानांलो
कपालानांनिधयोयत्रसंतिहि ॥ ४ ॥ तत्रशक्रसखोदेवआधिपत्याभिरक्षकः ॥ श्रुत्वागतश्चप्रद्युम्नयुद्धंकर्तुमनोदधे ॥ ५ ॥ प्रद्युम्नप्रेषितः
साक्षादुद्धवोबुद्धिसत्तमः ॥ पप्रच्छदृष्टमार्गैश्चजनैस्तस्यपुरंययौ ॥ ६ ॥ नत्वादेवंशक्रसखंसभायामुद्धवःप्रभुः ॥ प्रद्युम्नकथितंप्राहविस्तरा
न्मंत्रिणोवरः ॥ ७ ॥ ॥ उद्धवउवाच ॥ ॥ उग्रसेनोयादवेन्द्रोद्धारकेशोनृपेश्वरः ॥ जंबूद्वीपनृपाञ्जित्वाराजसूयंकरिष्यति ॥ ८ ॥
तेनप्रणोदितोजेतुंरुक्मिणीनंदनोबली ॥ जित्वासभारतादीनिखंडानिस्वस्यतेजसा ॥ ९ ॥ अद्यैवेलावृतंप्राप्तोजेतुंकार्ष्णिर्महाबलः ॥ त
स्मैयच्छबलिंशीघ्रंकुलकौशल्यहेतवे ॥ नचेद्युद्धंहिभवताराजन्सर्वविदांवर ॥ १० ॥ ॥ शक्रसखउवाच ॥ ॥ शृणुदूतसदादेवैःपूजि
तोहंनरैःकिमु ॥ सिद्धोहंवैमहावीरोनागलक्षसमोबले ॥ ११ ॥ अष्टानांलोकपालानामाधिपत्याभिरक्षकः ॥ कुबेरइवकोशाढ्यःपुरंदरइ
वोद्भटः ॥ १२ ॥ उग्रसेनेनदातव्यमह्यंचोपायनंपरम् ॥ पराक्तस्मैनदास्यामियदुराजायभूभृते ॥ १३ ॥ ॥ उद्धवउवाच ॥ ॥ य
थातिरस्कृतांप्राप्तःकुबेरोयदुतेजसा ॥ यथाशृंगारतिलकश्चैत्रदेशाधिपोबली ॥ १४ ॥ शुभांगोहरिवर्षेशउत्तरेशोगुणाकरः ॥ यथादैत्यस
खोराजालंकेशोराक्षसेश्वरः ॥ १५ ॥ संवत्सरःकेतुमालःशकुन्याग्रामहासुराः ॥ तथाभूतस्त्वांहिराजन्बलितस्मैप्रदास्यसि ॥ १६ ॥
॥ नारदउवाच ॥ ॥ इत्युद्धववचःश्रुत्वाक्रुद्धःशक्रसखोबली ॥ उद्धवंप्रत्युवाचाथशृणुभागवतोत्तम ॥ १७ ॥ यावद्वलिंप्रदास्यामिताव
त्त्वंसंस्थितोभव ॥ अन्यथातेगतिर्नास्ति सत्यंसत्यमहामते ॥ १८ ॥ ॥ उद्धवउवाच ॥ ॥ वयंतुमंत्रिप्रवराःपूर्णज्ञानप्रदावराः ॥ म

च्छिक्षणं न मन्यंते तेषां दंडभवं फलम् ॥ १९ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ एवं सदृष्टरोधेन रोधयामास चोद्धवम् ॥ बद्धापाशैरौपगविकारागा
रेरु रोधह ॥ उद्धवं नागतं राजन्यदूनामनुशोचताम् ॥ २० ॥ दिनानि कतिचित् तत्र व्यतीयुस्तमपश्यताम् ॥ मन्मुखात्तदुपाकर्ण्य प्रद्युम्नो
भगवान्हरिः ॥ २१ ॥ जेतुं शक्रसखं प्रागात्रिपुरं त्र्यंबको यथा ॥ यदुभिर्भ्रातृभिः सार्द्धं सैन्यपरिवारितः ॥ २२ ॥ सुवर्णाद्रिगुहास्वारात्सं
प्राप्तो मकरध्वजः ॥ वीरको दंडटंकारैर्दुर्दुभिर्ध्वनिमिश्रितैः ॥ २३ ॥ अश्वहैर्हस्तिनादैर्विनेदुश्च दिशो दश ॥ सैन्यपादरजोभिश्च युयुधे
यादवैः सह ॥ २४ ॥ बभूव तु मुलं युद्धं छादितं व्योममण्डलम् ॥ वीक्ष्य सर्वमेरुदेवाभयं प्रापुर्नृपेश्वर ॥ २५ ॥ अथ शक्रसखः क्रुद्धोरथारूढो महाब
लः ॥ अक्षौहिणीभिर्दशभिर्युयुधेयादवैः सह ॥ २६ ॥ बभूव तु मुलं युद्धं देवानां यदुभिः सह ॥ प्राकृतप्रलये राजन्नब्धीनामब्धिभिर्यथा ॥ २७ ॥
शस्त्रांधकारे संजाते सारणो रोहिणीसुतः ॥ बलदेवानुजो वीरो दंशितो गजसंस्थितः ॥ २८ ॥ सर्वेषामग्रतः प्राप्तो धनुष्टंकारयन्मुहुः ॥ तद्वलं
पोथयामास बाणैः को दंडनिर्गतैः ॥ २९ ॥ श्रीसारणस्य बाणौघैः केचिद्दीराद्विधाकृताः ॥ तिर्यग्भूतारथायुद्धे निपेतुः पादपादव ॥ ३० ॥
गजानां भिन्नकुंभानां मौक्तिकान्यपतंतस्तदा ॥ बाणांधकारे संजाते रात्रौ तारागणा इव ॥ ३१ ॥ संछिद्यमानैरश्वैश्च वीरैर्नागैरणांगणम् ॥ बभौभू
तगणैर्युक्तं यथा क्रीडमुमापतेः ॥ ३२ ॥ सारणस्य बलं दृष्ट्वा सर्वदेवाः यलायिताः ॥ संछिन्नभिन्नको दंडा अभितः शीर्णकंचुकाः ॥ ३३ ॥
पलायमानं स्वबलं दृष्ट्वा शक्रसखो बली ॥ धनुष्टंकारयन् प्राप्तो जगर्जघनवद्वली ॥ ३४ ॥ अर्जुनं दशभिर्बाणैर्विशत्याभानुमेव च ॥ सांबाण
शतैर्युद्धे निरुद्धं च शतैः शरैः ॥ ३५ ॥ द्विशतैश्च गदं वीरं सहस्रैः सारणं तथा ॥ तताड समरे वीरो धन्वी शक्रसखो बली ॥ ३६ ॥ तद्बाणैः सरथा वी
रावभ्रमुर्वटिकाद्वयम् ॥ चक्रवत्कुंभकारस्य तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ३७ ॥ हयाश्च पंचतां प्राप्ताः श्लथद्वंधारधाभ्रमात् ॥ रथिनः खिन्नमनसः सूतामू
च्छां गतामृधे ॥ ३८ ॥ सांबो न्यं रथमारुह्य धनुष्टंकारयन्बलात् ॥ धनुः शक्रसखस्यापि चिच्छेद दशभिः शरैः ॥ ३९ ॥ द्वाभ्यां सूतं शतैरश्वान्सहस्रै
स्तद्रथं शरैः ॥ चूर्णयामास राजेन्द्र सांबो जांबवतीसुतः ॥ ४० ॥ सच्छिन्नधन्वा विरथो हताश्वो हतसारथिः ॥ नागेन्द्रमत्तमारुह्य शूलं जग्राह रोषतः
॥ ४१ ॥ विव्याध सांबं शूलेन हृदि शक्रसखो बली ॥ तेन वा तेन सांबोऽपि किंचिद्द्रव्याकुलमानसः ॥ ४२ ॥ योजने पादविक्षेपं कजलाद्रिसमप्रभम् च ॥

तुर्यो जनमुच्चांगं योजनार्धरद्वयम् ॥ ४३ ॥ महच्चीत्कारकुर्वतं त्रिशुं डादंडमंडलैः ॥ शृंखलैः पातयंतं तंचतुर्यो जनविस्तृतैः ॥ ४४ ॥ गजान्वीरान्मर्दयंतं रथानश्वानितस्ततः ॥ दंतैः पादैर्घातयंतं कालांतकयमोपमम् ॥ ४५ ॥ आगतं वीक्ष्य नागैर्द्रंशत्रुणानोदितं परम् ॥ विचरंतं मृधाद्भीताय दुसेनाविदुद्रुवुः ॥ ४६ ॥ गदोगदांसमादाय बलदेवानुजोवली ॥ जघानतद्गजं कुंभे गदया वज्रकल्पया ॥ ४७ ॥ गदासंभिन्नकुम्भोपि गजो युद्धे पपात ह ॥ छिन्नपक्षो यथा शैलस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ४८ ॥ अथ शक्रसखो यावद्गदां जग्राह रोषतः ॥ तावत्तताडगदया गदः शक्रसखं हृदि ॥ ४९ ॥ तेन घातेन स गजात्पतितो मूर्च्छितो भवत् ॥ पुनरुत्थाय स गदं भुजाभ्यां जगृहे मृधे ॥ ५० ॥ गदशक्रसखौ युद्धे युधुधाते परस्परम् ॥ रंगे मल्लाविव वने वन्यौ तौ वारणाविव ॥ ५१ ॥ भुजाभ्यां तं समुत्थाप्य बलदेवानुजोवली ॥ चिक्षेप तत्पुरो वीरं बलात् शतयोजनम् ॥ ५२ ॥ तदा जयजयारावो यदुसैन्ये बभूव ह ॥ जयदुंदुभयो नेदुःप्रशशंसुर्मुहुर्जनाः ॥ ५३ ॥ ॥ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खण्डे नारदबहुलाश्वसंवादे इलावृतखण्डगमने देवदेशविजये शक्रसखयुद्धं नाम सप्तचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥
॥ नारद उवाच ॥ ॥ स्वपुरे पतितो मूर्च्छागतः शक्रसखो भृशम् ॥ उत्तस्थौ च क्षणं तत्र किंचिद्व्याकुलमानसः ॥ १ ॥ अथ कार्ष्णिणं परं ब्रह्म ज्ञात्वा शक्रसखस्त्वरम् ॥ स्वसकाशाद्वलिनीत्वा यदूनां च बलं ययौ ॥ २ ॥ ऐरावतकुले भाश्च त्रिशुं डादंडशालिनः ॥ चतुर्देताः श्वेतवर्णाः सहस्राणि मदच्युतः ॥ ३ ॥ हेमाद्रिप्रभवानागा योजनद्वयविग्रहाः ॥ कोटिशः पर्वताकारा उन्मत्ता दिग्गजा इव ॥ ४ ॥ दिव्याश्वा दिव्यगतयः कोटिशः कोटिशो नृप ॥ शतार्बुदा रथा दिव्याः शातकुंभमयाः पराः ॥ ५ ॥ अयुतानि विमानानां योजनद्वयशालिनाम् ॥ नियुतं कामधेनूनां पारिजातसहस्रकम् ॥ ६ ॥ करिदंतखचिदंडा हेमरत्नखचित्पदाः ॥ मुक्तास्तवकसंबद्धगुणयंत्रस्फुरत्प्रभाः ॥ ७ ॥ मल्लिकामकरं दार्द्राः शिरीषकुसुमाकुलाः ॥ पयःफेननिभाः शय्याः कोटिशः सोपवर्हणाः ॥ ८ ॥ वितानानि विचित्राणि भित्तिवस्त्राणि कोटिशः ॥ आसनानि मृदुरुपर्शचित्रवर्णानि सर्वशः ॥ ९ ॥ दीर्घाणि चोपवर्हानि विश्वकर्मकृतानि च ॥ मुक्तास्तवकहेमाद्यैः खचितानि सहस्रशः ॥ १० ॥ सहस्रशो जवानिकाः शिविकाश्चैव कोटिशः ॥ छत्राणां चामराणां च दिव्यसिंहासनैः सह ॥ ११ ॥ व्यजनानां तथा कोटिराज्यश्रीभूषणानि च ॥ पी

मर्गसं०
॥ ४९ ॥

यूषाणां द्रोणकोटिः सुधर्माचसभा तथा ॥ १२ ॥ एवं च सर्वतो भद्रपद्मानोति सहस्रशः ॥ हीरकाणां च हरितां मुक्तानां च तथैव हि ॥ १३ ॥ मो
मेदानां कोटिभारानीलकानां तथैव च ॥ आदित्यचंद्रकांतीनां वैडूर्याणां सहस्रशः ॥ १४ ॥ स्यमंतकमणीनां च कोटिभाराः समागताः ॥
तथा वै पद्मरागाणां भारान्विद्धचर्बुदं नृप ॥ १५ ॥ जांबूनदसुवर्णानां हाटकानां तथैव च ॥ सुवर्णाद्रिसुवर्णानां कोटिभाराश्च कोटिशः ॥ १६ ॥
इत्थं न वनिर्धान्सर्वान् देवानां मैथिलेश्वर ॥ अष्टानां लोकपालानामाधिपत्याधिरक्षकः ॥ १७ ॥ नीत्वोद्धवंशक्रसखोदत्वैवं बलिमद्भुतम् ॥
कौशल्यहेतवे कार्ष्णिप्रणनामकृतां जलिः ॥ १८ ॥ तस्मै तुष्टः शंवरारिः प्रददौ रत्नमालिकाम् ॥ संस्थाप्य राज्ये तं राजन्नेषाहि प्रकृतिः सता
म् ॥ १९ ॥ इत्थं शक्रसखं जित्वा प्रद्युम्नो भगवान्हारिः ॥ विकर्षन् महतीं सेनामरुणो दातटान्ययौ ॥ २० ॥ श्रुत्वा जितं शक्रसखं सिद्धेशः कि
न्नरास्तथा ॥ न केपियुयुधुस्तेन प्रद्युम्नाय बलिं ददुः ॥ २१ ॥ शिविराणां समूहो भूदरुणो दानदीमनु ॥ महाधनखचिद्रिश्च वितानैः शतयोज
नम् ॥ २२ ॥ पतत्पताकैर्दिव्याभैर्भूयस्तविजयध्वजैः ॥ विरेजेशिविरव्यूहोलहरीभिर्यथोदधिः ॥ २३ ॥ आकाशादागतं तत्र गजारुढं
पुरंदरम् ॥ ससैन्यं सहसाराजन्दुं दुभिध्वनिसंयुतम् ॥ २४ ॥ संवीक्ष्य वेगतो वीराजगृहुः शस्त्रसंहतिम् ॥ पुनरिद्रं च तं ज्ञात्वा बभूवुर्हर्षिता
नृपाः ॥ २५ ॥ श्रीप्रद्युम्नसभामध्ये संप्राप्तोऽथ पुरंदरः ॥ दत्तासनो यदुवरैः प्रद्युम्नं प्राह देवराट् ॥ २६ ॥ श्रीपुरंदर उवाच ॥ शृणु कार्ष्णं महाबा
हो त्वंपरावरवित्तमः ॥ लीलावतीनामपुरीशुभा हेमाद्रिसानुषु ॥ २७ ॥ विद्याधरेशः सुकृती तत्र राज्यं करोति हि ॥ तत्कन्यासुंदरीनाम श
तचन्द्रनिभा शुभा ॥ २८ ॥ आगता देवताः सर्वास्तस्याराजन्तस्वयं वरे ॥ लोकपालास्तथा सर्वे संप्राप्ता दिव्यविग्रहाः ॥ २९ ॥ यं दृ
ष्ट्वा मूर्च्छिता हंस्यां समेभर्ता भवत्विति ॥ गिरित्येवं प्रजल्पन्ती सुंदरं वरमिच्छती ॥ ३० ॥ तत्रापि गच्छ सहस्राभ्रातृभिः सह कौतुकम् ॥
स्वयं वरं पश्य परं देवलोकैश्च मंडितम् ॥ ३१ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ तच्छ्रुत्वा भगवान् कार्ष्णिर्यादवै भ्रातृभिः सह ॥ पुरंदरेण सह सापुरीं
लीलावतीं ययौ ॥ ३२ ॥ विशालाजिरसंयुक्ते खचिद्रत्नमनोहरे ॥ चंदनागुरुकस्तूरीकुंकुमद्रवचर्चिते ॥ ३३ ॥ मुक्तायुक्तैस्तोरणै
श्च वितानैः सुमहाधनैः ॥ जांबूनदासनैः साक्षादिद्रलोकइवामले ॥ ३४ ॥ तस्मिन् स्वयं वरे तस्थौ प्रद्युम्नो दिव्यआसने ॥ गिरिशृंगे यथा

वि० खं० ७
अ० ४८

॥ ४९ ॥

सिंहःसर्वेषांपश्यतांनृप ॥ ३५ ॥ प्रजेशामुनयस्तत्रदेवारुद्रगणास्तथा ॥ मरुतोरवयश्चैववसवोह्यग्रयोश्विनौ ॥ ३६ ॥ यमोथवरुणः
 सोमोधनदःशक्रएवहि ॥ सिद्धाविद्याधराश्चैवगंधर्वाःकिन्नरास्तथा ॥ ३७ ॥ अन्येसमागताःसर्वैरत्नाभरणभूषिताः ॥ जहुर्वैवाहिकी
 माशांप्रद्युम्नवीक्ष्यमैथिल ॥ ३८ ॥ सासुंदरीतत्रसुरत्नमालयारतिचरंभांक्षिपतीवनिर्गता ॥ वाणीरमांरूपवतींपुलोमजांविडंबयंतीवव
 भौवरांगना ॥ ३९ ॥ यांवीक्ष्यसर्वेषुसदःसुसर्वतोमोहंप्रयातेषुतथैवमैथिल ॥ श्रीःसर्वलोकस्यचपश्यतोवरंविचिन्वतीसाचपलेवचांबुदम्
 ॥ ४० ॥ दिव्यांबरंपद्मदलायतेक्षणंप्रद्युम्नवीरंनरलोकसुंदरम् ॥ समेत्यमूर्च्छांसमवापसुंदरीविद्याधरीसापुनरापसंज्ञाम् ॥ ४१ ॥
 समुत्थितासात्वतिहर्षविह्वलातस्थौसुमालांविनिधायतद्गले ॥ विद्याधरेशःसुकृतींचसुंदरींसुतांददौमैथिलशंवरारये ॥ ४२ ॥ नदत्सुतूर्य्यै
 षुतदैवनिर्जरानसेहिरेवीक्ष्यविवाहमंगलम् ॥ तंसर्वतःसंरुरुधुःस्वयंवरंप्रचंडमेघाइवभास्करंपरम् ॥ ४३ ॥ क्रोधावृतांस्तानमरान्धनुर्धरा
 न्मदोद्धतान्वीक्ष्यहरेःसुतोवली ॥ श्रीकृष्णदत्तंसशरंधनुःस्वयंत्वरंगृहीत्वायदुभिर्जगर्जह ॥ ४४ ॥ तच्चापमुक्तैर्विशिखैःस्फुरप्रभैश्छिन्ना
 युधामैथिलशीर्णकंचुकाः ॥ विदुद्रुवुस्तेचदिशोदशामरानीहारमेघाइवसूर्यरश्मिभिः ॥ ४५ ॥ प्रद्युम्नोभगवान्साक्षादित्थंजित्वास्वयंव
 रम् ॥ विजित्येलावृतंखंडंभारतंगंतुमुद्यतः ॥ ४६ ॥ भ्रातृभिर्यदुभिःसैन्यैःसर्वमंत्रिजनैःसह ॥ आययौभारतंखंडंनादयञ्जयदुंदभीन् ॥
 ॥ ४७ ॥ पश्यन्देशाननेकांश्चजंबूद्वीपययौवली ॥ आनर्तान्द्वारकादेशान्प्राप्तोभूच्छ्रीहरेःसुतः ॥ ४८ ॥ प्रद्युम्नप्रेषितःसाक्षादुद्धवोबुद्धि
 सत्तमः ॥ प्रणनामोग्रसेनंतंसभायांश्रीहरिंबलम् ॥ ४९ ॥ वर्षवर्षेपियज्जातंजम्बूद्वीपजयोयथा ॥ तत्सर्वहियथायोग्यंकथयामासचोद्धवः॥ ५० ॥
 श्रीकृष्णबलदेवाभ्यांसर्वैर्वृद्धजनैःसह ॥ प्रद्युम्नंतंसमानेतुमुग्रसेनोविनिर्गतः ॥ ५१ ॥ गीतवादित्रघोषेणब्रह्मघोषेणभूयसा ॥ मुक्तावर्षैर्लाज
 पुष्पैःपाठारावैःसुमंगलैः ॥ ५२ ॥ वारणेंद्रपुरस्कृत्यसौवर्णैःकलशैर्नृप ॥ गंधर्वैर्वारमुख्याभिःशंखदुंदुभिवेणुभिः ॥ ५३ ॥ गंधाक्षतैर्हमपा
 त्रैःपुष्पैर्धूपैर्यवांकुरैः ॥ उग्रसेनःशंवरारैःसंमुखंचाजगामह ॥ ५४ ॥ खड्गंनीत्वोग्रसेनस्यपुरोधृत्वाकृतांजलिः ॥ ननामकार्ष्णिण्यदुभिर्भ्रा
 तृभिःसहमैथिल ॥ ५५ ॥ श्रीकृष्णंसबलंनत्वासर्वान्वृद्धान्प्रणम्यच ॥ गर्गाचार्यननामाशुप्रद्युम्नोमीनकेतनः ॥ ५६ ॥ संश्लाघ्याभ्यर्च्य

विधिवाद्वाह्मणैर्वेदसूक्तिभिः ॥ आरोप्यवारणेकार्ष्णिमुग्रसेनःपुरीययौ ॥ ५७ ॥ द्वारकायामंगलोभूद्यदूनांचगृहेगृहे ॥ इत्थंजयस्तेकथि
तःकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ ५८ ॥ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायांविश्वजित्खंडे नारदबहुलाश्वसंवादेइलावृतखंडविजयेस्वयंवरविजये
प्रद्युम्नद्वारकागमनंनामाष्टचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ६४ ॥ श्रीबहुलाश्वउवाच ॥ ॥ कथंचकारविधिवद्राजसूयाध्वरंनृपः ॥
एतन्मेब्रूहिविप्रेद्रत्वंपरावरवित्तमः ॥ १ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ अथोग्रसेनोनृपतिःसर्वधर्मभृतांवरः ॥ श्रीकृष्णेनसहायेनक्रतुराजंच
कारह ॥ २ ॥ गर्गाद्यदुकुलाचार्यान्मुहूर्तबोध्ययत्नतः ॥ बंधुभ्यःप्रददौराजन्सुहृद्भ्योपिनिमंत्रणम् ॥ ३ ॥ भक्त्यापरमयाहूताऋषयोमुनयो
द्विजाः ॥ आजग्मुर्द्वारकांसर्वेपुत्रशिष्यैःसमावृताः॥४ ॥ वेदव्यासःशुकःसाक्षान्मैत्रेयोथपराशरः ॥ पैलःसुमंतुर्दुर्वासावैशंपायनइत्यहम् ॥५॥
जैमिनिभार्गवोरामोदत्तात्रेयोसितोमुनिः ॥ अंगिरावामदेवोत्रिर्वसिष्ठःकण्वएवच ॥ ६ ॥ विश्वामित्रःशतानंदोभारद्वाजोथगौतमः ॥ कपिलः
सनकाद्याश्चविभांडश्चपतंजलिः ॥ ७ ॥ द्रोणःकृपःप्राद्विपकःशांडिल्योमुनिसत्तमः ॥ अन्येचमुनयोर्राजन्सशिष्याश्चसमागताः ॥ ८ ॥ ब्रह्मा
शिवोजंभभेदीदेवारुद्रगणास्तथा ॥ आदित्यामरुतःसर्वेवसवोह्यग्रयोश्चिनौ ॥ ९ ॥ यमोथवरुणःसोमोधनदोगणनायकः ॥ सिद्धाविद्याधराश्चै
वगंधर्वाःकिन्नरादयः ॥ १० ॥ गंधर्व्योप्सरसःसर्वाविद्याधर्यःसमागताः ॥ वितलादानवादैत्याःप्रह्लादोबलिनासह ॥ ११ ॥ रक्षोभिर्भीषणैःसा
र्द्धलंकाधीशोविभीषणः ॥ सर्वैश्चवानरैःसर्द्धहनूमान्वायुनंदनः ॥ १२ ॥ ऋक्षैश्चदंष्ट्रिभिःसार्द्धजांबवानृक्षराड्बली ॥ सर्वैश्चपक्षिभिःसार्द्धै
गरुडःपक्षिराड्बली ॥ १३ ॥ सर्वैःसरीसृपैः सार्द्धैवासुकिर्नागराण्महान् ॥ गोरूपधारिणीपृथ्वीसर्वाभिःकामधेनुभिः॥१४॥सर्वैःशैलैर्मूर्तिमद्भिः
सुमेरुश्चहिमाचलः ॥ गुल्मवृक्षलताभिश्चवटःसाक्षात्प्रयागतः ॥ १५ ॥ महानदीभिःसहिताश्रीगंगायमुनानदी ॥ पारावाराःसप्ततथारत्नो
पायनसंयुताः ॥ १६ ॥ आजग्मुरुग्रसेनस्यराजसूयेमहाध्वरे ॥ सप्तपुर्यस्त्रयोग्रामानवारण्यानवोषराः ॥ १७ ॥ चतुर्दशैवगुह्यानिविख्या
तानिमहीतले ॥ तीर्थराजःप्रयागश्चपुष्करंवाद्रिकाश्रमः ॥ १८ ॥ सिद्धाश्रमोविनसनःकुंडैःसर्वैःसरोवरैः ॥ वनानिदंडकादीनिसर्वैश्चोपव
नैःसह ॥ १९ ॥ क्षेत्रैःसमग्रैर्विमलैरेतेतत्रसमाययुः ॥ श्रीमद्गोवर्द्धनोनामगिरिराजोव्रजाद्विरिः ॥ २० ॥ वृंदावनं व्रजवनैःसरःकुंडैःसमाय

यौ ॥ नंदोपनंदानंदश्च तथा षड्वृषभानवः ॥ २१ ॥ वृषभानुवरः साक्षात्सुचंद्रो नाम मैथिल ॥ सर्वे गोपगणैर्गोभिर्नंदराजः समाययौ ॥ २२ ॥
 कीर्तिर्यशोमतिः साक्षाद्गोपीभिर्गोपिकेश्वरी ॥ श्रीराधाशिविकारूढा सखीसंवैश्वकोटिभिः ॥ २३ ॥ शतयूथैश्च गोपीनां द्वारकां प्रययौ मु
 दा ॥ तासां वासो यत्र यत्र गोपीभूमिश्च सा भवत् ॥ २४ ॥ तदंगरागसंजातं गोपीचंदनमेव हि ॥ गोपीचंदनलिप्तांगो नरो नारायणो भवेत् ॥
 ॥ २५ ॥ चतुर्वर्णास्तथा सर्वे आजगमुस्तस्य चाध्वरे ॥ धृतराष्ट्रो बुद्धिचक्षुः साक्षाद्दुर्योधनः कलिः ॥ २६ ॥ शल्यो भीष्मश्च कर्णश्च कुंतीपुत्रो
 युधिष्ठिरः ॥ भीमोर्जुनोथनकुलः सहदेवस्तथापरे ॥ २७ ॥ द्रुपदो वृद्धश्चार्जुनस्य नो महानृपः ॥ धृष्टकेतुर्भीष्मश्च नृजित्कोसलेश्वरः
 ॥ २८ ॥ बृहत्सेनो धृतिः साक्षान्मैथिलेशः पिता तव ॥ अन्येऽपि तत्र राजानः सुहृत्संबन्धिर्बांधवाः ॥ सहस्रीभिस्तथापौत्रैः पुत्रैराजगुरध्वरम्
 ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीमद्गर्गाचार्यसं० वि० खं० ना० ब० सं० यज्ञारंभे स्वजननिमंत्रणं नामैकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ नारद उवाच ॥
 अर्थसिद्धयोरिव द्वारे रेवताद्रिसमुद्रयोः ॥ मध्येऽपि द्वारके क्षेत्रे यज्ञारंभो बभूव ह ॥ १ ॥ पञ्चयोजनविस्तीर्णः कुंडो भूयस्य चाध्वरे ॥ योजने
 ब्रह्मकुण्डस्तु गव्यूतिः पञ्चकुण्डकाः ॥ २ ॥ मेखलागर्तविस्तारवेदीभिर्निर्मिता दश ॥ सहस्रहस्तमुच्चांगो यज्ञस्तं भोवभौ महान् ॥ ३ ॥
 पञ्चयोजनविस्तीर्णः सौवर्णो यज्ञमंडपः ॥ वितानतोरणैरेजे कदलीखंडमंडितः ॥ ४ ॥ भोजवृष्ण्यंधकमधुशूरसेनदशार्हकैः ॥ देवैश्च स
 हितो राजा बभौ शक्र इवाध्वरे ॥ ५ ॥ यज्ञावतारः श्रीकृष्णः परिपूर्णतमो ध्वरे ॥ बभौ पुत्रैश्च पौत्रैश्च परमात्मेव भूतिभिः ॥ ६ ॥ महासं
 भृतसंभारे राजसूयध्वरे वरे ॥ गर्गाचार्यगुरुकृत्वा यदुराजो ह्यदीक्षत ॥ ७ ॥ होतारो दशलक्षाणि दशलक्षाणि दीक्षिताः ॥ अध्वर्यवः पं
 चलक्षमुद्रातारस्तथापरे ॥ ८ ॥ हस्तिशुंडा समाधाराभुक्ता ज्यस्य हुताशनः ॥ अजीर्णप्रापतद्यज्ञेन चित्रं विद्धि मैथिल ॥ ९ ॥ केपि जीवा
 स्त्रिलोक्यां तु नवभूवुर्बुभुक्षिताः ॥ सर्वे देवास्तु सोमेन ह्यजीर्णत्वमुपागताः ॥ १० ॥ रुचिमत्याधर्मपत्न्योऽग्रसेनो यदुराड्बली ॥ अध्वरावभृ
 थस्नानं तीर्थेऽपि द्वारके करोत् ॥ ११ ॥ व्यासाद्यैर्मुनिभिः स्नातो विधिवद्देदसूक्तिभिः ॥ यथा दक्षिणया यज्ञो रुचिमत्या बभौ नृपः ॥ १२ ॥ दे
 वदुंदुभयो नेदुर्नरदुंदुभयस्तदा ॥ उग्रसेनो परिसुराः पुष्पवर्षप्रचक्रिरे ॥ १३ ॥ गजानां हेमभाराणां नियुतानि चतुर्दश ॥ शतार्बुदं हयानां तु

यज्ञांतेदक्षिणांपराम् ॥ १४ ॥ कोटिशोनवरत्नानांमहाहारांबरैःसह ॥ गर्गाचार्यायमुनयेगृहोपस्करसंयुताम् ॥ १५ ॥ उग्रसेनोददौराजा
यादवेन्द्रोमहामनाः ॥ गजानांतत्रसाहस्रंहयानामयुतंतथा ॥ १६ ॥ विंशद्भारंसुवर्णानांब्राह्मणेब्राह्मणेददौ ॥ मरुतस्यमहायज्ञेत्यक्तपात्राय
थाद्विजाः ॥ १७ ॥ तथोग्रसेनस्यक्रतौसंतुष्टाहर्षितागताः ॥ संतुष्टादेवताःसर्वाःप्राप्तभागादिवंगताः ॥ १८ ॥ भूरिद्रव्याबंदिनश्चजयारा
वागृहंगताः ॥ रक्षोदैत्यावानराश्चदंष्ट्रिणःपक्षिणस्तथा ॥ १९ ॥ नागाःसंतुष्टमनसःसर्वेस्वंस्वंगृहंगयुः ॥ गावःशैलावृक्षसंवानद्यस्तीर्थाश्च
सिंधवः ॥ २० ॥ संतुष्टाःप्राप्तभागायेतेसर्वेस्वंगृहंगयुः ॥ राजानोयेसमाहूताःपारिवर्हेणभूयसा ॥ २१ ॥ पूजितादानमानाभ्यांतेपिस्वं
स्वंगृहंगताः ॥ नंदाद्यागोपमुख्यायेश्रीकृष्णेनप्रपूजिताः ॥ २२ ॥ हर्षिताःप्रेमदानाभ्यांतेपिसर्वेव्रजंयुः ॥ एतत्तेकथितंराजन्महायज्ञ
स्यमंगलम् ॥ २३ ॥ यत्रश्रीकृष्णचंद्रोस्ति तत्रकिंसफलंनहि ॥ येशृण्वंतिकथामेतांपठंतिसततंनराः ॥ २४ ॥ धर्मश्चार्थश्चकामश्चमोक्ष
स्तेषांप्रजायते ॥ २५ ॥ पूर्णःपरेशःपरमेश्वरःप्रभुःपुनातुवोयःपुरुषःपुराणः ॥ शृण्वंतियेतस्यकथांविचित्रांकुर्वतितीर्थस्वकुलंनरास्ते
॥ २६ ॥ छलेनयज्ञस्यहरिःपरेश्वरोभारंविदेहेशभुवोवतारयत् ॥ योभूच्चतुर्व्यूहधरोयदोःकुलेतस्मैनमोनंतगुणायभूभृते ॥ २७ ॥ अत्य
द्भुतमिमंग्रंथंभुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ श्रीनिकेतस्यसोपानमतिवैकुण्ठदुर्लभम् ॥ २८ ॥ यःशृणोतिनरोभक्त्यासकृतार्थोनसंशयः ॥ २९ ॥
गर्गाचार्येणसंप्रोक्तंसर्वसारसमुद्धृतम् ॥ ३० ॥ यैःश्रुतंपठितंसम्यक्तेषांवासोहरेःपदम् ॥ इहैवचसुखंप्राप्यपुत्रपौत्रादिसंततेः ॥ ३१ ॥ इति
श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायांविश्वजित्खंडे नारदबहुलाश्वसंवादे उग्रसेनमहोदये राजसूययज्ञोत्सववर्णनं नाम पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥
॥ इति श्रीविश्वजित्खंडसमाप्तिमगमत् ॥ ॥ शुभंभवतु ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

इति श्रीविश्वजित्खंडसमाप्तिमगमत् ॥

इदं श्रीमद्भर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खण्डं मुम्बय्यां श्रीकृष्णदासात्मज
खेमराजेन स्वकीये “श्रीवेङ्कटेश्वर” मुद्रणालये मुद्रितम्।

सं० १९५४, शके १८१९.

इति श्रीमद्गर्गाचार्यसंहितायां विश्वजित्खंडःस० ।

[OrderDescription]
,CREATED=24.06.20 15:13
,TRANSFERRED=2020/06/24 at 15:38:24
,PAGES=109
,TYPE=STD
,NAME=S0003211
,Book Name=M-3033-SHRIMAD GACHARYA SANHITA VISHVAJILYAN
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF

FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF

FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF

FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF

FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF

FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF
,FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF
,FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,FILE109=00000109.TIF
,